

SUPPLEMENT TO UTRAL DIPICA.

ବିଜ୍ଞାନ

ବ୍ୟକ୍ତିଗୀତ ପ୍ରେସରେ ଉପରେ ସ୍ଵପ୍ନମାଳିକର କମଣ ମନ

Digitized by srujanika@gmail.com

(2) କନ୍ଦମୁଖ

ଏ ସ୍ତରର ପରିମାଣର ନିର୍ଧାରଣାରେ ମହିନ୍ଦ୍ରାଜ
ପାଇଁ ଶାପର୍କ ଉଚ୍ଚତା ଉପରେ ଯଦେଖାନାରୁ +

ପାଠ୍ୟ-ପ୍ରକଳ୍ପରେ ମାତ୍ରରେ ନିମ୍ନ ଲିଖିତ ସ୍ଥାନ
ମାତ୍ରରେ ଉଚ୍ଚରେ କିମ୍ବା ମଧ୍ୟରେ ହେଲା
କେବଳ ଏକାକିମ୍ବା ଦ୍ୱାରା ପରିଚାରିତ ହେଲା।

[৭] বেঙ্গলুরু নাম পুনৰুদ্ধোক্তা
পর্যাপ্ত।

[୫] କରୁଥିଲେମନ୍ତ ମୁଖୋପାଦାନ୍ତର ଏହିତ
ଦୋଷାଳ୍ପ ଯେ ଏ ବାନୀଯଟା ଜଳା

[ଚ] ରାଜନ୍ତରେ ସିଂହ ମୁଖୀ ମହାନ୍ତ୍ଯମହାନ୍ତ୍ଯ
ଦିଲାର ଯତର କିମ୍ବା ।

୨୧— ଶେଷକିରଣ ପାଇଁ ଦେଇଲାଗଲା

ଯେବେଳେ ହାତ ପଢ଼ିବ ଏଠାଗାର ଆଶ୍ଵି ।

ପାଦ ଘୁମୁକ ଉଥିବନବାବୁ ଲାହାରିଦାତେ
ମେଘାମେ ଯୁଧମାଳ କାହାର ମୁଖେ

ଯେହି ସୁଧାରେବିପ ଲୋଡ଼ିଙ୍ ପ୍ରକଳ୍ପରେ କାମକାରୀରେ ବନ୍ଦିତ ହେବାରେ ବନ୍ଦିତ କାଶୀ ଅମେ କାହିଁ ।

— କହିଲି ପୁସ୍ତକମାନ ଘରୁ ଥିଲା
କିମ୍ବାଟେ ମୋଖବଳ ଜ୍ଞେବ ମାନବରେ
ଅନୁଭାବିତ ଏହି କଥାକୁଡ଼ାକା ଆହା

ଏହି ଧେତ୍ର ଦ୍ୱାରାମାନେ ଏକମହିନେବାର
ବର୍ଷାକାଳେ ଧେତ୍ରାନେ ଆଶା ଦେଖି
ଅର୍ପିଥିଲୁ ଧର୍ମବାଚି ପଞ୍ଚମ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନାକୁ
ହରାଇ ଉତ୍ସତ ବନୋଦୟ କରିବା ।

୧— ଏକମାତ୍ର ଚିତ୍ରକୁ ଅମେରିକାରେ
ଯେହା ଦେଖିବା ପରିପାଳନ ଘରରେ ଥିଲା

ପେଟେଇଲା ମୁଖ୍ୟର ସୁପ୍ରଦତ୍ତକେହେ ପ୍ରଥମେ
ଅର୍ଜ୍ଞିତ ନୂନେ ଧରାଇଲେ ସୁପ୍ରଦତ୍ତ ପ୍ରେରଣ
ବନ୍ଧୁଙ୍କର ପଦ ଗୋଟିଏ ଛାଇଲ ବ୍ୟକ୍ତିଗତି
ସମ୍ମ ସୁପ୍ରଦତ୍ତ ନିଅନ୍ତରୁ ବ୍ୟା ଅନ୍ୟ ହାତର
କରିଲୁ ଯକ୍ଷମ ଶୁଦ୍ଧ ଦକ୍ଷାୟମାନରୁ ଅନ୍ତରୁ
ହେବେ ଅଗ୍ରେ ସୁପ୍ରଦତ୍ତମାତ୍ର ପ୍ରେରଣ କର
ଧାର ଧାରାର ଚକ୍ରବ୍ୟ ଧରେ ଲୁଧ ହଠାତ
ଦେବାକ ଦେବ ।

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତକାରେ ସମୁଦ୍ରାଷ୍ଟ ମୁଖ୍ୟ ପତ୍ର
ପତ୍ରାଲୁହେ ବେଳାଜଳ ପତ୍ରକଳ ଓ ୨୦୯ କା
ଣ ଥେବୁ ମାତ୍ରରେ ଅର୍ଜେତୁ ପଦ୍ମା ପତ୍ରେ
ପଠାଇବିବେଳାରାତ୍ରି ଜାତିକଥା ୧୦୫ ଦିଆ
ଏ ପେଟୁ ମାତ୍ରେ ହଜାରୁଲୁହୁରେ ଅର୍ଜେ
ବୁଝିବ କଣାଟ ବଦ୍ରା ପାତ୍ର କାହିଁ ଦେବଦେ

ଶେଷାନ୍ତକୁ ଦିଲାଗୁ ଟୁଁ ଲା ଚମାର
କମିଶନ କରିଯିବ ସବୁ ଅକ୍ଷୟ ହବେଇବା
ଦେଖିବା ପକେ ପ୍ରାଣୀ କାହିଁ ପରିବା
ମେନେ ଅଛିବୁ ପୁଣ୍ୟ ଲା ଚମାର
ବିଶ୍ୱାସ ।

ANSWER GROUP 22

କେ ନାହାଣ ସ୍ମୃତି, କମେଟି ଓ ଏକାର୍ଥି
କେବେ, ସରମ୍ଭ, ଦାତୁଳ, ପ୍ରେସ୍‌ଚର୍ଚ,
ସମୀକ୍ଷାକରଣକୁ ବୈଜ୍ଞାନିକ, ଓ ଅଧିକ
କଥ, ଯୁଗ-ମନ୍ଦିରକାର ଓ ବରଚିନୀ
ପାଇଁ ଓ ବିଜ୍ଞାନୀ (Visiting card)
ଓ ଅଧ୍ୟନାମଧ୍ୟ କର୍ମଚାରୀ ଏବଂ ସବୁ ମନୁଶେର
ମନୁଶୀ, ପତ୍ରା, ଓ ଟଙ୍କା ପାଇଁରେ
ଆଏ କିମ୍ବା ସମ୍ବୁଦ୍ଧ କୁଣ୍ଡଳ ଦେବେ
ପାଇଁ ।

ପ୍ରସାଦ କରିବାକୁ ମାତ୍ରାର ଚାଲିବା
କେବଳୋ ହାତ ବାଠଣ୍ଡିଂ ଏବଂ ଯାଏ
କେବଳ ମନ୍ଦିର କଥିମାୟ ।

କଟକ } ଜାବେତି ମୋହଳ ଶ୍ରୀ
୨୦୧୦ } ମୋହଳ

ଲାଭବାଦ ଜମେଦାରୀ ବୈକ୍ରି ।

କବି ପାତ୍ର

ସାହୁଟିକସମ୍ବାଦପତ୍ର କା।

ପ୍ରକାଶ
ସଂଖ୍ୟା

ଜାନ୍ମ ମାହେ ଲିଖିବାର ତଥା ପରିଚାଳନା ମୁଦ୍ରଣ ଓ ପ୍ରକାଶକ କମିଶନ୍ ମଧ୍ୟ ମୁଦ୍ରଣ ଏବଂ ପ୍ରକାଶକ

ଅତ୍ରମ କାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ଟ ୩;
ପରାଦେସ୍ ଟ ୫

ବିଜ୍ଞାପନା।

ଶ୍ରୀ

ଜାନ୍ମ ୧୯୦୧୯ ମସିହାର

ନୃତ୍ୟ ପଞ୍ଜିକା।

ଜାନ୍ମ ଶ୍ରୀହିତାଳଙ୍କ ସମ୍ବାଦପତ୍ରର ପ୍ରକାଶ କୋର ବନ୍ଦ ହେଉଥିଲା ।

ମୂଲ୍ୟ ଟ ୦.୧ ଡାକମ୍ପାଲି ଟ ୦.

ପରେପ ପଞ୍ଜିକା ।

ଟୁଲ ଟ ୦.୧ ଡାକମ୍ପାଲି ଟ ୦.୨

ଗର୍ବଶୀମେଶ୍ଵର ଅପିରବେ ପ୍ରତ୍ୟେକ କେବାର
ଶାକୁ ମରିବ ଗୋଟିଏ ନିର୍ବିଦ୍ଧ ଦେବାର
ଲିଙ୍ଗମ ପ୍ରକାଶ କରୁ ଅନୁଭବାଳରେ ପ୍ରକାଶ
ଦେଲ ଯେ ଗୋଟିଏ କିମ୍ବାର ଗର୍ବଶୀମେ-
ଶୀର ଅନ୍ଧକ କର ଦେଇଥିଲୁ ଅପାରକ ମାସିକ
ଦୁଇଗୋଟା ନିର୍ବିଦ୍ଧ ଦେବାର ଅବେଦନ ହୋଇ
ଅଛୁ କିମ୍ବାର ଅବେଦନ ହେଲ ।

କୋମାର ଟ ୮ ଲିଙ୍ଗ ୧୦ ଦିନାର ଟ ୫-
ଜଣ ମୁଦ୍ରମାନ ପ୍ରତିକା କରିଅଛନ୍ତି ଯେ ସେ-
ମାନେ ଆଜ ବେବେ ଅନ୍ଧେତର ଦେଖିବାକୁ
ହାବେ ଗାହଁ । ଗୋପ ଏହି ସେ ଖେତାରେ
ବାରକାର ଉତ୍ସାହ ହୋଇଥାଏ । ଏହା
ଅନ୍ଧର ଦୁର୍ଗାର ତଥ ବିନ୍ଦୁ ଯେହଁ ଥିଲେ-

ତରରେ ବାରକାର ଅତା ମଦିଧାନ ନାହିଁ
ଯେଠାକୁ ଯିବାର ବୌଣୀ ହାତ ନାହିଁ
ବରଂକ ତାକ ଉତ୍ସାହଦେବା ବିଧେୟ । ମନୁଷ୍ୟ
ପ୍ରାୟ ଅମୋଦ ବା ସୁଖପ୍ରେସ୍ । ଅମିଶ ବିଶ୍ଵବ୍ରତ
ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଆମୋଦ ଦେଖନ ଓ ମଦିଧାନ
ଥୁମେଟରରେ ସମ୍ମର୍ତ୍ତ୍ଵରେ ଅନ୍ଧରୁ ହେ ।

ଦୁର୍ଦ୍ରଦେଶର କାତଳ ଜାତର ରହିବ
ରହିବର ସୁବ ଲାଗିଥିଲା । ରହିବ ଏମା-
ନାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ଅରୁଳାପରେ ଏକଦଳ
ସେନ୍ୟ ଦୟାଶବରା ଓ ଅନ୍ୟବଳ ଉତ୍ସାହାତ୍ମ୍ମା
ପ୍ରେରତ କରିଥିଲେ । ବିଦ୍ୟାକ ଶ୍ରୀମଦ୍ଦେଖେ
ଭରିବର ଓ ବିଶ୍ଵବ୍ରତ କୁଣ୍ଡଳ ଦୟାଶବରା
ମାନକର ପ୍ରାତିକାର ସେନ୍ୟର ପଦରେ ବରଣ
ହୋଇଥିଲେ । ଦୁର୍ଦ୍ରଦେଶର ଉତ୍ସାହାତ୍ମ୍ମା
ପରାମର୍ଶକୁ ଦେଖି ପରୁଷେନ୍ୟ ବହୁମର୍ଦ୍ଦି
ଜୀବନକର ପରାମର୍ଶ କଲେ । ରହିଥିଲା
ପରାମର୍ଶ ପରାମର୍ଶ ସମ୍ବାଦକର ଉତ୍ସାହ ବାକ-
ଥିଲେ ସେ କାତଳମାତ୍ର ସାମାଜିକ ଶତ୍ରୁ ନୁହନ୍ତି ।
ବହୁମର୍ଦ୍ଦି ସଦାଜାତୁ ପରାମର୍ଶ ମଧ୍ୟରେ ଯୁଦ୍ଧ
ଦେବା ଜଣାପଦିବାକୁ ଯୁଦ୍ଘର ଶତ୍ରୁ ଦେଲେ ।
ଅବଶ୍ୟ ଅନେକ ପ୍ରେରଣର ପ୍ରାପ୍ତି କିମ୍ବୁ
ହୋଇଥିବ ।

ଆମେମାକେ ଗତଥରେ ଏକାଦଶ୍ୟାମ-
ବାର ସମ୍ବାଦରେ କେବୀଂ ଓ ନବନିଧାନ ପ୍ରକା-

ଶିତ ଜଗଦାଥ ସନାତନଧର୍ମକୀୟୀ ସବୁ
ଯେହଁ ମତ ପ୍ରବାଦ କରିଥିଲୁ ତାହା ସମ୍ବଲପ୍ରଭ-
ବୁଦ୍ଧିଶୀଳ ପଢ଼ିବାରୁ ଅବଶ୍ୟକତାରୁ ଯେ
ତୁମ୍ଭର ସମ୍ବାଦକ ବାବୁ ଶିବରତନ ମହାନ୍ତି-
ବାରାର ପ୍ରତିଷ୍ଠାତ ସେ କଥା ଧାରେ ରହିବ କାମଧେନ୍
ମରବ ମର କରୁ କଥା ସାଥେ ଧାରେ ରହିବ
ମର କରୁଛେ । ବାରାର ପ୍ରାତିକାର ସୁରକ୍ଷା
କିମ୍ବା ବୀରୀରେ ଅଛି । ଅନ୍ଧର ଜିପରବୁ
ପନ୍ଥିକାକୁ ପ୍ରବାଦ ଯେ କରୁବାରୁ ସମ୍ବାଦକ
ଥିବା ସମ୍ବାଦରେ ସାମାଜିକମାନଙ୍କ ମହାପ୍ରାଦାଦ-
ଭାବରେ ବାମଶ୍ରାଦଧି ଏବାକ ଟକା ପ୍ରଦାନ କରିବା
ପରାମର୍ଶ କରିଥିଲେ । ଏହାର କିମ୍ବାକ
ଭରିବର ସେ ସମ୍ବାଦକପଦକୁ ରହିବ
ଦେବାକୁ ପ୍ରେରଣ ଟକା ସାବୁ କ ଦେଇ
ଅନ୍ୟଗୋଟିଏ ସାବୁ ସମ୍ବାଦକ କରି ଥିଲୁଛୁ
ମାନତ ପ୍ରବାଦ ବରୁଷରୁଛନ୍ତି ।

ପ୍ରତିମର୍ଦ୍ଦବିମେଶ୍ଵର ବୋମାର ବ୍ୟକ୍ତି
ଅନ୍ୟକଥାକର ଗର୍ବଶୀମେଶ୍ଵରକର ମର
ନିମିତ୍ତେ ଏକ ନାତକ ସର୍ବଦାର ଏହି ମରରେ
ପ୍ରେରଣ କରି ଅନ୍ଧରୁ ସେ ଶିବରତନରେ
କେଳି ଓ ମାଘର ଲିଙ୍ଗ ଭାବେ ଶାନରେ
ବିଭବ ପ୍ରବାଦ ସତ୍ରର ନାତାପ୍ରବାଦ ଅନ୍ଧିଧ୍ୟ
ହୋଇଥାଏ ଅତିଥି ଏକପରାମର୍ଶ ଲିଙ୍ଗ
କରିବା ସମ୍ବାଦକରେ ଶୈୟ । ପ୍ରାୟ ଅଧି-
କାର ସୁଲାଭରେ ଓ ରେଲଟିପ୍ରେମକଳରେ

୫୦ ପ୍ରେକ୍ଷଣରେ ଅର୍ଥାତ୍ ୮୦ ଘୋଲାର ସେବ
ଓ ୫୦ ସେଇରେ ନଦିଖ ବ୍ୟବହୃତ ଶୋଇଆଏ
ଭାଇତଙ୍ଗବ୍ୟବେଶକ ଦକ୍ଷା ଯେ ସବସାଧାର-
ଣକ ସୁଧାରୀର୍ଥ ଏହି ନିୟମ ସବସ୍ତୁଳରେ
ପ୍ରବର୍ତ୍ତିର ଲାଗଦିଲା । ବିନ୍ଦୁ ବୌରୂପ ନିୟମ
ଛିଥିବଦି କରିବା ପ୍ରକାର ଅଧ୍ୟାନପ୍ରକାର୍ତ୍ତିତେଶ୍ଵର-
ମାନଙ୍କର ମତ ପ୍ରକର ନିରବା ଜୀବର ବିବେ-
କଳା ଦର ସେମାନଙ୍କ ମତ ପ୍ରାର୍ଥନା କର-
ଅଛନ୍ତି । ଏତଙ୍କିନ୍ତି ପ୍ରଧାନୀ ସହିତାଗରମା-
ନବର ସତ୍ତା ଓ ଉତ୍ସବେଣୀଯୁକ୍ତ ଓ ଦେଶୀୟ
ସମାଜର ମତ ପ୍ରକର କବାଯିବ ।

ବ୍ରାହ୍ମିଣାର ମଦିରରୁକିଷୟରେ ପ୍ରାକାର
ତ୍ରିଶୂଳ ମିଃ ବକ୍ଷୁଯୈନ ଜନ୍ମନ୍ତ୍ର କରିବାକୁ
ପ୍ରେରିତ ହୋଇଥାଏନ୍ତି । ସେଠାରେ କୌଣସି
ପୁରାତନ ମନ୍ତ୍ରର ନ ଥିବାର ଭାଇସତେପ୍ତାର-
ମଧ୍ୟାଳ ପ୍ରମାଣ ଦେବାକୁ ସତେଷ୍ଠ ଥିବାର
ବୋଧ ହେଉଅଛି । କିନ୍ତୁ ସମସ୍ତ ସାଙ୍ଗ୍ୟମାନେ
ଭବ୍ୟ ମୁସିଲମାଳ ଓ ହୁନ୍ଦୁ ଏବାହ୍ୟରେ
କହିଥାଏନ୍ତି ଯେ ସେଠାରେ ଏକ ପୁରାତନ
ମନ୍ତ୍ରର ଥିଲା । ତେଣ୍ଡାରମଧ୍ୟାଳ ଓ କଲେକ୍ଟର
ମିଃ ହତଜ ତାର ଭାଇ ଭାଇସଙ୍କ ହୋପ ଖ୍ୟାଳନ-
ନିମନ୍ତେ ରେ ଉତ୍ସର୍ଗରୁ ଯେ ତାଙ୍କ ଅବେଦନ-
ମତେ ଏତ୍ରକାର ବାସ୍ତଵ କରି ହୋଇଅଛି ।
କିନ୍ତୁ ଭାଇସଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନାମତେ ଏତ୍ରକାର ବାସ୍ତଵ
ହୋଇଥିବାର ଅସ୍ଥିକାର କରି ନାହାନ୍ତି ।
ସେଠାରେ ପୁରାତନ ମନ୍ତ୍ରର ଶୁଳ୍କ ବି କ ଥିଲା
ଏହା ପ୍ରକ୍ଷତ ମୁହଁକ କିନ୍ତୁ ପ୍ରକ୍ଷତ ହେଉଥାଏ ମନ୍ତ୍ରର
ଭିଗୁକରିବା ନିଯାୟିତକରି ବି ଅଳ୍ପାୟିତକ ।
ଆମେମାନେ ଆଶା ବରୁ କବ୍ରିଯେଲ ସାହେ-
ବଙ୍କ କିମ୍ବାଟକୁ ସବିଗରିମେଲବା ଅଳ୍ପକ୍ରମର
କଥା ଯେ ଏହା ଅପ୍ରାଚିକଳକ ଆମୋଳକରେ
ମୁଷକମାଳ ହୁନ୍ଦୁ ପରିବର୍ତ୍ତ ଯୋଗ ପ୍ରଦାନ
କରିଥାଏନି ।

ଆମ୍ବାକର ସଦୟୋଗୀ ତେଣୁ ଓ
ନବସାବଳ ପ୍ରସାଦ କିମ୍ବାଚଳ ସମ୍ବନ୍ଧର ପ୍ରସା-
ଦିତ୍ତକୁ ପାଠକର ଅମ୍ବାକେ ଅନନ୍ତର ହୋ-
ଇଥିବୁ । ଆମ୍ବାକଳ ମରଇସୁବା ପାଠ୍ୟ-
ପ୍ରକ ନିଷାଚଳ ଦୂରବର୍ଷ ସକାରେ ହେବା
କାହିଁମୁଁ କିନ୍ତୁ ସେ ସାହା ହେଉ ପାଠ୍ୟପ୍ରସାଦର
ଶାଲକା ଶୀଘ୍ର କାହାରବା ଛାତିବ । ସହଯୋ-
ଗୀ କେବି ଅନ୍ତର ଶାହିଦି ଓ ମାରକର-

ପ୍ରଶାନ୍ତର ଅବଦାନର ପରେ ପାଠ୍ୟପ୍ରକଳନ
ଲିଖି ପ୍ରାଣବରାହା କମିଟିର ଚର୍ତ୍ତବ୍ୟ ।
ଆମେମାକେ କହୁଁ ପଞ୍ଜାବାଧୀନ୍ତ ଅପେକ୍ଷା
ଦିଲାର କୌଣସି କାରଣ କାହିଁ ବରଂ ତା
ପଞ୍ଜାବର ଲୁମାର ଧୂରୁ ପ୍ରକାଶ କରିବେଳେ
ପୁସ୍ତକପ୍ରେଗେଜାପରରେ ସୁନ୍ଦିତା ଦ୍ଵାରା ଓ ବାଲା
କମାଳେ ପୁସ୍ତକଅପ୍ରାପ୍ତି ଅସୁଧାରୁ ନିଷ୍ଠାର
ପାଇପାରନ୍ତି । ବଲାକରା କିମ୍ବାଦିବାଳମୟର
ପାଠ୍ୟପୁସ୍ତକରାଣ୍ଟ ସରବରର ପ୍ରାୟ ଏବର୍ବାଦ
ଧୂରୁ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥାଏ । ଆମେମାନଙ୍କର
ପୁସ୍ତକନବାଜଳକମିଟି ତବନ୍ଦୁଗାମୀ ବାହିନୀ
ର ହେବେ ଏଥୁର କାରଣ କିମ୍ବାଦିବାଳ
ନାହିଁ । ସହ୍ୟୋଗୀ ପୁକ୍ଷ ପାଠ୍ୟପୁସ୍ତକ
ଭାଲିବାରେ or ଅର୍ଥାତ୍ ବା ସହିବିଷ୍ଟ ଦ୍ୱାରା
ଆପନି କରାଯାଇଛନ୍ତି । ଆମେମାନେ ପୂର୍ବରେ
ଏତ୍ତିଷ୍ଠାପନରେ ଅନେକ ଲେଖିଥିଲୁଁ କିନ୍ତୁ
କୁଣ୍ଡଳ ଦେଇ କାହିଁ ବରଂ ଆମେମାନେ
ଅନେକବରର ପରିଶ୍ରଳ ହୋଇଥିଲୁଁ । ଆମେମାନଙ୍କ
ତୃତୀୟ ବାଲେଖର ସହ୍ୟୋଗୀ ଦେବ
ଭାବିତପ୍ରେସରେ ପ୍ରକାଶିତ କାହିଁ ଏବଂ
କରୁବରେ ଭାଗୀ ମରିଯୁକ କବିଥିଲେ କିନ୍ତୁ
ଅଜାବ ସଖର କଥା ସେ ପ୍ରୋକ୍ରିପ୍ରେସରରେ
କର୍ତ୍ତମାନ ହାତାକିର ଆମେମାନଙ୍କ ସହ୍ୟୋଗ
ପ୍ରତିଥ ଓ କବିତାର ଆମେମାନଙ୍କର ପୃଷ୍ଠମର
ସମର୍ଥକ କରାଯାଇନ୍ତି । ଦେଖାଯାଉ ଧୂସ୍ତକ
ନିର୍ବାଚନକମିଟି ବର୍ତ୍ତମାନ ବିଶ୍ଵର କରନ୍ତି

ସହିତରେ ପ୍ରକାଶିତ ବଳିବାର ଛନ୍ଦ-
ପ୍ରକଳ୍ପ ନମେ ଉଚ୍ଛ୍ଵାସ କଲୁ ।

“କଲିବାର କୁତରତ ଓ ଦୁର୍ବିନ୍ଦାର ଶ୍ରୀ-
ମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ବିଳବିଳ ବର୍ତ୍ତାରେ । ଅବେଳା
ପତ୍ର ପିତାମାତାଙ୍କୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କର କୁପଥଗାମ
ଦେଇଥିଲାଏନ୍ତି ଏବ କାଳା ପ୍ରକାର ବିଦ୍ୟାକାଣ୍ଡ
କରୁଥିଲାଏନ୍ତି । ଶିଷ୍ଟକମାନଙ୍କୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କଲିବା
ଏହି ଶ୍ରେଣୀର ଶ୍ରୀମାନଙ୍କର ଗୋଟାଏ ଦୟା—
. ବରସେଗ ହୋଇ ପଡ଼ିଥିଲା । ଅବେଳା କିଦ୍ୟା-
ଲୟାର ଶିଖିବ ଏହି ଦୟା ଶରୀମାନଙ୍କୁ ଦମଳ
କରିବା ଅସାଧ ମନେ କର ଏମାକଙ୍କୁ ପ୍ରକଟ୍ୟା
ଦେଇଥିଲାଏନ୍ତି ଅଛ କିନ୍ତୁ ଏହିଥର ଚଳଲେ
କଲିବାର ଶ୍ରୀମାନଙ୍କର ସବକାର ଛପିଲୁଛି
ହେବ । ଅମେରିକାରେ ଜ୍ଞାନ ଟାଈ ବର୍ଷକ
କାଳକ ମଧ୍ୟ ଏଥର କୁଣ୍ଡିର ବାର୍ଷିକ ମିଶନେଲେଖି
ଯାଦା ମନେ କଲେ ଲହାରେ ଅଧୋବଳକ

ଦେବାକୁ ହୁଏ । ଅମ୍ବେମାନେ କେତେକ ଦିଲ-
ପୂରେ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲୁ ବି ଧିତ୍ତକଲେଜର
ବୌଣସି , ଶିକ୍ଷକ ଗୋଟିଏ ଚକ୍ରର ଶବ୍ଦକୁ
ଶାସନ କରିବାରୁ ଶାଖିର ହୁଏ ଅଧିକରଣେ
ଆହୁର ହୋଇଥିଲେ । ସେହି ଏଠାକାର ଅଳ୍ପ-
ସନ୍ଧାନରେ ଜଣାଗଲେ ସେ ସେହି ଛିଦ୍ରର ଶବ୍ଦ
ରିପଲବଲେଜର ଶବ୍ଦ ଶାଖାର ବୌଣସି
ସହଚର ହୁଏ ଏହି କାଣ୍ଡ କରିଥିଲୁ । ଅଳ୍ପ-
ସନ୍ଧାନରେ ଅନ୍ତର ମଧ୍ୟ ଜଣାଗାରଥିଲୁ ସେ
ମବ ଓ ସନ୍ଦେଶ ଖାଇ କେତେମୋଟିଶ୍ଵର ଧିତ୍ତର
ମହାଶୟଦ୍ରୁ ମାରିବାକୁ ଅଜାହାର କଲେ ।
ବିଦୟାଏସ ଶତମାରକ ବାସଗାର ସନ୍ଦେଶରେ
ଦେଖି ଅବରେଷ୍ଟରେ ଅମ୍ବ ଅପରାଧ ପୀରାର
କରିବାକୁ ନାହିଁ ହେଲେ । ଗତ ଚିତ୍ତବାରଦିନ
ଶ୍ରୀଅଧିକାରୀଙ୍କରେ ଗୋଟିଏ ମୋହଦମା
ହୋଇଯାଇ ଅଛି, ଏଥରେ ମଧ୍ୟ ଶତମାରକର
ତୁର୍ଣ୍ଣାନ କିଶେଷତଃକୁ ପ୍ରକାଶ ପାଇଅଛି ।
କୁମାର ସବେଦୁ କୁଷକେବ ନାମକ ଜଣେଷ୍ଟତି
ପଞ୍ଜାବରୁ ମେହି, ଅବଜାଣ ଦୋଷ, ଧାଦାରର
ସୋଷ ଓ ପ୍ରସରର ଘୋଷ ନାମରେ ଏହି-
ମର୍ମରେ ମୋହଦମା ଉପର୍ଦ୍ଧି ବରେ ସେ
ଅଧିମାନାକେ ତାହା ବହୁତ ବୁଝିଲ କାହୀଁ
କରିବାକୁ ଲାଗୁ ହେଲୁ ସେ ଅସ୍ଥିବାର କର-
ବାରୁ ତାହାକୁ ମାରିପରାଇବାର ବୟୁ ଦେଖାଇ-
ଲେ । ଅଧିମାନାକେ ଅଧିକାର କୁଷଧା-
ମସନ୍ତୁ ଅନୁକ୍ରମ କୋର ଷେଳା ରିମା କରି-
ବାରୁ ତାଙ୍କ ହେବାରୁ ବିଦୟାଏସ ଶତମାନାକେ
ଏ ସାହା ରକ୍ଷା ପାଇଲେ । ”

ଅମ୍ବାନଙ୍କର ଦିଲ୍ଲୀ ସେ ଏପଣାର ହୁଏ
ବିଜ୍ଞ ଗାନ୍ଧି ମୋହଳରେ ମଧ୍ୟ ବିହିଳ
ନୁହନ୍ତି । କଟକ ଜଗରୁରେ ନଥ ଅନ୍ତରେ
ବାଲକ ଉପରେଲୁ ପବାର ହୃଦୟର କାର୍ଯ୍ୟ
କରିବାରେ ଖଣମାତ୍ର ସକୁଳତ ଦେଉ ନାହାନ୍ତି
ଏଠାର କୌଣସି ଶହକୁ ଧ୍ୟାନ ହସ୍ତରେ
ଦେଇ ଦେଖାଇସନ୍ତି ବାଜ୍ୟାଳାପ ଓ ସବରର
ବଜାରମଧ୍ୟରେ ମଦ୍ୟପାଇ କରି ବାହାର
ସହି କଟକ୍କ ବଜୁଥିବାର ଦେଖାଇଅଛି ।
ଆଜିକାରି ବାଲକମାନଙ୍କର କୌଣସି
ଧର୍ମପ୍ରତି ଆସ୍ତା କିମ୍ବାରୁ ଏହି ଦିଷ୍ଟମୟ ଫଳ
ହେଉଅଛି ।

ଅମ୍ବମାଳକୁ ଅଛେନ୍ତି ଦୂଃଖରସହିତ ଗୋ
ହୀଏ ଶୋଭାଯୁ ସମାଗ୍ରେ ଧାଠମାଳକ
ନିକଟରେ ଆଗର କରିବାରୁ ଦେଲା । ଅମ୍ବ-
ମାଳକର ବାର୍ଷିକ ବଜ ଅପ୍ରାଚିକ କି ବନ୍ଦୁ
କର୍ତ୍ତବ୍ୟକାର୍ଯ୍ୟର ଅନୁଭବ୍ୟର ଦୂଃଖ ଓ ସ୍ଵର୍ଗ
ଛିଦ୍ରସ୍ଵମାନ ପ୍ରବାଣ ବରିବାରୁ କଥ । ସେଥି
ସ୍ନେହରେ ଦେବେ କରିବାର ବୃଦ୍ଧିରୁ
କିମାଳ ହେଉଥିଲୁ ବନ୍ଦୁ ମାନବର ଏବଂ
ମାତ୍ର ବାର୍ଷିକ ସହକାରୀ ରମ୍ଭକରରେ ତିର
ସ୍ଥାପନ ତିର, ସେଇମାନେ ଏପରିବାର୍ଯ୍ୟ କର-
ଅଛନ୍ତି ସେମାକେ ଆକର୍ଷଣକୁ ଜାବନ ଅଛନ୍ତି
ଓ ମଧ୍ୟ ଏହିପୁଅନ୍ତ ସେଇବିକପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରକଟ୍ୟ
ହୋଇ ଜାହିଁ ଦେବେବିର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାକେ
ସମସ୍ତଙ୍କ ନିକଟରେ ଉତ୍ସମଂପବ୍ୟାଳ ପଞ୍ଚ-
ରିବେ ଅଦୃଶ୍ୟବରେ ପ୍ରକାଶିତ ଥିବେ ।
ଆମ୍ବମାଳକ ଅବ୍ୟ ଅଛି ଶୋଭନ୍ତପ୍ରତି ହୁବ-
ସ୍ଵରେ ଓ ମର୍ମିନ୍ଦୁକ ବନ୍ଧୁରେ ଅମ୍ବମାଳର
ସହଯୋଗୀ କଲିବିତାପ୍ରତି ଶ୍ରେଷ୍ଠମଧ୍ୟାଳ ଓ ଫ୍ରେଣ୍ଟ,
ଅବ୍ୟ ଉତ୍ସମଂପବ୍ୟାଳ ସମ୍ବନ୍ଧର ମେଂ ରକାର୍ଡ ନାଇ-
ଟଙ୍କ ମୁନ୍ଦୁବମାନ ପ୍ରକାଶ କଲୁଁ । ମେଂ ଜାଇଟି
ଗରପଥ ସୋମିବାର ନଦୀପଥରରେ ଶିରକ-
ଦୀପ୍ୟ ପ୍ରତିର ଦିଲେ । ତାଙ୍କର ସଫୋଲନିଧା
କରିବର ସମ୍ବନ୍ଧ ଦୋଷିତ ଓ ତାଙ୍କ ମୁଗରେ
ଗରିବନ୍ତାକିମନ ଦଥା ଶକ୍ତି ସ୍ଵର୍ଗଂ ଭରିପାତା
ଥା । ତାଙ୍କର ଲେଖା ତାଙ୍କ ସମାଦପନ୍ତି-
ଗର ନାମୋଦ୍ୟୋଗ ହେଉଥିଲା ଅର୍ଥାର

ବଜ୍ରମାରିଛ ତ ଗରବଦଳୁର ନାମ ବଜ୍ରାୟ
ପ୍ରତିଥିଲେ । ମୁକୁର ପରଦର୍ଶ ଅପ୍ରକାଶ ସମ-
ୟରେ ପ୍ରେଟ୍‌ସମ୍ମାନ—କାର୍ଯ୍ୟଳୟରୁ ଗାନ-
ଭବ ସରକୁଣିଲିବ ସେତୁର କବରପ୍ଲାନିକ୍‌
ମାର ହେଲ । ସମୟପ୍ରାକରେ ଷେଟଲଟଙ୍କ
ପ୍ରାବହେଠ ସେଫେଟ୍‌ସ ମିଃ ଲିୟୁକ, ବଜ୍ରମା-
ବପ୍ରରତ ପ୍ରଧାନ ସେଫେଟ୍‌ସ ସରଜନ ଏକ-
ଗାର ଅଳ୍ପକର ସେଫେଟ୍‌ସ ମିଃ ବଟଳ
ମିଛନ୍‌ଦେଖାଇଲାଟିର ସମ୍ପର୍କ ମିଃ ହାରସନ
କଟିଏ ନିର୍ମାଣ କଟ୍ଟିବ ଚନ୍ଦ୍ରମାଧବ ଦୋଷ
ମିରର, ଇଂଲିସମ୍ମାନ ଓ ଡେଲିକର୍ତ୍ତେଷ୍ଟ୍‌
କର ସର୍ବାଦିତମାନେ, ବାବୁ ମନୋହର
ଦୋଷ, ଧାରାର ଲମ୍ବା ଓ ଅନେକ ଲିଙ୍ଗରେତ୍ର
ଓ ପାରୁସୀପରିବ ଉପରୁଚ ଥିଲେ । ବତ୍ରଲଟ-
ଶାଖଦଳ ଭାଙ୍ଗର ଏକଗୋଡ଼ ଗାଡ଼ୀ ପ୍ରେରଣ
କର ମିଃ ଲାଇଟ୍‌କର୍ପରେ ସମ୍ମାନ ପ୍ରଦର୍ଶନ
କରିଥିଲେ ମିଃ ରହାର ମାଝେ ୩୮୨୨ ମିଃ

ବାର ମାଟ୍ଟମାସ କେବଳଗରଖରେ ଜନ୍ମପ୍ରତିଷ୍ଠାନ
କରିଥିଲେ । ଶ୍ରୀରତବର୍ଷରୁ ଏବଂଧିଗବର୍ଷ
ଦୟାହିନେ ସମୟରେ କଟରାମର ବୋଲାକରି
ସତ୍ତବାଗର ଅପେକ୍ଷରେ ନିସ୍ତର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଉଚ୍ଛବିର୍କାର୍ଯ୍ୟ ମନୋମତ ନ
ହେବାରୁ ସମାଦରତବ୍ୟବସାୟରେ ଶାନ୍ତି
ପ୍ରଦେଶ ହୋଇଥିଲେ । ଅନେକବର୍ଷପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
“ବୋମାର ଟାଇମ୍ସ” ର ସମ୍ବାଦକ ଓ ପ୍ରଧାକ
ସ୍ଵର୍ଗାଧିବାସୀ ଥିଲେ ଅବସେଧରେ ଉଚ୍ଚ ପଢ଼ି-
ବାର ସହ ବିଜୟ କରି ସମାଦରତବ୍ୟବସାୟରେ
ପଞ୍ଚକ୍ରିବ ଡ୍ୟାରିକର ଥିଲେ । ଏହି ସମୟରେ
ତାଙ୍କର ଦେଶୀୟ ବୋମାରବାସୀ ବିଶେଷତଃ
ପାରସ୍ପରମାନେ ସେମାନଙ୍କର ବନ୍ଦି ଓ ବୃଦ୍ଧକଳା
ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ତାଙ୍କୁ ଏକଲାଶ ଟଙ୍କା ପ୍ରଦାକ
କରିଥିଲେ । ବୋମାର ଅବସ୍ଥାକ କାଳରେ ମିଶ୍ର
ନାଇଟ ପ୍ରେସର ଅଭ୍ୟବ ବୋଧଗମ୍ୟ କରି
ଜୀବତବର୍ଷ ଓ ଇଂଲଣ୍ଡର ସହିତ ପ୍ରଥମ ତାଙ୍କ
ବାର୍ତ୍ତା ଆଜମୂଳ ବ୍ୟବସାୟ ସ୍ଥାପିତ କରିଥିଲେ
ପ୍ରାଚୀନ ସେ ଏ ବ୍ୟବସାୟ ଲାଇଟରଙ୍କ
ବିଜୟ କରିଥିଲେ । ଉତ୍ସରେ ଫ୍ଲେଟସମ୍ପାଦ
ପଢ଼ିବା ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଉତ୍ସରଙ୍କର
କି ହେବାରୁ ବିଜୟ କରି କରିବାକୁ ଅଗ୍ର-
ମନ କରି ସେଠାରେ ରଣ୍ଟିୟାଳ ଲାକନେଶ୍ଵର ଓ
ଏଗ୍ରତଳରପୁଣ୍ୟ ପଦି କା ରଜସ ଓ ଜାନାବିଷ-
ସ୍ମୃତି ହସାବପଦି ସମରରେ ତାହାର କର-
ଥିଲେ । ଏହିକାଗରିର ପ୍ରବନ୍ଧ ପାଠକର
ବଜାଳା ଗର୍ଭମେଶ ତାଙ୍କୁ ଅଶ୍ଵରବେଶକେଟ୍ସ-
କାର୍ଯ୍ୟରେ ରମ୍ପୁଳୁ କରିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କର
ସ୍ଵାଧୀନ-ମନ୍ଦପ୍ୟକୁ ଉଚ୍ଚ କାର୍ଯ୍ୟ ବେଶିଦିନ ସେ
ହେଉଥିଲେ କାହିଁ । ଅବସେଧରେ ୧୮୭୭
ମସିହାରେ ଫ୍ଲେଟସମ୍ପାଦ ଓ ଫ୍ଲେଣ୍ଟ ଥିବା
ନିଶ୍ଚିନ୍ତାରେ ଉଚ୍ଚପଦିବା କରିବ ଦେଇ ରମ୍ପୁଳୁ
ମୁଣ୍ଡଲାବ କରିଥିଲେ । କଲିହତାରେ ଫ୍ଲେଟ୍
ସମ୍ପାଦ ପଦିବା ପ୍ରମୁଖ କରି ଲାଗୁନରେ ଅନ୍ତର୍-
ଗୋଟିଏ ସମାଦରତିବା ଶ୍ରୀରାମ ବିଷୟ
ଅନେକକାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରମୁଖ କରିଥିଲେ କିନ୍ତୁ
ଉତ୍ସରଙ୍କର କି ହେବାରୁ ଅଠାମାଟ ଦିନରେ
କିମ୍ବା ଦେଇଥିଲା । ୧୮୮୫ ମସିହାରେ ଶ୍ରୀରାମ

କର୍ଷକୁ ଶେଷ ଅନ୍ଧମଳ ବାଲରୁ ମହ ନାଇଠ
ଏକାଜୀ ଦ୍ୱୀପମୟାଳ ପଦିତା ଥିଲ ସନ୍ଦର-
ବୁଝେ ଓ ନିଧିଶୂନ୍ୟରେ ଚାନ୍ଦମୁଖରେ ଓ
ଏହା ଉର୍ବନ୍ଧରେ ଅଭିଧର ଦ୍ୱାପି ପଦି-
ବାନ୍ୟରେ ପନ୍ଦଗଣୀର ହୋଲମୁଖ ଛାନ୍ଦଗୀ-
ପାଦ କାମଧରେ ଏହୁପଦିତା ଭାବରୁ ଅଭିଧର-
ମାଳ ଡିଗରିରୁଥେ ବର୍ଣ୍ଣିତ କଲେ ଓ ଯି
କାରିଟ ଏକାନ୍ତରେ ମଙ୍ଗଳଶାଖର ପଢ଼ି ବାର
ପ୍ରଥାକ ଭାବରେ କର ପଦିତା ଚଲାଇଥିଲେ
ଓ ଏହାଙ୍କ ଦୁଇଷକ୍ତି ଅଭିଧର ଶାନ୍ତି ଓ ସମ୍ମାନ
ଅତ ମଦହ ତ୍ୟୋରଥିଲା । ଭବେବୁ ଭାବର-
ବର୍ଷଶୁ ଅଭିଧର ଛାନ୍ଦକର ହାତ ପ୍ରବାସିତ
ଭାବରଦେବବପଣ୍ଡିତାର ସମ୍ମାଦର ଅଭେଦ
ସମୟରେ ଓ ପ୍ରଥାଳ ସ୍ଵକମାତ୍ରଭାବରେ
ତାଙ୍କ ମନ୍ଦରହିତ ଅନ୍ତରକ୍ଷେତ୍ରାମସିଦା ତାଙ୍କର
ପ୍ରଶଂସା ଦରବାରେ କୁଣ୍ଡିତ ହାତ ନାହାନ୍ତି
ଓ ତାଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁରେ ହୃଦୟ ପ୍ରକାଶ କରିଅଛନ୍ତି ।
ଦାସୁଦିକ ଦୁଇଜାମୀ ହର୍ଷିତୀ ଲୋକର ମୁହଁରେ
ଶତ ମଧ୍ୟ ଅଶ୍ରୁବିଦ୍ଵାଳ ଦରିଆୟ ଆମ୍ବେ-
ମାଳେ ରିଅରକ ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଣ
ତାଙ୍କ ପରମୟାଦରରେ ମୁଖୀ ରଖିଲୁ ଓ ତାଙ୍କ
ପଦିତାର ନନ୍ଦମାତ୍ରକୁ ସଖୀ ରଖିଲୁ ସେହି-
ପଦ ଭାବମାତ୍ର ଦିଅନ୍ତି ।

ବଜ୍ରଲାଭ ପୋଲେସ

ସନ ୧୮୮୮ ସାଲର ବାର୍ଷିକ ବିବରଣୀ
ଯେଉଁ ସମାଜେତନା ବଙ୍ଗଲାର ଶୈଟିଲାଟ
ବାହାର କରିଥିଲୁ ତହିଁରୁ ପ୍ରଥାମ ଯେ
ତୁଳ୍ଣା ବର୍ଷ ନିଯମିତ ପୁଲୋପର ସଖ୍ୟା ୨୩୩୦କୁ
ଅଛା ଟ ୫୦୭୫୫୮୯ କା ଏବଂ ଜ୍ଞାନ୍ୟ ପୁଲୋପ
ଆର୍ଥିକ ଗୋକ୍ରାନ୍ତାର ସଖ୍ୟା ୨୫,୫୩୩ କୁ
ଅଛା ଟ ୫୩୭୫୩୯୯ ଥିଲା । ଏ ଛକ୍ରା
ପ୍ରାୟ ୧୫ ଦିନାର ମାଣ କୁମି ଗୋକ୍ରାନ୍ତା-
ଜାଗିର ସ୍ଵରୂପ ଜଣା ଥିଲା । ପୂର୍ବକର୍ଷମାନଙ୍କ
ସହିତ ଭୁଲନା କରି ଦେଖା ଯାଇଥିଲା ଯେ
ପୁଲୋପର ସଖ୍ୟା କ୍ରମିକ ଉଣା ହୋଇଥିଲା
ଲୋକାଧିକା ବ୍ୟକ୍ତିକ ସଖ୍ୟା ମଧ୍ୟ ତଣା
ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ପ୍ରୟୋଜନ ନିମିତ୍ତ ଜମା ଥିବା
ପୁଲୋପ ସଖ୍ୟା ନିହାନ୍ତ ଉଣା ହୋଇଥିବାରୁ
ପୂର୍ବେ ସେପର ଲୋକାଧିକା ଏବଂ ପୌଜବାନୀ
ଅବକାଶ ନିମନ୍ତା ଉଚ୍ଚ୍ୟବ ଆଇକର ବିଶା ଦିନ୍ତ
ସାତଥିବ ବର୍ତ୍ତମାନ ସିପର ହେବ ଗାହଁ ।

ପଶାନ୍ତରେ ଦେଖାଯାଉଥିଲୁ ସେ ପ୍ରକାଶ ତେ
ତିକି ଜାଣିଯୁ ଶୁଦ୍ଧିକ ସଖୀଙ୍କ ପୂର୍ବଠାରୁ ଦୃଢ଼ି
ହୋଇଥିଲା । ତରି ଜାତର ଲୋକ ଦୃଢ଼ି
ସଙ୍ଗେ ୨ ମୂର୍ଖ ସଖୀ ଦୃଢ଼ି ହେବାରୁ ଜଣା-
ଯାଉଥିଲୁ ସେ ଶିକ୍ଷିତ ଲୋକମାନେ ପୁଲାସ-
ଗୁବସାକୁ ସୁଖ ପାଇଁ ନାହିଁ ଏବଂ ଉଚିଜ୍ଞାବର
ମୂର୍ଖମାନେ ନିରୂପୟାରୁ ହୋଇ ପୁଲାସରେ ଭବତି
ଦେଉଥିଲା । ସେପ୍ରଳେ ପୁଲାସରେ ମୂର୍ଖଙ୍କ
ସଖୀଙ୍କ ଅଧିକ ହେଉଥିଲୁ ଏବଂ ଭଲଜ୍ଞାବର
ଅକ୍ରମିତ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ତହିଁରେ ପ୍ରବେଶ
ହେଉଥିଲାନ୍ତି ସେ ପୁଲେ ପୁଲାସର ଅଭ୍ୟାଗ୍ରର
ଦୃଢ଼ି ହେବାର କଥା, କିନ୍ତୁ ବିଜ୍ଞାପନାରୁ ପ୍ରକାଶ
ସେ ପୁଲାସର୍ବମର୍ଗରୁ ପୁଲାସାଙ୍କର ଦାନ୍ତର
ଆପନୀରୁ ନିମନ୍ତଃ ତ୍ରଣା ହୋଇ ଆସୁଥିଲା ଅଭ୍ୟାକ୍ୟ
ଆପନୀର ମଧ୍ୟ ତ୍ରଣା ହେବଳ ପୁଲାସମହିତମାରୁ
ଜଣମାନା ଛାଡ଼ୁଥି ସାମାନ୍ୟ ଦଣ୍ଡ ଅଧିକ ଲୋକ
ପାଇଗଲାନ୍ତି ଅଥବା କର୍ମଚିତ୍ୱର ଦଣ୍ଡ ତ୍ରଣା
ହୋଇଥିଲା । ଅନ୍ୟ କଗରେ ପୁଲାସର୍ବମର୍ଗରୁ-
ମାନେ ଟଙ୍କା ପୁରସ୍କାର ସତରିବର ତିନି ଏବଂ
ପଦୋହତ ଅଧିକ ପାଇଥିଲାନ୍ତି । ଏହା ସବୁ
ଦେଖି ମାନ୍ୟବର ଶେଷଟଙ୍କ କହିଥିଲାନ୍ତି କି
ପୁଲାସର ଚରତ ଭବତ ହୋଇଥିଲା । ତାହା ନ
ହେଲେ ଅଜିକାର ଯେମନ୍ତ ଯାହାକୁଣ୍ଡର
ସୁଗମ ହୋଇଥିଲୁ ଶିକ୍ଷା ଓ ଜ୍ଞାନ ଦୃଢ଼ି
ଥିଲୁ ଏବଂ ସମ୍ମାଦପଦମାନ ସରକ୍କ ରହିଥିଲା
ପୁଲାସର ଅଭ୍ୟାଗ୍ରର ପୂର୍ବଠାରୁ ଅଧିକ ହେଉ-
ଥିଲେ ବୋଧନ ରହି ପାରନ୍ତା ନାହିଁ । ଶେଷ-
ଟଙ୍କର ଏ ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ ଅବଶ୍ୟ ଯୁକ୍ତି ସଙ୍ଗେ
ବୋଲିବାକୁ ହେବ ଅନୁଭବ ପ୍ରକାଶ୍ୟରେ
ବିଜ୍ଞାପନା ଦେଖି ଅନ୍ୟ କିଛି ବୋଲିଯାଇ ନ
ପାରେ, କିନ୍ତୁ ସେବେ ଉତ୍ତରର କଥା ବିଶ୍ୱର
କଣ୍ଟ୍ୟାଏ ରେବେ ଦେଖା ଯିବ ସେ ପୁଲାସ
ଏଣିକି ଚର୍ଚୁର ହୋଇ ଲୋକ ଦେଖି ବ୍ୟବଦାର
କରନ୍ତି ମୋଷ୍ଟବଳରେ ମୂର୍ଖ ଓ ଭିପ୍ଲବର
ଲୋକଙ୍କ ସଖୀ ଅଧିକ ସେମାନେ ଆଶା-
ଧନୀ ଶୁଣି ମାମଙ୍କ ମୋଷ୍ଟଦମାରେ ଖଣ୍ଡାନ୍ତ
ଦେବା ଓ ଶେଷରେ ହାରିଗଲେ ଜ୍ଞାନର କଷ୍ଟ-
ରେ ପଡ଼ିବା ଭୟରେ ଅଜାଗ୍ରର ସହିବାକୁ
ଶ୍ରେଷ୍ଠର ଜୀବ କରନ୍ତି । ରଖିଲ ଲୋକମାନେ
ମୋଷ୍ଟବଳରେ ନ ଆଣ୍ଟି ସମ୍ମାଦପଦମାନଙ୍କର
ଅର୍ଥକ ଅଭ୍ୟାସ ସେପରି ନୁହଇ ସେ କୌଣସି
ଅଭ୍ୟାସର ବଥା ଶୁଣିଲେ ତୁରଣଶାର
ସେଠୋକୁ ଲୋକ ପାଇଁ ତହିଁର ପ୍ରକାଶ

ଅନୁସମ୍ବାନ କରିବେ ଓ ଦୋଷ ପ୍ରମାଣ କରି-
ଦେବେ । ମୋଟରେ ମୋଟପଲକାସିକର
ସାଧାରଣ କାର୍ଯ୍ୟରେ ସାହସ ଓ ତେଜ ଅଭ୍ୟନ୍ତ
ଜଣା । ସୂଚରଂ ଅଭ୍ୟାଶର ଆଖିରେ ଦେଖିଲେ-
ପୁଣ୍ଡା କିଛି କହି ପାରନ୍ତ ନାହିଁ । ଏହି ହେଉଥି
ପୁଲୀସର ସବୁ ଅଭ୍ୟାଶର ଦାଣ୍ଡରୁ ବାହାରୁ
ନାହିଁ । ମାତ୍ର ଯେ ସ୍ତଳେ ସେପର
ମାମଳ କେତେବେ ହେଉଥିଲା ସେ ସ୍ତଳେ
ପୁଲୀସକୁ ହଲ ବୋଲି ସାଇ ନ ପାରେ ।
ଅନୁରଂ ଯେ ସ୍ତଳେ ପୁଲୀସରେ ମୁଖ୍ୟ ମଧ୍ୟ
ବୃକ୍ଷ ହେଉଥିଲା ସେ ସ୍ତଳେ ମଙ୍ଗଳର ଆଶ
କରିବା ଦୁଇଶା ମାତ୍ର । ଅଶ୍ଵରଦ୍ଵାରା ଅଧିକାରୀ-
ସମ୍ବରରେ ବିଜ୍ଞାପନରୁ ପ୍ରକାଶ ଯେ ମାଜିଶ୍ରେଷ୍ଠ
କୁ ବିଗ୍ରହରେ ଜନେବ ଜ୍ଞେବ ଦଣ୍ଡ ପାଇ-
ଥିଲେ ମାତ୍ର ଶେଷନ ଜଳକୁ ବିଗ୍ରହରେ ଥାନେବ
ଲୈକ ଖଲୀସ ପାଇଥିଲା । ଏଥରୁ ହଞ୍ଚି କିଣ୍ଠା
ଯାଇଥିଲା ଯେ ମାଜିଶ୍ରେଷ୍ଠମାଜକର ପୁଲୀସ
ସଙ୍ଗେ ସମ୍ମନ ଥିବାରୁ ସେମାନଙ୍କ ବିଆରେ
ଅଧିକ ନିର୍ଭର କରନ୍ତି କିନ୍ତୁ ସେଶନ ଜଳ
ସ୍ଥାନ ଥିବାରୁ ବିପରୀତ ଫଳ ଘଟଇ । ବିଗ୍ରହ
ଓ ପୁଲୀସର ଭାବ ଏକ ବ୍ୟକ୍ତି ହାତରେ
ରଖିବାର ଅନୁଷ୍ଠାନିକରା ଏଠାରେ ହଞ୍ଚି ଦେଖା-
ପାଉଛନ୍ତି ।

ସାପ୍ତାହିକସମ୍ବାଦ

ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କଥା କହିଲୁ ଏହି ଅଛି । ଅନ୍ତରେ ଯେଉଁ ଆଖା ଧରି ଗଠିବା ନିର୍ମଳ ଦେବାର ଆଖା ହେଉଥିଲା ଏହି । ସୁବ୍ରତର କାର୍ଯ୍ୟରେ କେହିଁ ହସ୍ତଶେଷ କରି ପାଇଲା କାହାର ।

ସବୁରାତିର କଣିକାରେ ସୁନ୍ଦରିକେଣ୍ଡେଇ ବାହୁ ନିଃ-
ବିଶେଷ ତାହା ଆମୀ କଲା ନନ୍ଦିତାତ ପ୍ରେସେ ସାହି-
ତିରେବେ । ତାହା ସବୁରାତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗମ୍ଭୀରିକେ । କଣ୍ଠ-
ରିଦ୍ଧା ଚନ୍ଦ୍ରାମା, ନରପତିବିଷ୍ଣୁ, ଦଶରଥୀ, ନାଥଚତୁର
ରଜସ୍ଵର ଉତ୍ସାହର ପିଠିରେ ବରି ଘେରେ ରଖିବେ ।

ପୂର୍ବ କାଳର ବାହୁ ଦ୍ରବ୍ୟକାଳ ଦୟ ତୋର ଦୟରର
ସମ୍ବାଦ କଲା ଅସ୍ତରାତ୍ମ ଦୟରକା ଅନ୍ଧାଥରେ ବଠାଇ
ଜଳସାହେବ ପୂର୍ବକର୍ତ୍ତ ବାଦକମ୍ବତ୍ର ପ୍ରଥାନ ଦୟରରେ
କିନ୍ତୁ ହାତକୋଟ ଦୟରରେ ମନ୍ତ୍ରିଯାର ଦୟରକୁ ।

ହିନୋର ସମ୍ବାଦ କବଳାଗିଥାରେ ଓ ସଂଖେତରେ
କାହାର ମାତ୍ର ଏବାର ଗାତ୍ର ଓ ମନୁଷ୍ୟ ସାମାଜିକ ଅନୁ-
ଧ୍ୟା ହୋଇଥିଲା । ସଂଖେତରେ ଯାହା ଜୀବ ମନୁଷ୍ୟରେ କାହାର
କଥ କରିଥିଲା ।

ସୁତନା ପାଇବ ଶୋଭିତକଷୟ ଦ୍ୱାରା ପୁଣ ଗତମାଧରେ ମାନବଙ୍କା ସହରା ବନ୍ଧୁମନେ । କହା ପୁଣି
ଅନ୍ତେଷ୍ଟ କୁଦ୍ରା ନିମତ୍ତେ ଅଥବ ମାନୁଷୀ ପ୍ରସ୍ତର ବଳୀମନେ-
ହେ ହାହର ଅଧିକ ଏବ ହାତରକୁ ଅଥବ ହାତ
କ ସାଲେ ।

କଲିକବା-ଗେଜେଟ

କରିବିଲେମାତ୍ର କହିଅନ୍ତରୁଥାପକ କାରୁ ତତ୍ତ୍ଵରୁ
ପଞ୍ଚକାସ୍ତ୍ରକାଳ ହିନ୍ଦୀ ତତ୍ତ୍ଵ ଅନୁପଣ୍ଡିତ କାଳରେ ଅଧିକ
ଅନୁଭବ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାରୁ ଖରେଗର ମହାପାଠ ଉପର ଅନୁ-
କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ହେଲେ ।

ପୁରୁଷ ନିଯମ ମନ୍ଦିରପ୍ରସାଦ, କଟ୍ଟାଇଥିବା ଓ ଗୁରୁତବ
ହାନିମୂଳର ଅନ୍ତର୍ଭବ ସହିର ପ୍ରତି ଧରମା ଅପ୍ରେରମାନର
ପ୍ରାଚୀନ୍ତ୍ୟ ଧାର୍ମିକ ସାଲ ଏ ଅନେକ ଧା ଏହି ବର ବିଧା
ଜମାକ ପ୍ରକର୍ତ୍ତବୀର ଅବେଶ ପ୍ରେଟମଣି ବାହାରୁ ପ୍ରଥାନ
କରି ଅଛି ।

ପ୍ରାଚୀରୀ ଦେଖିଲାଗୁ କଷମର ଏହନ୍ତିକିର ରାଜୀ ପାଇ
ବୟ ବଳକୁଳ ପାହୁଣ୍ଡା ସୁଧିନ୍ତରାଗରୁ ବନ୍ଦ କିମ୍ବା
ଅଛି ।

ସୁପରଫେଣ୍ଡି ଦକ୍ଷିନୀର ଅଧିକାର ଆ ଦକ୍ଷିନୀର ଏ ଅନ୍ତାଗ୍ରହାବ ଦରକାର ମହାତ୍ମାର ମାନସିକ ଦଳାଙ୍ଗାତ୍ମକ ହୋଇଥାଏଇ :

ଗୁରୁ ଶ୍ରୀଜାତ୍ମକ ସାହେବ ନିମ୍ନଲୋକ ପାଦାନ୍ତର ବଳୀ
ରଣବାହାରୁ ମିଠ ଟ ୨୫୦୦୦ ଟଙ୍କା ପରାକ କରିଥିଲୁ
ବର୍ଷାବେଳେ ତାଙ୍କ ସାଧାରଣ କରୁଛି ଏବଂ ବର୍ଷାବେଳେ
ନିମ୍ନଲୋକ ପାଦାନ୍ତର ଅନେକବିତ ପ୍ରଥାକ ବଳୀ
ହେବା ।

ପାଦର କୋଟିବ ଦିନଶତ ମୁଖ ଧକାର ପ୍ରକାଳି
ହୋଇଥାଏ କୁଣ୍ଡଳ ମିଆ ଦୟାକାରୀ କଥା ପଢ଼ିବ ।
ହୋଇଥିଲେବ ଜଳରେ କୁଟୁମ୍ବରେ ହେଠାକରେ କୁଣ୍ଡଳ
ରହୁଅଛ ବାହା ବାଦିବ ନମଚେ ଏବଂବେ ବୁଦ୍ଧମଧ୍ୟରେ
କେତେବୁନ୍ଦରେ ଗାନ୍ଧୀ ପୂର୍ବ ଜଳରେ ଘରାର ଫେଲି
ମନୁଷ ସେଠାରେ ହୁବି ରହିବ ଦୃଷ୍ଟିଗୁଣ୍ଡର ଠିକ୍ ପେହି-
ଶାନରେ ନିଷ୍ଠିତ ହୋଇ ଘସିବ । ମୁହଁପ୍ରକ୍ରିଯ ଲୋକଙ୍କ
ଯେହି ଅବର୍ତ୍ତନ ବନ୍ଦର ମୁଦ୍ରାର ମଧ୍ୟ ପାଇବୁ ତତ୍ତ୍ଵର
ଅଭିର୍ମଳ ହୁଏ ।

ନିଃ ରହୁଟ ନାମକଳ ସ୍ଵାଜି ହେଉ ନାରବଦାର ଶୁଷ୍ଣ-
ଲବେହ ଓ ଅଳୁହୁଟ ବଲେହ ତଳ ହୋଇଥିବ ।

କେବଳ କେବଳ କେବେବାର୍ତ୍ତ କମଣ୍ଡ୍ କଟ-
ପର୍କ୍ ଗାନ୍ଧି ଟ ମୁହଁ କା ମନ୍ଦିର ତୋରାପାଇ ।

ପ୍ରେରଣପଦ

ପଦ୍ମପ୍ରେରକଙ୍କ ମତାନତ ନିମନ୍ତେ ଅମ୍ବୁ-
ମାଳେ ଦାୟୀ ଲୋହୁ ।

ଶ୍ରୀମତୀ କନ୍ଦିଲାପିଙ୍କା ସମ୍ମାନକ ମହାଶୟାମୀପାତ୍ର
ମହାଶୟାମୀପାତ୍ର-

“ଶ୍ରୀବଜ୍ଞପତ୍ର”

ଜଗନ୍ନାଥରେ ଅନୁପ୍ରଦର୍ଶି ଅମ୍ବେମାକେ
ନୂତନ ବସ୍ତରରେ ପାର୍ଵତୀ ଭଲଭଣି ଅମ୍ବ-
ମାନଙ୍କର ହୃଦୟ ଶର୍ଷାକିରି ସର୍ବ ପ୍ରାସାଦ ବିଷ-
ପରେ ଆକୁଣ୍ଡ ଦେଇ । ସେତେବେଳେ ତତ୍ତ୍ଵ-
ପରର ପ୍ରାପକକାର୍ଯ୍ୟ ବିପରୀ ସଙ୍ଗର ହେବ
ଏହିକଥା ମନୋମନ୍ତରେ ଅନୋଳିତ ହେବାକୁ
ଲାଗିଲା କୁତେତେତେକେ ଅମ୍ବମନଙ୍କ ମନରେ
ଗୋଟିଏଗୋଟିଏ ନିଷାଧାଳନକ କଥା ଭାଇଁ ହେବ
ହୋଇ ଅମ୍ବମନଙ୍କ ନିରୂପାଣୀ କଥବାକୁ
ଲାଗିଲା । ଅବସେଷରେ ଶ୍ରୀରବତାରେ
ଜ୍ଞାନାର୍ଥକ କର ସରକାର୍ଯ୍ୟ ଅରମୁକଳୁଁ ।
ଉତ୍କୃଷ୍ଟର ପ୍ରଥମ ଅଧିବେଶନ ଅମ୍ବମନଙ୍କର
ମଜଳମୟୀ ବାକ୍ୟଦେଶର ଉତ୍ସବରେ ଅନ୍ତର୍ମୁଦ୍ର
ପିଯୁଷାମୋହନ ଅଭ୍ୟାସକ ଏକାଜୀମୀ ଗୃହ-
ରେ ହୋଇଥିଲା । ତତ୍ତ୍ଵବିଜୟ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକ
ଅର୍ଦ୍ଧ ଶତାବ୍ଦି ସହ୍ୟ ଉପରୁତ ଥିଲେ ଓ
ଅମ୍ବମନଙ୍କର ପରମବନ୍ଦୀ ବାବୁ ଲାଲଭମୋହନ
ଚନ୍ଦକର୍ତ୍ତ ବ୍ରଜର ପ୍ରାୟିକ୍ ବିଷୟରେ ଗୋଟିଏ
ସ୍ଵାର୍ଗ ବନ୍ଦୁଗା ପ୍ରବାଳବଳ ପର୍ବ୍ର ସର ଭଙ୍ଗ-
ଦେଇ । ପରେ ତତ୍ତ୍ଵବର ଦ୍ଵିତୀୟ ଅଧିବେ-
ଶକ ଅନୁସ୍ଥାନାସ ବିଗରି ତା ପରି ରଖି ବିବି-
ଦାର ଅପରାହ୍ନ ଏ କା ସମୟରେ ତତ୍ତ୍ଵ
ସ୍ଵରୂପହରେ ହୋଇଥିଲା ଓ ସେବକ ପ୍ରାୟ
ଶତାବ୍ଦି ସହ୍ୟ ଉପରୁତ ଥିଲେ, ଏବି ଅମ୍ବ-
ମାନଙ୍କର ପିଯୁଷବନ୍ଦୀ ବାବୁ ବିଜୟଚନ୍ଦ୍ର ମଜ୍ଜୁମ-
ଦାର “ଅଧ୍ୟାସ” ବିଷୟରେ ଗୋଟିଏ ଶାର-
ଗର୍ଭ ବନ୍ଦୁଗା ପ୍ରବାଳ ବର ବିଶେଷପ୍ରେତ ସର୍ବ-
ବୁନ୍ଦ ଅଧ୍ୟାୟିତ ହୋଇଲେ ।

ବିଶ୍ୱମର

ଶ୍ରୀକର୍ଣ୍ଣ } ଏ ସୁଦର୍ଶନ ନନ୍ଦ ।
 ଲାଲ } „ ସାଥୀମଣି ମହାପାତ୍ର
 ନନ୍ଦ } „ ହରିହର ହାମ ।

ଶ୍ରୀମଦ୍ ପିତାମହଙ୍କର ପାଠାଇଲୁ ହିନ୍ଦୀ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ପାଠକ ପେମାହଙ୍କର ପାଠ ଓ ଦେଖାଇଯାଇ ଅନ୍ତରେ କିମ୍ବା
କିମ୍ବା ଉଚ୍ଛବିକଳମାନଙ୍କର ବନ୍ଧୁରେଇବା ଅନ୍ତରେକି ।

ମହାଶ୍ରୀ

ସୁରା ଟାଇନରେ ଦଂସଗାସାଗା ଶିଖାକରବା-
ନିମିତ୍ତ ଜଳ୍ପୁଲ ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ୟ କୌଣସି
ସ୍ଥଳ ଲ ଧିକାରୁ ବହୁମନ୍ୟେକ ଗରବ ଶୁଭମା-
ନବର ରଂଗା ବନ୍ଦ୍ୟଶିଖା କରିବାକୁ ଅଛି
ପଥ୍ୟ କଞ୍ଚୁ ଦେଇଥିଲ, ଜାଏଶ ଏଠା କିଥା
ସ୍ଥଳ ସପ୍ରମ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅର୍ଥାତ୍ ସହ୍ରିରେ କି ପାଞ୍ଚ
ଦୁଇ ପଢ଼ିବାକୁ ହୁଏ ତହିଁରେ ମହିଳା ବେଳନ
ଟ ୧ ଲା ଅଟେ । ମାତ୍ର ନିର୍ବାକୁଣ୍ଡ ସମ୍ବନ୍ଧ
ଲଂଘନ କିମ୍ବା କିମ୍ବାଶିଖା କରିବାକୁ ଲାଞ୍ଛିବ
ଥିଲେ ନିର ଏତେଦୂର ପରମାଣ ବେଳନ
ଦେଇ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ କରିବାକୁ କଞ୍ଚୁ ଜୀବ କରି
ଜିକ୍ର କର୍ମରୁ ବହୁତ ଦେଇଥିଲେ, ବର୍ତ୍ତମାନ
ଏକମାସ ହେବ ପୁରସଙ୍କବାଟୀର ଏକଟି
ମେନୋଳର ଶ୍ରୀୟାଙ୍କୁ ବାବୁ ଅଳଦିତର ମୁଖୋଶ
ପାଖୀୟ ମହାଶୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କେତେବେଳ
ଦୁର୍ବ୍ୟକ୍ରିୟା ମହାଶୟମାନଙ୍କ ସହାନୁଭୂତିରୁ
ଏଠାରେ ଗୋଟିଏ ନିତି ମାରିଲୁ ସ୍ଥଳ
ସ୍ଥାପିତ କୋଇଅଛା । ଅଥିନା ଏ ମୁଲର ମଧ୍ୟରେ
ଶର୍କ ନିମିତ୍ତ କୌଣସିତାରୁ ବହି ଗୁରୁ ଅହାୟ
ହୋଇ କାହିଁ । ମୁଁ ଧରା କରେ ସବ ଏଠାର
ଦୁର୍ବ୍ୟକ୍ରିୟା ସମ୍ବନ୍ଧ, ସ୍ଵରିତି ପ୍ରକଳିତ ବର୍ଗ ୫
ବିଦେଶୀୟ ମହାଶୟମାନଙ୍କ ଏ ସ୍ଥଳପ୍ରକଳ ସହ
ନେଇ ବିଦ୍ୟାଳୟର ଖର୍ଚ୍ଚ ନିର୍ବାକାର୍ଥ ମଧ୍ୟବିକା
ଦିନ୍ୟ ଅର୍ଥ ସାହାଯ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିନ୍ତି ତାହା
ହେଲେ ଏ ବିଦ୍ୟାଳୟର ଉତ୍ସାହୀ ହେବାର
କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ, ପୁରସି ଏତଭାବ
ସବସାଧାରଣ ବିଦେଶୀୟ ମାନ୍ୟବାନ୍ତ ମହାଶୟ-
ମାନଙ୍କଠାରେ ସବ୍ୟେତ ପ୍ରାର୍ଥନା ଏହି କି
ସବ ସେମାନେ କିନ୍ତୁ ସ୍ଥଳର ସାହାଯ୍ୟାର୍ଥ କିନ୍ତୁ
ପରମାଣେ ସାହାଯ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିନ୍ତି ତାହା
ହେଲେ ଶ୍ରୀୟାଙ୍କୁ ବାବୁ ଅଳଦିତର ମୁଖୋଶ-
ପାଖୀୟ ସନ୍ଧାନକ ସୁରା ଟାଇକ୍ସ୍‌ଲ୍ ନାମରେ
ପ୍ରେରଣ କରି ବାଧିତ କରିବେ ।

ବୁଦ୍ଧିକାର ସହିତ ସ୍ମୀକାର କରୁଥିଲୁ
ଏଠାର ମଞ୍ଜୁମଠ ମନ୍ଦିର ଶ୍ରୀପୁଣ୍ଡିତ ଶାସ୍ତ୍ରପ୍ରଦେଶ
ଦାର ନଦୀପଥୀ ଏଥୁଲିପଦି ବିଶେଷ ପହିନେ
ବିଳାକ୍ଷତାରେ ଆଶାଗାର ମଠରେ ସ୍ମୂଳବିଦ୍ୟା
ଲିମିତ ସ୍ମୀକାର ପ୍ରଦାନ କରିଅଛନ୍ତି ।

ମନ୍ଦିରପାତ୍ର

ଟେଲିପକ

ଦରିଦ୍ର କିମ୍ବାର୍ଥି ବ୍ରାହ୍ମମାନଙ୍କ ସାକ୍ଷୀ
ନିମନ୍ତେ ଯେଉଁ ମହାପୁରୁଷମାନେ ଶାଶ୍ଵତ
ବିବାହାଦ କିମ୍ବାପୁରୁଷର ମୟୋ ଅପରା
ସମୟରେ କିମ୍ବା ଦାଳ କରିବାର ଅଭିଜା
କରିଛୁ ସେମାନେ ନିମନ୍ତ୍ତ୍ରମର୍ତ୍ତବୀଙ୍କିର୍ତ୍ତିକୁ
ନିକଟରୁ କିଳିଦାଳ ଝାଲା ଶ୍ରେଷ୍ଠ କଲେ
ସମାବଧିରେ ଦାଳର କ୍ଲାମ ସାଥୀରଥରେ
ପ୍ରଭାତିର ଦୋଷ ଅର୍ଥର ଗନ୍ଧିମ କରିଯିବ ।
ଆ ଦେବବ୍ରଦ୍ଧିକାରୀ ପୃଷ୍ଠାମୂର୍ତ୍ତି କରିବାରୁରୁଷଙ୍କ
ମୋହନେବ

ଶ୍ରୀ ବାବୁ ଦଇଗରଙ୍ଗ ବନୋଆଖ୍ଯାୟ ଶ୍ରୀମତୀ
ଶ୍ରୀ ବାବୁ ସୁମଦାସ ଚନ୍ଦ୍ରକିର୍ତ୍ତ ହେଡ଼ିମାପୁର
ଶ୍ରୀ ପଣ୍ଡିତ ଶ୍ରୀପଦ ବିଥ

” ଗୋକୁଳରୁ ମହାଶ୍ଵର ମଥୁରାରୁ ମହା-
ରାଜ୍ୟ ପିଲାବ ।

୧୮

ଶ୍ରୀ ଗୋକୁଳଚନ୍ଦ୍ର ମହିାଶୂଣ୍ଡ

ବ୍ୟାଙ୍ଗ ମାତ୍ରାପତ୍ର

ସାପ୍ତାହିକୀସମ୍ବାଦପତ୍ରକା ।

ଲ ୨୫ ଟ
ମୁଲ୍ୟ

କା ୧୫ ଦିନ ମାତ୍ରେ ଚିତ୍ରଯାପ ଓ କେବଳ ୧୦୦ ମଟାଟା । କୁ ପାଇଁରୁ କାଣ୍ଡ କାଣ୍ଡ କାଣ୍ଡ କାଣ୍ଡ କାଣ୍ଡ କାଣ୍ଡ କାଣ୍ଡ

ଅତ୍ୟମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ଟ ୩୦
ପର୍ଯ୍ୟାନ୍ୟ ଟ ୧୦

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ଶେଷ

ସତ ୧୯୦୧ ମସିହାର

ମୃତ୍ୟୁ ପଞ୍ଜିକା ।

ଏକ ପିତ୍ତିକମ୍ପାଳକ ସମ୍ବାଦପୂରେ ପୂର୍ବ-
ପ୍ରାୟ ଖପା ହୋଇ କରିଯୁ ଦେଉଥିଲା ।

ମୂଲ୍ୟ ଟ ୦ । ୧୮ ଭାବମାସିଲ ଟ ୦ ।

ସମେପ ପଞ୍ଜିକା ।

ମୂଲ୍ୟ ଟ ୦ । ଭାବମାସିଲ ଟ ୦ ।

ରତଥରେ ଉଠିବେଳ ବୈଜ୍ୟଦଳ-
ପଞ୍ଜିରେ ପରାର ଦ୍ରୁମରେ ସୁନ୍ଦର ଦୋଷଥିବା-
କଷୟ କଣାଇଥିଲୁ । ଧରି ଇଂସାରେଇନମାକେ
କୁଟିମ ସୁନ୍ଦର ବହୁତ ଦୋର ବାସ୍ତବକ-
ସୁନ୍ଦରେ ଭ୍ରମ୍ପିତ ଦୋଷଥିଲେ । ମାନ୍ଦ୍ରାଜରେ
କୁଟିମ ସୁନ୍ଦରିଲରେ ଦୂରଦଳରେ ଉଠିବେଳ-
ଅର୍ଥାତ୍ ସୁନ୍ଦର ସେନା ଥିଲେ । ଏବଦଳ ଗ୍ରାମ-
ରଷାରେ କୁଟିମ ଅପରଦଳ ଗ୍ରାମ ଅନ୍ତମରେ
ଥିଲୁ । ଗ୍ରାମଗାନ୍ଧାରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା କିମ୍ବା
ସମେଷତା ସେନାପତି ସେମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରାମରି-
ବକୁ ବେଳଗଲେ । ଭ୍ରମ୍ପିତ ମାତ୍ର ମଧ୍ୟ ସୁନ୍ଦରରେ
ସୁନ୍ଦର ପରିବର୍ତ୍ତନରେ ପ୍ରତିକରିତ ଥିଲୁ । ଏବଦଳ କାଣ୍ଡ
କାଣ୍ଡ କାଣ୍ଡ କାଣ୍ଡ କାଣ୍ଡ କାଣ୍ଡ କାଣ୍ଡ କାଣ୍ଡ କାଣ୍ଡ

ଦାୟୀ ଯେହିମାନେ ସେମାନେ କି ଦଶମାୟ
ଦେବେ କାହିଁ ।

ଗତ ପୂର୍ବ ଜନବାର ପିତ୍ତିକମ୍ପାଳ ପା ୧-
ଇଶ କବା ଅପସର ବାଲରେ ବାଲେଶ୍ଵର-
ଜଗଥରେ ସେଠାର କିମ୍ବାର ପାଇଥେବିକ
କରଇବ ହୋଇଥିଲେ । ସେଠାର ମାନମାୟ
ଶ୍ରଦ୍ଧାର୍ଥ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ ଶ୍ରୀକୃତିଷ୍ଠିତ ସାହେବ
ସରସନ୍ଦର ଅସରେ ଉପବିଷ୍ଟ ହୋଇଥିଲେ ।
ନିମନ୍ତେ ବିଶ୍ଵାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟ ଦେଶୀୟ ଦୃଢ଼
ବନ୍ଦି ଅଛେବ ଓ ସାହେବମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟ
ଦୂରଦଳକଣ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ । ବିଦେଶୀରୁଷାରୁ
ମେଶର ମାନକର ଅନ୍ତିମ ଗୋଟିଏ ସର ସବାର
ସେମାନେ ଯୋଗପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ଅସମ୍ଭବ
ହୋଇଥିଲେ । ସରକାର ପୁରସ୍କାର ବିଭାଗ
ବାହାର ଉତ୍ସବକ୍ରିୟା ମାତ୍ର ମଧ୍ୟ ସୁନ୍ଦରର
ପ୍ରତାପ କରିଥିଲେ । ଶ୍ରୀମାୟ ସୁନ୍ଦରର ସରକାର
ଅଧିକ ଥିଲୁ । ବିଦେଶୀତ୍ସାହନମନ୍ତ୍ରେ ସାଧାରଣ-
ବିଶ୍ଵାମାନଙ୍କର ସାହୀଯଦ ସେତେ ଅଧିକ ଦେବ
ଦେବେ ଦୂରଦଳ ଅଶା କଣାଯିବ । ବଡ଼-
ଦୂରଦଳ କିମ୍ବା ସେ କଟକ ଦୂରି ସବରେ
ଏଠା ରେହେନାଥ କଲେଇପୁଣ୍ୟକୁଳର ପୁର-
ସାର କରଇବ ସମୟରେ କୌଣସି ଶ୍ରୀମାୟ
ସୁନ୍ଦର ଦେଖାଇଲୁ କାହିଁ ।

ଦିଲାଲ ବିଖ୍ୟାତ ପାର୍ଲିମେନ୍ଟର ମେନ୍ଦର
ବୁରୁଷଙ୍କ ବ୍ରାତରେ ସାହେବ ଦିଲାଲକୁ ସ୍ତ୍ରୀ
ଶ୍ରୀମାନ୍ଦରେ ଫେର ଯାଇଥିବାର ପାଠକମାନଙ୍କୁ
ଜଣାଇ ଅଛି । ସେ ଦିଲାଲକୁ ଫେରଗଲ
ବ୍ରାତରୁ ସେଠା ଗାଲ ଗାଲେଟର ସଙ୍କାଳ-
ବକ୍ର ସହିତ କିମ୍ବା ହେବା ବାଲରେ
କହିଲେ ସେ ଭାବେ ଯାଇ ତାଙ୍କର ଅସର
ଦୂର ହୋଇଥିଲୁ ଦେବଳ ସାମାଜିକପାରେ
ଅସ୍ତ୍ରା ହବା ଅଛି । ବୋଗ୍ରାଟାରେ
ତାଙ୍କର ଯେତୁ ଅଧିକା ହୋଇଥିଲେ ତାଙ୍କ
ରେ ସେ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇଥିବାର କ
କଲେ ଏବଂ କହିଲେ ଭାବିତ୍ୟ ମହାଜା
ସମିତରେ ଭାବୁ ଶ୍ରାବରେ ଜନ୍ମ ଜାଗ୍ରତ୍ତ
ପ୍ରତିକରିତକର ସମାବେଶତାକୁ ଉତ୍ସମର୍ମିତେ
ବିଶ୍ଵାମାନଙ୍କର ସମାବେଶତାକୁ ଉତ୍ସମର୍ମିତେ
ବିଶ୍ଵାମାନଙ୍କର ସମାବେଶତାକୁ ଉତ୍ସମର୍ମିତେ
କାହିଁ । ବ୍ରାତରେ ସାହେବଦଳର ମହିତି
କେତେ ଠିକ୍ ପାଠକମାନେ ରୁହି କିମ୍ବା
ସାହେବ ପ୍ରଶଂସିତ ଭାବରେ ଅସିବାରେ
ଆମ୍ବାମାନଙ୍କର ଯେ କେତେବେଳେ ଉପବାର
କୋରିଥିଲେ ଏହି ଦେବ ତାହା ଏକମୂର୍ତ୍ତରେ
ବୋଲିଥାଇ କାହାରେ । ଉପବାର କରିଲୁ
ସେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ଆହ ଭାବରେ ଉପବାର
ପ୍ରାଣପାରେ ସୁନ୍ଦର କାହିଁ ଭାବରେ ଉପବାର
କାହିଁ ହେବନ୍ତି ।

ତୁମ୍ହିଁ କୃତ ଓ ସ୍ଥାନୀୟ ବୋର୍ଡର୍ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ
ତୁମ୍ହିଁ ଏକାଧିକ ଦିଷ୍ଟଯୁକେ ବନଶ୍ରମେଖଳେ
ମନ୍ଦିର୍ୟ ବାହାର ଅଛି । ସ୍ଥାନୀୟ ଅସାଧାରଣ-
ଅନୁଭବ ୧୯ ଧାରନ୍ତ୍ଯାପୀ ବିଜ୍ଞାନୀୟ
କମିଶନରେ ହାତ ଲିର୍ବାରି ଅଧ୍ୟ-
ସୀମାଭିତ୍ରରେ ତୁର୍ତ୍ତିରେ ସାହାୟ୍ୟ ଦିନକ୍ରୀ
ତୁମ୍ହିଁ କୃତବୋର୍ଡର୍ୟାନେ କହୁ କରିବାର ମମଭା
ପ୍ରାପ୍ତ ଦୋଷଅଛନ୍ତି । ତୁମ୍ହିଁ ଅଭିନାନ୍ୟାପୀ
କ୍ରିଯୁ ପ୍ରତିନିଧି ଧାର ପେଇ ସ୍ଥାନମାନଙ୍କରେ
ପ୍ରବର୍ତ୍ତିର ହୋଇଥାଏ ଉଚ୍ଚ ସ୍ଥାନମାନଙ୍କର
ସାହାୟ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ୧୩ ଧାରନ୍ତ୍ଯାପୀରେ ପ୍ରକା-
ଶିତ ନିୟମାନନ୍ଦାପୀ ଶାସିତ ହେବ । ୧୫ଧାର
ପରିଦୟର ଟି ପାଠକା ବିଭାଗରେ ବଳବଜୀ
ମୂଳ ବର୍ତ୍ତମାନ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ତୁମ୍ହିଁ କୃତବୋର୍ଡର୍
ମାନଙ୍କରେ ମଧ୍ୟ ବଳବଜୀ ହେବାର ବିଜ୍ଞାପନ
ପ୍ରକାଶିତ ହେବ । ନିୟମ ଏହି ଦେଉଥାରୁ ଯେ
ତୁମ୍ହିଁ ଦିନକ୍ରୀ ହେବା ସଙ୍ଗରେ ସାହାୟ୍ୟ-
କର୍ତ୍ତ ସକାଣେ ପ୍ରଥମେ ସ୍ଥାନୀୟ ଓ ରଘୁରେ
ପ୍ରଦେଶୀୟ ଓ ଅବଶେଷରେ ସତକାଳୀୟ ପଣ୍ଡରୁ
ବନ୍ଧୁ ହେବ । ଅମ୍ବୁମାନେ ମଧ୍ୟ କହୁ
ଦେଶର ଅଭାବ ଦୃଢ଼ିବା ସକାଣେ ଦେଶୀୟ-
ମାନେ ସ୍ଵତରଂ ସବ୍ସପ୍ରଥମ ତୁମ୍ହିଁରକ୍ଷ୍ୟ ଉପ-
କମ କରିବା ନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ହିଁ କୃତବୋର୍ଡ ଭାର-
ପ୍ରାପ୍ତ ଦେବାରେ ଆଶା ଏହି ସେ ଦେଶୀୟ-
ମାନଙ୍କ ହାର ପୂର୍ଣ୍ଣ ତୁମ୍ହିଁ କୃତବୋର୍ଡ ଦେଶର
ଅନ୍ତର ବୋଧଗ୍ରହ୍ୟ ଦେବାର ଶୀଘ୍ର ମୋତଳାଥେ
ଏ ହେବେ ।

୨ ୯୮୮ ମଧ୍ୟକାରେ କଞ୍ଚଳାବ୍ଲାଗର
ବସରକାରୀକୁମାଳେ ସେଇଁ ସାଥୀରଣ
ବସରକାରୀମାଳ ବରାହିତ୍ତୁ ବହୁମନିରେ
ଏକମୁଦ୍ରାମେଣ୍ଡର ମନ୍ତ୍ର କଲିବରାଗେଜେଟ
ପାଇଁ ଉପରିଶିଳ ହୋଇଥିଲା । ସ୍ଵପ୍ନା, ବନ୍ଦ, ବାଟ,
ପ୍ରତିଶୀଳ, କୃପ, ସାଥୀରଣଗୁରୁ ଓ ବାଜେକାର୍ଯ୍ୟ-
ର ମୋଟରେ ତଥା ଲମ୍ବ ହୋଇଥିଲା ଓ
ଏହି ଟ ୩୫୮୭୪୨୧ ଲଙ୍ଘିଥିଲା । ଡେକ୍ଷିଶାର
କଟକ ଟ ୨୦୦ ଟା ବାବେଇର ଟ ୫୪୫ ଟ୍ରେନ୍‌
ଟ ୧୩୨୦ ଟା ସାହୁଟ୍ ପ୍ରଦାଳ କରି-
ଲେ । ବାହୁ ଗୋବିନ୍ଦନ୍ତୁ ଶ୍ରୀ କିଷକିଲ୍ଲ-
ମନ୍ତ୍ରେ ଟ ୧୦୦ ଟା ପ୍ରଦାଳ ବିପଥିଲେ ।
ବାଧ ଦ୍ଵାରା ଡେକ୍ଷିଶାର ଅଳ୍ପାନ୍ୟ ବାଗମାଳେ
ମାନ୍ୟକୁଣ୍ଡେ ସାଥୀରଣ ଭାର୍ଯ୍ୟରେ ସୋଗ-
ହାଳ ଲଙ୍ଘିଥିଲାର ସେମାନଙ୍କର ନାମ

ଦିଲ୍ଲୀର ହୋଇ କାହିଁ । ଶ୍ରେଷ୍ଠ କାନ୍ଧାତୁଳ
ଦାରୀମାନଙ୍କୁ ସମ୍ମର୍ହପନାରେ ଅନ୍ୟବାଦ
ପ୍ରଦାନ କରିଅଗ୍ରନ୍ତ ଓ ପ୍ରଧାନ ଆବଶ୍ୟକୀୟ-
କାର୍ଯ୍ୟମାନ ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ବସନ୍ତପୁରୀ
ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ପ୍ରାଣୀଶ୍ଵର ଗର୍ଭତମେଣୁ
ପ୍ରେସଣ କରିବେ ଓ ଟ ୫୦୦ ଥରା ଚଲ୍‌ଯଳ
କାର୍ଯ୍ୟ ସକାରେ କମିଶନର ଓ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ
ପଠାଇବେ ।

ଉପରେକ୍ଷି ଗାଲିବାରୁ ପ୍ରବାଶ ଘାଇଅଛି
ବାଲେଖର ସାଥୀରଣ ହତକର କାର୍ଯ୍ୟପ୍ରତି
ଡ଼ିଶା ମଧ୍ୟରେ ଅଗ୍ରଗଣ୍ୟ କିନ୍ତୁ ଦୁଃଖର କଥା
ଯେ କଟକର ସାଥୀରଣ ଲୋକମାନେ ସାଥୀ-
ରଣ ହତକରକାର୍ଯ୍ୟ ପରରେ ବଡ଼ ଉଦ୍‌ବାହି
ପ୍ରବାଲ କର ଜାହାନ୍ତି ।

ତେଣାରେ ବଜାଦେଶର ପ୍ରତିକିଳ ପ୍ରକା-
ସନ୍ତୁ ବିଷୟକ ଅଭିନ ପ୍ରତିକିଳ କରିବାଲମ୍ବନେ
ଡେଣା କରିବାକି ତଠ ଓ ବୋର୍ଡର ତଠ
ଧାଠକର ଗର୍ଭମେଷ ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କରି-
ଅଛନ୍ତି । ବାଲେସର କଲେକ୍ଟର ଡେଣାରେ
ଜାରୁ ଅଭିନ ପ୍ରବହ୍ନେ କରିବାଲମ୍ବନେ ମତ
ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ସେ ସମୟରେ ତାଙ୍କ
ପ୍ରସାବ ସ୍ଥାନୀୟମର୍ଯ୍ୟର ପାଇଁ ହୋଇ କି ସ୍ଵର
ସ୍ଵରଂ ଅବାଳୀଙ୍କ ଜୀବ କରି ହୋଇ
ଥିଲ କିନ୍ତୁ ଡେଣାର ବର୍ତ୍ତମାନ ସର୍ବେ ଓ
ବନୋବସ୍ତୁ କାର୍ଯ୍ୟାବସ୍ତୁ ସମୟରେ ଉଚ୍ଚ ପ୍ରସା-
ବ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲି । କୃଷିକଷୟର
ଜାରିରେବୁକ କହନ୍ତି ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରତିକିଳ
ବନୋବସ୍ତୁ ଅଭିନମାନ ସଥା ୫୮୨ ମସି-
ଦାର ୨ ରେଗିଲେସନ ଓ ୫୮୩ ମସିଦାର
ବଜାନା ୮୩୭ର ୫୮୫ ମସିଦାର ୧୦ ଅଭି-
ନର ସହିତ ଏଇଥି ହୋଇ ପ୍ରଜାର ଜୀବାଣୁ
ପରିମଣ ରଖା ହୋଇ ପାଇବ ନାହିଁ ସେ ଜାରୁ
ପ୍ରଜାବୁଦ୍ଧ ବିଷୟକ ଅଭିନର ଦିଶମଧ୍ୟାୟ ପ୍ରତି-
କଳ କରିବାରକାଣେ ମତ ପ୍ରଦାନ କରି ଅଛନ୍ତି
ବର୍ତ୍ତମାନ ଗର୍ଭମେଷଙ୍କ ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ ଏହି ଯେ
ଯଦ୍ୟପି ଜାରୁ ଅଭିନର ପ୍ରଧାନକମାନ୍ଦଶ୍ୱର ପ୍ରତି-
କଳ ହେବ ତେବେ ଅଭିନର ସ୍ମୃତାୟ ଅଂଶ
ପ୍ରତିକଳ ବିଷୟରେ ସବ୍ଧା ହେବ । ଅବସର
ଗର୍ଭମେଷ ବୋର୍ଡର ଓ ଡେଣାରେ ନିଶ୍ଚୋ-
ଦିତ ରେଇନ୍ୟ କର୍ମବୁନାକ୍ଷର ମତ ପ୍ରାର୍ଥନା
କରିଅଛନ୍ତି ଓ ଏତଦ୍ୱାରିଷ୍ଟରେ ସାଥୀରଣ୍ଯ
ଜୀବବିଷୟ ଥିବାର ସେବ୍ରୁମାତ୍ରେ ଏଥରେ

ଲିପି ଅଛନ୍ତି ସେମାନ୍ତଙ୍କ ମଳ ମଧ୍ୟ ଶେଷିଲାଟ-
ବାହାଦୁର ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଛନ୍ତି ଏହି ମଳମାଳ
ଆଗାମୀ ଅପ୍ରେଲମାସର ଖ ୧୫ ରାତ୍ରି ପୂର୍ଣ୍ଣଚୂ
ପଥସ୍ତିମେରଙ୍ଗ ନିବଟକୁ ପେରଇ ଦେବ ।
ଆମେମାନେ ଆଜା କରୁ ସାଧାରଣ ସମେତ-
ମାନକ ଏତହିପ୍ରୟୁଷରେ ମଳ ଦେବାରେ
ଦେଲା କରିବେ ନାହିଁ ।

ଏ କିମ୍ବାର୍ଗର କେନ୍ଦ୍ରପତ୍ରା ଗ୍ର ବଳଦେବ-
ଜିହବ ଉଲ୍ଲବ୍ଧ ବଢ଼ି ଗୋଟିମାଳ ହୋଇ ପଡ଼ି-
ଥିବାର ପାଠମାନଙ୍କୁ ଛଣ୍ଡା ଅଛି । ସେ ଗୋଟି-
ମାଳ ଅବଶ୍ୟ ନିଷ୍ଠି ପାଇ ନାହିଁ । ନୂତନ
ନିଯୋଜିତ ମେମରମାଳେ ଉଚ୍ଚମାନରେ
କେନ୍ଦ୍ରପତ୍ରା ବଳଦେବଜିହବ ମଠଠାରୁ ସାଇ
ସବୁ ବର କେବେଳ ବିନୋଦବସ୍ତୁ କରିଅଛନ୍ତି ।
ମଠର ଦୂରବସ୍ତୁ ଶୁଣିବାରେ ଅଣବ ଶୋଭ-
ନୀୟ । ମେମରମାଳେ ମଠଠାରୁ ସାଇ ଖଣ୍ଡିବ
ଦେଇଣା ସୁଜାତା ହିନ୍ଦୁମାରୁ ଘାଇଲେ ନାହିଁ ।
ମହନ୍ତ ରଙ୍ଗରମାନଙ୍କ ଦାବ ମଠଠାରେ ଅଧି
ଥଗନ୍ତୁ ପ୍ରବେଶ ହୋଇଥିଲେ । ମଠପତ୍ରରୁ
ତାଙ୍କ ନାମରେ ଓ କାର ପାଇରୁ ମଠରମାଲା-
ବର୍ମଣୀୟ ଓ ମେମର ବାରୁ ଜଗନ୍ନାଥପୁରମରବା-
ରକ ନାମରେ ମାଗଲମାନ ଆଗର ହୋଇ
ବଳଦେବଜିହବ ସର୍ବତ୍ରିଭ ଥିଲୁ ବା
ଟ ୨୦୦୦୦ ବା ହୋଇ ପାରେ ତଥାପି ଠାକୁ-
ରକର ଏତେ ସରବ ଦୂରବସ୍ତୁ ଦାଇଥିଲୁ ହେ
ବାହାରରୁ ଟବା କର୍ଜ ହୋଇ ବକାରରୁ
ଝରିଦ ହୋଇ ଜାଇ ଚକିଥିଲୁ । ମାତ୍ର ମାମଲା-
ରେ ଓଜାଳ ନିୟମ୍ବୁ ହୋଇ ଦେଇଲେ ବଳରୁ
ଶକ୍ତ ଟବା ଝର୍ତ୍ତ ଦେଇଥିଲୁ । ମେମରମାଳେ
ଏ ସମୟ କାଣ୍ଡ ଦେଇ ସମୟ ମାମଲ ଶ୍ରଦ୍ଧି
ରଖିବାର ସମ୍ମର୍ଶ କର ମୋକଦମାମାଳ
ଦିଠାର କେବା କାରଗ କରି ପରମା ପର-
ମର୍ଶ ଦେଇଲେ । ନହକୁ ପୂର୍ବପ୍ରାୟ ପରିଷରେ
ନିୟମ୍ବୁ ଦଲେ । ମହନ୍ତ ଏ ପ୍ରସାଦମାନଙ୍କରେ
ସମ୍ମତ ଦେଇଲେ ମାତ୍ର ମଠର ଯେଉଁ ବର୍ମଣୀ-
ମାଳେ ମହନ୍ତ ଓ ଉତ୍ସାହୀୟ ଲେବକ ନାମରେ
ମାମଲ ଜଳାଇଥିଲେ ସେମାଳେ ପହିଁରେ
ଥିଲା ଦେଇଲେ ଜାହିଁ । ମେମରମାଳେ ସେମା-
ଳକୁ ସେହି ଦେଇ ବର୍ମଣୀଗ କର ଅବଶ୍ୟକ-
ମନେ ଅନ୍ତର ଲେବକ ନିୟମ୍ବୁ ଦଲେ ଏହି
ମୋହରମର ଅସୁରତକଷିଳ ଚଳାଇବାକାଳର
ଦିଠାର ପୁରୁଷଙ୍କ ସମ୍ମାନ ଘରଟ ସାହେବଙ୍କ

ପୁଷ୍ଟକୁ ନିସ୍ତର୍ଜୁ ବରାଥରୁଣ୍ଟି । ଏ ବନୋବସ୍ତୁ
ଅମାଳକକୁ ଦିଲ ଜଣାଯାଉ ଅଛି । ମାମଲ-
ମୋକଦମାରେ ଦୁଆ ଅର୍ଥବ୍ୟା କରି ଅପ-
ଗାମିତରେ ସେତେ ସରବ ହୋଇ ପାରେ
ବନୋବସ୍ତୁ କରି କେବା ତଡ଼ମ । ତକ୍କୁଚାପ-
ବନୋବସ୍ତୁ କିନ ଜଣ ନୃତ୍ୟ ନିୟୋଜିତ
ମେମର ବାହୁ ଶା କୃଷ୍ଣରୂପୀଙ୍କା ଓ ବାବୁଗୋ-
କୁଳାକନ ଗୋଧୂମ ଓ ବାହୁ ବମସବର ବୟୁ
କରାଥରୁଣ୍ଟି ଏବ ସେଥିରେ ବାହୁ ବମସଗୋବନ
ଜଗଦେବ ମଞ୍ଜୁଷା ପ୍ରଦାଳ କରାଥରୁଣ୍ଟି । ଅଛେ
ମେମର ବାହୁ ଜଗନ୍ନାଥରୁମରବର ସେ ସମ-
ସ୍ତରେ କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ାରେ ଉପର୍ତ୍ତି କ ଥୁବାରୁ
ଚାଳ ନତ ଜଣା ଯାଇ ଲାହିଁ । ମହନ୍ତୁରପନ୍ଥର
ଏକ ମାମଲରେ ମଠର କର୍ମଶୂରୁତିବାଟାରୁ
ଶାନ୍ତିଦଙ୍ଗ କ କରିବାର ମୁଗ୍ନିକା ନିୟାଯାନ-
ଥିଲ ଓ ମନ୍ଦରୁକ୍ତ ଲାମର ଏବ ମାମଲରେ
ମହନ୍ତ ଓ ଉପରୀଯିନୋକେ ହାକରକୁ ଧଠା-
ପାଇଥରୁଣ୍ଟି । ସତରେ ବାହନ୍ତରେ ଥାଠେ-
ମାକଙ୍କ ଜଣାଇବ ।

କଲବର - ଶାଖା ।

ବିଜ୍ଞାପନେଷ୍ଟର ୧୯୮୮—୮୯ ମସିହାର
ଜୁଲାଇ ଏ ସକାଳୁର ଆୟୁ ବ୍ୟଥ ଉପରୋକ୍ତରେ
ବିଦୃତିମେଖ୍ୟ ମନ୍ତ୍ରକ୍ୟ ପ୍ରକାଶର ହୋଇ
। ଏହିକର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଶୈଶବର୍ଧନୀ ସଂପଦା
୨,୧୫,୫୨,୮୩ ବା ବିଜ୍ଞାନାର ନାମ-
ଅନ୍ୟରେ ବ୍ୟଥ ହୋଇଥିଲା ।

ଯେଉଁ କାଳରୁ ସେ ପ୍ରବାରେ ସେତେ ଆୟୁ
୧ ଛନ୍ଦବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଦୋଷଅଳ୍ପ ତହିଁର
ଏହା ଜମେ ପଦିତ ହେଲା ।

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ

ଅଛୁପନ୍ତି କୋଡ଼ିବେଳ ମୋଟ
୧୯୮୮୮ ଟ୍ୟୁକ୍କାୟ, ଟ୍ୟୁକ୍କାୟ, ଟ୍ୟୁକ୍କାୟ
୧୯୮୯୮ ଟ୍ୟୁକ୍କାୟ, ଟ୍ୟୁକ୍କାୟ, ଟ୍ୟୁକ୍କାୟ
୧୯୯୦୯ ଟ୍ୟୁକ୍କାୟ, ଟ୍ୟୁକ୍କାୟ, ଟ୍ୟୁକ୍କାୟ
ମହିମାପୁର ଲାଲର ଅନ୍ତି ସଳ ୧୮୮୮-
ରେ ୧୯୮୯୦ ସଳ ୧୮୯୦୯ ରେ
ଲାଲର ୫ ଦଳ ୧୮୯୦୯ ରେ
୧୯୯୦୯ ଲାଲର ।

ଶ୍ରୀକୃତିବାଲର ମୋଟ ଅୟ ସନ୍ଦର୍ଭ-
ରେ କେ ୫୦୦୯୭ ସନ୍ଦର୍ଭରେ
କେ ୪୯୮୮ ଓ ସନ୍ଦର୍ଭ ୫୩୩୩୭ ରେ
କେ ୫୫୪୪ ବିଷ୍ଣୁ ।

ପେକ କାଳର ଅତ୍ୟ ସନ ୧୯୮୮୮
ରେ ଟ ୮୦୯୭୮ ସନ ୮୮୩୮୮ ରେ
ଟ ୫୮୭୯୮ ଓ ସନ ୮୮୩୮୮ ରେ
ଟ ୫୦୭୬୯ ଲା ।

ସମ୍ପ୍ର ନାଳର ମୋଟ ଅୟ ସତ ୧୦୦୦୦
୮୯ ରେ ୨୦୫୩୭୫୮ ସତ ୧୦୦୦୦୦ ରେ
କେ ୧୭୪୫୫୨ ଓ ସତ ୧୦୦୦୦୦ ରେ
କେ ୧୮୫୪୪୮୮୮

ବସ୍ତୁରବର୍ଷର ଅୟ ଗତ ଦୂରବର୍ଷାପେନ୍ଦ୍ର
ଅଧିକ ଥୁଲା ବିନ୍ଦୁ ଟ ୧୯୫୪୭୭୭୭ ବା ଜାନୁ
କାର୍ଯ୍ୟରେ ବ୍ୟୟ ଓ ଗୁଡ଼ଗୀଯ ବୈଶ୍ଵମେଧିକ
ନିକଟରୁ ଜାଳକାର୍ଯ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଧାରାଟିକାରୀ
ସୁଦ ମେଣ୍ଟ ମୋଟ ଟ ୨୩୩୪୦୯ ବା ବ୍ୟୟ
ହୋଇଥିବାରୁ ଟ ୨୫୧୦୦୩ ବା ଅନାଟକ
ପ୍ରଦେଶୀୟ ବ୍ୟୋମ ଖରଚରେ ପଞ୍ଚଥିଲୁ ତଥାପି
ପୂର୍ବାପେନ୍ଦ୍ରା ବସ୍ତୁରବର୍ଷର ଫଳ ଉତ୍ତମ ଦୋର-
ଙ୍କୁ ଏକ ମାତ୍ର ୧୦୦ ଟଙ୍କେ ଦେଖି ଯୋଗାଯାଇଲା

ଡେଣ୍ଡାବେଳାଲ ନିମନ୍ତେ ଟ ଟାର୍ଫ୍ଫିଙ୍ଗ କା
ବ୍ୟୁହ ହୋଇଥିଲା । ୧୦୮୭ ମସିବାର ବଢ଼ିରେ
(weirs) ଥାର୍ଫିକ୍‌ରୂପ ଲଞ୍ଚ ହୋଇ ଥିବାର
ସେମାନଙ୍କର ଘୁଳନାଶୀଳ ନିମନ୍ତେ ଅନେକ ଝର୍ଣ୍ଣା
ଲଗେଥିଲା କର୍ତ୍ତାମାନ ଭକ୍ତ ବାର୍ଷିକ ଶୈଖ
ହୋଇଥିଲା ଓ ଅଳ୍ୟ ଗୋଟିଏ କାରଣ ଏହି
ଯେ ଏହିପରି ଲାଲର ସାହାଯ୍ୟ ଝର୍ଣ୍ଣା ସାଧା-
ରାଣ ଝର୍ଣ୍ଣାପେଣ୍ଠା କିମେଷ ହଜୁ ଥିଲା ଏହିକି-
ଷୟରେ ଦ୍ୱାରା ଦେଖିଛି ଉତ୍ସବରକ ମନୋ-
ଯୋଗ ଆକର୍ଷଣ କରୁ ହୋଇଥିଲା । ଉପରେ
କୁ ବାରଣ୍ଡାପୂର୍ବ ବଣ୍ଟିଭବର୍ଷର ବ୍ୟୁହ କେବି
ହୋଇଥିଲା ।

ବର୍ଷଶେଷରେ ସାହା ଉପଲ ଦେବାକୁ
ବାଙ୍ଗ ଥିଲ କହିର ପରିମାଣ ଡେଖାରେ
ଟ ୧୯୫୫୨ ଲା ମେଦିମାୟରେ ୮୭୭୩
ଓ ସୋଜରେ ଟଳ୍ଟା-୦୭୭୧ ଅଟଇ । ଦୃଢ଼-
ବର୍ଷଶେଷ ସୋଜର କିମ୍ବା କ୍ଷେତ୍ର ଦୋଷାଥିଲୁ
କିନ୍ତୁ ଡେବା ଓ ମେଦିମାୟର ବାଙ୍ଗ ଦୂର
ବୋଲାଥିଲୁ ଓ ତନ୍ମିତ ସୋଜ ଉପର୍କୁ
କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ମନୋଯୋଗ ଅକର୍ଷଣ କର
ଦେଇଥାଏ ।

ବର୍ଷାର ବର୍ଷରେ ୧୪୭୧୦ ଗୋଟି ନାଲିଙ୍ଗ
କୁରୁପଥେ ଥିଲ ଏକନ୍ଦିନ ୨୫୦୭ ଗୋଟି
ବର୍ଷର ବର୍ଷର ୮୧୦୩ ଗୋଟି ପଢ଼ିବର୍ଷର
କଣ୍ଠୀ । କେବଳ ତେଣାରେ ୨୨୦୯ ଗୋଟି
କୁରୁପଥେ ଉପରେ ଥିଲ ତିନ୍ଦିନ ୨୭୮୯

ଗୋଟି ଲକ୍ଷିତବର୍ଷର ଓ ବାର୍ଷା ୧୯୦୩ ଜୋଡ଼ି
ପ୍ରକାଶବର କଣ୍ଠରେ । ସମସ୍ତବିନ୍ଦୁ ମୋଟରେ
୧୯୦୪ ଗୋଟି ମୋକଦମା ଫାର୍ମର ହୋଇ
ଥିଲା ଓ ଡେଣ୍ଟାରେ କେବଳ ୪୫୦ ଗୋଟି
ଫାର୍ମର ହୋଇ ବାର୍ଷା ୧୯୦୫ ଗୋଟି ମୂଳ-
ଭାବୀ ଥିଲା । ଡେଣ୍ଟାର ନାଲିଶସମ୍ବନ୍ଧରେ ତେ-
ପୁଣି ସୁପରଷ୍ଟେଣ୍ଟ୍ ମୋକଦମର ବାର୍ଷା
ପ୍ରକାଶ ଓ ଅସ୍ତ୍ରାକାର ବିଭିନ୍ନ କରିବାକୁ ଅଛନ୍ତି
ହୋଇ ଥିବାର ପ୍ରକାଶ ପାଇଥାଏ ।

କାଳୀ ଶକ୍ତି ଅଦୟ ନିମନ୍ତେ ସାହୁରକ୍ତ
ଜାସହେବାର ସଖା ପୁରୁଷାପେନା ବନ୍ଧୁତ
ବର୍ଷରେ ବିମ ହୋଇଥାଏ ।

ପଢିଷେବରେ ଶେଳଟକାହାଦୂର କଣ୍ଠେଲ
ଦାରସନକୁ ଚାହିଁର ତପ୍ତ ଉତ୍ତିତିପୃଥିବେ ଓ ତୟାଗ
ସେନେଟରୀ ସମୟରେ ଉତ୍ତିମରୂପେ କାର୍ଯ୍ୟ
ଚଳାଇଥିବାକୁ ଧଳ୍ଯବାଦ ପ୍ରତାଙ୍କ କର
ଆଏଇ ।

ଅଳ୍ପଗୁଲର ବରୋଚୟ

ଅଳୁକ ବହୋବସ୍ତୁ କାର୍ଯ୍ୟ ପରଦର୍ଶକାର୍ଥେ
ବୃଦ୍ଧିବ୍ରାଗର ଜାଇରେକୁଠର ଶୀଘ୍ର ପିଲୁ
କେନ୍ଦ୍ରାଦେବ ଓ ରେକଣ୍ଟ୍ର ଉଲବାର
ଇନଖେକୁଠର ଜନକର ଶୀଘ୍ର ତିଆରେବ
ମହୋଦୟମାକେ ଗଢ଼ ପୂର୍ବଶୁକରାର ସନ୍ଦରେ
ଏ ପୁରୁଣାଗଢ଼ ମୂଳମରେ ପଦ୍ମଶ୍ଶ ସ୍ଵରଗରର
କାର୍ଯ୍ୟମାନ ତଥାତ୍ର କରି ଗଢ଼ ଦୂର ଲବକାର
ଗଢ଼ ଏ ୧୦ ଟା ସମୟେ କଟାଇମୁଣ୍ଡେ
ପ୍ରତ୍ୟାମନଙ୍କ ବଳେ ।

ଏ ଦିନାର ପ୍ରଜାମାଳେ ବନ୍ଦୋତ୍ସ୍ଥ ସମ୍ମର୍ଖରେ
କେତେହାଣ୍ଟ ଅପରି ଦରଖାସ୍ତ
ଦେଇଥିଲେ ତନ୍ତ୍ର ତାତା ସେମନବର ସମ୍ମର୍ଖ
ଧରେ ପାଠ କି ହୋଇ ବିମା ଦରଖାସ୍ତ ସମ୍ମର୍ଖ-
ର୍କର କୌଣସି ବିଷୟ ପରାମର୍ଶ ଗୁଡ଼ାର
କ ଗୁଣୀ ବେଶେକଳଣ ସରବରତାରକଳ
ଜବାନବନ୍ଦାର ତାବର ଛୋକ୍ରୂପ ଜାର୍ଯ୍ୟ
ଶେଷ ରହେ ।

ଅନୁଗୁଳସ୍ତ ପ୍ରକାଶକେ ଏ ବିନୋଦପ୍ରକାଶକରେ ସେଇଁ ଅଧିକାଳ ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ତାହା ଓଡ଼ିଆ ବିନୋଦପ୍ରକାଶକ କିମ୍ବା ଅଧିକାଳ ରେ ଫଳପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଥିଲା କିମ୍ବା ଅଧିକାଳ ରେ କିମ୍ବା ଅଧିକାଳ ରେ

୧। ଯେଉଁ ସର୍ବେମାତ୍ର କାହିଁଏବଳେବଳେ
ହାବି କି କଥିଲେ ଦକ୍ଷା ତୁଳ ବାଇପାରେ

ତାହା ସରକରୀକାରଙ୍ଗ ଚରଣ ସାନ୍ ଲୁହଳ
ଶିଳାକାଣ୍ଡ କାଳକରହୁଏ ହୋଇଥିଗାରୁ
ସେମାନେ ଶୋକମାନ କରିଥିବା ଓ ତାହା
ସର୍ଦେହଶ୍ଵରୀୟ ବର୍ମଣୀରମାନେ ଅପଣାର
ଫ୍ଲାର୍ଟସାଧନରୁ ଜାହୋରପ୍ର କାମକୁ ଦେବପ୍ର
ବୋଲି ଗ୍ରହଣ କରିଥିବା ଓ ତାହା ମଧ୍ୟ ସେଠି-
ଛମେଶ୍ଵର ବିଧମକେ ପ୍ରତାନ ହୋଇ କି ଥିବାରୁ
ତାହା ସବୁ ପ୍ରକାଶ କି ଥାଇବାରେ ଅମୃତକ-
ରି ଯତି ହେଉଥିଲା ।

୨ । ସବୁରକାରଙ୍କ ତରଫ ଲେଖମାନେ
ନିଜ ଲଭ ପାଇଁ ଅଧିକାରରେ ବଡ଼ ହେଉଥାଏ
ଯଦୁଦିନମେ ଥମିଲ କରିଥିବାରୁ ବିଦ୍ୟାରୀ
ଛବିକା ଦୃଷ୍ଟି ହେବା ଓ ମୂରେ ଏଥାମାପଠିବା
କଥିବାରୁ ଏ ଅଳ୍ପଧ୍ୟ କମାବୁଦ୍ଧିର ଏବବୁଦ୍ଧିକାରଙ୍କ ଅଟେ ଏଥାମାଧରେ କେତେ କମର
ତଥାରଙ୍ଗରେ କେତେ ଚାଲ ଲାଗିବ ହୋଇ
ଅଛି ସେଟିଲମେଲ ଅତିରିକ୍ତ ତବନ୍ତି ହେଲେ
ପାଇଁ ହେବ ।

୩ । ଏ କଣ୍ଠାରେ ସର୍ବମାପ ନୀତିକ ହୋଇ-
ଥିବାରୁ ଲହାରୁ ଅମେସାନେ କିଛି ଜାଣି କି
ଥିବାରୁ ମାପ ବିଭାର୍ତ୍ତ୍ୟାନରେ କି ହୋଇ ଏକ
ଆସାମୀର ଲଗୋଟ ଓ ଭଳୀ ଦରର ତମି ସବୁ
ଏବଂରେ ଏକଷେଷ ହୋଇ ନବାର୍ଥୀ
ଏକଦିଷ୍ମରେ ଜମା ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଅଛି । ମଧ୍ୟ
ଦେଶୀ ଜମିରୁ ଏକ ଆସାମୀର କେବେବଷେଷି
କିବିଷ୍ଟ ଅନ୍ୟ ଆସାମୀର କିମ୍ବାମିଲରେ
ମାପ ହୋଇଥିଲେହେଉଁ ଅମ୍ଭର କେବେ ବିଚା
ଓ କେବେ ଜମି ତାହା ଅମ୍ଭେ ରୁହିବାର କଷ୍ଟ
କାରଣ ତବବନ ପ୍ରକାଳସମୟେ ଜାମ ମାତ୍ର
ଭୁବା ଯାଇଥିବାରୁ ସେଠାରେ ବିଚାଏ ଥିଲେ
ସେହି ଏକନମ୍ବର ଓ ଗୋହିତ ସେହିପରି
ଧାରିବିତା ଥିଲେ ତାହା କି ଏକନମ୍ବର ଓ ଏକ
ବିଭିନ୍ନ ଷେଷୁଳେ ଅମ୍ଭର କେହିଁ କେବେ
ବିଚା ଓ ତହାରୁ କେବେ ବିଚା ତାହା ଗାନ୍ଧି-
ଲରେ ଯାଇଥିଅଛି କି କାହିଁ ତାହା ଦିଲକୁପେ
ଫରିଜମିଲରେ ଅମ୍ଭକୁ ବୁଝାଇ ଦିଅ ଯାଇ କି
ଥିବା ଓ କେହିଁ କବରେ କେବେ ବିଚା ଥିବା
କେବେ ଜମି, ଓ କେହିଁ ଜମି କି ବିଷନ କି
ଦରରେ ହୋଇଥିଅଛି ତାହା କେହିଁ ଥିବେ
ଅତ୍ୱାପି ଅମେସାନେ ଜାଣି କାହାଁ ।

୪। ଷେଷଲମେଘର ମୋଦରଭାକେ
କେବଳ ତମିରେ ମଙ୍ଗାଛ ବିଷମ ଦେଇଥୁବା
ଏବେଳେ ଦେଲେଖର୍ଜିମାରରେ ଧ୍ୟମର କେନ୍ଦ୍ର

ଜମିରେ କି ବିଷମ ଦେଲେ ଗାହା ବୁଝାଇ
ଦେଇ ନ ସୁବା କିମ୍ବା ସେଟଳମେଣ୍ଡ ଅପି-
ସରେ ମଧ୍ୟ ଘାହା ଅମ୍ବକୁ ବୁଝାଇ ଦିଆ କ
ସାଇ ଫାଟିପି ଯୋଖାଯୋଖି ଏକପଦିଶ
ଜାହା ଦେବାରେ ଅମ୍ବକୁ ଜମ୍ବ ଓ ସେମ
ଓସର ବୁଝାଇ ଦେବା ନିମନ୍ତେ ଅମ୍ବମାନେ
ପ୍ରାର୍ଥିତ ଦେବାରେ ସୁବା ଘାହା ଜାମଙ୍ଗୁର
ହୋଇଥିବା ଅମ୍ବମାନଙ୍କ ଖଚିଅକରୁ ଅମ୍ବ
ଜକଳ ଅପେ କିମ୍ବା ଆପଗାଁ ଲେବକଟହାର
ଲେଖି ନେଇ ବୁଝିବାରୁ ଝୁହିବାରେ ସବୁ
ଘାହା ଦିଆ କ ଯିବା ଓ ସରବରକାରମାନେ
ବିନାବେଶକରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିବାରୁ ସେମାନେ
ଜକଳ ଲେଖି କେଇ ଅମ୍ବକୁ ବୁଝାଇବାକୁ
ଝୁହିବାରେ ସୁବା ଘାହା ଦିଆ କ ଯିବା କାରି-
ଶରୁ ଅମ୍ବମାନଙ୍କର କେତେ ବହା ଓ କେତେ
ଜମ୍ବ କି ଦର ଓ କି ବିଷମ ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିବା
ଘାହା ବୁଝି କ ପାର ମୋଟଜମା ଦୂର୍ଭାବେ
ଏକପଦିଶ ମର୍ମାନୁସାରେ ମୋଟରେ ଅପତି
କରିବାରେ ସୁବା ଘାହା ଜାମଙ୍ଗୁର ହୋଇ
ଅଛି ।

ସାବକ ଜନେ ସାହା କି ଗରବନ୍ଦୋବସ୍ତୁରେ
ଜମା ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥାଇ ବର୍ତ୍ତମାନ ସେହି ଜନେ
ସାବକ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଶୈଘରାଳୀ କି ଅଧିକ
ଭାବରେ ଉଚ୍ଚବିଶ୍ଵାଳୀ ବିହୁ ହୋଇ କି ଥିବା ସ୍ଥଳେ ତହିଁର
ସାବକ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଭାଇଦର ଧାର୍ଯ୍ୟ
ହେବାର ଅନୁଭବ ଆଏ ।

ଆମ୍ବାନଙ୍କର ନୂହଳ ଜମି କଷ୍ଟ ତେବେ
ଥୁବା ଓ ସାବଦକଙ୍ଗମରେ ଉପରେଣ୍ଟ ବାରବାବୁ
ଅନ୍ୟାୟ ରକବା ହୃଦି ହୋଇଥିଲେ ସୁନ୍ଦର
ଆମ୍ବାନଙ୍କର ସାବଦ ଜମି ସାବଦ ଦରା
ରେ ଯ ହୋଇ ଛହିଁ ପତି କଳଦରବେ
ଅର୍ଥାତ୍ ଟ ୫୭ ସ୍କଲେ ଟ ୩୮ ଟ ୧୫/୮
ଓ ଟ ୧୫/୮ ସ୍କଲେ ଟ ୨୮୭ ଓ ଟ ୨୫୮/୮
ଏପରି ଡବଲ ଓ ଉପର ଦରରେ ଉଥିବା
ହୋଇଥୁବାବୁ ଲାହା ଅପାର୍ଥି ଓ ତତାଙ୍କ
କରି ହୋଇଥାଇ ।

କୁମି ଜମାର ତେଲର ବନପଣେ ବନୋପସ୍ଥ
ଅପ୍ରିସରୁ କୌଣସ ସମୟ ଧାର୍ତ୍ତିର ବିଜ୍ଞାପନ
ଜାଗା ନ ହୋଇ ଏକପଦିଆ ସଙ୍ଗେ ଜାଗା
କୋରାହୁବା ଲୋଡ଼ିଙ୍ଗରେ ସରବରାବଳ୍ଗୁଣ
ଏହି କୁରୁମ ଥିଲ ବି ଏଥର କୁମି କୁମି
ପ୍ରଜାକୁ ଅବଶ୍ୟକ ବସନ୍ତ ମାହର କେବିଯିତି
ସେଥ ପ୍ରାଣେ ଲେଖି ବି ଧାରେ ଜାଗା ଏ

ବରେଷ୍ଟରେ ଦାଖଲ କରିବ । ଏହିପ୍ରକାଶ
ଦର ପନ୍ଧରଦିକେ ବା ମାସେ ତୁଳିଗାସେ ଅପରି
କରିବାରେ ବୁଦ୍ଧା ତାହା ଘମାଦି ଦୋଷ
ଦେଇ ଚାମଞ୍ଜୁର ଖୌଲିଥିବାରୁ ଅଛି ଅନ୍ୟାୟ
ହୋଇଥିବା ।

ସମୟଧାର୍ଯ୍ୟର କିଞ୍ଚିତକ ସେବନୀ ହୋଇ-
ଥାଏନ୍ତା ଦେବେ ସୁବା ଯେତେବେଳେ କ
ଏଠାରେ ଦୟାକର ଦୂର୍ବିଷବ ଦୋଷ ଦୂର୍ତ୍ତିର
ତ୍ରପ୍ତିର ଦୋଜିଥିବାରେ ସବସ୍ତୁ ଲୋକ
ଅବାଳ ଦାଳଗ୍ରାହରେ ମୃତ୍ୟୁ ଲାଗିବାରୁ ଶ୍ରୀ-
ସବକାରଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟରେ ସାଧାରଣ ଜାବଳ-
ମାନ ବେବଳ ବଜାରଅକୁଣ୍ଡ ସେବନେ ଟକା
ପରସା ବେରୁଠାରୁ ଧାର ସମୟକ ମଳ ଜଳାଇ
ଓ କବଳ କେଇ ଓ କୋର୍ଟପିତି ଦେଇ ଉଚ୍ଛବ-
ବନ କପର ହୋଇଥାଏନ୍ତି ଏପର ସ୍ତରେ ଅକ-
ରୁପୁରୁଷ ତମାଦ ଦୋଷ ଦେଇ ଅନୁମାନ-
କର ଉଚିତ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କର ନିଜାନ୍ତ ଅଳ୍ପାୟ
ଦୋରଅଛି ।

ଆଖୁପଲ ନିଜାନ୍ତ ନିକୃଷ୍ଟ ଭଏଲାଗୁ
ଶାରବର୍ଯ୍ୟକୁ ସମସ୍ତଶେଣୀର ଜମିରେ ଦୁଇ
ଶାହା ପ୍ରତିବର୍ଷ ମଧ୍ୟ ଏକଜମିରେ ଦୁଇ ନାହିଁ
ଏ ବିଶ୍ଵାର ସମସ୍ତ ଆଖୁ କେବଳ କୃପଜଳଦ୍ୱାରା
ଦୁଇ ଏପରିପୁଣେ ଆଖୁପଲର ଜଳଦେ
ଜମିରେ ତମା କଷୋଟ ଦେବା ଥିଲା
ଅଛେ ।

ସାବକ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁରେ ଜମା ଦୁଷ୍ଟିରେ ୯
ରକ୍ତ ଛପି ମେଘା ଦିଅ ଗାଇଥୁବାପୁଲେ ବର୍ତ୍ତି
ସେପରି ଦିଅ ଲ ଯାଇ ଗହିରୁ ଯତ୍କଳିତ
ମାତ୍ର ଦିଅ ଯାଇ ଆହି ସବୁର ଦର ଲୁଙ୍କ
ତଳେ ଦର କଣସାହି ଦେଇଥୁବାରୁ କହି
ଆମେମାନେ ଖଲିଏ କହିବାକୁ ।

ଆମ୍ବାଳକର ହେପିଲ ବଗାୟତ
ଖୋଦିତ ପୁଷ୍ପଶାଣୀ ଆମ୍ବାଳକ ଜାମର
ହୋଇ ସରକାରୀ ଚଳେ ଉଞ୍ଚିଥିବାକୁ ତ
ଆମ୍ବାଳକର ସବୁ କୈପ ହୋଇ ଅମ୍ବେ
ଶବ୍ଦରସ୍ତ ହେଉଥିବା ।

ଗତ ପ୍ରାତିବର୍ଷଠାରୁ ସଠାରେ ।
ପ୍ରପ୍ରତ୍ଯେତ ବୋଦ୍ଧନାରୁ ଅମେମାକେ ଶୂନ୍ୟରୁ
ହୋଇ ନିଜାନ୍ତ ଗର୍ଭବତ୍ତାପ୍ରାପ୍ତ ଥିବାର
ଅମ୍ବ ଗର୍ଭବତ୍ତାର କମ୍ପରେ ଭୁଲିବର ଓ ସମ୍ବନ୍ଧା-
ନିକଷ୍ୱ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କର କମିମାଳ କମଦରରେ
ଛମା ଆର୍ପି ଦୋଇଥିଲା । କି ଧନୀ କି ନିର୍ଭର
ସମସ୍ତେ ବ୍ୟକ୍ତିମେଣ୍ଡର ସମାନକ୍ଷେତ୍ରରେ

ପ୍ରକା ଥିବା ସ୍ଥଳେ ଆମ୍ବେମାଳେ ଗରବ ଦେବ
ମନ ଜଗାଇ ପାଇ ନ ଥିଲେ ସ୍ଵକ୍ଷା ଏପର
ପଞ୍ଚପାତରେ ଛମା ଧାର୍ଯ୍ୟ କଷ ନିଶାନ୍ତ ଅନ୍ଧାୟୀ
ଅଛେ ।

ଖସଡା ସମୟେ ସର୍ବେ ବିର୍ଗଚିନୀକେ
ଆମ୍ବାଳକ ସୁଦ୍ଧାବର କରିବରେ ଖସଡା
ପୂରଣ ନ କର କୁମିରେ ଅଶ୍ଵାମୀ କେଇ
ହେଉ ବଦଳ କରୁଥିବାରୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ତାହା
ସେଠିଲମେଘରେ ଓଜରବନ ଦେଲେ ସୁଦ୍ଧା
ତାହା ବିଶୁଦ୍ଧପଣେ ଆମ୍ବାଳକୁ ଝର୍ଣ୍ଣାନ୍ତି ବର୍ଷ-
ବାବାରୁ କିମ୍ବା ସେପରି କଲେ ଓଜରବନ
ହୋଇ ନ ପାରିବାପଣେ କାନ୍ଦି କାଗଜର
କବଳ ହାତର କର ଅପରି କରିବାରୁ
ଥିବେଗ ଦେଇ ଅପରି ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରୁଥିବାରୁ
ଆମ୍ବାଳକେ ତେତେବୁର ଝର୍ଣ୍ଣାନ୍ତି ହୋଇ
ଅପରି ଓଜର କରିବାର ଅର୍ଥମ ହୋଇଅର୍ଥ ।

ସେଟଲମେଘର ମମଳର ବିଗ୍ରହ କିମ୍ବା
ଦେଶମ ଅବ କୌଣସି ଆପନ୍ତି ଖେଳର କରିବା-
ପ୍ରତି ଏଷ୍ଟମ୍‌ପତ୍ର କୌଣସି ଅଧିକାଂଶବାଲତ
ଥମେମାନେ ପ୍ରିୟ ନ ପାଇବାରୁ ଛାଇଁର
ଜକିଶ୍ଵରେ ତେ ଅଳ୍ପାୟବିଗୁରର ଆପନ୍ତି
କରିବା ପାଇ ଅକ୍ଷୟ ମୋରଅଞ୍ଚି ।

ସାବକ ଲକ୍ଷଣବସ୍ତୁରେ ଉଦୟଜମିରେ
ମୁଖ୍ୟ ହୋଇଥିଲେହେଁ ଚହଁରେ
ପ୍ରସନ୍ନରେ ଫ୍ରସଲ ହେଉ କଥିବାରୁ ସେହି-
ରମାଶରେ ଜଙ୍ଗଳ ବାଟ ବିନା ବରରେ
ଯେତ କରିବାର ଦ୍ଵାରା ଥିଲା । ସମ୍ମାନ ସେପରି
ଛୁଟ୍ଟିଥିଲୁ ଜଙ୍ଗଳ କଥିବା ଓ ଯାହା ବିଷ୍ଣୁର
ଠାବେ ଅଛୁ ଯାହା ସବୁ କର୍ତ୍ତକପକ୍ଷେ ନିଷେଧ
ଓ ପରେଣ୍ଣ ହୋଇ ଚହଁରୁ ବହୁତ ବସିଥାଏ-
ଥିବା ପୁଲେ ଉଦୟା କମିରେ ସାବଦବରରୁ
ଅର୍ଦ୍ଦେବଦରରେ ଜମା ଧାର୍ଯ୍ୟ କି ହେଲେ
ଅମେମାନେ ଘରୁପାତୁ ହେବୁ ।

ଜୀବାପ୍ରାଣୀଙ୍କର ପଢ଼ୁଳିଆ ହାତେ ଦସିଲ-
ଛମେ ଏଠାରେ କ ଥାର ବେବଳ
ଦେଲାରେ ପ୍ରତି ସନ ଖତ ଦଲେ ଉଠିବେ
ଦାକେ ଧସଳ ଦୁଇ ମାତ୍ର ଦେଇବବର୍ଷ
ଦେଲ ଗାହ ଓ ମରୁବୀ ପଶୁ କଷତ୍ରରେମରେ
ଲୋହସକ ହୋଇ ଯିବାରେ ଖତ ଅଗ୍ରବଦୁ
ଦାକେ ଧସଲ ଦେହ କାହିଁ ଏପରି ତେଲା-
ଜମେରେ ଦାକେ ଧସଲର ଦର କଣୋଟ ଦସ
ଅମ୍ବ ଗରୁହପୁରାଦ୍ୱାରା 'ଶକ୍ତିକର ହୋଇ-
ଥିଲା ।

ଅମ୍ବେମାଳେ ତେବେ ଗୃଷ୍ମହୋର
ଅସନ୍ଧାର ଜୀବିକା ନିବାହ ବର ଓ କହିଲୁ
ଦିଶା ଦିଶା କର ପାଞ୍ଚକର ଆହାୟ କିମ୍ବୁ ।
ଦାଣିଜ୍ୟାତ ଅଳ୍ଯ ବ୍ୟକ୍ତିବାୟ କର ଲାଭ ପାଇ-
ବାର ଏଠାରେ ସେପରି କିଛି ସୁଧା ନାହିଁ ।
ବର୍ତ୍ତମାନ ବନୋବସ୍ତୁରେ ଅମ୍ବେମାଳଙ୍କ ଜମିରେ
ସେତେ ଅଖଳ ଜମା ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥାଏ
ସେହି କମ୍ପେରୁ ତୋରିବି ମୂଳବ ପରମାଣୁରେ
ଫର୍ମଲ କଦମ୍ବ ଅମଦାଳା ଆଦୋ ଦେବ
ନାହିଁ । ସମ୍ପର୍କରେ ଅମ୍ବେମାଳେ ସେ ଜମିରୁ
ଦିପରି ନିବାହ ଓ କରିବର ଆହାୟ କରିବୁ
ଏ କର ଅବମୁକ ଅଟେ ।

ନୁହକଥାବାଣ ଛମେର ଜମା ପରୁଷମସ୍ତକ
ବିଗର ହୋଇ ଲାହୁ ।

ଏଣୁକର ଜ୍ଞାପନିଶିତ ବିଷୟମାଳ
ଆହିଲୁଭିଲେ ଜଣାଇ ପ୍ରାର୍ଥନା ସେ ଏପରି
ପଦେଚନା ବିଶ୍ୱାସ ବିହିତ ଅଦେଖ ପ୍ରଦାନ
ହେଉ ।

ପରିଷେଷରେ ସାହେବ ମହାକପ୍ତ ଏହି
ମାହି କହିଲେ ବି ସାବକିତମେ ସାବକ ଜ୍ଞାନେ
ଓ ନୃତ୍ୟ କମିରେ ଅର୍ଦ୍ଧବଜ୍ରମା ଧାର୍ଯ୍ୟ
ଦେବାର ଗବ୍ରୀମେଣ୍ଡକୁ ରିପୋର୍ଟ କଲେ ଓ
ପରେ ଝେଷଧଳ ଜ୍ଞମମାଳଙ୍କୁ ଶୁଣାଇ ଦିଅଯିବ ।

ସାହୁକୀମମାଦ ।

ମୟୁରକଣ୍ଠ ଲାହାଇର ମହାସଙ୍କାଳ କନ୍ଦିଷ୍ଟ ପିତୃକଳ
ଗୋରୁକଣ୍ଠ ରଙ୍ଗ ବର ଧୋମବାର ଏହି ମାସ ତା ୫୦-
ଅରେ କୁଳ ଅନାଶୟ ଉଚ୍ଚାରିତରେ ନାନକଜୀବା ସହରବୀ
କରେ । ତାହାର ଦୂରଗୋଟି ସାକ୍ଷ ପ୍ରକାଶ ଥିଲୁ ଅଛି ।
ତାହାର ବୟସ ୨୭ ବର୍ଷ ହୋଇଥିବ । ସ୍ଵର୍ଗପୁରାଣେ
ତାହାର ଦରେଖ ହୃଦୟପରି ଓ ଅଦର ଓ ଧର୍ମଶିଥାରେ
ଗହାତେ ଦୟାସ ଥିବ ।

ବିଜ୍ଞାନ-ଶ୍ରେଷ୍ଠ ।

ଶୋଣ କେହାର ଅଦେତିକଳ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟପଦରେ ନିମ୍ନ-
ଇଂରିଜ ବନ୍ଦିଆରେ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇ ତୁମ୍ମାଯେଶୀର ସମବା
ଗ୍ରାସ ହୋଇଥିଲା ।

ବୌଧ୍ୟ ଅଳକ ମହାନ୍ତର । ସମ୍ରାଟ ଜଗନ୍ନାଥ ମହାପାତ୍ର
କାହିଁ ଦୁଃଖମୋଦଳ ପାଇବାୟବ ।
ଆର୍ତ୍ତ କେହାର ଅବେଳାର ମାଉଟ୍ରେଟ ଗ୍ରେ କରିବିଲା
ମହାନ୍ତର କାହାରୁ କହୁ ମାନିଷେଟ ପଦକୁ ଉପୁତ୍ତ ପ୍ରଦାନ
କରିପାରିଲା ।

କୋଡ଼ିଆରଙ୍ଗଛେ ପ୍ରକାଶ କରିଅଛନ୍ତି ସେ ପୁହାର
ବୈଜ୍ଞାନିକ ସେବାକଲେରେ ସେ ପାରପିମାଳକୁ ଉଚ୍ଚ ବିଦ୍ୟା
କାର ଅଦେଶ ହୋଇଥାଏ ଉଚ୍ଚକ ଅନୁଭାବୀ ଦେଖାଯି

ମେବକୁ ବାରି କୁଣ୍ଡିଗ ଗର୍ଭମେଳକ ଲଜ୍ଜା ନୁହିଲ
କରୁ ଗର୍ଭମେଳ ସମସ୍ତକାଶୀ ଦେଖାୟ ମେବକୁ
ପୌତ୍ରଙ୍କ ପେନାଦଳରେ ବାହୁ ବାହୁ କରି କରିବାର
ଲଜ୍ଜା ରେଣ୍ଟୁ । ବେଳକ ଦେବେବ କଥ ପାରିବ ନିମନ୍ତେ
ଲେଖା ହୋଇଥାବୁ ବକ୍ରମେଳ ମେମାଳକୁ ପୌତ୍ରଙ୍କ-
ସେବା ହେବାର ଅନ୍ତମତ ଦେଇଅଛନ୍ତି । ଉଚ୍ଚମା କରୁ
ଅନ୍ୟ କାହାୟ ମେବକୁମାଳକୁ ସେହି ହକାର ଅନ୍ତମତ ଦେଇ
ଗର୍ଭମେଳ ମେବକର ସହେତୁ ରଙ୍ଗକ କରିବେ ।

ଅନୁଭବରେ ଗୋଟାଏ ଲାହାକର ରେବେ ଏବଂ
ତାଙ୍କର ମାର ଧର୍ମଥିଲେ । ଭାବାର ଲକ୍ଷ ପୁ ୧୫ ଟଙ୍କ
ଯିକୁ ଏବଂ ମୋଟ ପୁ ୨୦ ଟଙ୍କ ତାହାର ମୁଖ ବଢ଼ିଲା
ଯେ ସେ ଅନୁଭବରେ ଦେଇଗଲ ପ୍ରେସ ରିଟ୍ରାଙ୍କେ ।

ବାରୁ ଦୀନାଶାହାଥ କାର୍ତ୍ତୁଳୀ ଶାପକ ଉଠେ ଜୁଣ୍ଡି
ବଲିଦିତାରୁ ବଲିତାରୁ ସାର କାରିଷ୍ଟର ଦେବାର ଭୁବନେ
କର ଶାତ୍ରାବିରାବା ସମସ୍ତରେ ଦୂରାବାନ ଅପରଥରେ ହୁଏ
ହୋଇବାର ସମ୍ବାଦ ନିଲାଇ । କଥକ କୁବ ଅସମିର
ଦେବଳ ବାବରେ ଟ ୧ ମାତ୍ର ଜମା ଥିବାପାଇଁ ବେ
ଏକଦୋବାରାନ୍ତରୁ ସମାର ଅଳିବାର ଟ ୫୦୦ କାର ଓ ଅପର
ଏବଦୋବାନ୍ତରୁ ଟ ୧୦୦ ଛାର ତ୍ରୁଟି କେଇ ସେମାନଙ୍କୁ
ଦେବରୁ ବରତ ଦେଇଥିବ । ମାତ୍ର ତାହାର କେବରେ
ଟ ୧ ଲାଭ ଅଖର ଜମା ନ ଥିବାର ଜଣା ପଡ଼ିବାରୁ କାହାକୁ
ପୌଦିଦାରୀ ଅଧାରିତରୁ ଧରହୋଇ ସାରଥକୁ । କର୍ମାନ୍ତ
ମୋହିଦମା ବରୁବୀଖି ଓ କାରୁ କାମିନମୁଗ ଲିଖାରେ
ଅଛୁଟ । ଏବର ସେବେ ବାବକୁ ଦେଲେ ଦେଖ କାହାଲ
ହୋଇଯିବ ।

ଦୟାର ଏକ ବୋଲିମନ୍ତରେ କଳିତ ମାତ୍ର ପାଇ ଦି—
ଖରେ ଅତ୍ୱି ସରିଥିବାର ସମ୍ଭାବ ମିଳଇ । ସେହିଦେଇ
ଅଗ୍ରିଚାର୍କ ଘଟନା ହେଉ କେତେବେଳେ ଶରୀମନ୍ତରେ ପ୍ରାୟ
କି ୧୦୦ ଏ ମେଟ୍ କାର୍ବି କୁଣ୍ଡଲେ । ତୁଥମନ୍ତର ଏମାତ୍ରେ
ଜୀବନ ଆର୍ଦ୍ଦ କବରିବ ହେବାର ସମ୍ଭେଦ ଅନ୍ତରାକ୍ଷ ଦର୍ଶନ
ପାଇ ଅଛା ପଢିଥିଲେ । ଶୈଳ ଦୀର୍ଘ କାଟ ଏକାଙ୍କଳିତେ
କବ ହୋଇପାରୁଥିଲା । କୌଣସିମେ କି ୨୦୦ ଏ ଲୋକଙ୍କ
ଉତ୍ତର କପାଳ ଅଛି । କି ୫୦ ଏ ଯେବେ ଅକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରାଣରେ
ଆର୍ଦ୍ର ଶରୀମନ୍ତରେ ଅଛି ଏକ କି ୪୦ ଏ ଯେବେ ପ୍ରାଣରେ
ହୃଦୟ ହୋଇଥିଲା । କି ରୂପାକବର କାଣ୍ଠ ।

ବ୍ୟାକର କାଳେମୁଁ ପଡ଼ିବାରେ କରୀଗଲା ବସାହି ଦିଲାଇଲା
ସୁମ ଓ ତାଙ୍କ ନୀତାଳ ମଧ୍ୟରେ ସୁନ୍ଦର ଅକମାଳନାସୁରକ୍ଷା
ଥିବା ବିଷୟରେ ଏବିପ୍ରଦର ପ୍ରକାଶ ହୋଇଥିଲା । ହକ୍କ
ପ୍ରକଳ୍ପରୁ କରୀଗଲା ଏକ ବସାହିପଢ଼ି ତ୍ରକାଶ କରିଥିବାରୁ
ସେଥର ସଂକାଦବଳୁ ମା ଓ ସର ବାସବନ୍ତର ଆବେଦନ
ଦୋଷାଥି ।

ମୁଖ୍ୟମ୍ବ ଦଶସରେ ଉପିନ୍ଧାର ସମ୍ରାଟ ଅଶକ ଉପର
ହୋଇଥାର ଦେଖାଯାଏ । ସମ୍ବାଦ ସବୁ ସେ ସେଠୀ
ସମ୍ମାନ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟମୁକ୍ତ ଅପାରାଧ ମନ୍ଦିର ପ୍ରକାଶ ବିଷ୍ଣୁ ବିଷ୍ଣୁମାର୍କଣ୍ଡ ଅବେଳା
ଦିନାନ୍ତରୁ ସେ ସେ ରଙ୍ଗଳକ୍ଷ୍ମୀ, ପ୍ରକୃତ, ସୂର୍ଯ୍ୟଭଲଙ୍ଘ ଓ
କେଳିଶୀଳମର ମତାମନ ହାତେ ମୁଖ୍ୟମ୍ବ ଅଶକ ଏବଂ
ମୁହାର କିନ୍ତୁ କରିବା କାରାକ ଏକମୟ ଅଛାଜ କରି
ସେମାନି ଚିନ୍ତନା ଉପରେ ।

କଷ୍ଟକର ଏକ ତାରମ୍ବାଦରୁ ପ୍ରକାଶ ଘେ ଗ୍ରହେଶାନୀ-
ନିକ କାହାଙ୍କରୁ ମୁଖ ଓ ତମସୁକ ହୋଇ ତ୍ରାୟ କ୍ଷେତ୍ରୀ-୧୦
ପାହଣ୍ଡ ଦୈତ୍ୟ ପାଇଥାଣ୍ଡ । ଦୈତ୍ୟ କଟିଲେ ଅଛୁଟ ଧର୍ମ-
କାଳୁ ହୋଇଥିଲୁ ଏକ ଧର୍ମ ନ ପଢ଼ିଲେ ତାହାର ଅହିକର
ସାମ ଜୁହି କାହୁଁ ।

ମାନ୍ଦ୍ରାଜର କୁହଳ ହାଇକୋଟ ପକ୍ଷ କୁଷ ଗାହେ
ପଢ଼ିବ ହୋଇ ଦେତାର ଅନେକଦେଶୀୟ ଓ ଯାଂରେକିନ୍ତୁ
ଅମନ୍ଦର ବନ୍ଦ ଉତ୍ସାହରେଣ କବିତାଥିଲେ । ଉତ୍ସ ହର୍ଦୁ
ଓ ଯାଂପୁରୁଷ ନିମର କବିତାକାର ଅମୋଦ ସମୋଦ ଓ
କାନ୍ଦୁନ୍ଧନାଦର ଅଧ୍ୟୋକଳ ହୋଇଥିଲା । ଅହେମାରେ
ଏହି ଅମୋଦ ସ୍ରମୋଦର ନିଚାନ୍ତ ଗରଗାର କାରଣ
ତଳ୍ପୁରି ଦେଶୀୟ ଓ କଂରେହଳ ମଧ୍ୟରେ ସରକୁର
ବୋହାର୍ବ ବରି ହୋଇ ମାନ୍ଦ୍ରାଜର ଭବି ଦୃଢ଼ତର ଦେବ ।
ମାତ୍ର ହୃଦୟ ବନ୍ଦୟ ସେ ବସ ଯାହେବଳ ଭବ ଯାଂପକବ
ମନ୍ଦିର ପରମତମେ ଅବ ତଳ୍ପି ।

କୁହାରେ ପାଦ ଅତିରିକ୍ତ ଦେଖେବ କବନ୍ଧାଳୁ ମୁଣ୍ଡଗାନ
କଥିବାର ପ୍ରସାଦ ଦେଇଅଛୁ । ଯେତୁ ତିବଜନର କମିଶୁର
ମାହେବ ଶାରୀ କବନ୍ଧମାଳକ ଅପରିଷ୍ଠ ଶେଷକା ଦେଖି ଗଲି-
ଛା ଯେତେ କଥିବେ ।

ଭାବମୟ କୌଣସିମୁଦ୍ରା ଉପରେ ବନ୍ଧନର କଟାଇ ପର
ହବି ହୋଇଥିବାରୁ ଭାବମୟ ମୁଦ୍ରାକୁ ଗାରାକାର୍ତ୍ତ ପଠା-
ଶିକାର ଦର ଜୀବବିଭାବର ପ୍ରକାଶ ଦେଇଅଛି । କର୍ଜମାଳ
ଭାବମୟ ଏବଜମାର ମୂଲ୍ୟ ବନ୍ଧନରେ ଏବନ୍ଦିରଂ ଗାର-
ପେକୁ ଅର୍ଥାତ୍ ଏଗାର ଅଟା ଭାବମୟ ଅଟିବ ।

ମାନ୍ଦାକଟାରୁ ସମ୍ବାଦ ନିନର ସେ ସେଠାରେ ଏକ
ପ୍ରାଚୀକ ସବ୍ବକଲେବୁର ହୃଦୟେକାଳସରେ ଅନୁଥବାର-
ପ୍ରତ୍ୟେକ ବର ହୃଦୟାନ୍ତର ଅକ୍ଷମାଳକା ବରିଅନ୍ତରୁ । ଏ-
ଥେଣେ ସେଠାରେ ଯୋର ଅନୋକନ ଘର ଯାଇଅଛି ଏହି
ଜୀବର ମାଲକ୍ଷେତ୍ର ଓ ଗର୍ଭମେଘକ ତାରଯୋଗେ
ଶ୍ଵେତନଗର ପଠା ଯାଇଗଛ । ସୁଧାରେ ଉତ୍ତରମର
ବ୍ୟାପାର ଶୁଣି ଅନ୍ଧମାନେ ଅନ୍ଧମୁ ଖୁବି ଓ ଉତ୍ତର
ହୋଇଥାଏ ।

ମାନୁଷଠାରେ କେବେବିନାମା ତଳେ ହୁଏ ଓ ସ୍ଵର୍ଗ-
ପ୍ରାଣକଲ୍ପନାଥରେ ତଙ୍କା ଦୂରାମା ଦୋହର କଣ୍ଠ ଏ
ଆସାନୀ ଧ୍ୟାନ ଦୋହରିଥିବାର ପାଠ୍ୟମାନକୁ ବିଶ୍ଵାସ୍ୟରୁ ।
ବିଶ୍ଵରକେ ପେମାନକି ମନ୍ଦିରୁ କଣ୍ଠ ଶା ପରି ଗାଉଥିବାର
ପରା ମେହିର ।

ମାତ୍ରପୁର—ସମ୍ବନ୍ଧ ।

କାରୁ ଅଦିକାଶରତ୍ନ ଲାଗ ଖୋଲ ସାହାର ମହିମାରୁ
ଓ କାରୁ ନବସାହକର ସଥ ମୋହାର ଚିତ୍ରର ମହିମାରୁ
ଶେ ଏଠାରେ ଉପରେ ଓ ମୋହାର କାର୍ତ୍ତ ବୟସରେ
ପାରେ । କର୍ତ୍ତାଙ୍କ କାରୁ ପ୍ରସାରନ ପାପ କି, ଏଳ, ବିଟକ-
ମବାମରୁ ଥିବି ଏଠା ମହିମାରୁ ଅଧିକାଶରରେ ଖୋଲ
କାରୁ କରୁଥିଲୁ ।

ଏଠା ହିଂସକ ଭୁଲ ଗତିମାନଙ୍କର କାଣିବ ଚପାଇଲେ ହୋଇଥାଏଇ ।

ଅସମକାଳେ ସବୁରିବନ ଅଭିଭ୍ରତ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ J. S. Davidson ସାହେବ ଚଳନମାର ଠାରୁଣୋର ପୁଷ୍ଟି ଅଭିଭ୍ରତ ବାର୍ଷିକ ସ୍ଥେ ଉପରକରେ ଘାଇଏଗନ୍ତି ମଧ୍ୟ ମାହିନେ ବର ଲୋକର ସାହେବ ବାହାରିବନ ହୁଏ ପୁଣିକାରୀ ଶିଖାର ଦୂର ଅଛି ।

କବିତା ସୁର ଶିଖ ତ ସଦ ପ୍ରୋକ୍ଷମାର ସର୍ବମାନଙ୍କ-
କେହେବ ମନିଥର୍ଭର ତଥା ଅପ୍ରାଚି କର ଶୋଭନା-
ବୋପରି ହୋଇଥିବା ବନ୍ଧୁ ଏହୁଙ୍କେ ପାଠକବର୍ଣ୍ଣ
କଲାର ଥିଲୁ କଞ୍ଜିମାର ହଳ ମନମା ବସୁର ଅର୍ଥ ହୋଇ
ପରମାନନ୍ଦ ହାତକବ ଯେଉଠ ହୋଇଥାଏ ।

ଏଠା H. C. E. School ରେ ହେଉଥାଇବ
ଜୀବିତ କାହା ହୁବରିଛନ୍ତି ଏହା କହିବ କଲେମ୍ବୁଟ ଖୁଲୁଛ
କିମ୍ବା କେବଳ ଏହା ହେବାକୁ ନାହିଁ କିମ୍ବା ଏହାକୁ

ଲାପି ମିଶ୍ରଙ୍କ ଓ ତୈଷପଦର ଉପସ୍ଥିତ ଅଛନ୍ତି । ମହାନ
ଦିଗ୍ବୟାବେ ସମ୍ପ୍ରେ ଦୁଇତିନ ଅବଶି । ଶୁଣିଲୁଁ ଏଠାରୁ କଥ-
ବଳ ବୁଲନ ଯୁ ତୈଷକ ହେଉନାକୁ ହୋଇ ଅସଂଜୁଦ୍ଧି ।
ସେଇ ବିଷେ ବିବରଣୀ ।

ପ୍ରେସ୍ ପତ୍ର ।

ପଞ୍ଚପ୍ରେରକଳ ମହାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଅମ୍ବୁ-
ମାଳେ ଦାୟୀ ହୋଇ ।

ଅସୁକ୍ତ ଉତ୍ତଳଦ୍ୱାରା ସମ୍ମାଦିତ ମହାଶୟ-
ସମୀପରେ

କିମ୍ବଲାର୍ଜିତ ଘଟକାହୁ ସବ୍ସାଧାରଣକ ପକ୍ଷେ
ଉପକାରୀ ବିବେଚନାରେ ଜଣାଇଁ ଅଛ ଯେ
ମହାରାଜୁ ପ୍ରୋକ୍ତ ଘଟକାହୁକୁ ଆପଣଙ୍କ ଜଗନ୍ନାଥ
ଅଧିକ ପଢ଼ିବାରେ ଶ୍ରୀକ ଦାଳକର ବାଧକ
କରିବେ ।

ଅଦ୍ୟ ଅମୃତ କୌଣସି ମୋକଦମାରେ
କୋର୍ତ୍ତିଷ ଶରଦ କରିବାର ଅବଶ୍ୟକ ଥିବା-
ହେଉ ଅମ୍ବେ ବଟକ କଲେଚୁଣ୍ଡ କରେସାରେ
କୃତ୍ତମୋଦକ ଦେ ଲାମକ ଏକ ଖୁଅବିନ୍ଦତା-
ଠାରୁ ଏକପରିଧାର ଏକଖଣ୍ଡି ବାଗଚ ଠେଠେ
ଅଂଥା ମୂଳ୍ୟର ବୋର୍ତ୍ତିଷ ଶରଦ କରିବା-
ନିମନ୍ତେ ତାହାଙ୍କୁ ଠେଠେ ପାହି ଦେଲୁ
ବିକେତା ମଜକୁର ଅମ୍ବର ବିନା ଅନୁମତରେ
ବୋର୍ତ୍ତିଷ ପଞ୍ଚାତ୍ତାରେ ପାଣିଲାଗାଇ କାର-
ଜିତପରେ ଚପାଇଦେଲା ମାତ୍ର ସେହି ସମ-

ସୂରେ ଅମ୍ବର ଅଳ୍ପଯନକୁ ଦେଖେ କୋଟିଟିଏ
ଅଣ୍ଟିକ ତହିଁରୁ ବାହାରକର ନେଇ କେବଳ
ଭାଗକଣ୍ଠୀ ଶୁରୁତବ କର ଜୁଣି ଅମ୍ବ ବସ୍ତରେ
ଦେବାମାନେ ଅମ୍ବ ପାଏ ୧୦ ବି ୧୫ କଦମ୍ବ
ସାର୍ବ ଦେଖିଲୁ ତେ ତହିଁରେ କୋଟିଟିଏ
ନାହିଁ ହଢ଼ି ପୁକରସ୍ତ ଅମ୍ବେ ଫେରିଥାଏ ଭାବୁ
କହିବାରୁ ସେ ନାକାଠ ଗୁଡ଼କ ଓ ପିହିବାର
କର କୋଟିଟିଏ ଭାବୁ ଯାଇଥିବା ଚିମ୍ବ ଅମ୍ବେ
ଅନ୍ୟ କୌଣସିଠାରେ ଦଙ୍ଗାର ଅଧିକୁବାର
କହିଲ ମାଟ ଅମ୍ବେ ଦୁଇରୂପେ ଭାଣିଥିଲୁ
ସେ କୁକୁ କୋଟିଟିଏ ଉଡ଼ିବାର ନାହିଁ ଚିମ୍ବ
ଅନ୍ୟ କୌଣସିଠାରେ ଦଙ୍ଗାର

ଅମ୍ବେ ଅକ୍ଷୟ କୋଣସିପ୍ରାକ୍ତରୁ ସାଇ ନାହିଁ ସେ-
ବଥା ପାଇଁ ବହୁଁ ସୁଲିଷ୍ଟରେ ନାଜିଷ କରିବା-
ବାରଗ ଛିଦ୍ୟର ହେବାରେ କୁଣ୍ଡମୋହନ ଦେ
ମଜଳୁର ଗୁଲବିଜମେ ବହିଲ ଯେ ଅମ୍ବେ
ଜାନବାର ହଜା ମନସ୍ତର ସାହେବଙ୍କ ଆସକ-
ତପରେ କୋଠିପିଲ ଏବଂଖଣ୍ଡ ରଖି ଦେଇଅନ୍ତି
ତୁମେ ଜାତିତଥ ଗାଁରେ ଅମ୍ବେ ଶକ୍ତି

ସମ୍ବନ୍ଧ ହୋଇ ତାହା କଲୁଁ ପ୍ରଭୁଦରେ ଖୁଅ-
ଦେଶୁର ଉକ୍ତ ବୋର୍ଡଫିର୍ ଖଣ୍ଡି କୁ କାଳିରେ
ଲିଗାଇଦେବାର ଭାନ କର ଅମ୍ବେ ଅଛ୍ୟମଳୟ
ଥିବାସମୟରେ ବାଗକରୁ ଝାରାଇପକାଇ ଅସ୍ତ୍ର-
ସାତ ବରଥିଲ ପୁଲିଷ୍ଠରେ ଜାଲିସ କଲେ ମୋ-
ବଦମା ପ୍ରମାଣ ଦେବ ଏହି ଦୟାରେ ଆପଣାର
କିର୍ତ୍ତିଷିତା ଅଛ୍ୟତ୍ୟକ୍ରିୟା ଦେଖାଇବାରିମନ୍ଦେ
ମନସ୍ତୁ ସାତେବବ ଅସ୍ତ୍ରାନର୍ଥିଲୁ ଯାଇ
ହିଲୁ ଥିଥାର ବୋର୍ଡଫିର୍ ଦେଲ ଯେତୁଳେ
ସେବକ୍ରିୟ ଅମୂଳକୁ ଏହୁପି ଠକାଇଥିଲ
ସେତୁଳେ ମୋଦସଲ ଗରିବ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ
ସେ ସେ ସମୟରେ କି କି କରୁଥିବ ତାହା
ବୋଲିଯାଇ ଲ ଥାରେ । ଏହା ଅମ୍ବର ପରମ୍ପରା
ଦେବବାର କାରଣ ଏହି ସେ ସରସାଧାରଣ
ଏହୁପି ପ୍ରଭାବକ ଖୁଅଦେଶେଭମାଳକୁ ଠାରୁ
ଖୁଅ କିମ୍ବରିବା ସମୟରେ ସତର୍କ ହୋଇ
କାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ ।

କଟକ } କଣ୍ଠମୁଦ୍ରା
୨୩୯ । କଣେ ଉତ୍ତରଗୋଟି ।

ମନ୍ତ୍ରପାତ୍ର ।

ବାହୁ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ମହାଶ୍ରୀ ବାଲେଶ୍ୱର ଅତ୍ରିମ ଟ

- ବେମୁଖ୍ୟାତ ସହ କବି
 - ଲକ୍ଷମଣ ଗ୍ରାମର କବୋଇ କବି
 - ବନ୍ଦବନ୍ଦ ସମ୍ବନ୍ଧ ଅନୁଭବ

ଶ୍ରୀପତି

କଟକପ୍ରିନ୍ତିଙ୍କ କଞ୍ଚାଳକ ସୁପ୍ରକ ବହାଇ
ଲମ୍ବା ନିମ୍ନ ଜ ୧ ମ ଦେଖିବାପାଇ ଅବ-
ଶ୍ୟବ ଯେଉଁମାନେ ସତରହାର ଓ ଉତ୍ତମ
ଛିଲବାରୀ କର ପାରିବାର ନିର୍ଦ୍ଦର୍ଶକ ଦେଖା-
ନପାଇବେ ଦେମାନେ ଏହି ପ୍ରେକ୍ଷଯୁ ମାସ-
୨୫ମେ ଆବେଦନ କରିବେ ।

୧୮।୨।୫୦ } ଶା ମୋହାରଙ୍ଗର ରଥ
ସେକେଟର ।

ଦଳକୁ ଉଚ୍ଚାରେ ବ୍ରାହ୍ମଗନାଲକ୍ଷ ସାହାଯ୍ୟ
ନିମନ୍ତେ ଯେହି ନିଃପ୍ରତ୍ୱବସମବେ ଶାନ୍ତ ବ
ବ୍ରାହ୍ମାଦ କିମ୍ବା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ କିମ୍ବା ଅପ୍ରକା
ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ କିମ୍ବା ବାଜ ବରତାକୁ ଅଭିନାଶ
କରିଛୁ ସେମାନେ ନିମ୍ନଲିଖିତ କୋଣେ କ୍ଷମତାକୁ
ଦିଲ୍ଲାକୁ ଉଚ୍ଚଥାକୁ ଡିଲ୍ଲା ଏକାଧିକ କ

ବର୍ଷରେ ଗାନ୍ଧାର ନାମ ସାଥୀରଣରେ
ପରାପର ହୋଇ ଅର୍ଥର ଶକ୍ତି କରିଯିବ ।

ଏ ଦେବଦ୍ଵାରା ଦୃଷ୍ଟାର୍ଥ୍ୟ ବିଦାପୁଷ୍ପ
ପ୍ରୋଫେସର ।

ଏ ବାବୁ ଦୟାରଣ ବନୋପାଖାୟ ଡେଲାଇ ।

ଏ ବାବୁ ସମଦାବ ଚଢ଼ିବିଛି ବେଡ଼ିମାନ୍ଦୁର
ଅ ପଣ୍ଡିତ ବୋବନ ରଥ

„ ଗୋବନଦନ୍ତ ମହାପାତ୍ର ମୟୁରଦଙ୍କ ମହା-
ପଳକ ଶେଷକ ।

ସମ୍ମାନକ

ଆ ଗୋବନଦନ୍ତ ମହାପାତ୍ର

ହୋଇ ବନ୍ଦୁ ।

ବୁଲ୍‌ସିପରରେ ଥିବା ଝପରବୋଠି ଏବଂ
ଏହି ମହି ପ୍ରାୟ ମା ୧୦ ଶ ପଞ୍ଚାଜନି ବିକ୍ଷେ-
ପଦକ । ଏଥରେ ଅବୁଦନ ହେଲା ହୋମାନ
ବାହିକ ବନ୍ଦୁ ବିଷୟରେ । ସ୍କ୍ରାନ୍‌ପ୍ରଚର ସର-
ବାଧା ବନ୍ଦେଶ୍‌ଵାନର ନିକଟ ଏବଂ କାମ୍ପ ସାହ-
ପ ହୁଅର ।

ସାହାରା ବିଶିବାର ଉତ୍ତର ଦେବ ନିମ୍ନପ୍ରାୟର-
ଭାଗୀରାତିରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବେ ।

Miss Beale

୩-୧-୧୦

Cuttack.

ସବ୍‌ବାଧାରେକୁ ଜଣାଇଁ ଅଛି ଯେ ଆମ୍ବଦବା
ନାମେ ବିଜନିତ ଜିଜିମାନ ବିକ୍ଷେ-
ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୁଏ, ଯାଦାର ବିଶିବାର ଅବ-
ଦେବ ରେ, ସେହିପରାର୍ଥ ସବୁ ଦେଖି
ନେଇ ପାରିବ । ତାହା ।

ବିଜନିତ ।

ଶିଅଶାଳର ଫୁଲାଶି କିଥା ବରଜବାନ
ରେ ଯାଦା ଅଲମାରୀ । ଶିଶୁର ପଲକ, କୌର,
ଛିଠି ରକମର ଗୋଲ ଏବଂ ଶିଶୁ, ପିଅ-
ଲକ ମେଜ, ଟିପାରମେଜ, ଦୁକ୍‌ଦସନ ଓ
ହାତ ରକମର ହାତ ।

ଆ ବିପଲେଇର ନନ୍ଦ

ପ୍ରାଚିକିତ୍ତୁଗୋଲର ପ୍ରଦ୍ରୋହିର ।

ଏ ସୁପ୍ରକ ଅବାଦ କଲେ ମାନକର
ରହିଥିଲ ପରାପର ପ୍ରଦ୍ରୋହର ଅଳାପାତ୍ରରେ
ବୋଲି ରହାଇ ପାରିବେ । ମୂଲ୍ୟ ଟ ୦ ।

ତାହା ଟ ୦ ଟ କଟକ ପ୍ରିଣ୍ଟିଂକ୍ଲାବ,
ବାନ୍‌ପ୍ରାପନ ପ୍ରିଣ୍ଟିଂକ୍ଲାବ ପ୍ରଦ୍ରୋହ-
କରେ ଏବଂ ନିମ୍ନପ୍ରାୟର ନିର୍ମାଣ
ପାରିବ ।

ଆ ଲକ୍ଷମୋହନ କଟକରେ
ବାନ୍‌ପ୍ରାପନ, ବାନ୍‌ପ୍ରାପନ କଟକ

ଘରିମରମଣି ।

ନାନାପ୍ରକାର ଗେଟ ବଢ଼ ଶୁନ୍ୟପତ୍ର
ଭିତମରୁପେ ମରମନ ହେବା ଓ ଯଥା ସମ-
ସ୍ଥରେ ପାଯୁପିବାର ହଲ ବନୋବସ୍ତୁ ଏ
ନଗରରେ ନ ସ୍ଵାବୁ ଅମ୍ବେ ଘର ମରମନର
କାର୍ଯ୍ୟରୁ ବୁଝିଥାଏ । ଯାହାକର ଦରକାର
ହେବ ଶିଖାନାମାରେ ଘର କଲେ ସମସ୍ତ
ଜାଣି ପାରିବେ ।

ଘରର ଅବସ୍ଥା ଅନୁଯୁଦ ତମାସଠାରୁ ଦୁଇ-
ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମେରେଇ ଦିଆଯିବ ଅର୍ଥାତ୍ ମର-
ମନ ଦୋଷରୁ ନିଯମିତ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ଘର କ
ଲିଲେ ସୁନମାର ଦୁଇପ୍ରତିକରିତ କରିବାରେ ।

ଟିଲଟାଇ ।

ଘରର ତେଇନ କେଶ, ମୁକ, ପୁଲିଷ
ସବରନମେକୁ ଓ ଇନଶେକ୍‌ରକର ବନର-
ଦେବାରି ଓ ଗେଟ ରାଜ, (ଗମାର ଓ ପିତ୍ରର
ନାନାବିଧ ଅଳକାରୀ ବୁଦ୍ଧା ଥବା ସୁନାରେ;
ବୁଦ୍ଧା ମୁଦ ଓ ଗେର ଅଳକାର ସୁନାରେ)
ଶିଳ୍ପ କର ଦିଆଯିବ ।

କଟକ } ଶିଖାନାମର ସମ୍ପଦ
୧୯୧୬୮୯ }

ଅମ୍ବୁଧେବୋଲ୍

ନନ୍ଦ

ବାନ୍‌ପ୍ରାପନକାର, କଟକ ।

ଏଠାରେ ନାନାପ୍ରକାର ଦେଶୀୟ ଜିଷ୍ଠ-
ମାନ ଅବୁଦିମ ଓ ଶାଖିଶରମନରେ ପ୍ରଦ୍ରୋହ
ଦେବାର ସୁଲକ୍ଷଣରୁ ବିକ୍ଷେପ ହେଉଥାଏ
ଅବସ୍ଥା ଦେଖି ଦରତୁମାନକୁ ବିନା ମୂଲ୍ୟରେ
ମଧ୍ୟ ଦିଆ ପାରିଥାଏ । ଯେଉଁମାନେ ଚକ୍ରପତ୍ର
ଦେବାରୁ ଉତ୍ତର କରିବେ ସହ ପୁଲକ ସେମା-
ନକର ଚକ୍ରାବତୀରକୁ ପ୍ରଦ୍ରୋହ ଅଛି । ବିଦେ-
ଶିଖାନାମେ ପରିଦ୍ଵାରା ସେମର ବୁଦ୍ଧା ଜଣା-
ଇଲେ ବ୍ୟବହାର ବିଧ ସହି ଦୁଇପ୍ରତିକରିତ ଜିଷ୍ଠ
ପାରିବେ ।

ଆମ୍ବ ଚକ୍ରା ଏବଂ ଜିଷ୍ଠର ଶୁଣ ପରାମା
କରନାରୁ ସବ୍‌ବାଧାରିବାକୁ ଅନୁରୋଧ କରୁଥାଏ ।

ଶିଖାନାମର ଦିଗାଠ ।

ଦ୍ୱାରାଷୀ ।

(ନୂତନ ପୁସ୍ତକ)

ମାନକର ଭଣ୍ଟିକୁଳର ସୁଲ ଓ ଏଟ୍ରେଚୁ
ସୁଲର ଅଧିକାର ଶ୍ରେଣୀର ଶ୍ରେଣିକାନଙ୍କର
ଇଂରାଜିଶିଳ୍ପମରେ ଏହି ପ୍ରସ୍ତକ ଅର୍ଥରୁ
ଉପଯୋଗୀ । ଏଥରେ ପ୍ରାୟ ଦୁଇପଦ୍ମ ଅବ-
ଶ୍ୟାମୀ ଓ ନାନାବିଷୟର ପ୍ରସ୍ତକର
ଇଂରାଜି ଅନୁବାଦ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ଇଂରାଜିଶିଳ୍ପର
ଭିତରର ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପୃଷ୍ଠାରେ ଗୋଟିଏ-
ଲେଖାଏଁ ଇଂରାଜି ହିତୋପଦେଶ ଓ ତାହାର
ତେଣୁ ଅନୁବାଦ ଅଛି । ମୂଲ୍ୟ ୦ । ଅଣା
କଟକ ପ୍ରିଣ୍ଟିଂକ୍ଲାବ ପ୍ରସ୍ତକାଳିତ୍ତରେ ପ୍ରାପୁରି ।

ବିଶେଷ ସୁବଧା ।

ସହର ଓ ମଧ୍ୟରବାପିମଳକ ସୁବଧାର୍ଦେଶ
ଅମ୍ବେ ଗୋଟିଏ ଦୋକାନ ପିଟାଇଥାଏ ।
ଏଥରେ ନାନାବିଧ ତାନ୍ତ୍ରିକ ଓ ଜିବିଶା
ଜିଷ୍ଠ ବିକ୍ଷେପ ବୁଅର । ଏବା ତୁତା କାଗଜ,
ବଲମ, ତୁଅର, ପେନ୍‌ସିଲ, ଚିଠିକାଗଜ,
ଶ୍ରେଷ୍ଠକର ପବାର୍ଟ୍, ବିବଧପ୍ରକାର ଖେଳା,
ବଳ-ଗାତ, ବାମିକ, ବୋଟ, ଦେଶୀ ଓ
ବିଲଜିପୋରା, ନାନାପ୍ରକାରଲୁଗା, ଶେଳକାର
ବିଧି, କଲ୍, ପାର ଉତ୍ତରାଦ ଏବଂ ଅନୁବ
ଅନେକପ୍ରକାର ଦୁଇପ୍ରତିକରିତ ବୁଅର
ପେଞ୍ଜ ଦୁଇପ୍ରତିକରିତ ହେବ, ଲେଖିଲେ
ଅଭସକ୍ରର ଓ ବିଶେଷ ବାକ୍‌ଧାନର ସହି
ତଠାରକ୍ । ଅମ୍ବେ ମାଦକଦୁବ୍ୟ ଛୁଟା ଅଳକାନ୍ଦ
ସମ୍ବାଦ ଦୁଇପ୍ରତିକରିତ ସବୁ ବରୁଣ
ମୂଲ୍ୟ ଅର୍ଥରୁ ପ୍ରଦ୍ରୋହ । କେବଳ ଯେଉଁ ଦୁଇପ୍ରତିକରିତ
ଅଳକାନ୍ଦର କିମ୍ବ କର ପଠାଇବାରୁ କୁବ
ରିର ଭିତର ଦର ରହିଥିଲ ଦିଲି ପଠାଇବାର
ପରିଶ୍ରମ ବିମନେ ଗଭବତ ଟ ମା ହିତାବରେ
କମେଶନ ପ୍ରାଦବମାନଙ୍କରୁ ନିଅଯିବ ।

ମଧ୍ୟରବାପିମଳ ଅମ୍ବାର ପିତ୍ରିତ
ଦେବାରୁ ଉତ୍ତର କଲେ ସେମାନକର ପିତ୍ରାର
ଅବସ୍ଥା ଜୁଗାଦିର କାରଣ, ବିଧି ବୁନ୍ଦ କି
ତା, ସେବି ପୁରୁଷ କି କି, ସେବିର ଅଚରଣ,
ବୟକ୍ତିମ, ଥାବାର, କୋଷୁକି, ଖାତୁପକ୍ଷ
ଉତ୍ସବ କରିବାର ଲେଖି ପଠାଇରେ ତାହାର
ଶାତ୍ରାଯୋଗ ଜିଷ୍ଠ ପଠାଇର୍ତ୍ତ ।

ଅଗ୍ରମମୂଲ୍ୟ ପ୍ରାୟ କେଲେ ଜିଷ୍ଠ ଓ ପ୍ରବଳବ
ମୋଟବଳବାପିମଳକରିକୁ ପ୍ରେରିତ ହୁଏ ।

କେବଳ ପରିଚିତ ସ୍ଥାନକୁ ଭାଲୁଣେବଳୁ
ଆବରେ ପଠାଯାଇ ପାରେ ।

ଅପ୍ରକାଶିତ ଅନୁମତି କରି ବିଜ୍ଞାପନ ଦେବକା
ଉତ୍ସମ୍ମୋଦ୍ଦରଣ । ମଧ୍ୟାହ୍ନବାର୍ଷିମାତ୍ରେ ଥରେ
ଅସ୍ତରା କଲେ ସବୁ ହୁଏ ପାରିବେ । ତେବେ
ଏହିତ ମାତ୍ର କିନ୍ତୁଥାରୁ କି ଅମୃତକଟ୍ଟବୁ
ଦୁଇଧାଦ କିମ୍ବା କଲେ ବା ଚକ୍ରର ହେଲେ
କିମ୍ବା କେହି ପ୍ରଗାହିତ ହେବେ କାହିଁ ଅଥବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଅଭିଭିତ ପଦାର୍ଥମାତ୍ର ବିନା
ପରିଶ୍ରମରେ ଓ ସମ୍ମଳନରେ ଓ ଅଳାପୂସରେ
ପ୍ରାପ୍ତ ହେବେ ।

ପ୍ରଦୀପ କରୁଣା ଓ ପଥାକ ନିମ୍ନ ଠିକଖାଲେ
ଅମୃତାଳ ପାଠକବାକ ହେବ ।

Cuttack Stores } ଜୀବତମୋହନ କଳୁହା
କଦିଧର୍ବଳ ଓ ଅଷ୍ଟାଲୟ } ଚାରୁର, ବାଲୁକାଇ କଟୁଳ

ମେହିରୋଗ ।

ପ୍ରକାଶମନଙ୍କରେ ସମସ୍ତ ଜ୍ଞାନ ଯଜ୍ଞାର ଚିତ୍ର
ଦେବ । ବୁନ୍ଦୁ ପ୍ରମେଦିତ୍ୟଧ୍ୟ ପୋଲ୍ଲମାଳକ
ଆମଗର କରିଥିଲୁ ସେମାନଙ୍କର ତିଳାର୍ଜ ଗୋ
କରିବାର କରିବ ନୁହେ ସାମାଜିକ ଅର୍ଥଭ୍ୟ
ବଜାଏ ଗାବକର ମାୟ ପରିଭ୍ୟାଗ କରିଲାହେ

ଏହି ଜୀବଧ୍ୟମାଣସଙ୍କରେ ଏକସପ୍ତାବ୍ଦ ବୈଜ୍ଞାନିକ କୁଳରେ ନୂତନ ବୋଗ ଏବଂ କିମ୍ବା ଅର୍ଥ ସପ୍ତାବ୍ଦ ହିରେ ଥୁବୁଳନ୍ତରେ ଅବଶ୍ୟକ ଆବେଗ୍ୟ ହେବା।

ପ୍ରେସରିମାଳେ ଅଗ୍ରେଗନ୍ କ ହେବେ ନିଷ୍ଠାପିତ
କି ଦୁଆରୀ ଏ ବ୍ୟାଧି ସେମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ସଙ୍ଗ
ହୋଇ ଜୀବନର ଶେଷମନ୍ୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିଛି ।
କୁଣ୍ଡାର ଦୁଆରୀରେ ସରଖାର କ ହେଲେ ଆତ୍ମ
ଦୀବ ତାହିଁ ଅନେବ ବେଗୀ ଅଗ୍ରେଗନ୍ ଲାଭ
କରି ପ୍ରଥିଂସାପିତମାଳ ଦେଇଅଛନ୍ତି ସେ ସମସ୍ତ
ଅଭିନ ମରେ ସୁଧାକାବାରେ ପ୍ରକାଶର ଦେଇ
କରିବାରେ ଅଭେଦଟୋଳ କିମ୍ବର ଦବିତରେ
ସ୍ତ୍ରୀ, ତେ, ସତ କଞ୍ଚାବିଦାରେ ଏବଂ କଟକ
ଦିନବାବକ୍ଷାର ପ୍ରଥିଂସାପିତମାଳ ସୁଧାକାବାରେ
ଏହି ଜୀବନ୍ୟବିକଷ୍ଟ ହେଉଥାଏ । ମଳ୍ଲେ ଏକଟ୍ରି-
ଶକ୍ତି ଟାଙ୍କ ବା । ପ୍ରକାଶ ଓ ଡାକଖଣ୍ଡି ପ୍ରଥମ

ବାଲ୍ମୀକିଗଜ ।

ତଳାରେ ଘେରେ ଥିଲା କଟକ
ପାଶିଖଣ୍ଡା କଜାଇ ଗାଁ ଗୋପନୀଯକର ସମ୍ମାନ
କଷା କଳଣେ ତାହା ଅର୍ଦ୍ଧକଷାର କର କଞ୍ଚାକର
ଦୋକାନରେ ଉଠୁଣ୍ଡ ହେଲା କୁ ପଥା—

୧୫ ପଦେ ନାହିଁ	୭ ୧୦ ୮ ୩୯/୮	୭ ୧୦ ୮ ୦ ୦/୯
୧୬ ପଦେ	"	୩ ୨୫
୧୭ ପଦେ	"	୬ ୭୧
୧୮ ପଦେ ଉଚ୍ଚକଳ୍ପନାରେ	"	୩ ୦ ୦/୯

ଶ୍ରୀମତୀ ବାବୁ ଗୋପନୀୟ ବସ୍ତୁର
ତତ୍ତ୍ଵବିଜ୍ଞାନର ବିଜ୍ଞାନ କିବିଦ୍ୱୟ ଅମ୍ବାଳଙ୍କ
ବୋଲିଲାରେ ଉଦ୍‌ଦେଖାଣା ଓ ଉଦ୍‌ଦେଖାଣା
ରେସମାଂଟରେ ଲୁଗା ଓ ଶ୍ରେଷ୍ଠବିଜ୍ଞାନ ଓ ଉଦ୍‌
ଦେଖାଣା ବିମାଣ ସତରଚର ଉଦ୍‌ଦେଖାଣା ବେଳେ ଅଛି
ତାହା ସମ୍ମୁଦ୍ର ପ୍ରାଦୁରକର୍ଣ୍ଣର ମଧ୍ୟରେ ଉଦ୍‌ଦେଖାଣା
ଅଛି । ଉଦ୍‌ଦେଖାଣା ଅଛି ବେଳେକ ଫେସ୍ଟିଭ
ଲିନ୍ସାଟ୍ ଉଦ୍‌ଦେଖାଣା ସମ୍ମୁଦ୍ର ଅଛି
ତାହା ନିମ୍ନ ଭାଗରେ ଭେଦାଗଲା ପାଞ୍ଚାରର
ଯାହା ଅବଶ୍ୟକ ଭାବୁ ଘୋଲାନରେ ଅଛି
ଏଣେ ବଳେ ସ୍ଥଳର ମଳ୍ୟରେ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ
ଆଇବେ । ଏହାର ଅମ୍ବାଳଙ୍କ ବିଲୋର ଖାତା
ଉଦ୍‌ଦେଖାଣା ସବାରେ ହୋଇବାରେ ପ୍ରତ୍ୟେ ଉପ୍ରତି
ଅଛି । କେହି ଅରବ ବରବାଲୁ ବହିଲେ ଗାନ୍ଧି
ଉଦ୍‌ଦେଖାଣା ବିଶ୍ୱାସ । ଏହି ଭାବୁ ଖାତାଙ୍କ ଉଦ୍‌ଦେଖାଣା
ଦେବା ପରି ଅପରା ମତିଲୟ ସବାରେ ଉତ୍ତା
ସହାୟ ହେବେ ଏକ ବାହୁଦ୍ୱା ପାଇଁ କମ୍ବ ଟଙ୍କେ
ହୃଦୟକରେ ଉଡ଼ାବେଳେ ପାଇ ପାଇବେ । ମାତ୍ର
ତାହାର ଏହି ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ବାହୁ ଗାନ୍ଧି ଉପରେ
ଥିବ । ଏହି ବେଳେ ଖାତାର ପୁର ମଳ୍ୟ ତାହା
ଦେବାକ ହେବ ।

১৪৩

କଳା ପେଶା କା	କରୁଛ ହବ ।
ପଢ଼ିବେ ଲୁହ କରିବେ	ଦୋଷମୂଳକ ।
ଥିଲେ ।	ବାଜ ବସନ୍ତ ଏ
କଲେବାହାଳ	୧୭ ଉଲିଖ ଓ ପାତ୍ର
କଲେବାହାଳ ତେବେ କରିବା	ବଚୀ
ଫେଲ ସାଗାର୍ତ୍ତ କୋର	କର୍ବର ଦୂରବସ୍ତୁରେ
ଅଛିବ ।	ସବୁଙ୍କ ହୁଏଇବାରେ
କୁଳା ଅର୍ଥାତ୍ କଳାପା	ସେଇବାର ପରିପାତ ପରି
କଳାପା କାହାର ପଢ଼ିବୁ	କେବଳକୁ ଅନ୍ଧରେ
କଲ ଓ କଲାର ।	୩. ବିଲାକ୍ଷ ଅଧିକରଣ
ପେଶମୁଖ କାହାର ପଢ଼ିବୁ	ଆମାର ଓ କଳାର ।
କାହା ପଦାରବ ପଠିବୁ	କଲାକ ଅବଗୋଟ
କାହାର ଓ କଳାପା	ଏହା ପାରଦ୍ରୀ
ଟିକ୍ଟ କାହା	ଅନ୍ଧମୁଖ ପେହିଦେଇ
ଦେବ କାହା ।	ଅର୍ଥାତ୍ ଏ ପଥକୁରୁଦ୍ଧରେ
କଳା ଆମୁଖ ।	କେତେ କପଳ ହେଉ
କାଳାର ସାଗାର ପଢ଼ିବେ	କବ ଶିଳାର ମେଲୁ
କାଳା ପାତ୍ରକାର ପଢ଼ିବେ ।	ପେହିଦେଇ କୋଣାର
ଅନ୍ଧାର ଦ୍ଵେତ—ଅର୍ଥାତ୍	ମନେ ହେବ ପାରିବ
ସୁରକ୍ଷା ପୁଣ୍ୟ ।	ପେହିଦେଇ ର ହେବ
କରିବ କୁଳା ।	କ ହେବ ।
କେବଳ କାହା କଳାପା	

ଯୋଗ୍ସମ୍ବନ୍ଧ ଓ ପିତରର କେବ୍ଳ ଦେଇ ଓ କରି	୨୫ ଟ ପାଇବାକୁଣ୍ଡେ ଜାରା
କରେ ପ୍ରଭେ	ଦେଇବାକୁଣ୍ଡେ କରି ଖାଇବାର ଖାଲ ନଥିବା
୨୩ ଟ ବାକ ଉପରେ ଦେଇବାକୁଣ୍ଡେ ଖାଲ	ଦେଇ କୁ ଘେନ୍ତିଲି କରାଇବା ଯାହା ଓ ଯେତୁ ଓ ଉଚ୍ଚ
୬ ଶୁଣ୍ଠିବେ ବକା ଦେଇ :	ମରସୁଧାଳୀଙ୍କ ଓ ଶିବ ସାଇ ପାଇବୋରେ କ ଶାତା ।
ଅଲାଙ୍କ କକ୍ଷା ୧୨ x ୧୦ ଡକ ୧୫ x ୧୨ ଡକ ୧୨ x ୧୪ "	ଦେଇ କାନ୍ଦ ଏବେମୋତ୍ତ ଅଧିକ ରଖି ତେବେ କାନ୍ଦିବାକୁ କରିବା ପାଇବାକୁ ୧୧
ମୋହା ଓ ମୋହାରିତ କରିବାକୁ ଅଧିକ କରିବା କରିବାକୁ କରିବା ଓ କରିବା	କରିବାକୁ କରିବା କରିବାକୁ କରିବା
କରିବାକୁ କରିବା	

ପିତାର

ଏ ଗାଇକୁ ଦେହଶୟ ଆହରେ ଉପି
ନିଅଂରେ ଚଇକାଳ ବୋତାଖତର ପାଟରେ
ଦେହେ ଥାରିଗଲା ବନ ଦେବ, ଦେବ ମହି
ଆରେ ନେପିଦେଲେ ମଜୁତ ଦେବ ତୁ ପ୍ରଭୁ
ଧରିବ ତାହିଁ ।

ବରେ ଗେଡ଼ା ଓ ସାଇରେ ଲାଗିଥାଏ
କାଳ ମଧ୍ୟ ଅଛି ।

ଅଭ୍ୟବହାବ କର

୩

ବିହଳାପକାରେ ଉନ୍ନତି ପ୍ରମାଣକ
ଅର୍ଥା ଚଲନିଖିତ ବୁଝେ ଧାର୍ଯ୍ୟ ଦୋଷଗୁଡ଼ୁ
ସଥି ।

ପ୍ରଥମାବ୍ଦ ସକାଳେ

Digitized by srujanika@gmail.com

藏文大藏经

Digitized by srujanika@gmail.com

ମାତ୍ର କୌଣସି ପଞ୍ଜପଳ ଯେତେ ନାହିଁ
ଦେଲେ ଭାବୁର ଖଣ୍ଡା ଟ ୦୯ ରୁ ଜଣା ଦେଇ
ବାହି ।

ଦୁଇଟି ଓ ତୃତୀୟଟିର ସକାରେ ଝର୍ଣ୍ଣି ପ୍ରଥମ-
ଅରର ଦେଶାତି ହୁଏଗଲା ସଥାନମେ ହେଲା
ଅଧିକ ଦୂରର ସକାରେ ସମ୍ମାନ ଏବଂ

ମୋଡ଼ାରେଟିଭ୍ ପାଠ୍ୟକର୍ତ୍ତା

ବିଜ୍ଞାନକର ମଲିଖ ବିଜ୍ଞାନକରଙ୍ଗରେ ଆମର
ଆମ ହେବ ।

ଏହା କିମ୍ବା ଏହାରେ କିମ୍ବା ଏହାରେ କିମ୍ବା ଏହାରେ କିମ୍ବା

କ୍ଷେତ୍ର ଧୀର୍ଜ୍ଞାନ

ସାପ୍ତାହିକସମ୍ବାଦପତ୍ରକା ।

ଲ ୨୫ ଟ
ସଂ ଅଳ୍ପ

ଗ ୨୨ ଉଚ୍ଚ ମାତ୍ରେ ଉତ୍ସାହ ପତ୍ର ୧୦୦ ମିନା । ମୁଦ୍ରଣକୁ ଡିଜିଟଲ ପତ୍ର ୧୯୫୭ ବାର ଏମନ୍ତର

ଅଭିମାନିକ ମୂଲ୍ୟ ଟ ୩
ପ୍ରକାଶକ ଟ ୨

ବିଜ୍ଞାପନା ।

ଶୈୟା

ସନ ୧୯୫୦୧୯ ମସିହାର

ନୂତନ ପଞ୍ଜିକା ।

କଟକ ପ୍ରିଣ୍ଟିଙ୍କମ୍ପ୍ଲାନ୍କ ସମ୍ବାଲପୁରେ ପୂର୍ବ-
ପ୍ରାୟ ପ୍ରାୟ ହୋଇ ବିନ୍ଦୁ ଦେଉଥିଲା ।

ମୂଲ୍ୟ ଟ ୦ ୧୦ ଡାକମାର୍ଗ ଟ ୦ ୧

ସନ୍ଧେଷ ପଞ୍ଜିକା ।

ମୂଲ୍ୟ ଟ ୦ ୧ ଡାକମାର୍ଗ ଟ ୦ ୨

ବାଲେଶ୍ୱର ଜଗରରେ ମର ତା ୧୦ ରଖ
ସୋମବାର ଦିନସ ଗୋଟିଏ କରଣସବୁ
ହୋଇଥିଲା । ଏ ସବୁର ଉତ୍ସୋହକର୍ତ୍ତା ବାବୁ
ଗୋପାଳକରୁଚ ଦାସ ଓ ବାବୁ ଦରେବୁଷୁ-
ଗାନ୍ଧୀ । ସବୁରେ ଅଧିକାଂଶ କରଣମାକେ
ଛପିଲା ନ ଥିବାରୁ ସବୁର କାର୍ଯ୍ୟ ସ୍ଵଦିତ
ରଖା ହୋଇଥିଲା । ଏହି ସବୁ କଟକ ଉତ୍ସୁ-
କିଳିନ ସବୁର ଶାଖା ସବୁ ଥିଲେ ।

ବୋର୍ଡର ମେମ୍ର ମାଜମାୟ ଏଣ୍, ବି,
ଶିଳବ କାର୍ଯ୍ୟର ଅବ୍ୟାହତ ଗର୍ଭର ବଲେ
ଜଳିବାର ମିଶ୍ରବିଶ୍ଵାନ୍ତାର ଶୈୟାରମାନ
ସର ଲଞ୍ଜ ଦାରୁବଳ ଆଜି କର୍ମରେ ନିଯୋଗ
ଦେବାର ସ୍ଥିର ହୋଇ ଥିଲା । ଅମ୍ବମାନର
ବୁଦ୍ୟବୁଦ୍ୟ କଲେବୁଦ୍ୟ ଓ ବର୍ତ୍ତମାନ ବୋର୍ଡର

ଶିକେଟ୍ର ମିଃ ବୋଲ୍ଟିକ ପ୍ରୋକ୍ଟ ଶୈୟାରମାନ
ପଦରେ ନିୟମିତ ଦେବେ । ମିଃ ବୋଲ୍ଟିକ ନିୟୋଗରେ
ଅନେକେ ଅସମ୍ଭାବ ପ୍ରକାଶ
କରାଯାଇଛି ବିନ୍ଦୁ ସର ଦାରୁବଳର ନିଯୋଗରେ
ସମସ୍ତେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ।

ବାଲେଶ୍ୱରରେ ବ୍ୟାକ୍ତିବାଦ ଏକାନ୍ତର୍ଜାଲ ହୋଇ
ନ ଥିଲା । କ୍ରମିକାର ବିବାହ ପାଇଁ ଦେବା-
ସକାଗେ ସେଠାର ବର ଓ କରଣ ଏଠାରେ
ବ୍ୟାକ୍ତିବାଦରେ ବିବାହ ହୋଇଥିଲେ । ବର୍ତ୍ତମାନ
ବ୍ୟାକ୍ତିବାଦ ଅବଶ୍ୟକରେ ବ୍ୟାକ୍ତିବାଦ ପ୍ରକାଶ
ଦାକ୍ତର ବାବୁ ସମକୃତ୍ସାହିତର ବ୍ୟାକ୍ତିବାଦ ପ୍ରକାଶ
ଦାକ୍ତର ବାବୁ କନ୍ଦଳିଲ ବନ୍ଦେଖାପାଖୀଯୁକ୍ତ ବନ୍ଦେ-
ବିନ୍ଦୁ ରଖି ସାମବାର ଦିନ ଶୁଭକିବାଦ
ଦେବାର କଥା ଥିଲା । ବୋଧ ଦ୍ଵାରା ହୋଇଥା-
ଇଥିଲା । ହନ୍ଦୁକୁର ପ୍ରଧାନବିଷୟ ବନ୍ଦେଖାପା-
ଖୀଯୁକ୍ତ କନ୍ଦଳାଧି ଶୁଦ୍ଧାବୁଦ୍ଧ ବିବାହ ବି
ସାବା ହନ୍ଦୁମରରେ ମହାପାତକ ଅଟେ ଏବେ
କେତେବାରେ ଅସିଲା ।

ବାଲେଶ୍ୱର ପ୍ରଦେଶର ଜାବପଦା ଅନ୍ତର୍ଜାଲରେ
ଦୂର୍ଭିକ୍ଷର ଅନ୍ଧାର ଥିବାରୁ ସେଠାକୁ
ଆୟମାନକୁ କମିଶ୍ରର ଓ ବାଲେଶ୍ୱର ମାଜି-
ଶ୍ରେଷ୍ଠ ମହୋଦୟମାନେ ଉତ୍ସୁଳେବମାନରେ
ଅବସ୍ଥା ବଦଳୁ କରିବାନିମନ୍ତ୍ରେ ପାଇଥିଲେ ।
ବିନ୍ଦୁକାରୁ ଅବଶ୍ୟକରେ ହେଲୁ ସେପକାମାନଙ୍କ ଦୁଃଖ

ଦୃଷ୍ଟିକରଣାର୍ଥେ ସାହେବ ମହୋଦୟମାନେ
ବିହିତବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ କରାଯାଇଛି । ଦେବର ଅବସ୍ଥା
ବାବିମାନେ ସ୍ଵର୍ଗ ସରକାରରେ ଉପସ୍ଥିତ
ହୋଇବାରେ ଓ ତବନ୍ଦୀରେ ବିହିତପାର୍ଯ୍ୟ
ପଦଳମଳ କଲେ ଦୁଃଖ ପ୍ରଜାମାନକର
କଲ୍ପାଣ ଓ ହାବିମାନକର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଦୂର୍ଘ୍ୟ
ସାଧକରୁଏ ।

ଆୟମାନେ ଆଶା ପଢ଼ିବାର ଗୁରୁତ୍ବରେ
ଏ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ପ୍ରାୟ ହୋଇଥିବାର ସାହାର
କରୁଥିଲା । ଆଶା ପଢ଼ିବା ଏ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଏଣ୍
ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସନ ୧୯୫୦ ମସିହା ଅନ୍ତର୍ମାତ୍ରରେ
ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା ଏତିଥାଂ ସାହାର
ଅବସ୍ଥା ପ୍ରାୟ ଗୁରୁତ୍ବରେ ଦେବାର ସେବା
ଅବସ୍ଥା କରୁଥିଲା ଅନ୍ତର୍ମାତ୍ରରେ କରୁଥିଲା
ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା ଏତିଥାଂ ଆଶା
ଶୁଦ୍ଧ କଲେବାରେ ବିନ୍ଦୁ ଆଶା ଜନାର
ବାବାର ବର୍ତ୍ତମାନରେ ନିରାପଦ ପରିଶର୍କର
କଲେ ବିନ୍ଦୁ ତାହା ନୁହେ । ଆଶା ବିନ୍ଦୁ ମାତ୍ର
ଗହିବାରେ ଆଶା ପରିବର୍ତ୍ତରେ
ବର୍ତ୍ତମାନ ବ୍ୟାକ୍ତିବାଦ ନାତି ଅଧିକାଂଶ ପାଠ
କରିବାର ଆଶା କରିବାକୁ ହେବ ।

ଜାଗାଯୁ ମହାସମିତିର ଉତ୍ସେଷଣ ଓ କାର୍ଯ୍ୟ-
ପ୍ରକାଶିତ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଉତ୍ସେଷଣ କରିବାର
ସହାନୁଭୂତ ଅନ୍ତର୍ମାତ୍ରରେ ନିମନ୍ତେ ବାବୁ ସୁରେନ୍ଦ୍ର

କାଥ ବନେଖାଧାୟୁ ଓ ମିଃ ହରମ ଅଗାମୀ
ମାର୍ଗଦର୍ଶକ ବିଜ୍ଞପ୍ତି ସାହି କରିବାର ସ୍ଥିର
କରିଥିଲୁଣ୍ଡି ବାବୁ ମହୋଦଳ ଘୋଷି ଓ ମିଃ
ଭବିନ୍ଦୁ ସି ବାନୁର୍ମ୍ଭ୍ୟ ପ୍ରିସ୍ଟକାଳରେ ଲଙ୍ଘଣ୍ଟ-
ଶମକ କରିବେ । ଏମାନେ ସୋରେ କରୁଥା
ପ୍ରଥାଳ ବର ସ୍ଵର୍ଗତବ୍ୟକାର୍ଯ୍ୟ ସାଧନ କରିବୋ
ଜାଗ୍ଯ ମହାସିଦ୍ଧି ବିଶେଷ ଅଧ୍ୟବେଶନରେ
ବିଜ୍ଞପ୍ତି ଯେଉଁ ପ୍ରତିନିଧି ପ୍ରେରଣ କରିବାର
ପ୍ରସ୍ତାବ ଚର୍ଚାର ଦୋଷଥିଲ ତାହା ବାର୍ଷିକରେ
ପରିଶର ହେବାର ତତ୍ତ୍ଵ ଦେଖି ଯାଉଥିଲୁ ।
ନିର୍ମାଣର ପ୍ରତିନିଧିମାନେ ଏକଷଳପୂରେ ବିଲତ-
ଆଶି କଲେ ଦିଲ ହେବ ।

ଅଜ୍ଞାମୀ ଯୋଗବାର ତା ୨୫ ରଷ୍ଟରେ
ପ୍ରବେଶିକାଏଇଲୁବା ଅବସ୍ଥା ହେବ । ଉତ୍ତରାଜ୍ୟ
ଦେଶୀ ସୂଳରୁ ଏକଗଳ କଣ୍ଠରୁ ଦେଖି ପ୍ରଥମ
ପରିଷ୍କାରକରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବେ । ଏଠାରେ
ଦେଇବା କଲେଜରେ ନିମ୍ନଲିଖିତ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ
ଅନ୍ୟାରେ ପରିଷ୍କାରୀ ଛପସ୍ତେତ ହେବେ ।

କେନ୍ଦ୍ରୀଆଧିକ୍ରମ ଜ ୫ ଶ, ରେୟ, ବଲେଜିଏଟ
ସୁଲ ଜ ୨୫ ଶ, ପୁଣ୍ଡ ଜ ୫ ଶ, ସାକ୍ଷ୍ୱତ୍ତୁର
ଜଥଣ, ଉଦ୍‌ଦୃଷ୍ଟ ଜନ୍ମବ, କଟକ ଧ୍ୟାନମୋହଳ-
ଏବାଙ୍ଗମୀ ଜ ୧୨ ଶ, କଟକ ନିସକମ୍ପୁଲ
ଜ ୨ ଶ, କଟକ ଟାଇକମ୍ପୁଲ ଜ ୧୦ ଶ,
କଟକ ସାମନ୍ଦବାଣୀ ଜ ୨୨ ଶ, ଓ ବାହାର
ଶବ୍ଦ ଜ ୨ ଶ ।

ବାଟେ କଷର ସୁଲଭ ଗତିମାତ୍ରେ ମେହମାଘର-
ଠାରେ ପରୀକ୍ଷା ହେବେ ।

ପାଞ୍ଚ ଅର୍ଟେ ଓ ଦିଏ ପଶୁଗ ମାଛମିଳିବେ
ବୁଝଇ ହେବ । ଏଣ ଏ ପଶୁଗାର୍ଥିକରଣେ
୪୨୯ କିମ୍ବା ପଶୁଗାର୍ଥିକରଣେ କିମ୍ବା

ପ୍ରଦର୍ଶନାଳକ ଅପେକ୍ଷା ତଳବର୍ଷର
ଧ୍ୟାନା ଥିଏବ୍ୟା । କହି ଦେଖ ଯାଇଥିବୁ କଲ
କାହିଁ ହେବ ଦେଖାଗଲି ।

ଏଠା ରତ୍ନାଥପୁର ନିକଟସ୍ଥ ପଦ୍ମପୁର
ଗାଁମରେ ଏକ ଭାଷା ଭକ୍ତିବଜ୍ଞ ହୋଇଥାଇଲା
ପୋଲିଶର ଦୂରପୂର୍ବକ ଇନ୍‌ଡିପେନ୍ଡେନ୍ସର
ପେନ୍‌ସନ୍‌ଗ୍ରେଣ୍‌ଜି ବାବୁ ଚନ୍ଦ୍ରମଣି ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ହାତୁ ଗାଁମର ଏକପାଇରି ଅବସ୍ଥା ସୁନ୍ଦର
ଦେଖିଲା ଥିବାରେ ପ୍ରାୟ ହୋଇଏନାର ଲୋକ
ପାଇଁ ଏ ୧୧ ଟଙ୍କା ସମୟରେ ଉତ୍ତରବାଚକ
ପ୍ରକାଶରେ ଉପରେ ଉପରେ ଉପରେ

ଧୀ ଠ ଏବଜଣ ତୁବା ଓ ଥପର ତୁରଜଣେ
ଥିଲେ । ଗୃହମଧରେ ପ୍ରସାଦ କଳୁଷିଲ ଏମନ୍ତ
ସମୟରେ ଜଣେ ଗୃହର ବାହାର ହାରରେ
ଆସାନ କରନ୍ତେ ବୃଦ୍ଧାଟ ଦୀଠାହ ଅଗ୍ରପଥ୍ୟାନ୍ତି
ବିଶ୍ଵର ନ କର ହାର ଛନ୍ଦ୍ୟାଟଳ କରି-
ଦେଲ । ହାର ଛନ୍ଦ୍ୟାଟଳ ମାତ୍ରକେ ତଙ୍କା-
ଏତମାନେ ସମସ୍ତେ ଗୃହାଦ୍ୟନ୍ତରରେ ପ୍ରବନ୍ଧ
ଦେଲେ । ବାରୁଙ୍କ ନିଜଗୁହଦ୍ୱାରର ଚାତ ଉପରେ
ପ୍ରବେଶଦେଇ ସରବ ବାରୁଙ୍କ ଧୀ ଦିନର୍ତ୍ତକ୍
ବିମୂଳା ହୋଇ ରହିଲେ । ତଙ୍କାଏତମାନେ
ବାରୁଙ୍କ ଧୀଙ୍କ ଦେବରୁ ପ୍ରାୟ ସମୁଦ୍ରାଯୁ ଅଳ-
କାର ବାହାରକର କେଇ ଓ ବାରୁଙ୍କ ଗୃହ-
ମଧ୍ୟେ ଅଳଙ୍କାରମାକ ଦେଇ ଅନୁର୍ବାଳ
ଦେଲେ । ଅଳଙ୍କାର ବ୍ୟଙ୍ଗର ଅଳ୍ୟ କୌଣସି
ସବାର୍ଥ ପ୍ରଦରଶର ବାହାନ୍ତି । ଆମ୍ବେମାନେ
ଶଣିଲ୍ଲ ବାରୁଙ୍କ ଧୀଙ୍କ ବର୍ଣ୍ଣରୁ ଅଳଙ୍କାର-
ମାକ ଡିଶାର କେବାରୁ ରକ୍ତପାତ ହୋଇଥିଲ
ଓ ସେ ପ୍ରାମାଦ୍ୟନ୍ତରରୁ ପଳାଇ ପାଇଁ ସ୍ଥିରେ
ଦିନୁ ବାଟରେ ‘ଅମ୍ଭର ସଂସଗର କହ’ ମୁଣ୍ଡ
ଯିବାରୁ ଗ୍ରାମବାତି କହି ବୁଝିପାଇଲେ ଜାହିଁ ଓ
ତାବୁଦୀର ନିକଟରେ ପଢ଼ିଥିଲେ ବେଳକୁ ହେ-
ଖିଲେ ଶୁଦ୍ଧାଙ୍ଗ ଦସ୍ତଖମାନେ ବିଦ୍ୟମାନ କେହି
ସାହସ ନ କରିବାରେ ଦସ୍ତଖମାନେ ସେମାନଙ୍କ
ଲୁହିଦୁର୍ବ୍ୟ ଦେଇ କୁଳିଗଲେ । ଆମ୍ବେମାନେ
ଆଶା କରୁ ଫୋଲିଶ ତଙ୍କାବରମାନକୁ ଧର-
ବାର ଶୀଘ୍ର ଚେଷ୍ଟା କରିବେ ।

ବାରଦିଗାର ମିଛନ୍ତିପିଥାଲିଟି କହୁଁକି ହନ୍ତୁ
ମହାଶାରମନ୍ଦିର ଦିନୁ ହୋଇଥିବାରୁ ସେଠାରେ
ଦୋର ଅମୋଳଙ୍କ ଜଗିଥିବାର ଅମେମାନେ
ପାଠକମାଳକୁ ଛାଇଅଛି । ପାଠକାବ୍ଲାଗର
କମିଶ୍ନ୍ତିବସାହେବ ଏ ବିଷୟ ଚବନ୍ତି କରୁଥିଲୁ
ଛନ୍ତି । ମିଛନ୍ତିପିଥାଲିଟିଅଷ୍ଟରୁ ଭାଙ୍ଗ ଶାନରେ
ଧୂମେ ମନ୍ଦିର ଅଥବା ହିନ୍ଦୁ ଦେବପ୍ରତିମା କିନ୍ତୁ
କି ଥିବାର ସାକ୍ଷୀ ବରହବାର ଉଦ୍‌ଦିମ ଜଗି-
ଥିଲା । ମାତ୍ର ଭାବୀ ବ୍ୟର୍ଥ ହୋଇଅଛି । ସୁଧାଂ
କମିଶ୍ନ୍ତିର କି ଯେ ଏ ମୋବଦିନା ଚବନ୍ତି କରୁଥିଲୁ
ଅଛନ୍ତି ସେ ସଙ୍କ ୫୮୦ ମସିହା ଉତ୍ସନ୍ନରମାସ-
ଠାରୁ ସଙ୍କ ୫୮୮ ମସିହା ଅଗନ୍ତୁମାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଦ୍ଵାରହଙ୍ଗାର କଲେକ୍ଟର ସତ୍ୱପ ବାର୍ଯ୍ୟ କରୁ-
ଥିବା ସମୟରେ ଅନେକଥର ଭାଙ୍ଗ ମନ୍ଦିର
ଏବଂ ମହାଶାର ଦେବପ୍ରତିମା ଦେଖିଅଛନ୍ତି ।
ଏ ବିଷୟରେ ଅପଣାର କୋରାନରେ ମମ୍ପ

କମେଶ୍ଵରପାଦେବ ଲିପିବଦ୍ଧ କରିଅଛନ୍ତି । ସୁରେହି
କରୁଥାନରେ ଦେବାଳୟ ଅଥବା ଦେବ-
ପରିମର୍ତ୍ତ ଥିବା କର୍ଯ୍ୟରେ ଆଉ ସନ୍ଦେହ
ନାହିଁ । ସୁରେହି ମିରନ୍ଦିପାଳିଟୀ ସେ ଦେବା-
କଥର ଗଙ୍ଗା ଦେବାର ପ୍ରତିର ବାରଣ ଥୁଲ
କା କବଳ ପାହାର୍ତ୍ତ ବର୍ତ୍ତମାନ ଦେଖି-
ବାର ଅବସ୍ଥାକ । ମୋହଦମା କରୁଥାନ
ଥିବାରୁ ଅମେମାନେ ଆଉ କିଛି ବହିବାର
ବର୍ତ୍ତମାନ ଜୀବିତ ବୋଧ କରୁ ନାହିଁ । ତଥା-
ରୁ କିମ୍ବା ହେଲେ ସମୁଦ୍ରାୟ ପ୍ରକାଶ
ପାଇବ । ଉତ୍ତମିତରେ ସେଠା ମିରନ୍ଦିପାଳି-
ଟୀର ଏକ ଅଧିବେଶକ ହୋଇଥିଲା ପର୍ବିରେ
ଭାଇସଚେଷ୍ଟାରମେନଙ୍କ ମନ୍ଦିରରଙ୍ଗା କାର୍ଯ୍ୟରୁ
ଗର୍ଭିତ ବୋଲି ପ୍ରସ୍ତାବ ଅଗର ହୋଇଥିଲା
ମାତ୍ର ତେଥୀରମେନ କଢ଼ିଲବାଦେବ ତର୍ହୁବ
ସପନ୍ତ କ ହୋଇ ଭାଇସଚେଷ୍ଟାରମେନଙ୍କ
କାର୍ଯ୍ୟ ଗର୍ଭିତ କ ଥିବାର ସଂଶୋଧନ ପ୍ରସ୍ତାବ
କରି ଆପଣାର ଅଧିକାର ମନ୍ଦିରାୟ ପ୍ରଥମ ପ୍ରସ୍ତା-
ବକୁ ରହି କରିଅଛନ୍ତି । ମିରନ୍ଦିପାଳିଟୀର
ପ୍ରସ୍ତାବରେ ଭାଇସଚେଷ୍ଟାରମେନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ
ଗର୍ଭିତ ନ ଥିବାର ଧାର୍ଯ୍ୟ ହେଲେହେଁ ସେବେ
ଇନ୍ତ୍ର କାର୍ଯ୍ୟ ଅଭିନବପରିବର୍ତ୍ତନ କମ୍ପା ଭରତରଥ-
ଭବରେ ହୋଇଆଏ ଦେବେ ଉତ୍ତର ପ୍ରସ୍ତାବ-
ହାସ ତାହା ବଦାପି ସଂଶୋଧନ ହୋଇ କ
ଥାବେ । ଅମେମାନେ ହରିଷା କରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠମଙ୍ଗ-
ବାହାଦୁର ଏ ବିଷୟ କିମ୍ବନ୍ତୁ ପ୍ରତିରୁଷେ କବେଳଙ୍ଗ
କରି ଭାଇସଚେଷ୍ଟାରମେନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ଗର୍ଭିତ
ଥିଲେ ପାହାଙ୍କୁ ତତ୍ତ୍ଵ ଶିଖା ଦାନ କରିବାକୁ
କୁଣିତ ନ ହେବେ । କଥୁତ ତୁ ଏ ଭାଇସ-
ଚେଷ୍ଟାରମେନ କଣେ ମୂର୍ଖମାନ ଥିବାରୁ ସେ
ମୁସଲମାନଧର୍ମ ଭାଇ କରବା କିମ୍ବନ୍ତେବେରେ
ମସଲମାନ ଜୀବନ ମେଜିଞ୍ଚୁରଙ୍ଗ ବାହାଯିଶରେ
ମନ୍ଦିର ଗଙ୍ଗା ଦେଇ ପାହାହୁଙ୍ଗ ଦେଖାଇ-
ଅଛି ।

ପାତ୍ରିଆର୍ଦ୍ଦା

ତଳିତଳିଶାରେ ଏହାକୁ ବାହୀଅବେଳା
ବୋଲିଥାଏ । ଏହିଗନ୍ତର ଚିତ୍ରପ୍ରକଳ୍ପ ଶାତ-
ଲଜ୍ଜକରେ କିନ୍ତୁ ଯେହିକଳାକୁ ଖାଦ୍ୟ
ପ୍ରମେତ ଓ ମୂରଦୃଷ୍ଟି ପିଡ଼ାର ପାଣି ହୁଏ ।
ଏହା ବଜା ଓ ଡେକ୍କିଶାରେ ସଫର କରଇ ।
ଏହିଗନ୍ତର କହୁଳ ଧର୍ମ ଓ ବହୁତ ଧଳ
କରୁଥାଏ । ଏଥିମିନ୍ତର ସ୍ଵର୍ଗ ଶାଶାରେ ଏହାର

ଏହିଗୋଟିଏ ନାମ ବନ୍ଧୁଥିବା ବନ୍ଧୁଫଳ-
ହୋଇ ଦିଲ୍ଲୀର ଅଛି । ପଥଗୁଡ଼ିକ ଥିଲ୍
ଗୋଟିବାର ଏହି ଫଳଗୁଡ଼ିକ ସୁଦୂର ଦେଶ
ଅଳ୍ପ ଶାଶୁଆଦର୍ଶ ଅନ୍ତର । ଫୁଲ ବାରମାସଯାବ
ଫୁଲିଆଏ । ଫଳଗୁଡ଼ିକ ତିକୋଣାକାର ଏବଂ
ଫଳର ପ୍ରତ୍ୟେକ ହୋଷରେ ଦୁଇଟିଲେଖାଏ
ମଞ୍ଜି ଆଏ । ମଞ୍ଜିଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟ ହିକୋଣାବାର ।

ଆମଳକାର ସେପର କାଳାପ୍ରକାର ସେବ-
ନାପଦିଗୁଣ ଅଛି, ତୁମି ଆମଳକାର ସେହିପର
ଅନେକଗୁଣ ଅଛୁ । ଏହାର ଚରି, ପରି
ଏବଂ ବୋମଳ ବୋମଳ ଅଗି ଭିଷଣରେ ବ୍ୟବ-
ହୃଦ ହୃଥର । ଚେର ଓ ପଡ଼ ଚର୍ମିଲର ବିନା
କୃଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ କର କାମଳ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପିତ୍ତ-
ପ୍ରଥାକ ଗେଗରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୃଥର, ଏବଂ
ଏହାର କୋମଳ ଜୀଜ ଜୀନରେ ଜିନ୍ଦାର
ସେହିଜଳ ଆମାଶୟ ସେବରେ ପ୍ରୟୋଗ
କରାଯାଏ । ଏହାର ପତିରୁଢ଼ି କାରିବାକୁ ବିନ୍ଦୁ
ଓ ଉତ୍ତମ ପରିପାତକ ଅର୍ଥାତ୍ ପରିପାକଶକ୍ତି
ଅଧିକ୍ରମ ଦୃଢ଼ି କରେ । ଏହାର ସହିତ ଚେର
ଅଧିକାରେ ପରମାଣରେ ନେଇ ଜାହାନ୍ତର
ଦୁଖସଙ୍ଗେ ବାଟ ସଜାଲେ ଓ ସନ୍ଧାବେଳେ
ବହୁଦିନଯାଏ ନିମ୍ନିରତୁଷେ ଖାଲଲେ କାମଳ-
ବେଶୀ ସହିତ ଆବେଗାଲୁହ କରଇ ।
କାମଳବେଶରେ ତର, ଦେହ ଓ ମନ

ଏହାକି ହୁଳଦିଆ ଦିଗଲୁ ଏବଂ ଶଖାରୁ କମଣ୍ଡା
ଦୁଃଖ ଓ କୃଷ ହୁଅଇଲା । ଏହାର ମୃଦ୍ଦିବାରକ
ଶୁଣା ଥିଲା । ଏହିବାରର ଏହିଗଲୁ ପ୍ରମେହବୋ-
ଗରେ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ମୁଦ୍ରପଦର ଗଢ଼ାରେ
ବସିବାକୁ ହୁଅଇଲା । ଏହିଗଲୁ ଜାଗର ରହ
ଚାଲୁପ୍ରବାହ ବା ଚନ୍ଦ୍ରତା ଅର୍ଥାତ୍ ଅନ୍ଧିର
ଘେଗରେ ବସିବାର କଲେ ଅନ୍ଧିର ଶାନ୍ତି
ଜଣାଦୋଇ ଯାଏ । ସେହି ସିଏକୁ ବନ୍ଦିଯାରେ
ଲଗାଇଲେ ସେହି ଯା ସଜୁବ ଅସମ ହୋଇ
ଯାଏ । ଏହାର ପରି ଏବଂ ଚେବନ୍ତି ଚାହୁଁବରି
କୁହର ପେଜେଷନ୍‌ହରେ ମଶାର ପୁଲଟିସପାଇଁ
ଯାରେ ଏବଂ ଶ୍ରୀଅଧିକୁଳଭାଷରେ ଲଗାଇଲେ
ଯା ଶୁଣିଯାଏ ଏବଂ ଫୁଲ କମିଯାଏ । ଏହାର
ପଥକୁ ଲୁଣ ମୋ ଘୋଲଦିହ ସଙ୍ଗେ ବାଟି
ଲଗାଇଲେ କାହିଁ, ଛାଣ୍ଡିଆ ଓ ଶୁଣିଲ କଣ୍ଠି-
ଅପ୍ରକାଶ ତମିବେଗ ସର୍ବାଥରେଣ୍ଟ ଦୋଇ
ଯାଏ ।

କର୍ତ୍ତମାନ କିଳାରେ ଏହାର ଅବଳ
Tincture ପ୍ରସର ହୋଇଥିବ ଏକ ସେଠାରେ

ଏହାର ଶୁଣାଶୁଣ ପଦ୍ମା କରିଯାଇ ଅଛି ।
ସବ୍ରମ କୁରରେ ଅର୍ଥାତ୍ ଦିନକୁଡ଼ାଅବ ପାଲି-
କୁରରେ ପ୍ରୟୋଗ କଲେ ବିଳକ୍ଷଣ ଉପକାର
ତୁଅର Tincture ଅଧିକାଙ୍କ୍ଷେ ଓଜନରେ
ସବାଳେ ଏହଥର କର ପ୍ରୟୋଗ କଲେ
ଶୀଘ୍ର ସେହିକୁ ଅଗେଗା ହୋଇ ଯାଏ ।
ହାତୀ ସଫା ହେଉଁ ନ ଥିଲେ ସେହି ଥରକ
ଦିନାହିଁ ଦୂରଥରରେଖାଏ ଖାଇଲେ ଶାତ୍ରା
ପରିଷାର ହୋଇ କୁର ଶୀଘ୍ର କମିଯାଏ ।
ପେଞ୍ଚୁସବୁ ସବ୍ରମ କୁର ସହିକୁରେ ଅଗେଗା
ତୁଅର କାହିଁ ସେପର ସ୍ରଳରେ ମଧ୍ୟ ଏହି
ଆରକ ପ୍ରୟୋଗ କଲେ ସର୍ବର ଫଳ ମିଳଇ ।
ଏହିପରି ନୂରସହିତ ହୁବା ଓ ଜକୁରବୁବି
ଥିଲେସଦା ଏଥିହାର ବିଳକ୍ଷଣ ଉପକାର
ମିଳଇ । ଯେଉଁ ଶ୍ଵାନରେ ଅଜିକାଳି କୁର ଓ
ପୁଣିହାଦର ଭ୍ରପଦ୍ବୁବ ଦେଖାଯାଏ ସେହି
ଶ୍ଵାନରେ ଏହି ଆପଥ୍ୟତ ବ୍ୟଥାର କଲେ
ଅନେକ ଧନୀ ଓ ବିର୍ଦ୍ଦିନ ସମସ୍ତକୁର ଉପକାର
ଜନ୍ମିପାରିବ ।

ଅମୃତାନନ୍ଦର ପ୍ରାଚୀନ ଅସୁଧେବରେ ମଧ୍ୟ
ଏହାର ଅଳେକଗୁଣ ଲେଖାଥିଲି । ସଥା,
ତୁମି ଅମୃତା କାପୁରକ୍ଷକ, ତତ୍ତ୍ଵ, ବଚ୍ଚା
ମଧ୍ୟର ରସ, ଶାତମାର୍ଯ୍ୟ, ଏବଂ ପିତାମହ, କାର,
ରଙ୍ଗପତ୍ର, କଣ, ପାଣ୍ଡ, ଓ ସତନାଶକ ।

ଓଡ଼ିଆ—ସାହିତ୍ୟକୋବସ୍ତୁ

ବ୍ୟାକ ପ୍ରକଳ୍ପ

ପ୍ରତିକଳା ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁର ମିଥ୍ୟାବ ବ ଶ୍ରୀ
ବାଜା ଅଛି । ବର୍ତ୍ତମାନର ଜରିବ ସାହବଙ୍କ
ଉଦ୍‌ଧାରୁ ସାନ୍ଧବନ୍ଦୋବସ୍ତୁରେ ବନ୍ଦବନ୍ଦାର ହେ
ବାର ନ୍ୟାୟସଂଗ୍ରହ କି କା ବିଶ୍ଵର କରିବାର
ଆବଶ୍ୟକ । ଜରିବକାର୍ଯ୍ୟରେ ଜମିର ପରିମାଣ
ଓ ଅବଶ୍ୟକ ଉତ୍ସାହ ବିବରଣ ଲେଖାଯାଏ ।
ତବ୍ଦୁଷ୍ଟିରେ ଜମା ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ
ହୁଏ । ଜରିବକାର୍ଯ୍ୟକେ ବର୍ତ୍ତମାନର ଅବଶ୍ୟକ
ଭାବେ କରିବେ ଆର୍ଥିକ କେବେ ଜମିରେ
ଫସଳ ବେଳିଥାରୁ ତହିଁର ଫସମ ଆର୍ଥିକ ସ୍ଥାନ
କି ଦ୍ୱାରା କି ତୃତୀୟ (ଅଛଳ ହୃଦୟ ସ୍ଥାନ
ଭାବାବ) ଓ କେବେ ଜମିର ପରିମାଣ, ଲାଭବପରିମାଣ
ଜଗଳ, କଣ୍ଠାଶିଆ, ବିଶ୍ଵାସ ଯେହିରୁ, ଯେହି
ଆବଶ୍ୟକ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଥିବ ଗାହା ଜରିବବାଗଜିରେ
ଲେଖିବେ । କିନ୍ତୁ ବ କାଗ ର୍ଧି ଉଦ୍‌ଧାରୁ
ମେହ ଅବସା ଠିକ ଥିବ । ଏଥିମଧ୍ୟରେ

ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେବ କାହିଁ ? ବର୍ତ୍ତମାଳ ସମ୍ବାଦୀ
ଜିଜ୍ଞାସାର କରିବ କି ସରଳେହେଁ ଦୂରେକବର୍ଷ-
ମଧ୍ୟରେ ଅନେକ ମହାଲର କରିବ ଶେଷ
ହୋଇଥିବ ସେବରୁ ମହାଲର ବନୋବସ୍ତୁ
କା ଗର୍ଭ ଦୟାରେ ହେବ । କେଉଁ ଜମି
ବର୍ତ୍ତମାଳ ଅଧ୍ୟନ୍ୟ ଉତ୍ସମ ଥୁଲେ ଖାଗ ବର୍ଷ
ଦୟାରେ ତାହା ମନ ହୋଇ ପାରେ ଓ ବେଳେ
ମନଙ୍ଗମି ଘରକୁ ବଳ ହୋଇପାରେ । ଅସଲ-
ରେ ମଧ୍ୟ ସରଳର୍ତ୍ତନ ସହିତରେ ଓ ବୌଣସି,
ପଞ୍ଜିଆ ଜମି ଆବାଦ ହୋଇପାରେ କୌଣସି,
ଆବାଦ ଜମି ପଡ଼ିଆ ହୋଇପାରେ । ମୋଟଫଳ
ବାଦୁଷ ବର୍ତ୍ତମାଳ କି 'ହେଲେହେଁ କେଉଁ ପଜାର
ହାନ ଓ ବେଳେ ପ୍ରଚାର ଅନୁବଳ ଲାଗୁ ପାପା-
ରେ । ବନୋବସ୍ତୁରେ କହାଇବ ଜମା ଥାଏ
ଦେବ ଓ ଏହୁ ନିର୍ବାହିର କମାନ୍ଦୁଷ୍ଟାରେ ଜମି-
ବାର ପ୍ରଚାରିତାରୁ ଖଜଣା ଓସି କରିବେ ।
ବୌଣସି, ସୁଲେ ବହୁ, ଜମେ ଖାଗ ବର୍ଷରେ ନୟ-
ଗ୍ରାସ ଉତ୍ସାହରେ ନଷ୍ଟ ହୋଇ ଯାଏ
ତେବେବେଳେ ଆହୋ ଜମି କି ଥୁବ ଅଥାତ
ବର୍ତ୍ତମାଳର ଜରିବ ବାଗର ଅନୁଷ୍ଠାନରେ ଜମା
ଆୟଦିହୋଇ ଯିବ, ଏଥର ଘଟନାମାଳ ଦେବାର
ବିଶେଷ ସମ୍ବୁଦ୍ଧ ସୁରଭି ଏକେପୂର୍ବ କରିବ
କାର୍ଯ୍ୟ ଦେବା ଲ୍ୟାପୁସଙ୍ଗର ଓ କରିବ ବୋଧ
ଦେବ ନାହିଁ ଯଦ୍ୟପି ଜଗାଧାର୍ଯ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରତିକଳ
ବନୋବସ୍ତୁ ମିଶ୍ର ଗରତ କି କରି ବର୍ତ୍ତମାଳ
ଜରିବ ସଙ୍ଗେ, ବରସାଏ ଅର୍ଥାତ୍ ସେଇ
ମହାଲର ଜରିବ ସେପରି ସରିବ ସେହିପରି
ଜରିବ ବନୋବସ୍ତୁ ହୋଇଯିବ ଏହା ହେଲେ
ମଧ୍ୟ ଲ୍ୟାପୁସଙ୍ଗର ଦେବ ନାହିଁ ବାରଣ ନିର୍ବା-
ହି ଦମା ବିଶ୍ଵ ର୍ଷ ଭାତାରେ ପ୍ରବଳ ଅଗ୍ର
ଅରମ୍ଭ ହେବ ସେ ସମସ୍ତରୁ ପୂର୍ଣ୍ଣାନ୍ତ ମରେ
ଜମିର ଅବସ୍ଥା ଉତ୍ସାହରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଘଟି-
ଥିଲେ ତାହା ବିପରି ଠିକ ହେବ । ଯହୁ କବୁ-
ଲିପୁର ବର୍ତ୍ତମାଳ ହେବ ନାହିଁ ସେହି ସମ୍ବା-
ଦ୍ୟରେ ହେବ କିନ୍ତୁ ଯେଉଁଥିଲେ ପରିବର୍ତ୍ତନ
ଘଟିଥିବ ସେହିଲେ ଧାରା କରୁଣିପୂର୍ବ ଜମିଯିତରେ
ଅନ୍ଧବ ଦେବ ନାହିଁ । ଅଛେବ ଆମୁମାଳର
ବିବେତାରେ ବର୍ତ୍ତମାଳର ଜରିବ ଯାଏ
ବନୋବସ୍ତୁରେ କଥବହାର ଦେବା ଲ୍ୟାପ-
ସଙ୍ଗର ଓ କରିବ କେହି ନାହିଁ । ସେତେ
ଜବାର ବନୋବସ୍ତୁର ପଳ ସମସ୍ତ ଏହାକ
ପ୍ରତି ସମାଳ ପଡ଼ିବ ନାହିଁ ।

କେହି' କହିପାଇନ୍ତି କରିବ କିମୋବ

ତିକ ସମୟରେ ହେଲେହେ ଜହାନାରେ
ଜମୀର ଅବସ୍ଥା ଲଭ୍ୟାବରେ ଯେ ପରକର୍ତ୍ତନ
ଏଠି ଜହାନାର୍ଥି ବନୋବସ୍ତୁ ନିଆଦମଧ୍ୟରେ
ଜମା ସଶୋଧନ କ୍ଷତିର ଜାହିଁ ହେବେ ଏତେ
ଯତ୍କୁ ଜରିବ ହେବାରେ ଦୋଷ କିମ୍ବ ?
ଏଥକୁ ଅମ୍ବୋଳେ କହୁଁ ଯେହିଁ ସମୟରେ
ବନୋବସ୍ତୁ ପ୍ରବଳ ହେବ ସେହି ସମୟରେ
ଅବସ୍ଥାଦ୍ୱାରୀରେ ଜମା ଆର୍ଥିକେବାର ଛାଇ ।
୨୫୦ ଜରିବ ପରିକୁ ଯିବ ପୂର୍ବର ଦେବ ଜାହିଁ
ଓ ଏଠି ପରିଜ୍ଞାନ ହୋଇ ଅସ୍ଥାତ୍ମ । ଗର
ବନୋବସ୍ତୁମାତ୍ରରେ ଏହିପରି ଦୋଲଥୁଲା ।
କିମ୍ବା ବନୋବସ୍ତୁର ନିଆଦ ସଙ୍କଳଣ-
କାଳରୁ ଆର୍ଥି ହୋଇଥିଲେହେ ବନୋବସ୍ତୁ
ମର୍ଯ୍ୟାନ ସଳ ୧୮୪୫ ସାଲ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚଳଥୁଲା ।

ବନୋବସ୍ତୁରେ ଅମ୍ବୁ ବର୍ଷଠାରୁ ଅମ୍ବୁ
ର୍ତ୍ତାର୍ଥକୁ ମିଆଦ ଲେଖାଯାଏ । ଏ ମିଆଦ
ଭାଷ୍ୟରେ ଜମା ମିଆଦ ସମୟମଧ୍ୟରେ
ମିର ଦେ ଅବସ୍ଥା ଥିବ ଯେହି ଅବସ୍ଥାଦ୍ୱାରୀରେ
ଯା ଧାର୍ଯ୍ୟକେବାର ଛାଇ ଓ ଜାହିଁ ପ୍ରକା-
ଶ୍ୱା ଦୃଷ୍ଟିରେ ହେବାର ଛାଇ ନୁହେ ।
ଆ—ସାନ୍ତବନୋବସ୍ତୁର ନିଆଦ ସଙ୍କ
ଟ୍ୟୁସାନ୍ତାରୁ ସଙ୍କ ୧୯୨୭ ସାଲ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଜନେ ପଣ୍ଡା ବନୁଲିପୃତରେ ଏହି ସମୟ
ଦିନ୍ଦ୍ଵାରା ହେବେ ଜମୀର ଅବସ୍ଥା ସଙ୍କ-
୧୯୨୭ ସାଲରେ ଜମା ଜହାର ବିହୁପରେ
ଯଶର ଥିବ ସେହି ଅବସ୍ଥା ଦୃଷ୍ଟିରେ ଜମା
ର୍ତ୍ତାର୍ଥକେ ଦୂର । କିନ୍ତୁ ପରିକୁ ଅବସ୍ଥା
ମଳେ ପଣ୍ଡା ସମୟ ନଥିର ଅବସ୍ଥା
ତଥାର ଦେଲା । ସଙ୍କ ୧୯୯୫ ବି
ସାଲ ଅବସ୍ଥା ଦେଇ ଜମା ବସନ୍ତ
ରେ ପଟ୍ଟାର ସମୟ ସଙ୍କରେ କୌଣସି ସଙ୍ଗ-
ଭାବିବ ଜାହିଁ ସଂକଳନ ଏତେପରିକୁ
ଜକ ହେବାର ଛାଇ ହେଉ ଜାହିଁ । ସଂଖ୍ୟା-
ପୃତରେ ଜରିବ ବନୋବସ୍ତୁ ଓ ପଣ୍ଡା ବନୁ-
ତର ଦେଲାନ୍ତାରେ ସେ ପରିକର୍ତ୍ତନ ଦିନର
ହିଁପାର ସଶୋଧକ ଅବଶ୍ୟକ ନ ଉଣ୍ଟେ
ରାଗ ପଣ୍ଡା ବନୁଲିପତରେ ସେଇର ସତ ବ
ସ୍ଵର କାହାର । ଏବେକୁ ସେଥିରେ ଦୋଷ
କା ଜାହିଁ । ଅଗେବ ଅମ୍ବୋଳେ ଦେଖାଯାଇଁ
କର୍ତ୍ତମାକର ଜରିବ ଥାଏ ବର୍ଷ ଭାଦ୍ରାରେ

ସାଧ୍ୟାଦ୍ୱିକସମ୍ବାଦ ।

ଏ ସ୍ଥାନରେ ଶୀଘ୍ର ଏକାଦଶକେ ଜୀବା ପଡ଼ିଥାଏ ।
ତମହେଲେ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଉପର ମଧ୍ୟ ଅଥବା ହୋଇ-
ଥାଇଁ ଶ୍ରୀ କଳିଦାସ ଜୀବାଗବ୍ରୀ । କେବଳ ଅଧିକ କାହିଁ
ଏ ପାଠ୍ୟାବାଚରେ ଶୀଘ୍ର ହେଉ ଅଛିଯାଏ ।

ରେହାଶୋଇ ମନ୍ଦିରର ସେତୁକାୟକ ନାମକ ଜୀବେ
ପତ୍ରର ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନକାରୀ ପାମଳ ହୋଇ ଚିନ୍ତାକୁ ଯେ
ସେ ହୃଦୟର ସକଳ ଅଞ୍ଚ ଛାଇ ଥାଏ ହେବଳ ମାନ୍ଦ୍ର-
ଠାରୁ ପେଟ ଏହିତ ଲାଗିଥିଲା, ପିଲା ଦୂରେ ଲାଗିବ ଅଛିଛ
ମାନ୍ଦ୍ର ବ୍ୟଥ ପ୍ରାୟ ଦେଖିବର୍ଷ ହେଲାମୀ । ଲୋଜନ କଲ-
କେବଳ ଦୂରେ ଦେବଳ କରୁଥିଲା ଆର ମୋହିଏ କାହାଲେ
ଆରଟି ଦସ୍ତ ବା ଅଛ୍ୟ ଦୁଃଖରେ ଭାବୁଛି । ନର୍ମିମାଳ
ମାହାର ପିତା ମାତା ଦୂରେ ସେହି ପାମଳ ପିଲାକୁ ସେବ
ଅସି ଲକ୍ଷକ ଯେଉଁବରକାର ହାପିକ ପଦେଲମାନ୍ଦ୍ର
ପୁନରେ କଥା କରିଥିଲା ଏହି ପେହି ପିଲାକୁ ଦେଖିବାକୁ
ବଲେ ଏକ ପଦଧା ମାୟକ ଅଭ୍ୟ କରୁଥିଲା ପଳକର
ମାହାର ଏହିକଣ୍ଠ ପେହିବାର ତୁମାର ଯେବାକୁ ।

ଶିବପତ୍ର ଉପଳକ୍ଷରେ ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରୀ ପରମହଂସ-
ଜୀବଙ୍କେ ଦୁଃଖ ଯାତ୍ରା କୁଞ୍ଚିତ ଏହ ଅନେକ ଲୋକ କଟକ-
ନଗନାରୁ ରହୁ ଯାତ୍ରା ହେଲୁଣ୍ଡା । ଏ ପଥକୁବୋନାହ ମନ୍ଦିରାରୁ
ରମନ ବରସ୍ତୁ । ସର୍ବପାଦ ଅଶାରେ ପୁରୁଷଙ୍କ ମାତ୍ର
ଅଛି ଝମର ଦ୍ୱାରା ଯାତ୍ରୀ ହେବାର ଉଦ୍‌ଦେଶ କର ଧେଣୁର
ଦେଇ ଥରେ ମୁଁ ଆହେକ ଲୋକ ବିମା ହୋଇଥିଲେ ।
ଜାହାନ ମୁହିମନେ ମାତ୍ରାଥିର ପଶେ ଉପାର୍ଜନ ହୋଇ-
ଆଏ ମାତ୍ର କ୍ରେତ୍ରେ ଅବଳ ଯୋଗେ ଜାହାଜ କୁଣ୍ଡ ପାଦିବ
ହାହୁ । ସୁତରଂ ଯାତ୍ରିମାନେ ଶୁଣୁ ନକରେ ସଥାପନ କିମ୍ବା
ରେ ମାତ୍ରିଲ ପଦିବୀ ଯାହା ପାରନେ ଫେର ହେଇ ଅନ୍ଧ
ରହିପୁଣେ ଯାତ୍ରାପଥରୁ ଗମନ ବରିଥିଲେ । ଯାତ୍ରୀ ଶିର୍ଦ୍ଦେଶେ
ସଖାର ଦ୍ୱାରା ଉପଲବ୍ଧ ପଦାର ମିଳଇ ।

କର ଦେବତାଙ୍କିରିବିନ କପିଳାସ ଶେଷରେ ୧୫୦୦ ଯାତ୍ରୀ
ହୋଇଥାର ସମ୍ମାନ ମିଳଇ । ବର୍ଣ୍ଣାତ ଶୌରମ୍ଭ ଦୁର୍ଵେଳର
ଏହି ଜ୍ଞାନ । ଯାତ୍ରି ମାଟେ ଶକ୍ତିରେ ବୁଦ୍ଧାରୁ ଘେର ଅଛି-
ଅଛନ୍ତି ।

କଲିକତା-ଗେଜେଟ ।

କଟିଲା ଜୀବିତ୍ତିକୁ ଶେଷହଳକ ମିଳି ଯେଉ ବନ୍ଧୁର୍ମନ୍ଦ
ଅଜ୍ଞାନପଦ୍ଧତି କରିଛିବାର ମିଳି ଏଥି ସେ, କୁ କେବଳ
ଅଜ୍ଞାନପରିପ୍ରକାଶ ଏଠାର ଉତ୍ସିକ୍ତ ଓ ଶେଷକୁ କରିପାରେ
ନପାର ଚୋଇଅଛନ୍ତି।

କଣକାର ତମ୍ଭପୁରେର ସମ୍ପୁ ଦେଖିବା କରେନ୍ତିବି-
ମାହେ ବଜାୟପୁରାଧରଦିଷ୍ଟୀକ ଅଭିନବ ୧୦ ଅଥୟ-
କ୍ଷାରେ ଲେଖନ ଅଧିକାରକ କାର୍ଯ୍ୟ କରାଗର ତ ନିଧ
ବିଶେଷ ଉତ୍ସବରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି ।

କହିଲୁ ଅଧିକେତ୍ରରେ ଜୟନ୍ତୀ ମାଳିକେ ମିଳି ଏ କ୍ଷେତ୍ର
ଦେଖିଲୁ ସାମାଜିକ ପରିଵାର ଯାହାର ଅନ୍ତରେ
ଶାପ୍ରତି ହୋଇଥିଲା ।

ମୁସାର ହୃଦୟ ଘୋଷଣକୁର ଓ ତାଙ୍କ ଜୀବାମାତ୍ର କାହୁ
ଥାମେ ଦିନ ଦିନ ଜୀବନ ଯିବ ଘୋଷଣା କାହାକୁରିଲ
କୁରୁକୁ ଅନ୍ଧରକ ଚରହୁରାର୍ଥ ମୋଜନ୍ତର କ୍ଷେତ୍ରର

ପ୍ରକେତିବା ଦୟାଷୋଗ୍ରାହୀ ପତ୍ରମାତ୍ରଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଦୟାଦିନେ
ସମ୍ବୋଚ୍ଛବିକୁ ପତ୍ରକୁ ପ୍ରତୋଷକ କର୍ତ୍ତା କୋଣେବେ
ଡେଲି ହାମକ ମେନ୍ଦରୁ ପାଥାର ବରତା ନମ୍ବର୍କେ ୯ ୫୦୦
କା ସେଠା ଏକଶହାରେ ପାଇର ବରତାରୁକୁ ପ୍ରେଜେ
ରୁକ୍ଷ ବାହାରୁର ମାତ୍ରର ପାଇଁ ପଦ୍ଧତିରୁ କାହିଁ ଧରନ୍ଦର
ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି ।

ଦିଇପ୍ରକଳ୍ପ କଥାବକ ପଦିଷ୍ଠର ସମ୍ବନ୍ଧ ଅପରାଧ ଦେଇଥିବାରୁ ଚୌଇଦାସ ଅଗାମରେ ୯ ୧୦୦ ଲା
କରମାଣୀ କେଇ ସେ ତୁମ୍ଭ ଅସ୍ତ୍ରକେ ଅପରାଧ କହି-
ଅଛନ୍ତି । ଅପରାଧ କଥାକି ଶୋଭ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧ କୃତ ସୂର୍ଯ୍ୟ
ତାଙ୍କ ହାନରେ ଅର ଏବ ଅତିବାଧୀ କାରମ କରିଥିଲା ।
ସହାଯକ କର କରିଅଛୁଣୁ ? ।

ବ୍ୟାପକୀୟରେ ବସନ୍ତ ପର୍ବତୀ ରେଖାତିଥାଙ୍କୁ
ଶିଖିଣିକାର୍ଯ୍ୟ ଶେଷ ପାଇସନ୍ତାରୁ ଦେ ଗାଟେ ଚନ୍ଦ୍ରମାରୁ
ତା ୧୦ ଦିନରେ ମାର ଶିଳ୍ପିକା ବନ୍ଧୁଦ୍ୱାରା ସମ୍ମାନ
ମିଳଇ ।

ଅସମୀକ୍ଷାବଳେ ଚତୁର୍ଥ ମହୋଦୟ ଅଧ୍ୟାତ୍ମି ଅଗ୍ରେଲ-
ମାସ ପାରମ୍ପରେ ଉତ୍ସବାଳୀକୁ ଦେଖିବାକୁ ପାତ୍ର ବନ୍ଦବାର
ଏକପାଇଁ ଛିର ଗୋଲାକୁ ।

ଅବିମନ୍ତତାରୁ ପାହମାଦଳ କୁରନଗାଁ ଲେଖା ମାନସ
ଏକପ୍ରାମରେ ଏକ ବିହିର ମାତ୍ର କେବେଳେ ଜୀବେ
ମୋସାର୍କ ଦକ୍ଷବଳ ସ୍ଵରୂପ କରିବାରୁ ଜାହିର ପାହମନ-
କର୍ତ୍ତ ନୟସା ଯୀ ସହ ମନ୍ତ୍ରବଳାର ସତୀ ହେବାର ମହା
ପ୍ରକାଶ କଲେ । ତାହାର ସ୍ଵର ସ୍ଵର ଓ ଅନ୍ୟ ହୃଦୟ
ବାନାବାଦି ଫାନ୍ଦୁ ଦକ୍ଷର ବନ୍ଦ ଦବାବା ବାରଣ କେତେ
ଦେଖା କଲେ ମାତ୍ର କିମ୍ବା ଏକ ଦେଖ କାହା । ଆହ
ସେଇରେ ମୁହଁର ଚାହୁଁରେ କରୁଣେପଥ କହ ମୋସାର୍କର
ମୁନ୍ତରମ୍ବର ଏକ ହାତ ଅବିଗତ ଦେଖିଲୁଗା
ମେହାରେ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ହେବାର୍ତ୍ତିରେ ଏହା ହେବାର୍ତ୍ତିରେ

ଅପ୍ରିକା ଦେଶର ହାଇକ୍‌ର ଏହା ଜଗନ୍ମହା ତାଙ୍କ-
ପ୍ରତ୍ୟେକରେ କାହିଁ ମୁଖେ ଆସି କବିତାର ପରେ ତ
ବେଳେମ୍ବା ମୁହଁର ଦେଖ । ସୁଧାନଥର ଅପାରିଦି-
ଦେଲକ୍ଷ୍ମୀ ଗ୍ୟାନପିତାର ମହାମହିମାର ଏହିପ୍ରକାଶର ମହି-
ମୂରିତକ ଧରି । ଆଖର ଅଧିକାର କିମ୍ବାକୁ
ମୁଖେଟ ଚରହିତ ପର୍ଣ୍ଣକ ଆହେ । ଏ ଦେଶରେ କବି
ଏହି ପ୍ରକାଶକାରୀ ! ପ୍ରତିବର୍ଷ ଥରକ ପର୍ମିକ୍‌ଟ୍ୟୁନ ଟେଲିକମ୍
ମେଡ଼ ନିହାଇ କୃତିତ୍ତ୍ଵେ ।

କୁର୍ଯ୍ୟକଠାରୁ ଅଧିକା ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନାର ଗା ୫ ହେଉ
ପାରସ୍ୟାଦରୁ ପ୍ରଥାର ଯେ କଷତଳାରେ ଏକ କମାଇରେ
ଅଣ୍ଟି ମରିବାର ପଢ଼ିରେ କ ୨ ଏ ସେବ ଗୋଡ଼ି ମର-
ଇଛନ୍ତି । କ ୨୦ ଏ ହଳକା କାଟେ ଭୋର୍ଦ୍ଦପତି ଅଧିକା
ପାର ରଖା କରିଛନ୍ତି ।

ବେଳ ପାଲିଯୁମେଖ ଅଶ୍ଵରଣ୍ଟାସ୍ତ ପ୍ରଥାନ ମେହର
ଗାର୍ଭେରାହେବ ବିଷତର ଦଖାତ ଶାମମୟ ପଢ଼ିବା-
ଜାମରେ ମନକାଳ ବାକରୁ କଷ ପରିବ ପାଇବା ବାରଣ
ଯେ ମୋଦବରା ଅଳଚ କରିଥିଲେ ପାହା ପାର୍ଶ୍ଵେଲ-
ପାହେବଳ ପରରେ ତଣ ହୋଇଥାର ସମ୍ବାଦ
ଦେଇଲ । ପାର୍ଶ୍ଵେଲସାହେବ ଶାମମୟପ୍ରବୀଠାଠାରୁ
ଝାରୁଠାରୁ ପାର୍ଶ୍ଵେଲ ତିଥି ଶାରାଥହୁତି । ପାର୍ଶ୍ଵେଲ-
ପାହେବଳର ମାଜ କଜାୟ ରହିବାକୁ ଅଧେମାକେ ଅପ୍ରତିକ
ପରମ୍ପରା ହୋଇଥାଏ ।

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତରସ୍ତୁତ ଗୋଟିଏ ବୁନ୍ଦାର ଅନୁବଳିକବ୍ରତରସ୍ତୁତ
ପୂଜାମୂଲର ବିଷୟରେ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ତାଙ୍କର ନାମରେ
ଏକ ଦୃଶ୍ୟରେଖିକ ଅଶ୍ରୁମାଳୟ ଶାପକ ବିଦ୍ଵା ନିମନ୍ତେ
ହୋଦ୍ଦାଯନ ସର୍ବ ଦୃଢ଼ ମନ୍ଦିର କି ପେଟକ ବାମାହ ଏକ
ନିର୍ମାଣ ଧନ କହିବୁ କରିବିମେଥିବୁ ଏକ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଯାତ୍ରା
ଅଛିଛି । ଏ ଦାନ ଅତି ପ୍ରତ୍ୟେ ଅଛିର । ଏହି ପାତାର
ମହାକାରବିଦ୍ୟା ଏଥି ପରାପର ପାଇଥାଏ ପାଇଥାଏ ।

ପୋର୍ଟାଲ ଅର କଂଳଶ ନିଧରେ ଅଛିବାର ଏକ
ବିଦେଶୀ ସେବନ ଯେ ବିବାହ ଜାତହୋଇଅଛ ମାତ୍ର ଅବଧି
ଗ୍ରୁହ ପାଇ ବାହି । ଉଷ୍ଣବିହାର କରିବାରୁ ଉଷ୍ଣବିହାର
ମାତ୍ରକୁ ବର୍ଷ ତଥା ବରସାରୁଅଛି । ଏକ ସେମାନେ ଜୀବାନ୍ତ
ଦୂରବିଦ୍ୟାରେ ପଡ଼ି ଅଛନ୍ତି ।

ଲକ୍ଷ୍ମୀଶ୍ଵର ମଧ୍ୟରେ ଦିଲ୍ଲିତର ଲୋକଶଙ୍ଖା ୫୦୦୦୦୦,
ତମିଲାର ୯୦୦୦୦୦୦ ଏକ ପ୍ରାଚୀନ ହୁଏ ୨୦୦୦୦୦
ହତ ହୋଇଥିଲା । ଆଜି ଘେରୁ ସମୟମଧ୍ୟରେ ଅମେରିକା
ଲୋକର ଦୂରନାରୁଣ୍ୟରେ ଦେଖିଲା ଲୋକଶଙ୍ଖ । ୨୦୦୦୦୦୦୦
ହତ ହୋଇଥିଲା । ଲୋକରୁଣ୍ୟରେ ଅବଶ୍ୟକ ହୁଏ
ଲୁକମ ଏକ ଜର୍ମିନ ବକ୍ରତାରେ ଡଳିଲାଗୁରୁ ଛାଇ
ପାଥୀ ।

ଅମେରିକାର କଥାପିକଟଙ୍କଠାରେ ହେଲିଯାହେବନ
ଦରେ ଅତ୍ର ସମ୍ବନ୍ଧାବ୍ଳ ଗାନ୍ଧି ଶ୍ରୀ ଷର୍ଵଜୀ ପାଟେ
ଚର୍ଦ୍ଦିଏତି ପ୍ରାଣ ଦୂରଦୂରଛୁ । ହେଲିଯାହେବନ ଜନନୀ
ତା ଏଥା ପରେ ବିଶ୍ଵ ସ୍ଵାଧୀନ ପ୍ରାର୍ଥନା ବର୍ଣ୍ଣଯବା ମାନବେ
ପେଣ୍ଟି ମହାତ୍ମା ଓ ମାନବ ଦାଶୀ ସୁଖ ସେହି ପଦ
କୁ କି ମନ୍ଦର୍ଥ । ୧୯୦୫ ହେଲି ଯାହେବ ଓ ତାଙ୍କର
ଅପରାଧ ଏକ ବିଜ୍ଞାନ ଉତ୍ସାହ ପାଇଥିଲେ ହେଲି ସେମାନେ
ବିଦ୍ୟାପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ପରେ । ୧୯୧୧ ସମୟରେ ଅତ୍ରି କାହିଁ
କୋଣେ ସ୍ଵର୍ଗତା ପଢଇ ।

ପ୍ରତିଥିବେ । ଏ ସମ୍ମାନ ଅକୁଳଙ୍କ ଦଳେ ଉଚ୍ଚତ ବହିଅଛନ୍ତି ଯେ
ପୁରୁଷର ଏ ଶବ୍ଦ ଉତ୍ତମ ସଂତୋଷବ୍ୟାପେ ଅନ୍ତରୁ କୌଣସି
ଦେଖା ଗାନ୍ଧୀ ବଦ୍ର ପୁରୁଷ ଦେବତା ସ୍ଵାମୀଙ୍କ ଦଳର କୁଳିକ
ଠକ୍ ଠଟିବେ । ୧୭୭ । ସ୍ଵର୍ଗପରେ ଜୀବାତେ ପରାମରଶ କରି
ଦୟାବତି ଲାଭ କରି ଅଛି ଏହି ଅପରାଧ କି ପରାମରଶ କରି
କୁଳରୁଷେ ସହିତ କରି ରହନ୍ତାକୁ । କିମ୍ବାକ ସେମାନଙ୍କ
ପାଦାଶ ମନ୍ଦରୁଷେ ଏହି କିମ୍ବାକ ବରିମାତ୍ର ପରାମରଶ ଅଛି
ପରମା କେବଳ ଏ ମାତ୍ରର ଅଶ୍ଵରୀ ଲୁହମ ଅଛି ଏହି
ଅତ୍ୟନ୍ତ ଜୀବନ କଥା ମାତ୍ର ତେବେ କରୁଥିବାକୁ । ଏତେ ଦୟା-
ବତି କାହିଁର ?

ପ୍ରେସିପ୍ତ୍ର ।

ପଥିଷେରକଳ ମହାମତ ତିମନ୍ତେ ଅମ୍ବେ
ମାକେ ଦୟା ଦୋହାନ୍ତ ।

ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ରହିଲପାପିବା ସମ୍ବାଦକ ମହାଶୟ-
ସମାଧେନ

६५८

ଅପଣଙ୍କ ଗତସ୍ମାହ ପଢ଼ିବାରେ ଶ୍ଵାସ-
ଦେଶୁର ଦୃଷ୍ଟିମୋହଳ ବେ ଦିପମରେ ଗୋଟିଏ
ପ୍ରେରିତପଥ ପାଠ, କର ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୃଷ୍ଟିଗୁରୁ
ହେଲି ବେ ଦିପମୂରେ ବିଜ୍ଞ କା ଲେଖି ଆନ୍ଦୋଳି
ହୋଇ ପାରିଲି କାହାଁ ।

ଏ ବନ୍ଦଳାଟ ଯେହିଁଦଳ ସେବେବେଳେ
ଘଟେ ସେ ଦିନ ତେବେକେଲେ ମୁଁ ବଜୁଷ୍ଣ
ସରାଶେ ଘୋରେ ଛୁପୁଥ ଥାଇ ଘେଷ-
ଗୁର ଦେବେକୁଅଂଶ ଦେଖିଛି ।

ଯଦି କୁଳରେଣ୍ଟ ମହାରାୟ ଆପଣା ନାମଟି
ପ୍ରକାଶ କରିଥାନ୍ତେ ତାହା ହେଲେ ବୋଧ
କରେ ଖାମ୍ବହେଣ୍ଟରବସ୍ତ୍ର ଏତେ ବୋଧ
ଅଟକ୍ତା ନାହିଁ ଯେତେ ଦୋଷ ବର୍ତ୍ତମାନ
କୁଳରେଣ୍ଟ ଶତାବ୍ଦୀରୁକ୍ତ ମୋରେ ମଧ୍ୟ ଏତକ
ନେତ୍ରିବାଜ ହଅନା ତାହିଁ ।

ଭୁଲ୍ଲରେଣୀ ଲେଖକୁ ଗାନ୍ଧ ବିଜାଳମୁଦ୍ରିବେ
ଶ୍ଵାମ୍ରଦେଶୁର କୋର୍ଟପ୍ରେସରେ ଧାରୀ ଲଗାଇ
କାଗଜରେ ଚପାଇ ଦେଲା ଓ କାଗଜକୁ
ରୁହନ୍ତିଥିଲା ଦେଲା । ପୁଅଶାର ଅଧିକାଂଶ

ବେହି ଦୁଇଜଣଙ୍କ କର ରଖନ୍ତି ରେବେ ଏ-
ସାବଧାନରେ ସେପରି ଭଙ୍ଗର ଥାର ନ ପଡ଼େ
ଗୁରୁତ୍ୱ କଲେ ସେ କାଗଜିଶ୍ଵର ଏକା-
ବେଳେ ନିମ୍ନୀଁ ହୋଇ ଯାଇ ପାରେ । ବାଗ-
ଜକୁ ଶୁରୁଙ୍କ କର ଦିନୀ କରିବାର ଅବୋ-
ଦ୍ୟର ନାହିଁ ।

ଅହୁର ପକ୍ଷରେଗୀ ବେଳେନ୍ତି ଲାଲଶ
ବେଳେ ପ୍ରମାଣର ଉପ୍ରେର ହେତୁର ଚିତ୍ର
ଦେଉଥିବା କୋଟିଟି ଖଣ୍ଡ ମହେଶୁଭରତାଦେବଙ୍କ
କୃପରେ ଥୋଇ ଦେବା ଉତ୍ସବର ଗୁରୁତି କରି
ବହୁଜ ମୂରି ହେବେ ଗୁରୁତି ନୁହେଁ ଏ
ଲାଲଶର ହୟ ନୁହେଁ ବେବଳ ହେତୁବାବୁକୁ
ପମାନ ହେତୁକା ଲାଗି ।

ଦେବା ବାରୁ ଶେଷମୋହିଳୀ ସବୁ ସାମାଜିକ
ଟ ୦୪ ଲା ପାହି ସକାଗେ ସେହିକ ସେଠାରେ
ଯେ ଟୁମ କରଅନ୍ତରୁକୁ ଓ କରିମୋହିଳକୁ ପେଣେ
ଧମକାଇଅରୁଛି ଜାଦା ଅଛି କି କଲାପିହ
କୁଣ୍ଡଳୀମାନ ନାମରେ ଗେଜେଟରେ ଡିଟାଇ
ଦେବେ ଧମକାଇ ଥିଲେ ଗେଜେଟରେ
ଡିଟାଇଲେ ଧଳି ବାବିଲ ।

ଶେଷରେ ସାଧାରଣଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା ଦେ
 କେତୋ ବାବୁ ଶେଷମୋଦଳ ଘର୍ଯ୍ୟ ହୁଏ ପୂର୍ବ
 ଟାଇଫ୍ ଓ ରେବରିପ୍ଲଟ ଓ ବିଜେତା କାହା
 ଦୁଃଖମୋଦଳ ଦେ ସାମାଜିକ ୮୦ ମୁଖ୍ୟମୁଖ୍ୟ
 ସମାଜିକମଧ୍ୟରେ କିଏ ୧ ୭
 ଗୁଲାବି ଅପରାଧିକେ କି
 ଅଭି ଅଧିକ କି ଏହାହି ୨ ୮

ପାରାମଣ୍ଡଳ } ବିଷୟକ
ବନ୍ଦବ }

ମଳ୍ପପାତ୍ର ।	
ବାକୁ ଦଳଦଳୁ ବସନ୍ତ	ଅଶ୍ଵଲଜ ହାତୀରଟ ଟେ
• ବିନ୍ଦୁକ ମରେଥର ଦେବୀ	ଟ ୫୯
• ଦୂରନ୍ତି ଦୀପଠା	୨୫୭ ଟ ୧୮
ବାମକ୍ରାନ୍ତ ମହାରାଜା	ଦୂରନ୍ତି ଟ ୧୯
ବାକୁ ଉଲକାହଚରର ଯାତ୍ର	ଅଶ୍ଵଲ ଟ ୫୮
• ଦୂରନ୍ତି କର	ହାତୀର ଟ ୫୮
• କରକାନ୍ତ ମନ୍ତ୍ର	ଶ୍ରୀପାତ୍ର ଟ ୫୮
କରକାନ୍ତ ମନ୍ତ୍ର	ପଦମପାତ୍ର ଟ ୫୮

ବିଜ୍ଞାପନ

କଟକପ୍ରିୟିଂ ବାଣୀକଳ ସୁମ୍ଭବ ବନ୍ଦା
ଲାଲବା ନିମତ୍ତ କ ୧ ଶ ହେଡ଼ିବନ୍ଦୁର ଶ୍ରୀ
ଶ୍ରୀକ ପେତ୍ରୋନାନେ ସଜଳଦତ୍ତାର ଓ ଉତ୍ତର
କିଳବନୀ ବର ଥାରବାର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହେବ

ବେଦଳ ପରିଚିତ ସ୍ଥାକକୁ ଭାଲୁପେକଳ
ଆବରେ ପଠାଯାଇ ଥାରେ ।

ଅଧିକ ଅଭ୍ୟମର କର ହଜ୍ଜାଏକ ଦେବା
ଶୁଦ୍ଧୀଯୋକଳ । ମହାବିଲାସମାନେ ଥରେ
ପ୍ରସାଦ କଲେ ସବୁ କୁଣ୍ଡ ପାଇବେ । ତେବେ
ଏହିକି ମାତ୍ର ଚହିପାରୁ କି ଅମୂଳିକଟରୁ
କୁବ୍ୟାହ କୁଷ କଲେ ବା ଚକ୍ରିତ ହେଲେ
କିବ୍ରି କେହି ପ୍ରତାରିତ ହେବେ ଲାଞ୍ଛି ଅଥବା
ଗରେ ଦସ ଅଭିଜତ ପଦାର୍ଥମାନ ବକା
ପରିଷ୍ଠମରେ ଓ ସମ୍ବଲମ୍ବନ୍ୟରେ ଓ ଅନ୍ତର୍ମୟରେ
ପ୍ରାପ ହେବେ ।

ପୁରୀ କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଶବ୍ଦ କିମ୍ବା ଠିକଣାରେ
ଅମତାର ଘାଟନାକ ହେଉ ।

Cuttack Stores } ଶ୍ରୀରତ୍ନମୋହନ ଚନ୍ଦ୍ରକାର
କର୍ମଚାରୀ ଓ ଉପସଥିତୀ } ଜାରି, ବାଲବକ୍ଷାର ଉପକଳ

ମେଘରୋଗ ।

ପ୍ରଥମକ୍ଷରେ ବନସ୍ତୁ ଜ୍ଞାଲା ସକଳାର କିମ୍ବା
ତ୍ରୀ ଦେବ । ଦୂରକୁ ପମେହବ୍ୟଧି ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ
ଅବନଶ କରିଅଛୁ ବେମାନଙ୍କର ତିଳାର୍ଜ ଗୋ-
ଖବରବାବ ଉଚିତ ନାହିଁ ସାମାଜିକ ଅର୍ଥବିଦ୍ୟ-
ସକାରେ ଜୀବକର ମାତ୍ର ପରିଚ୍ୟାଗ କରିଲାକିବେ ।

ଏହି ଜୀଷ୍ଵଧ ସମ୍ମାନରେ ଏବଂ ପ୍ରାକ ଦେବା
ଦିଲେ ନୂତନ ଦେଶ ଏବଂ ତଳି ଦୂର ସମ୍ବନ୍ଧ
ହରେ ସୁରକ୍ଷନିଷ୍ଠେଜ ଅବଶ୍ୟ ଅବେଳାନ ହେବ।
ଯେଉଁମାକେ ଆବେଗାନ କି ହେବେ ନିଷ୍ଠ୍ୟ
କିନ୍ତୁ ଅଛି ଏ ବ୍ୟାଖ୍ୟ ଦେମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ସଙ୍ଗ
ହୋଇ ଜୀବକର ଶେଷସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉଚ୍ଛବି ।
ଶେଷର ଦ୍ୱାରା ପରିଣାମ କି ହେଲେ ଆଜ
ଦୁଇ କାହିଁ ଅନେକ ଦେଶୀ ଆବେଗାନ ଲାଭ
କର ପ୍ରଶଂସାପଦିମାନ ଦେବାନ୍ତରୁ ବେ ବମ୍ବୁ
ଆଜିମରେ ସୁମୁକାବାହରେ ପ୍ରମୁଖର ହେବ
କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଅନ୍ତରିକ୍ଷରେ ନାମର ତବକରେ
ସ, ୧୯, ଏକ କମ୍ପ୍ୟୁଟରରେ ଏବଂ କଟକ
କରି ବିଜ୍ଞାନ ପ୍ରକାଶନଙ୍କ ସୁମୁକାବାହରେ
ଏହି ଜୀଷ୍ଵଧ ବିଜ୍ଞାନ କେନ୍ତରରୁ । ମୂଲ୍ୟ ଏକଟି-
କିମ୍ବା ୩୫ ଟଙ୍କା । ଧୂରିଦା ଓ ଜାହିରିଙ୍କା ପ୍ରଥମ

ଧ୍ୟାନିକାର୍ଯ୍ୟ ।

ତଳିକିର ଶ୍ରୀ ପଦମେ ସହି କଟକ
ଚୋଷ୍ଟିର ବଜାର ସାହୁ ଗୌଣିଶଙ୍କର ସ୍ଥଳର
ବସା ନିକଟେ ବାବୁ ଅର୍ଦ୍ଧବିହାର କର କଞ୍ଚାକିଳ
ହୋଇବାରେ କିମ୍ବା ହେଉ କୃତ ଦୀଥି—

୧୯ ପଦ୍ମ ଶିଖ ଏକାଶ ରାଜ୍ୟ ପରିଷଦୀ
୨୦ ପଦ୍ମ " ୩୨ " ୩୦
୨୧ ପଦ୍ମ " ୩୩ " ୩୦
୨୨ ପଦ୍ମ ଉତ୍କଳ ପାଲିପୁର୍ବେଷ୍ଟେସନ୍ ୩୪ " ୩୦

ଶ୍ରୀଯୁଷ ବାବୁ ଗୋପନୀୟଙ୍କର ଗୟକବ
ଚତ୍ରଧୂରବଜାର ବସା ନିକଟସ୍ଥ ଅମ୍ବନାଳୀ
ହୋବାଳରେ ବନ୍ଦରକୋଣା ଓ କଲାନୀ ଓ
ରେସମାର୍ଟରେ ଲୁଗା ଓ ଷ୍ଟ୍ରେସନ୍‌ସ ଓ କଲା
କଣ ପମାଣ୍ଡ ସତ୍ରରେ ବିହୃଦ୍ୟ ହେଉ ଅଛି
ତାହା ସମସ୍ତ ପ୍ରାଦୂରକର୍ତ୍ତବ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ବିଦେଶ
ଅଛି । ଉଦ୍‌ଦ୍ଦିତ ଅଛି କେତେବେ ଫେର୍ଦ୍ଦ
କିନିଧାତ୍ ବିହୃଦ୍ୟ ସତ୍ରରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛି
ତାହା ନିମ୍ନ ଭାଗରେ ଲୋକାଗଳ ପାଞ୍ଚବିଂଶ
ପାଦା ଅବଶ୍ୟକ ହିଁନ୍ତ କୋକାଳରେ ଅଛୁଟୁ
ଖଣ କଲେ ସୁଲବ ମଳ୍ଲ୍ୟରେ ପ୍ରାସ୍ତୁତ ହୋଇ
ଥାଇବେ । ଏହଜା ଅମ୍ବେମାକେ କଲେଇ ହାତ

କିନ୍ତୁ ସକାଣେ ଦୋବାକରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ
ଅଛୁଁ । କେହି ଜୀବନ କରିବାକୁ ଗୁରୁତ୍ବରେ ଭାବ
କିନ୍ତୁ ଲାଗୁଇବ । ଏହା କିନ୍ତୁ ହାତୁମାଳ ବିନ୍ଦମ
ଦେବା ପଦ୍ମ ଆପଣା ମନ୍ଦିର ସକାଣେ ଉଚ୍ଚ
ଘନାକ୍ରି ହେବେ ଏକ ସନ୍ଧିକୁ ଦେ ବଜା ଟେଙ୍କା
ହିସାବରେ ଦତ୍ତା ଦେଲେ ପାଇ ପାଇବେ । ମାତ୍ର
ହାତାର ସବ ଖୟାଳକର ଗର୍ବ ତାବେ ଉପରେ
ଥିବ । ସବ ଦେଲେ ହାତର ଧୂର ମୁଖ ଜାର
ଦେବାକ ହେବ ।

ଭାଷାକ୍ରମ

କରଇ ଦେଇଲା ।	କରି ତ ହନ ।
ପଢ଼ିବେ ଏହି ଦେଇଲେ	ଗୋଟିଏତାରକା ।
ମୁଖରୀ	ବାଜ ଦେଇଲା ।
ଦେଇଲିଛାକ	କିମ୍ବା କରିବ ଏ ସାଧ୍ୟ
କରେଲୁଣ୍ଡ କେଇ କରିଲା	ପକ୍ଷି
ପ୍ରେକ ସାଥୀ କେଇଲା	କରିବ କୁଳକର୍ମ୍ୟ
ପଢ଼ିବ ।	“ବରଷା ହୁସି
କରିବ ଏହାଠ କରିଲା	କେଇବୁଦ୍ଧ ଉପୋକ ହୁଏ
କରିବା କାହାକୁ ଯେହି—	କେବଳୀ ଅସାଧ
ହେ ଏ କରନୀ	ଏ କୋରିବ କୁଳକର୍ମ୍ୟ
ସେବିଲ କାହାକୁ ପଢ଼ି ।	କାମିକ ଏ କୁଳରୀ ।
କରିବ ଏହାଠ କରିଲା	ବିଦ୍ୟା ଆବଶ୍ୟକ
କରିବ ଏହାଠ	ଏହି ପାଦପ୍ରଥା ।
କରିବ ଏହାଠ ।	ମହାମୋହି ପରମାର୍ଥ
କରିବ ଏହାଠ ।	ଏହି ଏ ପରମାର୍ଥକାଳେ
କାହାର ଫାକାର କରି ହେ	ଦେଖି କରିବ ହେଲେ
କୁଳା ପରମାର୍ଥ ହୁଏ ।	ହେ କରିବ କୁଳକର୍ମ୍ୟ
ପରମାର୍ଥ କେଇ—ଏହାଠ	ଯେବେଳେ ଦେଖାଇ
ପ୍ରସରି ହେଲା ।	ହେବେ ହେଠ କରାଇ
ପରମାର୍ଥ ହୁଏ ।	ଦେଇଲାବୁଦ୍ଧ ଏ ହେଲା
ଏହାଠିଲ ପଥ ହୁଏ ।	କି କରାଇ ।

ଯୋଗକୁଳର ତ ପିତାର	ପଦ ଏ ପାଇବାରଙ୍ଗେ
ବେଳେ ମେଳ ଓ ବଜକ	ଚିତ୍ତା
ପଢନେ ପାରେ	ପ୍ରପତ୍ତିକରଣରେ ହତ
ଶୁଣନେ ଥାନ୍ ଧାରାର	କାନ୍ଦିବାର ଆଜି
ଦେଖିବାରେଲେ ପର	ମନ୍ଦରାମ
ଏ ଶୁଣିଲେ ବଜା	ରେତ ହୁ ପ୍ରେସ୍ରେ
ବଜନ୍ତି	ବଜାରର ଆଜା ଓ ଯୋଗୁ
ପରିବା ବନ୍ଧୁ	ଏ କିମ୍
୧୨ x ୧୦ ମି	ମନ୍ଦରାମାର ଏ ଉତ୍ତର
୧୫ x ୧୨ ମି	ପାଇ ପାଇବୋଇ ଏ
୧୫ x ୧୫ "	ଆହୁ ।
ମୋହା ଓ ମୋହାବନ୍ଦ	ଟିଂକ କାହିଁ
କଞ୍ଚନ ଅତି କରିବୁବା	ଏମେଲେକ ଅଥାର କରିବା
ଦେବର ଶାକିର ବନା କୁ	କିମ୍ କରିବ ଅଥବା
ସବଜା	କରିବ ବନନୀ କରିବା
କରିମେଲୁବେଳି ।	ହେବାର ହେବା ।

ପିରବାର

ଏ ଗାନ୍ଧି ହେଉଥିବେ ପାଦରେ କୁଳ
ନିଅଁରେ ତତ୍ତ୍ଵାଚାର ବୋଠାଯିବର ଫାଟିରେ
ଦେଲେ ପାଶିଗଲା ବନ୍ଦ ହେବ, ପରିବ ମଟି-
ଅବେ ଲେପିଦେଲେ ମଜ୍ଜାବ ହେବ ଓ କୁଳ
ଧୂରିବ ଲାହିଁ ।

ବରିକୁ ଗମନ୍ତା ଓ ସାଇରେ ଉପରୁକ୍ତାଙ୍କ
ଆମ ମଧ୍ୟ ଥିଲା ।

ଅଭ୍ୟବହାର କୁ ୫/୫ ମିନ୍

ଭାବିତାରେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ଗର୍ବ ଉଚ୍ଛବିତ ଦୂରେ ଆର୍ଥି
ଯଥା—

ପ୍ରଥମତର ବକ୍ଷାରୁ
ଧୂପ୍ରତିକ୍ରିୟା ଟ ୦୫
ଅଧ୍ୟମକୁ ଟ ୩
ଦୂର୍ଘ୍�ର୍ଷ ସବ ପ୍ରମଳ୍ଲ ଟ ୦୯
ମାତ୍ର ବୋଲିନୀ ଚକ୍ରପାଳ ଦେବତା ଶୁଣ
ଦେବତା ଉତ୍ତର ଜର୍ଣ୍ଣା ଟ ୦୫ ରୁ ଜାମା ଦେବତା
ମାତ୍ର ।

ଦୃଢ଼ୀ ଓ ଛାଇସ୍ଥିତର ସକାଳେ ଖଣ୍ଡ ପ୍ରତିମ
ଅବର ଦେଲା ଓ ଦୃଢ଼ିଗର ସଥାନମେ ଦେଇ :

ଅଧିକ ଦୂର ସମ୍ବାଧେ ହତ୍ତି ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ
ପୋଲିଯୋଗ୍ନ୍ତ ।

ବିଜ୍ଞାନକୁ ଦଳେ ବିଜ୍ଞାନବିଜ୍ଞାନେ ପାଇଲୁ
ଆବହେବ ।

କେବୁ ପାଞ୍ଚମିତରେବା ସହିଲ ଖବର ପରିବା
ପାଞ୍ଚମିତରେବା ଅନ୍ଧାରୀରେମନ୍ତ ଶ ଛାତ୍ର

କୁଳ ଧୀର୍ଜନ

ସାପ୍ତାହିକେ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା ।

ସ ୨୫ ଟ
ମୂଲ୍ୟ ୩

ଜାନ୍ମ ମାତ୍ର ସତ ଟ ୧୦ ରହିଥାଏ ମୁଣ୍ଡା ପାଇସନ୍ ଓ ୧୯ ଜ ପତ୍ର ୧୯୫୫ ମାର୍ଚ୍ଚ ମାତ୍ର

ସତ୍ତମେ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ୩ ୩
ପର୍ଯ୍ୟବେଶ ୩ ୩

ବିଜ୍ଞାପନା ।

ତେସ୍ତା

ସତ ୧୯୫୦୧୯ ମସିହାର

ନିର୍ମଳ ପଞ୍ଜିକା ।

କଟକ୍ ୫୦୦୩୦୦ ମସିହାରେ ପୂର୍ବ-
ପ୍ରାୟ ଶତାବ୍ଦୀ ହୋଇ ବିକ୍ଷେପ ହେଉଅଛି ।

ମୂଲ୍ୟ ୩ ୦ ୫ ଜାବମାସରେ ୩ ୦ ୫

ସମେପ ପଞ୍ଜିକା ।

ମୂଲ୍ୟ ୩ ୦ ୫ ଜାବମାସରେ ୩ ୦ ୫

ସାମାଜିକ ମୟ ପାର୍ଶ୍ଵ ସ୍ଥାନେର ସହ୍ୟମାନଙ୍କ
ଚିତ୍ତରୁ ଅବେଳାପଦ ପ୍ରେରଣ କରିବାର
କେବେ ଜାବମାସର ଉଥିବେବ ନାହିଁ ବୋଲ
ବ୍ୟକ୍ତବ୍ୟ ଥିଲେଥିବା ବିଅସାରିଥିଲା, ତରୁ
ହୁଅଥୁମହାସମେତର ସଂକଳନ ହୁଅମ ସାହେବ
ଅବେଳାପଦମାକ ବିକା ଜାବମାସରେ
ପଠାଇବାର ଅନୁମତି ନିମ୍ନଲ୍ଲେ ଉଚିତର ଡାକ-
ବିଭାଗ ଭିତରୁକୁ କେନେକରିଲାକ ନିକଟରେ
ଆର୍ଥିକ କରିଥିଲେ । ସାହିତ୍ୟ ପ୍ରକଳନ ବିଷ-
ରେ କୌଣସି ନିଷେଖାଙ୍କ କ ଥିବାର ଓ
ହୁଏ ବିକା ଜାବମାସରେ ମହାସମେତର
ଅବେଳାପଦାବ ଯିବାକମଟେ ଅବେଶ କାହା
ଅଭିଭାବ ତିବେଳାର କାହାର କ୍ରମର
ବସନ୍ତରୁକୁ ।

ଆମ୍ବାନଙ୍କର ଶକ୍ତିବ ପୁରୁତ୍ତ କଳ
ତେବାନ ସାହେବ ଗକ ଶକ୍ତିବିଦିନ ଏ
କଗରୁ ବିଦାୟ ହୋଇ ଅପଣାର କୁଳକ
ଚର୍ମାର ବିଦାୟର ଅଭିମୁଖେ ପାର୍ଶ୍ଵକଲେ ।
ଏବାକୁ ବିଦାୟ ଦେବା କାରଣ ଅକେବ
ଶକ୍ତିବ ଇଂରେଜ ଏବ ଅକାନଙ୍କର ପାଦ୍ୟ ବିମ୍ବ
ଅମଳ ଏବ ତେବାନଙ୍କ ସୋବିଦାଟରେ
ବୁଝୁ ହୋଇଥିଲେ ଏବ ସାହେବ ମହୋଦୟ
ସେମାନଙ୍କ ସହି ମିଶ୍ରାଲାପ କରି କରନ୍ତିକ
ପୂର୍ବକ ବିଦାୟ ହୋଇ ଗଲେ । କଳ ତେବାନ
ଥାହେବ ଜଣେ ମହିତ ଏବ ସବାପାଦ୍ୟ ବିନ୍ଦୁ
ଥିଲେ । ଗାନ୍ଧି ହୃଦୟ ଦୟାରେ ପୂର୍ଣ୍ଣରୁଥିଲେ
ମଧ୍ୟ ତେବାର ଅନ୍ତର କଳ ରହ ଏଠା
କଲେବର ବିଦିଗଳ ସେ କରିମୁଖେ ଅବେଳା
ହୋଇଥିଲେ । ଏହଙ୍କ ଲୋକଙ୍କ ଦୟର
ତେବାର ଆବାଧାରାତରେ ଯେ ଜଗନ୍ନ ଦୁଃଖିତ
ଅଭିନ୍ନ ବୋଲିବା କାହିଁଲୁ ।

କଲେବର କଳେ କୋଡ଼ିପରି ବାହି
ଯତ୍ନଙ୍କ ମହିତ ସେଠା ମିଶ୍ରକଷିଧାଳା ବିରୁ-
ଦିବେ ୩ ୦୦୦୦ ଟଙ୍କା ମଧ୍ୟପୂର୍ବର ମୋକ-
ଦିମା ଦୀର୍ଘର କରିବାର ତୋଷେ ଦେଇଅ-
ଛିନ୍ତି । ବାହି ମହୋଦୟ ବସ୍ତୁକମିର କଳ ଅନୁ-
ଧାରେ ରସାଯନକାରୀ ଉଚିତର ଅବାୟ କରିବା
ପରିବୁ ତାକୁ ତିକସ ଅପଣା ବାହିରୁ ମିଶ୍ରକଷି-
ଧାଳାକି ଦେବାକୁ ଅସମ୍ଭବ, ତରୁ ମିଶ୍ରକଷି-

ଧାଳାଟି ଅଭିନାନସାରେ ତାହାକିମୁଣ୍ଡ ଅବ-
ତୁ ଅବାୟ ବରଗକୁ ଦେଖିବା । ବାହି
କଷେ ମିଶ୍ରକଷିଧାଳା ଅଭିର ଏହ ନୂହକ
ଧାରେ ସମ୍ମର୍ମ କରେଥି ସୁହର୍ଦ୍ଦ ତାକୁ ଅବ-
ନାନସାରେ ବାହିରିବା କମନ୍ତେ ମିଶ୍ରକଷିଧା-
ଳାଟି ତାକୁ ଅବାୟ ପାଇଁ ତାହର ଗାତ୍ର
ଅଭିଭାବ ଶ୍ରାବନ୍ତର କରିଥିଲୁ । ବାହି
ଏଥିପାଇଁ ପ୍ରତିପରି ମୋକଦମା କରିବାକୁ
ପ୍ରସ୍ତୁତ । ମୋକଦମା ହେଲେ ଉତ୍ସମ୍ପର୍କରୁ
ଅଭିବଦିତ ଖର୍ଚ୍ଚିହ୍ନ । ଅମ୍ବେମାନେ ଅଭିଭାବରୁ
ଉତ୍ସମ୍ପର୍କ ଅପାରାମଧରେ ଏ ମାମଳ ହୁଅ-
ଦେବେ । ବିନ୍ଦୁ ଏଥିପଥରେ ରାତ୍ରିମାତ୍ର କିମ୍ବା
କରିବାର ଉତ୍ସମ ଲାଗିଥିଲୁ ।

ସମସ୍ତେ ଅନୁମାଳ କରିନ୍ତି ଯେ ଏଠାରେ
ତେବାନା ସେବରେ ଅଧିକଲେବ ତାହା
ଗ୍ରାହରେ ପରିବ ହୃଦୟ ମାତ୍ର ପରିବର୍ତ୍ତନେ ତାହା
ନୁହେ । ବର୍ଷ କେବେ ଅଧିକ ଅଟଳ ।
ସତ ୧୯୫୦ ମସିହାରେ ଏହ କଟକ ମିଶ୍ରକଷି-
ଧାଳାଟି ମଧ୍ୟରେ କରିବରେ କ ୧୦୦ ଟ
ଏବ ତେବାନାରେ କେବଳ କ ୫୫ ଟ ମର-
ସିରେ । ଗର୍ବବର୍ଷ ଅର୍ଥାତ୍ ସତ ୧୯୫୦ ମସି-
ହାରେ କରିବରେ କ ୨୨୧ ଟ ଏହ

ଶ୍ରୀକୃତାରେ ଜ ୧୫୯ ଶ ନରଥିଲୁଣ୍ଡି ।
ଅଳ୍ପାଳ୍ୟ ସେଗରେ ସତ ୩୮୮ ମେହିବାରେ
ଜ ୪୭୪ ଶ ଏକ ସତ ୩୮୯ ମେହିବାରେ
ଜ ୫୦୦ ଶ ନରଥିଲୁଣ୍ଡି । ଲୋକବସ୍ତ୍ରା ହିମା-
ରତ ହୁବି ଦେଉଥିବାରୁ ମୃଦୁତବ୍ୟରେ ସେ
ଅଳ୍ପାଳ୍ୟ ଦେଖାଯାଇ ଥିଲୁ ତାହା କିଛି କହିବ
ନନ୍ଦି । ଲୋକାରେ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଗୋପ-
ଦେବା ଓ ପ୍ରତିକାର କରିବାକିମିତ୍ର ସମୟ
ଅଧିକ ପାପା କ ଯିବାରୁ ଲୋକେ କେବଳ
ଅଧିକ ଶୂନ୍ୟ ଦୁଆରୀ ।

ସବୁ ଦେଉଳକ ମଧ୍ୟାଳେଜିବ ପଦରେ
ଗନ୍ଧିଜୀରୁ ଶିଖିବୁଗାର ବାବୁ ବୃଦ୍ଧତାନ୍ତ୍ର ମହାନ୍ତ୍ର-
କୁ ସ୍ଵାଧୀନ ମନୋଲକ କରିଥିବାର ବନ୍ଦୟ
ପାଠକମାଳକୁ ଜଣାଇଅଛୁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଗବ-
ଶ୍ରମେତ୍ର ଭାବୁ ଦୂରବର୍ଷ ମନେକୁ ହକୁ ବାର୍ଯ୍ୟ
ଜଳାଇଥାଏ ଅନୁମତି ପଦାଳ କରିଅଛନ୍ତି ।
ବାବୁ ମନୋଦୟ ହକୁ ବାର୍ଯ୍ୟ ସୁଖବୁଦ୍ଧିପେ
ଜଳାଇ ଗାଇବେ କି କା ସର୍ବାଚି ହରିଜନୀ ।
ବର୍ତ୍ତପେଇ ଧର୍ମଭାବୁ ଜ୍ଞାନବିବ ସୁଧାଦୟବାତ
ପ୍ରତି ସର୍ବସ୍ତୁ ଦେବା ସ୍ଵାକ୍ଷରକ ଧର୍ମ ଅଟେ ।
ଦୃଢ଼ବାଦୁର ନିଯୋଗରେ ସମସ୍ତେ ଶୁଣି ହୋଇ
ଅନୁମ୍ର । କିନ୍ତୁ ପାପବାହୁଦର ଏହାଟେଣେ
ଅବସଥ ଦ୍ୱାରିତ ଦେବସ୍ତ । ଆହୁର ସମ୍ମାନ-
କବ କର ଶ୍ରଦ୍ଧା କରିବା ଅବସ୍ଥ ଧ୍ୟାନ
ମୁଦ୍ରର ଅବସ୍ଥା ଉତ୍ସମ ହୋଇଅଛି ଓ ଅକାଳୀ
ମୁଦ୍ରର ଫେରି ଦୟ ଥିଲ ବାହା ଦୂରବୁଦ୍ଧ
କୋରାଅଛି ଅନୁର ମଧ୍ୟ ସେ ଦୂରବୁଦ୍ଧ ନିର୍ମିଏ
କିମନେ ଗ୍ରାୟ ବ୍ୟାପକମୁକ୍ତବ୍ୟାପରେନ୍ଦ୍ର ଜ୍ଞାନଗ୍ରହ
ଦେଇଅଛନ୍ତି କର୍ତ୍ତବ୍ୟାଳ ଅମ୍ବେଳକ ଆଶ କରୁଁ
କରେଣ୍ଟ ଜଣାଇ ସର୍ବାଳ୍ୟ କ୍ଷମାଦବ ନିୟମିତ୍ତ କର
ମୁଦ୍ରର ଅଭିଭ୍ୟାସ ଜଳାଇଥାଏ ସୁବିଜ୍ଞାନପ୍ର
କରିବା ପାପର ସଂଗ୍ରହ ଦେବେକେ ।

ଇନ୍ଦ୍ରକୋଣ କେମର୍ଡିପ୍ପ ବ ଯାତ୍ରା ଚରଣ
ଦିଗରୁ ଏକିଶାକୁ ଅସିବାର ସ୍ମୃତି ହୋଇ
ଅଛି କହିଲା ଥର୍ମର ଅବସ୍ଥା ସମଜେ ଫେରୀ
ଗର୍ଭିମୟ ପ୍ରାୟେ ବର୍ମର୍ମିବ ଉପେକ୍ଷା
କରିଅଛୁଣ୍ଡି । ନାମ, ଜିନିଗାପାଠକ, ପାତା
ବସାର ଦୂଧାର ବଳକର୍ମମାନ୍ଦ ଉପେକ୍ଷା ଓ
ହୋଇନବର ବ୍ୟକ୍ଷାୟ ବଳର ଉପେକ୍ଷା
ମାନଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶ ହେ ଭେଦର୍ମୟ ଦୂର୍ଚ୍ଛା
ଭଗାରବା ନିମ୍ନମୁଖ ଉପେକ୍ଷାକମ୍ବା । ବୋର୍ଡି

ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟରେ ପ୍ରାଣ ସେ ଗୋଦାକଣ୍ଠ କୁଣ୍ଡା ଓ
କୋଚିହର ଅଳ୍ଲାଙ୍କ ତମୁମି କର୍ତ୍ତମାଳ ପ୍ରସ୍ତା-
ବନ ସ୍ଵା ସ୍ଵାରରେ କେବଳବନ ଓ ଶାନ୍ତି-ଶାନ୍ତିମ
ତେଜିଶାର ସହି ଧୀ-ମୃ ଉତ୍ସବାକୁ ଲଷିବିଲୁ-
ଅଛି । ବେଳବେଶାକୁ ଲେଖନାଟ ବେଳରୁ
କୁଣ୍ଡା ଫେଲବାଟ ସମ୍ମନ ମେଲିବ ବେବ ଜୟତ୍ରେ
ଏହିବାଟ ଦୂରୀଙ୍କ ସକରେ ଧର୍ମାତ କର୍ତ୍ତୁଳ
ତଥା କୃତିଦୂତକର୍ତ୍ତୁ କୃତି ନିରାଳ ହେବ ।
ମନ୍ତ୍ରମୁମେ ନଈବୁବ ବେଳାର ଜନସାଧନ ଓ
ଜାହାଜ ଚଳାଇରେ ମଧ୍ୟରେ ଅସାର୍ଥ ଓ ବେଳାଲ
ହେତ୍ତା ବଳଗ୍ରହୀ ଜାହାଜ । କିଲାଗସ୍ତା କାଥିବା
ହେଉର ଓ ବେଳାଲର ଅବସ୍ଥା ମନ୍ତ୍ରବାକ୍ରିୟା
ପରିପ୍ରେକ୍ଷଣ ସମୟରେ ପ୍ରବାଦ ଯୋଗାଇବା
ଅସମ୍ଭବ ହୁଏ । ଏଣ୍ଠିବା ଏହି ବେଳବାଟ
ନିର୍ମିତ କରିବା ନମନେ ପ୍ରସ୍ତାବନ ହୋଇ
ଅଛି । ଅମେରାକେ ଅଗାହର ପ୍ରସ୍ତାବର
ବେଳ ବାଟ ଶୀଘ୍ରରେ କାର୍ଯ୍ୟକେ ପାଞ୍ଚଭାବ ହେବ ।

ପ୍ରାଚୀନ୍ୟରେ ସାହଚର୍ଣ୍ଣ ଧୂମିଳାଳ ପ୍ରକରଣ
ନିମନ୍ତେ କଲିବାରେ ଫେଟଙ୍ଗଠ ବାହାଦୁ
ରିଙ୍କ ଉଦ୍‌ବନ୍ଦରେ ଫେଲିଛିଯୁଦ୍ଧାରେ
ଗୋଟିଏ ରାଜ ଦୋଷକୁ । ସଜ୍ଜରେ ଅନେକ
ମାନ୍ୟଗଣ୍ଡୁ ଲାହଟିଗଣୀୟ କରୁଥିଲାକେ ଓ
ଦେଖିଯୁ ସମ୍ମାନ ପରିମାଳେ ଉପସ୍ଥିତ
ଥିଲେ । ଉଲକୁଣ୍ଡରେ ପୁରୁଷମାନରେ ସମ୍ମାନ
ଏବଂ ଅନେକିମ ସାହିତ୍ୟ ଧୂମିଳ ପ୍ରକରଣ
ଦେବାର ଯେଉଁ ସୁଧା ଦୋଷରୁ ଜୀବତ-
ବର୍ଷରେ ଦେହପର ଧୂମିଳରେ ଉଚ୍ଚୟ
କରିବା କମଳେ ଉପରେ କରାବଳ କରିବା
ଏ ସରର କରଦେଶ ଥିଲା । ଫେଟଙ୍ଗଠ ବାହାଦୁ
ରିଙ୍କ ସ୍ଵର୍ଗଭାବର ଅସର ପ୍ରତିର କରି
ଥିଲା ଓ ଉଲକୁଣ୍ଡରୁ ନବାରର କଳମୁଳ
ନାମକ ସାହେବ ଏହାକିଷିର ପ୍ରକର ଉଦ୍‌ବନ୍ଦ
କରିଥିଲେ । କଲିବାରବାବାରାତରେ
ପୁରୁଷମାନରେ ଅନେକ ଧୂମିଳ ବନ୍ଦିଯ ଦୁଆର
ମାନ୍ୟ ସେଠା ଧୂମିଳମାନର ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାରୀ
ଅମାର ଦେଶୁ କହୁମୁଖ୍ୟ ସାହିତ୍ୟର ପୁରୁଷମାନ
କଥର ମୁଲକ ମୂଳରେ ସାଧାରଣରେ ବନ୍ଦିଯ
ହେବ ତାହୁମୁଖ୍ୟ ଦୃଢ଼କଳା ନିମନ୍ତେ ଗୋଟିଏ
କଟେଟୀ ନିଷ୍ଠା ହୋଇ ଦେଖିବାରୁ ।
କିନ୍ତୁ ବନ୍ଦିଯରେ ଅନେବ କଲିବାରେ ଓ
ଦେଖିଯୁ ସମ୍ମାନ କରୁଥିଲାକେ ସବୁ ହୋଇ
ଥିଲା ।

ଭବତିବ କାଳସ୍ମାନକରଣ ସଂପାଦ
ମାନ୍ଦ୍ରାଜରେ ଏକବସତିର ଗତ ୧୯୫୬
ଅକ୍ଟୋବ୍ରେ—ହୀଲା ସମୟ ଦେଖିଯୁଗେ ଦୋର
ଓ ବଜାର ବଦି ଦୋରଥିର ଦେତା ଶାନ୍ତି
ଦିନରେ ଲୋକର ଏହି ଅଧିକ ସମ୍ମାନ
ହୋଇଥିଲା ଯେ ଦେତାରେ ସମ୍ମାନ ହେ
ବୁରେ ଆହୁ ଓ ଚାରିଷି ବାହାର ଶ୍ରାନ୍ତ
ମଧ୍ୟ ସମ୍ମାନ ଦେଇ ସ୍ଵରତ୍ନ
କିମ୍ବା କୋ ୨ ୩ ଶ୍ରାନ୍ତରେ ଦେଇ ଅଧିକରେ
ହୋଇଥିଲା ଓ ଲୋକମାତ୍ରେ ଦାର୍ଢି ଚ
ସାଲଥିଲେ । ଅନେକ ବକ୍ତ୍ରା ବକ୍ତ୍ରାକରଥି
ଓ ସମୟେ ମହାବିମନ୍ଦର କାର୍ଯ୍ୟରେ ସମ୍ମାନ
ପଦାଳ କରଥିଲେ । ଦେଶରେ — ଏହି ପ୍ରସ୍ତର
ଧୀର୍ଯ୍ୟ ଦେଇ ଯେ ମିଃ ବ୍ରାହ୍ମବବଦ କିମ୍ବା
ସମର୍ଥଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ବନ୍ଦଦର ମହାବିର ଧାଳିପା
ମେଧ ନିବଟିଲୁ ଏହି ଅବେଳାକଥି ପ୍ରକାଶ
କର ଦେଇ । ‘ଅବେଳକଥି ମାନ୍ଦ୍ରାଜର
ସତର ଦେଖିଯୁ ଜାଗାରେ ମୁଁଠ ହୋଇଥା
ଓ ଫର୍ତ୍ତରେ ଧ୍ୟାନକର ଜୀବର ପ୍ରତିଶ କର
ଦେଉଥିବା ପାଇଁ ଦୂରଶିଥ ବ୍ୟବଧାରୀ ଲୋକ
ଦେହ ଶ୍ରାନ୍ତର ଦେଶରକାରୀଙ୍କର ପ୍ରତିଶ କର
ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକର ହାତ୍ଯା ମାତ୍ର ମାତ୍ର
କୃତ୍ତିମ କରିଥିଲୁ କାମ୍ପକର ଅନୋନ୍ତକର
ବାକୁ ହେବିଲା ଯଥା କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସମୟରେ ଏହି
ଦୋର ଦୂରଶିଥ କର ଉପର୍କରବି । ଦେଶ
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଶ୍ରାନ୍ତମାତ୍ର ଜୀବର କମ୍ପିବୁ ଅଛି ।

ଭାଷ୍ଟେକହୃତ୍ୟାର୍ଥ ଓ ପାଯୋନିଯୁକ୍ତ ମୋର
ଦମା ବର୍ଷରୁ ଶାଠକମାଳରୁ ଅନ୍ଧର ଜୀବି
ବାପ୍ରେକର୍ମ ସେତାକିଥାରେ ମାନବାନ୍ତ ପରେ
ବର ଲେଖନ ଓ ପାଯୋନିଯୁକ୍ତ ସ୍ମରଣ
ହାତ୍ରୀ-ଏଲେଖ ବାହେବଦୌସ ସର୍ପର୍ଦ୍ଦ ତୋର୍ଯ୍ୟ
ଶ୍ଵର ଓ ଚଲକତା ହାଲବୋର୍ଟର ପ୍ରକାଶ
କିନ୍ତୁ ରଷ୍ଟର ଲକ୍ଷତରେ କିନ୍ତୁ ମୋବଦ,
ଆଗର ଦେବତାରୁ ଏଲେଖ ବାହେବଦ ତୋ
ରଷ୍ଟର - ଅକଷେତ୍ରର ପିଣ୍ଡାଶୀ ଶ୍ଵର
ଶ୍ଵରାର କର ଦୂର୍ଭାଗ୍ୟ କରେ ଏକ କୁ
ତ୍ରିରେ କିନ୍ତୁ ରଷ୍ଟର ୩୦୦ କା ଅର୍ଥଦର
ଅବେଦପ୍ରମାଣ କରିଲ । କିନ୍ତୁ ପରିବାରୁ
ଅପଣା ଲୁଧିଲେ ମନୁଷ୍ୟ ସ୍ଵରାଗୁରୁଥିବୁ
କି ଯଦୁଷ୍ଟି ଆସି ଶପରଧ ଶ୍ଵରାର ଜୀବି
କୁହ ଦୂରରେ ଦେଖିଲେ ଶାକୁଣ୍ଡ ଦେଖି
ଆଜେ ଶାକୁଣ୍ଡ ହେଲେ ସେ କରୁଛିଲୁ ଅର୍ତ୍ତା

କାନ୍ତିବାର ଦୟା ପ୍ରଦାନ କରିଥାଆନ୍ତେ ଅସମୀ
ଅପ୍ରକାଶ ଶୀକାର କରିବାରୁ କାନ୍ତିବାର ଗ୍ରହଣ
ଅନ୍ତାବରାକି ଜୀବନକର ଏହି ଲଭ୍ୟରୁ ସ୍ଵର୍ଗ ପ୍ରଦାନ
କରେ । ଏ ବିଷ୍ଣୁରେ ସର୍ବଧ୍ୟାଧାରଣ
ସନ୍ନୋଧ ହୋଇଅଛି । ପ୍ରଥାକଳେ ଏହି
ମୋଦିମା ଉପଲବ୍ଧରେ ଦୂର୍ଲାଭ ରକ୍ତାଳବା
ସମ୍ମର୍ଗରେ ଗୋଟିଏ ସୁନ୍ଦର ଉପଦେଶ ଦେଇ-
ଅଛି ଭାବା ଏହି ସତ୍ୟ ଦେଇ ବା ମିଥି
ଦେଇ କାହାର କୁଣ୍ଡା ପ୍ରବାସ କରିବା ଗୁରୁ-
ତତ୍ତ୍ଵ ଅପରାଧ ଅଟଇ । କେବଳ ସାଥୀରଣ
ମଙ୍ଗଳ ନିର୍ମିତ ଦ୍ଵାରା କୁଣ୍ଡା ପ୍ରକାଶ କରିବା
ଆରମ୍ଭକ ଶୁଭାସ୍ରବ୍ଦରେ ତାଦା ଅପରାଧ ଦେବ
କାହିଁ । ପର୍ବତିବାର ସମ୍ମାଦକର ଓ ପରିପ୍ରେରବା-
ନାନ୍ଦନର ଅନ୍ତରେ ଏହି ମର୍ମ ଉତ୍ସମ୍ମିପନ୍ତି
ସରଣ ରଖିବାର ଭବିତ ଅଟଇ ।

ତେବେ କରୁଳାଗର ସ୍ଵପ୍ନୀରୁକ ଅଣିଶୁଭ
ପଦରେଆଇ ହାତୁ କରିଶୋଇବାସ କମାଗର
ଅଭିଷୟ ବିଚରଣକା ଓ ସବୋଲେ ସହିତ
ବାର୍ଷି ଦର୍ଶକା ଏହି କରିବରୁ ଅନୁରୂପୀ
ସମସ୍ତରେ କେତେବେ କରୁଳାଗରେ
ଦୁର୍ଦେଖିତଲେବନ୍ଧୁ ଶାହୀ ସ୍ଵେଚ୍ଛା ଅଭି
ଜଗମରୁଥେ କରିଥିବା ଏହି ଦୂର୍ଦେଖ କବାରଣ
କା, । ରେ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ ପରମାନନ୍ଦମାଳ ଦେଇ-
କୁ ଶାକୁ କବର୍ତ୍ତମେଣୁ ଅଭିନ୍ଦୁ ସନ୍ତୋଷ ହୋଇ

କର୍ମାବସ୍ତୁରେ ଆହୁତି ଉପାଦାନୁର
ଦ୍ୱାରା ତୁମ୍ଭିତ ବନ୍ଧୁଙ୍କେ । ଜଣ ସମ୍ପାଦନ
ଛବିର ଗଢ଼ିରେ ଦେଖିଲୁ ଯେ ବାହୁ
ଦାଦୀଙ୍କ ପ୍ରଶଂସନୀୟ ଯୋଗ୍ୟତା ଏବଂ
କାର୍ଯ୍ୟ ପଢ଼ିବାର ମୂଳ୍ୟଚାର୍ଯ୍ୟ ପୁରସ୍କାର
ଫୁଲ ଗର୍ଭିନୀରେ ତାହାକୁ ଦେଖାୟ ବିହଳ
ସର୍ବତ୍ର ଆଜଳାନସାରେ ଅର୍ଥାତ୍ ମନ୍ଦିରଙ୍କଟି
ଓ କଲେକ୍ଟର ପଦରେ ଲିଯେଣ କରାଯାଇନ୍ତା ।
ଅମ୍ଭେଦିକାରେ ଏଥି ଶାର ବାହୁ ମନୋଦୟକୁ
ଏବଂ ସମସ୍ତ ତେଜାବାହିକୁ ମଙ୍ଗଳବାଦ
ପ୍ରଦାନ କରୁଥିଲୁ । ତେବେଣ ଭାଗ୍ୟରେ ଏତେ
ଅସ୍ତ୍ର ଏମନ୍ତ ଶୁଦ୍ଧତା ଘର୍ଷକ ଜାଗି ତ ଥିଲୁ ।
ତେବେଣ ଏବଂ ସବ୍ୟାକ ଏପ୍ରତାର ଗୌରବହବଳି
ଅଧିକ ଆଜଳର ବିଷୟ ହୋଇଥିଲୁ । ସମ୍ବନ୍ଧ
ବାଦାଦୂର ଜନରେଣେଇ ଦ୍ୱାରା ବର୍ତ୍ତମାନ
ଅଧିକୃତ କଲେକ୍ଟର ହେଲେ କି ଯେଉଁ
ଅବରୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ କଳିବଢ଼ିର
କଲମେଣର ବା ଚର୍ଚ୍ଚ ପଦକୁ ହୁନ୍ତି ଲାଗି

ପାରନ୍ତି ଏବଂ ଆଶା ଦେଇଥିଲୁ ସେ ସମ୍ବନ୍ଧ
ବାହାଦୁର ଯେତ୍ରାଳ ତିହାର ସିଭଳ
ଶ୍ରେଣୀରେ ଦିଇବ ହୋଇଅଛନ୍ତି ଅଣ୍ଟିକୁଳ
ବିଲେକଟର ପଦରେ ଅଧିକ ଦିଳ କି ରହ
ଶୀଘ୍ର ଉନ୍ନତି ଲାଭବେ । ଅନ୍ତେମିକେ ଆଶା
କରୁଁ କି ଓଡ଼ିଶାର ଜନଶିକ୍ଷାର ସୁନ ମାନେ
ନନ୍ଦବିହୋର ବାହୁଦୁର ଅବର୍ତ୍ତ ସର୍ବ ସମ୍ମାନରେ
ଦିଲି ଯୋଗ୍ୟତା ଅପର୍ଯ୍ୟାୟ ଓ ନିରବେଶତା
ସହିତ ଅପରା ବର୍ଣ୍ଣକ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାହାର
ଉନ୍ନତି ଲାଭବାକୁ ଉତ୍ସାହିତ ହେବେ ।

ବଜାର ଶିଖ ।

ସାଧାରଣଶିଳ୍ପର କବିରୂପ ଏଥିପୁଣେ ପାଠୀ
ଜମାକଳ୍ପ ନିର୍ମାଣ ଅଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ବସେଷ-
ଶିଳ୍ପମନ୍ଦିର ରଚିତ କହିବାକୁ ଜ୍ଞାନରୂପରେ ।
ବିଶେଷ ଶିଳ୍ପର ଦୁଇଶଙ୍କା ଅଛି । ଗୋଟିଏ
ଜାଗବିଶେଷର ଶିଳ୍ପମିତ୍ର ବିଶେଷ ବନ୍ଦୋ-
ବସ୍ତୁ ଅପରାହ୍ନ ସାଧାରଣଲେଭକ୍ତୁ ବିଶେଷ
ବ୍ୟବସାୟର ଶିଳ୍ପବାନ୍ତ ଜାଗବିଶେଷର ଶିଳ୍ପ-
ସମଜରେ ଏହି କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସେ ଫିଲକେ ମୁଦ୍ରା
ଲମାକ ଏବଂ ଅଦିମଲେଭକ୍ତୁ ଶିଳ୍ପ ଦେବା
ନିର୍ମିତ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଖ ସେ ସମସ୍ତ ବିଶେଷ
ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ କରିଅଛନ୍ତି ଭାବାସବୁ ନିମନ୍ତ୍ର
ଶୁଭପଳ ଧାରାର କରୁଥିଲୁ ଏବଂ ସବୁ ଜାଗମ-
ରେ ଶିଳ୍ପର କମର୍ଯ୍ୟ ଉନ୍ନତି ଦେଉଅଛି ।

ବ୍ୟକ୍ତିଗାୟା ପାଇଁ ଦେଖାଯାଏ ସେ
ସନ୍ତ ହାରାମ୍ ରେ ଜୀ ହୋଇ ଏ ଅଳକ
କ ହେଠ ଏ ଚିତ୍ରା ଜୀ ହେଠ ଏ ଲାଜି କିମ୍ବର,
ଏବଂ ଜୀ ହୋଇ କିମ୍ବା କାର୍ଯ୍ୟ କିମ୍ବା କରୁ
ଥିଲେ । ଏହି ଅଳମାଳ ପୂର୍ବବର୍ଷର ଅଜ୍ଞବରେ
ଭୂଲ କଲେ ଦେଖାଯାଏ ସେ ଅଳକଶିଖି
ଦର୍ଶନ ଅଳେକ ଭାଙ୍ଗା ପଡ଼ିଅଛି ଏବଂ ଚିତ୍ରା
ଶତକ ସଂଖ୍ୟା ହୁବି ହେଉଥିଲା । ଜନ୍ମମେଣ
ଏଥର ବାରାଣୀ ସାଧାରଣରୁ ନିର୍ଦେଶ କରି
ଅଛନ୍ତି ବି ଆହୁତ ବ୍ୟକ୍ତିଗାୟାକୁ କଲ ଅତ୍ୟନ୍ତ
ଅଧିକ ହେବାକୁ ସେ ବ୍ୟକ୍ତିଗାୟାକୁ ରଖ ଆହୁ
ନାହିଁ ଏବଂ ଘରାନ୍ତରେ ଚକ୍ରମାଦିବ୍ୟକ୍ତିଗାୟାକୁହାର
ଦ୍ଵାରାକିମ୍ବା କୁନ୍ତଳର ଘରା ଅଧିକ ଦେଖାଯାଇଛନ୍ତି
ଅଛି । ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତିଗାୟାକୁ ଅଧିକ ଅଳକ
ହେବ ଲୋକେ ଦେହ ଦେହ ହୁବିବେ ଏବଂ
ବାଧାବର କିମ୍ବା ଅଟ୍ଟର ଏବଂ ଅଳକର
ଅଳେକ ଓ ଚିତ୍ରାର କୁନ୍ତଳ ଦେବା ଅବଶ
ଅବଶ୍ୟକ ପୁରୁଷ କିମ୍ବା ଅଟ୍ଟର ସନ୍ନେହ କାହାର

ବେଗ ସବୁ ମୁଖୀ ଚିତ୍ତରୀ କହିଲା ଏହିର ଶାହାସୁ
ବରୁଥିବାରୁ ଅବଶ୍ୟ ଶେଷ କଥିବସାଯୁ
ଅଟେଇ । ଅଜନ୍ମତ୍ତାର ଅଧିକଂଗ ପୁଲରେ
କେବଳ ଅର୍ଥମୟ ଓ କୃତ୍ୟମାନ ଓ ହିଂସା
ଚନ୍ଦାର୍ଥ ହୁଆ । ମାନୁ ମାନୁମାରେ
ବେଶେଯର ଛିତନ ହୋଇଛି ତାହିଁ ଶୀମା
କାହିଁ । ଶିବପୁର ଲଙ୍ଘ ନିଯମିତ ବଲେତ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ସତ୍ତାରେ ସତ୍ତାରେ ସତ୍ତାରେ ସତ୍ତାରେ କମେଶନ
ବର୍ତ୍ତିଥିଲା ବେଶେଯ ଉଚ୍ଚପାର୍କ ପ୍ରାପ୍ତ ମୋତଥିଲା
ମାତ୍ର ବ୍ୟକସାୟ ଶିକ୍ଷାବ୍ୟକ୍ତିରେ କଲିଲ ଯାହେ-
ବକୁର ତବଳ୍କ ଅବସ୍ଥା ଶେଷ ହୋଇ ତଥିବାରୁ
ଫହୁର ଶେଷ ଦିଶତ୍ତି ହୋଇ ଦାହିଁ । ରବର୍ଣ୍ଣ-
ମେଣ୍ଡିକ୍ସର ଏ କଷ୍ଟରେ ଯହି ରହୁଥିବାରୁ
ଅମୁମାନକର ଆଶା ଦେଇଥିଲୁ ଯେ ଅତିରେ
ବଜାଦେଶରେ ବ୍ୟକସାୟ ବାଣୀଜ୍ୟ ଶିକ୍ଷା
ଦେବାର ଜୟସିକ୍କ ବନୋଦସ୍ତ ଦେବ । ଶିକ୍ଷ-
ବିଦ୍ୟାଲୟର କାର୍ଯ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଛର୍ଦନରୂପେ ବୁଲୁଶୁ
ଏବି କେତେବେ ଶତକୁ ଶୈଶବତାର ଯୋଗନା
ଶିକ୍ଷା ଦେବା ବାରାର ବିଶେଷ ବନୋଦସ୍ତ
ହୋଇଥିଲା । କଲିତା ମେତିଲା କି ଲଜ୍ଜରେ
କି ଜଣ ଶୀ କିମ୍ବିତ୍ୟାକ୍ୟର ତତ୍ତ୍ଵ ଯୋ-
ନ୍ୟାତା କିମ୍ବିତ୍ତ ଅଧ୍ୟୟନ କରୁଥିଲାନ୍ତିରୁ ଏବି
କି ୧୫ ଶହୀ ମାନୁ ଚିତ୍ତରୀ ବିଦ୍ୟାନ୍ୟରେ
ପଢ଼ୁଅଛନ୍ତି । ପଠକ ଚିତ୍ତରୀମାନ୍ୟରେ
ଦୁଇଜନ ଶୀ ପଢ଼ୁଛି ତାହିଁ ମଧ୍ୟରୁ ଏକ ଏକ
କଣ ଏକର୍ତ୍ତ ଦର୍ଶି ହୋଇଥିଲା ।

ବଳଦେବ ଛନ୍ଦମଠ ମୋରଦିଗ୍ମା ।

ବେଦ୍ଯୁଷତ୍ତା କଳିବେବ କିନ୍ତୁ ଲମ୍ବା
ଅବ୍ୟ ଗୋକମୀଳରେ ପଢିଥିବାର ବେଶୀ-
ଥାଏ । ଇତିପୂର୍ବ ନୃତ୍ୟ ନିସ୍ତର୍ଣ୍ଣ ମେମର-
ମାଳେ ବେଦ୍ଯୁଷତ୍ତାକୁ ଯାଏ ଯେଉଁ ବହୋ-
ପ୍ରେ ବଜିଥୁଲେ ତାହା ଅମ୍ବେମାଳେ ପାଠି-
ମାଳକୁ କଣାଇଥିବୁ । ତରେ ମେମର ବାର
ଜଗନ୍ନାଥ ତ୍ରୁମରବର ଅବ୍ୟଧି ସେମାଳକର
ପ୍ରସ୍ତାବରେ ଅଶ୍ଵାର ସନ୍ତି ତରାଇ ଚିହ୍ନାରୁ ।
ଅମ୍ବେମାଳେ ଅବସର ହେଲୁଁ ସେ ରହ
ପ୍ରସ୍ତାବମାଳକର କବଳ ଅଛେବିଲ ଦେଖ
ତାକୁ ଦିଆ ଯାଇଥିବୁ ମାତ୍ର ସେ ଅବ୍ୟ
ପହିଁର ଅପଶାର ସମ୍ମଳ ଜଣାଇ କ ଥିବାରୁ
ଅମ୍ବେମାଳେ ଅନୁମାଳ ବରୁଆଥିଁ ସେ ହେ
ଅଛେ ମେମରମାଳକ ପହିଁ ଏତେବେଳ
ହୋଇ ହାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ କାହିଁ । ଏକାର ହାର

କାରେ କିମ୍ବବ୍ଲାଙ୍କର ଯେ ସେଇ ଛଳ
ହେବ ଥାବା ଅମ୍ବେମାକେ ଦୁଇ ପାରୁ ନାହିଁ ।
ବନଦେବଜୀର୍ବ୍ଲାଙ୍କ ମହିନ୍ତ ରଙ୍ଗ ସମାନ୍ତର ଦାସ
ଜାମରେ ଯେ ହୀନ କମର ଫଳତାଙ୍ଗ
ମୋଦିମା ବେଳୁଧତ୍ତା ସରତିବଜଳ
ମେଳଖୁବ ସାହେବଙ୍କ ଅଦାଲତରେ ଦାଏର
ସ୍ଵର ସେହିର ମୂଦେଇମାକଟ୍ଟୁ କମେଟ୍ଟାର
ଅପର ଗୁରୁତବ ମେନର ବରାହସ୍ତ
ତତ୍ତ୍ଵବା ଓ ସେମାନଙ୍କ ମରବେ ପୌଚଦାଙ୍ଗ
ମୋଦିମାର ଝର୍ଣ୍ଣ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଠାକୁର କିରବ
ସଖିର ଦୟା କୁ ଥିବାର ସନ୍ଧାନ୍ତ ହୋଇ-
ଥିଲେ ସବା କରନାଥ ବାବୁଙ୍କୁ କିନ୍ତୁ ପ୍ରସାଦ-
ମାଳକର ଲଭିଲ ଦିଅଗଲ ପରେ ଘଣ୍ଟାରୁ
ହିନ୍ତୁ ମନମ ଚକାଇବା କାବଜ ପୁନେ ପରିଷ୍ରୁ
ଓଜର ସାଇଥୁଲେ ଓ ଏକନମ୍ବର ମାନମ
ନିଷ୍ଠି ହେଲ ପରେ ଅଳ୍ପ ମାନମ ଦାଏର
ଥିବାରୁ ଅବ୍ୟାପ୍ତ ଓଜର ସାଇଥୁଲୁ । ଅମ୍ବେ-
ମାକେ ପରୁ ଏ ଓଜାଲକ ଝର୍ଣ୍ଣ କିମ୍ବ
ଦେଇଥିଲା ? ମୂଦେଇମାକେ ଗରବ କରିବୁଗୁଡ଼ା
ସେମାନେ ଅପରା କରିବୁ ବରାହସ୍ତ ହୋଇଥ-
ବାହୁଦିଲେ ଯେ କାବଜ ପରିଷ୍ରୁ ଝର୍ଣ୍ଣ କିରି ଓଜାଲ
କେବିଥିଲୁଗୁ ଏହା କବାପି ବିଦ୍ୟାର କରିପାଇଲା
ଆରେ । ସେବେ ଏ ଝର୍ଣ୍ଣମାକ କରନାଥ ବାବୁ
ତଥାର ଥାବାରୁ କେବେ କିମ୍ବ ଚକାଇଥିଲା ?
ଦେଖ । ହେବ ଏଥିରୁ ଯାଏ ଦେଖାଯାଇ
ଅଛ ସେ ବନଦେବଜୀର୍ବ୍ଲାଙ୍କ ଜଳବା ସଜାହ
କେବାରୁ ଅନ୍ତର ଅଧିକଦିନ କିମ୍ବ ଥିଲା ।
କମେଟ୍ଟାର ଅପର ମେମରମାକେ କିନ୍ତୁ
ଫଳକଦାଙ୍ଗ ମାମଳମାକ ତଳବା । ଠାକୁରକ-
ରକ୍ତ ଜଳବାର ବର୍ତ୍ତମାକ ଅବସ୍ଥା ଦୁଇରେ
ଲୁହିଲ କ ଥିବା ଓ ଥାବା କ ଚକାଇବା
ଥାର ପ୍ରସାଦ କରିଥାବା ଏହ ମୂଦେଇମାକେ
ଅଳ୍ପଦୃକମେ ମେମରମାକଟ୍ଟୁ ଅବ୍ୟାପ୍ତ ତ
ଥିଲିବାରୁ ସେମାକଟ୍ଟୁ ମେମରମାକେ ବରାହସ୍ତ
କରିଥିବାର ସବ୍ବତିତିନ ମେଳଖୁବକି ଜାଣାର
ଥିବାପ୍ରମାଣେ କିମ୍ବ ମାମଳମାକଟ୍ଟୁ ତଳାଇବାରୁ
କିମା ସବ୍ବତିତିନ ମେଳଖୁବକିର ହେବେ-
ହେଉ ସତ୍ତିଷ୍ଠାତା ବାର୍ତ୍ତା ହୋଇ ଥାବା
ଥାରମାକେ ବିନାର କରିବେ । ଅମ୍ବେମାକେ
ଶୁଣି ଅବସ୍ଥା ଦୁଇତିକ ହେଲୁ ଯେ ମେଳଖୁବ
ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କହିଲୁ ଏକତାଇଥିବା ହୋଇ-
ଦେଖା ବିବର ସମସ୍ତରେ ଅଧାଗୀବିଶ୍ଵାର କିମିର
ଥିବାପ୍ରମାଣ ପ୍ରକାଶ ଦିଲାକାର । ତାର ମୋତ

କିମ୍ବାରେ ମହନ୍ତିକୁ ପରି ଥର ଦୂରଜଣ
ଅସାମି ଥିଲେ । ଜଣଙ୍ଗର କାମ ହାରିବାକାଥୀ
ବସୁ । ଏ ବ୍ୟକ୍ତି ହାତଚକ୍ର ଗଲ ପରେ ଆମ-
ଗମ୍ଭୀର ଧାଡ଼ାଙ୍କ ଏମନ୍ତ ପାଞ୍ଚତ ସ୍ଵର ଯେ
ବାଦାର ଶିଳ୍ପ ଅସାମର ହେବେହୁର ଶତ୍ରୁ
କି ଥିଲା । ମେଜଖୁବ ପ୍ରକଳ୍ପିତ ମୋଷବଳରେ
ମୋଷବଳକୁ ଯାଇ ନିପାତିବାର ଭାବ ଜ୍ଞାନପା-
ରରେ ଅସେଇ ପେତେବେଳେ ତାଙ୍କୁର ପାଞ୍ଚ-
ପିବଟ ଥିଲେ ସକା ସେ ଅନ୍ଦେଶ ବଲେ ଯେ
ଆସାମି ଅଧିକ ଦାତରୁ କେର୍ତ୍ତ କର ତୋଳିରେ
ଯାଇ ଗାନ୍ଧି ସମ୍ମରେ ଜ୍ଞାନ୍ୟୁକ୍ତ ହେବ । ଦାଜନ
ଆସାମି ଧନସା କାହିଁ ପାଇବ ? ଓ ପାଇଲେ
ପ୍ରଦୀପାତରରୁ କାହିଁକି ଝରି କର ତୋଳିରେ ମୋ-
ଷବଳକୁ ଯିବ ଏ ବିଷୟ ଅବୋ ଭାବ ବୃଜିତ
ଦିଲେ କାହିଁ ଏହି ଆସାମି ତୋଳ କର
ମୋଷବଳକୁ ପାଇଥିଲା । ଖୋତାରେ ଆସାମି-
କିଷମର ସାରୀକର ଜ୍ଞାନବନ୍ଦ ମୁଖ୍ୟ ହେଲା
ଏହି ବିଷୟବୁନ୍ଦୁ ଅମେମାଳେ ଅବଶତ ହେଲୁ
ଯେ ହାତୁ ସାରୀକମଖରୁ ଲାଘବର ଜବାକ-
ବନ୍ଦ ସମୟରେ ଦାଦିମ ଗାହାପ୍ରତି “ସୁଅର”
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମିଷ୍ଟିବାବ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିର କରିବାରେ ହୁଏ
କିମ୍ବା ଥିଲେ । ଏ ସମସ୍ତ ସର୍ବ ହୋଇଥିଲେ
ଅବଶ୍ୟ ବଢ଼ିଗୁନୁଭବକଥା ଅଟିଲ ଏହି ଏପରି
ଜାଇରେ ଥାରି ଦାଦିମ ଦୟ କେବେହୁର ପୁରୁ-
ଶର କରିଅଛନ୍ତି ବୋଲି ନ ପାରୁ । ଏହିପରେ
ବୁନ୍ଦକାର୍ଯ୍ୟ ଘେଷ ହୋଇ ମହନ୍ତ ଓ ହାରିକା
ମଧ୍ୟ ଗଦ୍ଦ ଏକବର୍ଷ ଜ୍ଞାନାବ୍ୟ ଏହି ଅତ୍ୟ
ଆସାମି ଗୁରୁମାସ କଠିନ ପାଞ୍ଜନ୍ମ ସହି
ମରିବାର ଅବେଗ ପ୍ରାପ୍ତହେଲେ । ଅବଶିଷ୍ଟ
ଏକ ମରକମା ଅବସ କିମ୍ବା ତାର କାହିଁ ।
ଏ ସବୁ ଗୋଲମାଳରେ ମୋଷବଳର ଅସୁଲ
ଅଦ୍ସିଲ ଏକପ୍ରକାର ବନ୍ଦ ଥିବାର ବୋଇଲେ
କାହିଁ ହେବ ନାହିଁ ।

ସାଧୁଦେବମୂର୍ତ୍ତି ।

ଏ କୁପ୍ରାତରେ ଏ ନସ୍ତିରେ ଶାର ଅଛିବ କୁଳ
ପଡ଼ି ଯାଇଥିଲୁ ଏମନ୍ତ କି ଗାତି ବହାଦୁରେ ଜାତିରୁ
ଅବାକ ହେଲେ କୁଟୁମ୍ବ ଦେବ ହାତ୍ । ସାଠ ଘୋଷି
ଦିଲ୍ଲିର ଶିରକପା ଅନୁଭୂତ ହେଲାଏହ ଏହ ମନମେଳନ
ହେଉ ଥାଏ କାହାରାହୁ ।

ବର୍ଷାପତ୍ରେ ପରିଶ୍ରମ ଦେଖ ହାହଁ । କେବଳ ଆଜା-
ପରି ମେଘାତ୍ୟ ହେବାର ଠକ ଦେଆଗଲେ ମୁଣ୍ଡା
ଦେବଦେବରେ ଗ୍ରେଗ୍ରାମ କରିବନାକ ପରେ କେବେ,
କେବେ ଅବା ମୁଣ୍ଡା ସେଇପରି ଅନୁର୍ବାକ ହେଉଥାଏ ।
କର୍ତ୍ତା ଅପ୍ରକଟର ସ କେବଳ ଅସମୀୟର ନୃତ୍ୟର ଏମନ୍ତ
କିମ୍ବା କୁଣ୍ଡପରି ଅନ୍ତରେ ଅନ୍ତରେ ହୋଇଥାଏ ।

ଅନୁମାନକରଣ ମାନ୍ୟତା ଉପରେ ଉପରେ ଉପରେ
ସାହେବ ଅମାନୀ ବ୍ୟାଧରେ ଦେବାକାଳର ମନ୍ତ୍ର ଚିହ୍ନ
କେ । କୌତୁକ ତୋର ଶୁଭ ଦେଖାଇଲୁ ଅନ୍ତରେ ହୋଇଥାଏ ।
ଶୁଣାପାଇଥାଏ ଏଥର ଜଗତାତ କ୍ଷେତ୍ର ଦେବାକାଳ,
ଅବସୂର ଓ ଗାନ୍ଧାରାରେ ଶେଷ ହେବ ।

କଲିବରୀ-ଗୋଟେଟି

ବର୍ତ୍ତକ ସମ୍ପଦାତ ନିର୍ମାଣ ଅର୍ଥାତ୍ ସୁତ୍ତରୀଯେରେ
ବୟସ ଜଳକରଣାବଗାବ ବାହାରୁର ଅର୍ଥାତ୍ ମାନ୍ୟକ୍ଷେତ୍ର
ତ ବିଲେବୁର ସତରେ ସ୍ଵପ୍ନ ହୋଇ ଅର୍ଥାତ୍ ଅଜ୍ଞାନ
ଏହି ପରିବାସକ ଦ୍ୱାରରେ ବାର୍ଷିକ ଦୟ ପ୍ରଦେ ।

ପୁରୁଷ ଦେଖି ମାତ୍ରକୁ ଏ ଗୋ ବନ୍ଦଦୂର ମାତ୍ର
ମନୋହଳ ବନ୍ଦଦୂର ପ୍ରଥମ ବେଶୀର ପୁରୁଷଙ୍କୁ କମାତା
ପ୍ରାତି ହୋଇ ଅଛନ୍ତି ।

ବାଲେଦୂର ପ୍ଲଟର ସମୟକୁଣ୍ଡଳ ବାରୁ ବାନିହାତୀ
ବୋଲି ତା ୨୨ ରାତ ଅମ୍ବୁ ଧାର୍ଯ୍ୟ ଦିନେକୁ ଶ୍ରେଣୀ-
ରେ ମୋକରର ହେଲେ ।

ଅସ୍ତ୍ରାବଳ ପ୍ରଥାରୀ ୧୯୮୫ ମାର୍ଚ୍ଚ ଥିଲା ୨୦୧୫ ଥିଲା
ଥିଲା ୧୯୮୫ କଷତିକ ସୁରା କାନେବର ଉତ୍ତରିକୁ ଗୋର୍ଜମାରିବେ
ଦ୍ୱାରା ଚୋଇଦଣ୍ଡ ।

ବେଶ୍ୟାଳଦା ହୋଇ ଅବାଳର ଲକ୍ଷଣ ତାହିଁ ପଥାନ୍ତର
ଗୋପକ ମୋଦିବନୀରେ ସ୍ଵର୍ଗରେ ଦ ସେ ଉତ୍ତରିଷ୍ଠ
ନିର୍ଧାର ଧ୍ୟା ୩୦୨ ୫୦୯ ଚନ୍ଦ୍ରମାୟୀ ଅଶ୍ଵରୁଦ୍ଧ ତୋରଣକଳ
ବନ୍ଦବରେ ସେ ତୌର ମୁଣ୍ଡର ହୋଇ ଗଢ଼ି ।

କିମ୍ବାରୁ କହାଇବାକୁ ସବୁର ସବୁଥ ପଢନ କରୁଥ
ସମ୍ମାନୀ ଦେବାର କହୁସ ହବନର ମହାରତୀ ଏକାଶମ୍ଭବ
ଅବଧି ଆଖି କରି ଅଛି ଦେବାର ଏ ଅବଜନେ କେ
କରିବାକ ଉପରେକଣ କରନ୍ତେ ।

ମିଳ ଅନ୍ତରଦେଶ ହାରବୋର୍ଡ କରି ପଦରେ ଥିଲେ
ହେବାରୁ ବର୍ଷାବନୀର ମୁଦ୍ରାମାନ ସମ୍ମିଳିତ କରିବାକ ମାତ୍ର
ଦୂରକ କରିଛୁ ଧେନ୍ଦ୍ରାଚାର ପ୍ରତାଙ୍ଗ ପ୍ରକାଶ ଏବଂ ଆହୁମନି
ଏହି ପ୍ରତାଙ୍ଗର କର ବଳେ । କରିବାକ ବାହୀନ୍ଦୁର ଅପାରା
ହାରବୋର୍ଡ ସେଫେଟ୍‌ବଲ୍‌ହାର୍ ସମ୍ପ୍ରୋତ ପ୍ରକାଶ କରି କର
ନୀତି ଓ ଉତ୍ସବ ଆବଶ୍ୟକ ସମ୍ବନ୍ଧ ପାଇଁ ପାଇଁ କର
ଯେ ଆହୁମନି କରିବାକ ।

ମୁକ୍ତ ବିଦ୍ୟାକାରୀ ବନ୍ଦିଷ୍ଠ ପାଦାର ବଂ୍ଦ ଉତ୍ସେଷିତ
କରେ ବିଦ୍ୟାକାରୀ ଅଧିକାରେ ଅଧୟତ୍ତମ ଏହି କଣ୍ଠେ ସୁ କରିବ
ପାଦାରଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସରେ ପାଦାରଙ୍କ ବ୍ୟସ ଓ ସଂକଳନ ଅନ୍ତର୍ଗତ
ବ୍ୟସ ଅଧିକାରୀ କରେଣି ପାଦାରଙ୍କ ବ୍ୟସ ଓ ସଂକଳନ ଅନ୍ତର୍ଗତ
ବ୍ୟସ ହୋଇଥାଏ । କିନ୍ତୁ ଅଧିକାରେ ପାଦାରଙ୍କ ପାଦାରଙ୍କ
ବ୍ୟସ ଓ ଅଧିକାରୀ କରେଣି ପାଦାରଙ୍କ ବ୍ୟସ ଓ ସଂକଳନ ଅନ୍ତର୍ଗତ
ବ୍ୟସ ହୋଇଥାଏ ।

ଦେବତାଙ୍କର ଉପିକୁଳରେ ଏହା ଏ ଓ ଏହେତୁ
ପଣ୍ଡାଙ୍କ ବାଲକ ଦେଉଥା ଜମାଟେ ଅନ୍ତରୁ ପରିଷକ
ଶୁଣୁ ହୋଇଥାଏସୁ । ଏକମାତ୍ର ଧିକ୍ରେ ସଦାଜୀବ ସନ୍ତି
ପାଇଁ ବନ୍ଦବୀ ଜମାଟେ ଏ କରୋକୁ ହୋଇଥାଏ ।

କୁଟୀ ଏଥିର ଓ ନିର୍ଣ୍ଣିତ ଥିବାରୁ ସେମାନେ
free student ଅର୍ଥାତ୍ ବିଜ୍ଞାନରେ
ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ବିଜ୍ଞାନରେ ମୋରଙ୍କୁ
ପ୍ରସ୍ତୁତାଦ ନାହିଁ ଯୋଗାଇବାକୁ ହୁଏ ।

୧୯୫୦ } ବିଜ୍ଞାନ
ପୋଷ ମାଧ୍ୟମାନ } ଶା ଲଳ ମାନମି ସ୍ଵାପ୍ନ
୧୭ | କିମ୍ବକ ସେକେଟେଜ୍ସମାନାମ୍ବାଣୀ
ମାନକର୍ତ୍ତ୍ତୁଳ

ବିଜ୍ଞାନର ବିଜ୍ଞାନକୁ ଅବସାନ ଘାଟାପାଇଁ
ଦେବେବୀଙ୍କୁ ପରିଦିତ ମହାଶୂନ୍ୟମାନକୁ
ଠାରେ ବିଜ୍ଞାନ ଏହି ସେମାନେ ଏ ବିଜ୍ଞାନକୁ
ପରିଦିତ କରି ପୁଣ୍ୟ ମାତ୍ର, ଏହା ହୃଦୟ-
ବିମଳମଧ୍ୟରେ ବିଜ୍ଞାନ କି କର ଉଚ୍ଛାନ୍ତରୁଷ
କିମ୍ବା ଦେବୀ ସମ୍ମଦିବ ଶ୍ରୀମତ୍ତ୍ଵ ବାବୁ ଅଜନ୍ମି-
ତନ୍ତ୍ର ମୁଖେଯାମ୍ବାସ ମହାଶୂନ୍ୟକ ମାନରେ
ପ୍ରେରଣ ରର ବାସତ କରିବେ । କିମ୍ବକ ।

ପୁଣ୍ୟ } ବିଜ୍ଞାନ
୧୯୫୦ } ଶା ବିଜ୍ଞାନ ନାମ ।

କୁଟୀ ପରିଜ୍ଞାନପଦ୍ଧତି ଜ୍ଞାନିତିକୁ ଥିବେବେ ଓ
ଅନ୍ୟାନ୍ୟକୁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲଗାନ୍ତି । କେବେବୁଦ୍ଧି
ବାଲକେ ଅକ୍ଷ ପଣେମ କଲେ ଅକ୍ଷ ପରିବାହ
ହୋଇ ବିରକ୍ତ ହୃଦୟ ସ୍ଵତର ପଢ଼ିବାରେ
ଜାବ ନକ ଆଏ ନାହିଁ । ପ୍ରସ୍ତୁତରେ ଏହି
ଅଧିକରିତ ଶିକ୍ଷା ଦେବେବୀ ଶିଳ୍ପାରୁକାରେ
ଏବାବେଳରେ ମନ୍ଦିରାସର ବିଦ୍ୟାରୁକ
ହୁଏ । ଏହି ବିଦ୍ୟାରୁକ ଦିଲାମ୍ ମାନକ
ବିଜ୍ଞାନରେ ସୁବୋମଳମର୍ତ୍ତ ବାକବିତୟକ କରସା
ଡିପାର୍ଟ୍ମେଣ୍ଟ ଦର୍ଶି ଅଛି । ଅଶା କାହିଁ ଏ ଜିଜାର
ବୁଦ୍ଧିମୁଖୀ ନାହିଁ ବିଦ୍ୟାର ଦେବେବୀ
ଦିଲାମ୍ ବିଦ୍ୟାକୁରୀ, ପଣେପକାରୀ, ବିଦ୍ୟାକୁ
ବର ଶାମକ ଶା ବାମୋଦର ବାବ ନାମ-
ଶୂନ୍ୟକ ନାମ ଓ ସାଧ ସମ୍ମାନ ଦେବେବୀ
ଦିଲାମ୍ ଜ୍ଞାନ ଆଜି, କିମ୍ବକ ଆଜି ବିଜ୍ଞାନ
ଜଗନ୍ମହାର ପଢ଼ିବାର ପ୍ରମତ୍ତ ଦେବେବୀ
ବାରର ଜଣାଇଲୁ । କିମ୍ବକ !

କିମ୍ବକ ପାଠକରୁ କର
ପ୍ରଥାକ ପଣ୍ଡିତ

ମୂଳପ୍ରାଣୀ ।
ନାହ ଲୋକାଥ ଦ୍ରିଯାଠି ମନ୍ଦିରମୁକ ମହିମାରେ
ମୁହଁ ମନ୍ଦିରମୁକେ ପାଇଲା ।
ନାହ ମାଧ୍ୟାର୍ଥ ମହାତ୍ମ ପରିବାର ମୁହାର୍ଥ
- ମନ୍ଦିରମୁକ ପାଇଲା
- ଭବଦିନ କରିବ ବାବ ପାଇଲା
ନାହ ଶ୍ରୀ ରମେଶ୍ୱର ସ୍ଵାମୀ ପାଇଲା
ନାହ ପାଇଲା
- ଭମେଶ୍ୱର ମନ୍ଦିର
- ବିଦ୍ୟାର ଦେବେବୀ ପାଇଲା
ନାହ ମାଧ୍ୟାର୍ଥ ମହାତ୍ମ ପାଇଲା

ବିଜ୍ଞାନ ।

ଦୁଃ୍ଖୀବିଜ୍ଞାନ ।

ଅମେରିକା ଦେବେବୀ ମହାଶୂନ୍ୟ
ଏକାକାରେ ହାଜି ଥରିବାର ଦେ
ଅପାରିତ ସମ୍ବନ୍ଧ ହୋଇ ଗୋ କିମ୍ବକ
କିମ୍ବକ ଦାଙ୍ଗ ଧରିଅଛନ୍ତି । ଏବେ ଦାଙ୍ଗ
ଦାର ଶାମାକର ପ୍ରୟୋଜନ କିମ୍ବକ
କିମ୍ବକ ନାହିଁ ଅଧିକାରୀ ମନ୍ଦିର
ବିଜ୍ଞାନ କରିବାକୁ ରହି ବିଜ୍ଞାନ ସମ୍ବନ୍ଧ
ବିଜ୍ଞାନର ପ୍ରଭାବ ସେ ଦେବେବୀ କିମ୍ବକ
କାର ଦାର କରିବେ କିମ୍ବକ ପାଇବା,
କିମ୍ବକ ଲେଖି ଜାଣିବା କାର୍ଯ୍ୟ କିମ୍ବକ

କେବଳ ପରିଚିତ ସ୍ଥାନକୁ ଭାଲୁଷେବନ
ଆବରେ ପଠାଗାଇ ପାରେ ।

ଅସବ ଅଭିନ୍ଦର କର ବଜ୍ରାୟକ ଦେବା
ତ୍ରୁପ୍ତୀକଳ । ମହାସଲବାସିମାତେ ଥରେ
ପ୍ରସାଦୀ କଲେ ସବୁ ବୁଝି ପାରିବେ । ତେବେ
ଏହାକି ମାତ୍ର କହିଥାରୁଁ ଓ ଅମ୍ବଳକଟକୁ
ଦୁର୍ବଧାତ କଷ୍ଟ କଲେ ବା ଉଚିତ୍ତର ହେଲେ
ତବାପି କେହି ପ୍ରଗାହିତ ହେବେ କାହିଁ ଅଥବା
କରେ କସି ଅଭିନ୍ଦିତ ପଦାର୍ଥମାକ ବିନା
ପରାଶମରେ ଓ ସବ୍ୟମୁଳ୍ୟରେ ଓ ଅଳାୟୁଷରେ
ପ୍ରାୟ ହେବେ ।

ପାଦକ୍ଷଣ ଓ ପରାମର୍ଶ ନିମ୍ନ ଠିକାରେ
ଆମତାକ ଘାଟକାକ ହେବ ।

Cuttack Stores } ଗ୍ରାନଟିଭମୋଡ଼ିଜ ଚକ୍ରବରୀ
କଦମ୍ବପଦ୍ମ ଓ ଅସ୍ଥାକୁଦ୍ } ତାତ୍କର, ବାଲକପାଇ ବିଳକ

ମେହିରୋଗ

କ୍ଷେତ୍ରଧ୍ୟାମନଙ୍କରେ ସମସ୍ତ ଜ୍ଞାନା ସହିତାର ନିର୍ମାଣ କରିବାକୁ ପ୍ରମେତ୍ରବ୍ୟବ୍ସରେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଅନୁଭବ କରିଅଛି ଦେଖାଇବାର ଉଚିତ ଗୋଟିଏ କରିବାର ଉଚିତ କୁଟୀରେ ସାମାଜିକ ଅର୍ଥବ୍ୟବ୍ସରେ ମାନ୍ୟ ପରିଭ୍ୟାଗ କରିବାକୁ

ଏହି ଜୀବଧୟାତ୍ମକରେ ଏବଂ ପ୍ରାଣ ସେବା
କଲେ ନୁହକ ସେବ ଏବଂ ତିନ ଖୁବ ସମ୍ମାନ
କରେ ସୁଧାରନେବେ ଅବଶ୍ୟକ ଆରୋଗ୍ଯ କେବଳ
ମେରୁମାକେ । ଅରୋଗ୍ଯ କ ଦେବେ ଲିଖୁଥିଲା
ତଥାତୁ ଏ ବ୍ୟାଧ ସେମାତକ ସଙ୍ଗରେ ସଙ୍ଗା
ହୋଇ ଗାବକର ଫେରସମୟ ପର୍ବତ୍ତ ବହିବ ।
କୁଞ୍ଚର ବିଷରଣୀରେ ପରିଣତ କ ଦେଲେ ଅଛି
ଯିବ ତାତ୍ତ୍ଵ ଅନେକ ସେବୀ ଅରୋଗ୍ଯ ଲାଭ
କର ପ୍ରଥମ ସାଧନମାତ୍ର ଦେଇଅଛନ୍ତି ସେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ
ଅଭିମନ୍ତରେ ପୁଣ୍ୟକାବାରେ ପ୍ରବୃତ୍ତ ଦେଇ
କଲାବଜା ଅବେଳାଟୋର ଚଂମର ଦିବନରେ
ସ୍ତ୍ରୀ, କେ, ସତ କଞ୍ଚାକବତୀରେ ଏବଂ ବନ୍ଦିବ
କରାବକାର ପ୍ରବିନ୍ଦକଞ୍ଚାକର ପୁଣ୍ୟକାଳୟରେ
ଏହି ଜୀବଧୟ ବିନ୍ଦୟ କେଉଁଥାରୁ । ମଲ୍ଲ ଏକଟି
ମଲ ଟ୍ରେ କାଠ ସୁଲକା ଓ ତାକାପରି ସମ୍ମାନ

ବାଲିକାଗଜ ।

ତଳଜ୍ଞିତ ଶ୍ରୀ ଦରରେ ଥବାର ହଠବ
ଗୋପ୍ୟ କହାର ବାହୁ ଗୋପ୍ୟବର ସମ୍ବନ୍ଧ
ଦସାଲକଟେ ତାତୁ ଅର୍ଦ୍ଧବିହାର କର କମ୍ପାତମା
“ଦାରାତରେ ହିତ୍ୟ ଦେଖ ଆହୁ ପରୀ—

୧୯	ପାଇଁ	ବିଦ୍ୟୁତ ଶରୀର	୩୫	ମୁଣ୍ଡଳ ପାଇଁ
୨୦	ପାଇଁ	"	୩.୭	" ୩.୮
୨୧	ପାଇଁ	"	୩.୯	" ୩.୯
୨୨	ପାଇଁ	ବିଦ୍ୟୁତ ଶରୀର	୩.୭	" ୩.୯

ଶ୍ରୀପୁର ହାତୁ ଗୋଟିଏଇର ସମ୍ବନ୍ଧର
କଞ୍ଚିତ୍ତବଳିକାର ପରା ନିକଟସ୍ଥ ଅସ୍ମାଜଳର
ଦୋକାଳରେ ଚନ୍ଦରବୋଲା ଓ ଉଲଙ୍ଘ ଓ
ରେଷମାର୍ତ୍ତଗେର ଲୁଗା ଓ ଖୁବକଣ୍ଠ ଓ କଲା
କଣ ପମାଦ୍ଵୀପରର ବିକ୍ଷେତ୍ର ଦେଇ ଅଛି
ତାହା ସମ୍ମୁଦ୍ର ପ୍ରାଦୁକର୍ଣ୍ଣର ମଧ୍ୟରେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ
ଅଛି । ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅଛି କେବେଳ ଫେର୍କଳ
କିନିଧାରୁ ବିକ୍ଷେତ୍ର ସକାଣେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛି
ତାହା କିନ୍ତୁ ଖାଗରେ କେଆଗଲ ସାହାରର
ସାହା ଅବଶ୍ୟକ ଭକ୍ତ ଫେରାଳରେ ଅଛେ—
ସବ ବଲେ ସୁନ୍ଦର ମନ୍ଦିରରେ ପ୍ରାସ୍ତ୍ର ହୋଇ
ଆଇବେ । ଏହାର ଅମେଗାନେ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ହାତ
ବିକ୍ଷେତ୍ର ସକାଣେ ଦୋକାଳରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ରଖି
ଅଛି । କେହି ଅରଦିବ କରିବାକୁ ସର୍ବତ୍ରେ ତାଙ୍କ
ବିକ୍ଷେତ୍ର କରାଯିବ । ସବ ଭକ୍ତ ହାତମାଳ ବିକ୍ଷେତ୍ର
ଦେବା ପଦ ଅପରା ମଜଲିସ ସକାଣେ ବିଭା
ଦ୍ୱାରା ତେବେ ଏହି ସଂହରୁ ଦେ ବରା ୨୦୦୯୮
ହୃଦୟରେ ଦ୍ୱାରା ଦେଲେ ଆହ ଆଇବେ । ମାତ୍ର
ତାହାର ସତ ଅଥ୍ୟାଳିତର ଭାବ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା
ଥିବ । କେତେ ଦେଲେ ହାତର ପୁଣ ମଲିନ ତାଙ୍କ
ଦେବାର ହେବ ।

୧୯୮୯ ।

କଳା ପେନ୍ଦା ଏ	ହୁଣ୍ଡର ତଥି ।
ପଢ଼ିବେ କୁଠ ଫେରେ	ମୋଦେପାଇଚ ।
ଧଳେ ।	ବାଜ ବିଶବ ଶ
କଲେରାଜ	କଟ କଣିକ ଶ ପାର୍ବତୀ
କରେଶୀର ଦେଇ ପଠାଇ	ବଜୀ
କରନ ଆହାର କୋର	ବରସ କୁରାକୁରସ
କରି ।	ଏବନ୍ଦିବ କୁରୀ
କୁଠଂ ଅର୍ଥର କଲା	କେବଳି ପ୍ରସାଦ କର
କରିବା କାହାର ଫେର୍	କେବଳି ଅବର
କର ଶ କଲନ ।	ଏ ଯୋଜନ କରିପାଇ
ପେନ୍ଦିଲ କାହାର ସହ ।	କାମିତ ଶ ବରତା ।
କାହା କରାଇବ ପଠି-	କରିବ ଅବଗ୍ରହ
କାମିତ ଶ କରିପା	ଏବନ୍ଦି କାରାପା
କିମ୍ବା କଣେ	ଅକର୍ମେବ ପେନ୍ଦିଲ
କେବଳ କୁଠ ।	ଅଛି ଏ ପେନ୍ଦିଲକିମ୍ବା
କଲା ପାହାର ।	କେବଳ କରିବ କେବଳ
କାହାର ସାମାର କର କର	କର କାରାର ପେନ୍ଦା
କୁଳା କରିପାର କୁଠ ।	ପେନ୍ଦିଲ କେବା ପା
ଅର୍ଥାତ କେବ—ଅର୍ଥାତ	କେବ କେବ କାରାର
ସମାର କୁଠ ।	କେବଳିନ୍ଦାର ଶ କର
କୁଠ କୁଠ ।	କରିବେ ।
ଆଖିର କଟ କରାନ୍ତି	

ଯେଉଁରୁକୁଳ ଶ୍ରୀ ପିଲାଦିଲ	୧୮୫ ପାଇଁଲେଖିଛୋଇ ଜାତି
ହେବୁଳ ମେଳ ଓ କଳା	ହେବୁଳାଙ୍ଗରେଣ୍ଡର ନାନୀ
ପରେ ପରେ	କାନ୍ଦିବାର ଆବା
କୁମାର କାଠ ଘରାହା	ପରାତାମା
ଦେଖିବାକେବେ ଜୀବ	ଦେଖ କୁ ପେଟ୍ରିକ୍
ଓ ଦୂରେଇ ଉଚା	କବାରାବୀ ଆପା ଓ ବେବୁ
ଦେବ ।	କୁଣ୍ଡ
ଅଭିନା ବାଲୀ	ମଦସୁଦାଜିବ ଓ ଶିବ,
୧୫୫୨ ଦିନ	ପାତ ପାତାପୋତ ଓ ଶାରୀ ।
୧୫୫୨୨ ଦିନ	ଶିଷ୍ଟ କାନ୍ଦି
୧୫୫୧୯	ସବିମୋହି ଅଧିକୁ ଉତ୍ସା- ହଳ କାନ୍ଦିବ ଅନ୍ଧା
ମୋହା ଓ ମୋହାକର	ବନ୍ଦୁର ବନ୍ଦୁର ବନ୍ଦୁର
କଳମ ଧ୍ୟ କଳମକର	ମନ୍ଦିର ପରାମାର ।
ଦେବାର୍ଥିକାର କଳା ଓ	
ସଂକଳି	
ଦେବମେହୁବେଳ ।	

ପିତ୍ରାର

ଏ ଗାନ୍ଧି କେତୁଶୟ ପାହରେ ଉଚ୍ଚ
ନିଅଁରେ ଜିରକାର ବୋତାଶତର ଫାଟରେ
ଦେଲେ ଆଖିଗଲା କନ ହେବୁ ଦୂର ମହିନେ
ଅବେ ଲେଣିଦେଲେ ମଳହୃଦ ଦେବ ଓ ତଳା
ଧରିବ ତାହିଁ ।

ବରେଇ ପମ୍ପା ଝୁମାକଟିଏ ଲଗ୍ନାଦିବାର
କାଳ ମଧ୍ୟ ଥିଲା ।

ଅଭିଭ୍ୟାବିଧି କର ନାହିଁ

ଦେବତାରେ ଉତ୍ସପନ ଉପରକାର
ବର୍ଗ ପରିଣାମ ରୂପେ ଆର୍ଥି ହୋଇଥିଲୁ
ଯଥା ।

ପ୍ରକାଶକ କମିଶନ୍

ବିଜ୍ଞାନ ପରିଷଦ

ଅଧ୍ୟୟମକ . ୩

ପ୍ରକାଶକ ପତ୍ର ପରିମାଣ ୧୦୯

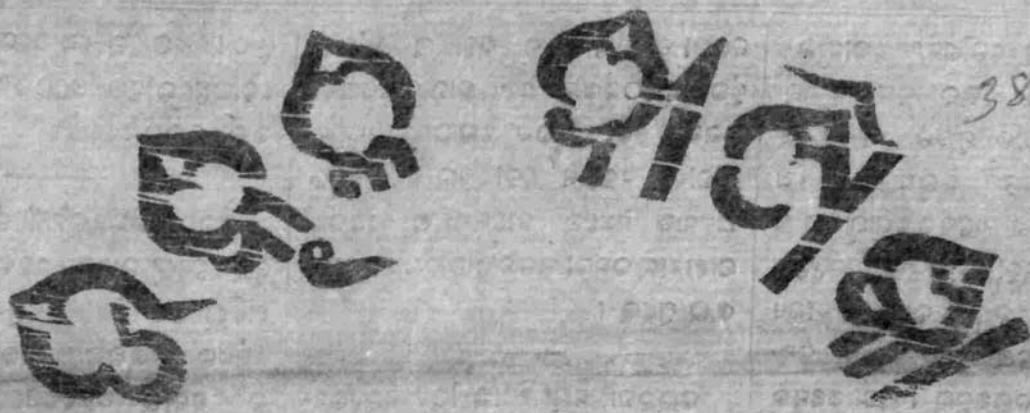
ମାତ୍ର କୌଣସି ବନ୍ଧୁପଳ ଯେତେ ସୁହୁ
ଦେଲେ ଚହୁଁର ଖର୍ବା ଟ ୦୫ ରୁ ଖର୍ବା ଦେବେ
ଗାହୀ ।

ଦୁଇଯୁବ୍ରତ ଚଲିଥିଲା ସକାରେ ଖଣ୍ଡ ପ୍ରାପ୍ନୀ
ଅଛି ହେଠାଟ ଦୁଇଗଣ ସମ୍ମାନିତ ହେବାରେ ।

ଅଧିକ ଦଳର ସକାଣେ ସୁତଳ କଲେବନ୍ଦୁ
ହୋଇଥାଏଇ ।

ବିଜ୍ଞାନକାରୀ ମନ୍ଦିର ବିଜ୍ଞାନକାରୀ ସମ୍ପଦ
ବାବୁ ହେବ ।

କେବୁ କୁଳକାରୀଙ୍କ ସହିତ କରିବାକୁ ପରିଚାରକ କାହାର
ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥାଏ ଅନୁରଥିମଣିତ ଶିଖିବାକୁ ପରିଚାରକ

38

ସାପୁତ୍ରିକସମ୍ମାଦପତ୍ରବା ।

ପୃଷ୍ଠା ୧
୧୯୦ ଜୟା

ବାର୍ଷିକ ମାତ୍ରାମାର୍ତ୍ତ ପରି ୧୯୦୧ ପରିଚ୍ଛାନ୍ତା । ମୁଲାକୁଳ ପତ୍ର ପରି ୩୭ ବର୍ଷାବ୍ଲୟାଙ୍କ ଅନ୍ତରାଳ

ଅଞ୍ଚଳ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ଟ ୩
ପ୍ରସ୍ତୁତିକ୍ଷେତ୍ର ଟ ୮

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ଶୈଖ

ପରି ୧୯୦୧୯ ମସିହାର

ନୃତ୍ୟ ପଞ୍ଜିବା ।

କଟକ ପ୍ରଦିଂକଣାରକ ସହାଯ୍ୟରେ ପୃଷ୍ଠା
ପ୍ରାୟ ରଖି ହୋଇ ବିଜ୍ଞାପୁ ଦେଇଥିଲା ।

ମୂଲ୍ୟ ଟ ୦ ୮ ଜାବମାଗ୍ରଲ ଟ ୦ ୫

ପରେମଣପଣ୍ଡିକା ।

ମୂଲ୍ୟ ଟ ୦ ୫ ଜାବମାଗ୍ରଲ ଟ ୦ ୨

କଟକର ଉଲ୍ଲେଖିତ ଓ ମାଜଙ୍ଗେଟ ମିଶ୍ରିତ ଫର୍ମ୍ ଦେଇ ଆଜାମୀ ଅପ୍ରେଲର ମଧ୍ୟାହ୍ନରେ ଏଠାରୁ ପାତା କରୁଥିଲା । ଶୁଣିବାରେ ଅମ୍ବମାରଙ୍ଗ ଭୁବନ୍ୟ ଜୟନ୍ତି ମାନ୍ଦ୍ରେଷ୍ଟ ଓ ମିଲନିର୍ବାଳିଟାର ଭୁବନ୍ୟ ନାମିଲେବା ଭାଇଷ୍ଟିତ୍ୱେ ପାତାର ଶ୍ରାନ୍ତ ଆସିଥିବାର କରିବକ କଟିଅଛି ଓ ସବ୍ୟୋଗୀ ଆପର ମଧ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲା । ଏଠାରେ ପାତା ଥିବା ସମୟରେ ବିଜ୍ଞାପନକାରୀ ଶୁଭ ଚାହୁ ଥିଲା ।

ସମ୍ମଲିଷ୍ଟର କଲକା ପଞ୍ଜିଜେଟର ଫ୍ରେଟ-
ମାର୍କର ମୁଲାକାମଣ୍ଡଲର ଲାର୍ଯ୍ୟ ଅନେକ
ପର୍ଯ୍ୟାନ୍ୟରେ ଜାରି ଥିଲା । ବିନୋଦପ୍ରତ୍ୟେକ ମହିନୀ
ମାର୍କ କରି କୁର୍ରି ବାହୁ ବାହୁରେ ଥାଇଲା

ଭକ୍ତିକାରୀରେ ନିୟମିତ ହୋଇଥିଲା । ଭକ୍ତି-
ପ୍ରଦେଶରେ ଭକ୍ତିକାରୀ ଶିଖିତ କର୍ମଚାରୀ
ଭକ୍ତି ପ୍ରଦାନରେ ଅଧି ଶିଖିତମାନେ ଭକ୍ତି-
ସାହିତ ହେବେ ଓ ଦେଖିଯୁଗେବ ଦେଶର
ଅବସ୍ଥା ଭକ୍ତମର୍ଯ୍ୟ ବୋଧନମ୍ୟ ଥିବାରେ
ଦେଶର ଅଭିଭାବକ ପରିବର୍ତ୍ତନରେ ସେମାନେ
ଦେଶର ଅଭିଭାବକ ହେବେ ।

ପାଲକୁଳମାସ ସେଷ ପ୍ରାୟ କିନ୍ତୁ ଅବସ୍ଥା
ଦୃଷ୍ଟି ନ ଦେବା ବଢ଼ି ଭାବନାର କିଷ୍ଟ ଦୋହି
ଥିଲା । ଗତ ଦି ୪ କ କିମାଗତ ମେଘ ଭଦ୍ରମ୍ଭ
ହୋଇ ଏକସମୟ ବିନ୍ଦୁପାତା ମାତ୍ର ହୋଇଥିଲା
କିନ୍ତୁ ତହିଁରେ ଧୂଳ ମଳ ଜାହି । ଏମାରେ
ଦୃଷ୍ଟି କ ଦେବା ଶୁଭ ଲକ୍ଷଣ ନୁହିଲା । ଭଦ୍ରମ୍ଭ-
ପରେ ପରିବର୍ତ୍ତନରେ ଦୃଷ୍ଟି ସଭାରେ ହାତାକାର
ପରିବର୍ତ୍ତନ ଏବଂ ଭଦ୍ରମ୍ଭର ଅପରା ହୋଇଥିଲା ।
ଗହମ ପ୍ରଭୁର ଜୀବନଦ୍ୱାରର ମୂଲ୍ୟ କିମାଗତ
ବଢ଼ିଥିଲା । ଶାସ୍ତ୍ର ଦୃଷ୍ଟି କ ଦେଲେ ବଢ଼ି
ଥିଲା ।

ଅଣ୍ଣପଡ଼ାରେ କେତେବେ ବନ୍ଦ ଗୋଟିଏ
ଧାଇଲେବର ଦ୍ୱାବଶବରୀଯ ପୁରୁଷ ସେମାନଙ୍କ
ବାକୁରୀର କିକଟରେ ବଳ ପ୍ରଦାନ କରିବା
ନିମନ୍ତେ ବଳପୂର୍ବକ ଦେଇପାଇଥିବାରୁ ସେ
ବଜାର କିକଟରେ ବୁଜାର ବରବାରୁ ବୁଜା
ବିନ୍ଦୁ ଅଦେଶ ଦେଇ କ ଥିବାରୁ ଗଢ଼ିକାର

ସୁଧରଖେଣେଖ ସାହେବଙ୍କ କିକଟରେ ଦର-
ଖାସ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲା । ରୁଷିକ ଅମଳରେ
ପୂଣି ଏପକାର ଲୈମଦର୍ଶ ବ୍ୟାପାର ଗଢ଼ିକା-
ରରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଅବସ୍ଥାକ କରୁ ଥିଲା ? ଅଗା
ବର୍ତ୍ତୁ ଗଢ଼ିକାର ସୁଧରଖେଣେଖ ଏ-
ବିଷୟ ଅନୁସରାନ କରି ଏପକାର କିନ୍ତୁ
ଚକ୍ରଶଳେ ଯାହା ବହୁପରିମଳେ ବହୁପରିମଳେ
ଅବଲମ୍ବନ କରିବେ ।

ମେ ବ୍ୟାକଲେସାହେବଙ୍କ ଧାରଣା ଯେ
ମୁଲାକୁଳମାନମାନେ ଜାଗପୃଷ୍ଠମିତରେ ଯୋଗ
ପ୍ରଦାନ କରିବାରୁ ପ୍ରାଦୁଗ୍ରାମୀ ନୁହିଲା । ପଞ୍ଜା-
ବର ମୁଲାକୁଳ ସମ୍ମାନ୍ୟ ଏ ବିଷୟ ଅନୁକଳ
ବୋଲି ବୁଝିବ ସାଧାରଣ ଏ ପାର୍ମିଣେଖ
କିକଟରେ ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା
କରୁଥିଲା । ବିଷୟଦଳ ସେମାନଙ୍କ
ଅଭିମର୍ତ୍ତା ସେତେ ସାଧାରଣରେ ପ୍ରକାଶ କରିବି
ହେବେ ଭଲ । ବିନ୍ଦୁ ବ୍ୟାକଲେସାହେବଙ୍କ ସାହା
ବୁଝିଥିଲା ତାହା ଅମଳକ ପ୍ରମାଦ କରିବା
କିନ୍ତୁ ସହଜ ନହେବ । କାହାର ଅନେକ ମର୍ମବ-
ମାଳ ଜାଗପୃଷ୍ଠମିତରେ ଯୋଗ ପ୍ରଦାନ କରି
ଥିଲା ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟ କମଣ୍ଟ ହେଉଥିଲା ।

ସମ୍ମାନ ଲେଖିଥିଲା ତେ ବୋଲିବି
ପଥିକାରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା ସେମାନ-

ରେ ଓ କଲିବାର ବୌଣସି ଦୋହାଳ-
ବାର ଗପ୍ତବୀକାର କରଦ ଗଜାନାଳଙ୍କର
ଶକ୍ତିରେ ଗୁପ୍ତବୀକରେ ସୁନ୍ଦର ଅସ୍ତ୍ରରୁ ଓ
ଗୋଲିବାରୁ ଦୁଇ କହୁଥୀ ବରୁଅଛନ୍ତି ଓ ମଧ୍ୟ
କଲିବାର ଏକଜଣ ଏକଜଣ ଗୋଯ୍ଯାଲିଯ୍ୟର
ଓ ପାଇୟାଇବ ମହାବିଜ୍ଞାନଙ୍କ ନିକଟରେ
ସୁନ୍ଦର କହୁଥୀ କର କେବେଳ ଚାକପ
ସୁରତେଲ ବିଜ୍ଞାର୍ଥେ ସଙ୍ଗେ ଗୋଲି ଗଜପୁ-
ତାନାରେ ଫେର ବରୁଅଛନ୍ତି । ଏହା ଅସମ୍ଭବ
ବୋଧ ହେବାରୁ । ହଥାପି ପଦିକାରେ ପ୍ରକାଶ
ଦେବାପୁଣ୍ୟକ ଅନୁସନ୍ଧାନର ଆବଶ୍ୟକ ହୋଇ
ଅଛି । ଅନୁସନ୍ଧାନରେ କି ଏକ ହେବ
ପ୍ରାଚ ଉପାଦିକ ।

ଦୁଇର ପଶ୍ଚାତକ ନିଯୋଗ ସମ୍ବରେ ପ୍ରାୟ
ସବୁତ ଅନୋଳକ କରିଅଛି । ସହିଯୋଗୀ
ହୃଦେହିଶ ଲେଖିଅଛନ୍ତି ଯେ ସମଲପ୍ତରରେ
ଜୁହୁଳାଙ୍ଗକ ପିତୃତଳକ ଥାଣ୍ଡୁ ବିଦେଶୀଯ
ଅଥବା ଜୁହୁଳାଙ୍ଗାନଭିନ୍ନ ଲେଖମାନଙ୍କୁ
ପଶ୍ଚାତକ ନିୟୁକ୍ତ ବର ହେଉଥିଲୁ ଓ କେହିୟ
ପଶ୍ଚାତକ ଜୁହୁଳାଙ୍ଗାନଭିନ୍ନବା ହେଉବୁ
ପ୍ରକୃତ ପ୍ରସ୍ତୁତ ନିମନ୍ତେ ଅନୁଭ୍ଵ ଜୁହୁଳାଙ୍ଗାନକୁ
ସାହାଯ୍ୟ ଲେଜନ୍ତି । ଉତ୍ତରାର ପଶ୍ଚାତକ ନିଯୋଗ
ଗରେ ସାଥାରାତ୍ରପୁଣ୍ଡିକର ଏହା ଆମ୍ବମାନ-
କୁର ବର୍ତ୍ତମନ କହିବା ବାହୁଲ୍ୟ ମାତି । ଏଠା-
ରେ ବୈଦେଶିକ ପଶ୍ଚାତକ ଅଭିନ୍ନ ସତ୍ୟ ବିନ୍ଦୁ
ସେମାନେ ଅନ୍ଧର ସାହାଯ୍ୟ ଲେଜନ୍ତି ବ ନା
ତଦ୍ବୁଦ୍ଧିଷ୍ଟରେ ଅମ୍ବମାନେ ବିନ୍ଦୁ କହୁ ନାହୁ
କିନ୍ତୁ କେହି ପଶ୍ଚାତକ ଏପ୍ରକାର ଯେ ଲଞ୍ଚ ଲର
ପ୍ରବେଦ କାଣି କ ଥିବାର ଭାବ ପ୍ରକୃତ ବାଗଜିରୁ
ପ୍ରକାଶ ପାଉଥାଏ ।

ଶୁଣି କାରି ଏ ପ୍ରବେଶର ପ୍ରଥାକ ପଢ଼ି
ଦୋଷଦୀତୀ ଶେଷହେଲୁ ଏହି ଏହି ଦୂପଳଙ୍ଗ
ରେଖୁ ସରକାରୀ କରେଇମାନଙ୍କ ସହିତ ପ୍ରତିଃ
କଣ୍ଠାକିଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ମଧ୍ୟ ବନ୍ଦ ଥିବାରୁ ଉଚିଲା-
ଜାପିଳା ଦୟାରୁ ବିଳମ୍ବରେ ବାହାର ଅଛୁ ।
ଏ ଲୁଗରରେ ଏ ପଥ ଅଳ୍ପାନ୍ୟ ଚର୍ଚ ପରି
ସାଧକଙ୍କ ଭାବରେ ନିବାହିତ ହୋଇ ଅଛୁ ।
ସାଧାରଣମୁଣ୍ଡରେ ସବୀର୍ତ୍ତକ ଉତ୍ସାହ ଘେନି
ଦୂରୁଥିଲେ । ମାରିବାଉମାନେ ରଙ୍ଗ କଳରେ
ନୀରୁପତ୍ତକରୁ ଉପାରୁ ଦେଇ ଥିଲେ । ବଡ଼-
ମୁଲିମାଜିଙ୍ଗ ଅମୋହ ପ୍ରମୋହ ଦିନିରୁ

କନିବା ସନ୍ତବାଟୀ ଆହୁ ଦିଦ୍ଧାରିଲାପଣ୍ଡିତଙ୍କ
ଦ୍ୱାରା ହେଠିବଖାଲା ଏବଂ ବାହୁ ଶର୍ମ୍ମାପ୍ରସାଦ-
ଦିଗନ୍ତ ପର୍ବତୀ କୃତଳ ବୋଠାରେ ନୃତ୍ୟ
ଜୀବାଦର ମନ୍ତ୍ରିଷ୍ଟ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଜଗନ୍ନାଥ
ଆମୋଡ଼ ମଧ୍ୟରେ ବାଲେଶ୍ୱର ଏବଂ ବିଲ
ସାଧାବାଲ କନିବା କଞ୍ଚକାଟୀରେ ଯାଥା ଦେ-
ଖାଲ ଥିଲେ ।

ଭଲବତୀ ମେଉଳଷିପାଲାଟୀର ସଜ୍ଜପତି ସ-
ମନ୍ଦରେ ସେଠାର ପଢ଼ିବାମାକ କାନାଗୁଡ଼ ମତ
ପ୍ରଦାକ କରୁଥିଲା । ଏମୁକୁ ହୋଲିଲ ସାହେବ
ଏ ପଦରେ ନିୟମ ହେବା ବିଷୟ ଧାଠବନା-
କରୁ ଲୁଣାଇଥିଲୁଁ କିନ୍ତୁ ସେ ଅସମ୍ଭବ ହେଲେ
ଏବ ଆହୁ କେହି ମଧ୍ୟ ସମ୍ମତ ନ ହେବାରୁ
ମିଳି ଲା ସାହେବ ମନୋମାତ୍ର ହୋଇଥିଲା ।
ଲା ସାହେବ ପ୍ରାୟ ତନିବର୍ଷ ହେଲ କେବଳ
ଏକଟି ୧୦ ମାଲିଶ୍ଵେଟ ହୋଇ ଏଠାରେ
ସେଠାରେ କିମ୍ବେଳ କେହିଥିଲା ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ପକ୍କା ବୋଲି ଲାହାନ୍ତି ଓ ତାଙ୍କର ମୃକଣ ସବ୍ବ-
ସୁକା ୧୫ ବର୍ଷରୁ ଅଧିକ ଦେବ ଲାହାନ୍ତି କେବଳ
ମେହମାଘୁରରେ ସୁବା ସମୟରେ କିନ୍ତୁ ସବା
ଲାହ କରିଥିଲେ ଯେହି କାର୍ଯ୍ୟରେ ବଡ଼ ୨
କର୍ମଶୂନ୍ୟମାନେ କହି ଗଲେ ସେଥିରେ ଲା
ସାହେବକର ସାହସ କରିବା ସାମାନ୍ୟ ବିଷୟ
ଲାହିଲ । କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହେଲେ କହି ସବା
ଲାହିଲ ।

ଅମ୍ବମାନକର ସହଯୋଗୀ ସମଲପୁରିଛି
ଶିଶୀ ଲେଖିଥାଇଲୁଣ୍ଠ ବବିବାର ଓ ପଦାଧିଷ୍ଟମାନ-
କରେ ସମଲପୁରପ୍ରସରକାରୀ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ କରୁ
ଥିବା ସ୍ତରରେ ଜୀବିଧାଳୟର ଅମଲମାନେ ଉଚ୍ଚ
ବିବରରେଣ୍ଟବା କାର୍ଯ୍ୟକରିବାରୁ ବିବରି ଦେଖା
ଯାଇଁ ନାହିଁ ଓ ଏବଂବିଷୟ ସେଠା ଉତ୍ତରପ୍ରଦ୍ଵାରା
ବିନ୍ଦୁରର କମ୍ପ୍ୟୁଟର ମହୋଦୟକୁ ତୁଳନେ-
କରରେ ଅସିବାରୁ ସେ ଅଣ୍ଟିବ କମ କରିବାର
ପଢ଼ି ଲେଖିଥିଲେ ସବା ଉପରେଇ କିମ୍ବନର
ଅନ୍ୟଥା ଦେଇ ନାହିଁ । ସହଯୋଗୀ ପ୍ରାର୍ଥନା
କରିଲୁ ସେ ଅମଲମାନଙ୍କୁ ବବିବାର ଓ ପଦ-
କରସରେ ଡୁଟୀ ଦିଆ ଯାଉ ସହଯୋଗୀଙ୍କ
ପ୍ରାର୍ଥନା ମୁଣ୍ଡିଷଙ୍ଗର ଓ ସହଯୋଗୀ ଦେଇଯନ୍ତର
କାର୍ଯ୍ୟପ୍ରତି ସେଠା ଜେହ କମ୍ପ୍ୟୁଟରକୁ ମନୋ-
ଯୋଗ ଥରିବା କର କରି କରିମ କରିଅବଳୀ
କରୁ ଏହିବାର ଦେଇଯନ୍ତର ପାଇଁ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଦୃଷ୍ଟି

ଦୁଇ । ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ପଢ଼ାପଲକ୍ଷ୍ୟରେ ହୃଦୀ
ହୋଇଥିଲେ ସୁନ୍ଦା ଅନେବ ଅମଳ ସରକାର-
ବର୍ଷା ବରଣ ।

ବିରାଜ । ନହମରମାସରେ ଦମତମାରେ
ସଲିମ ସେଖୁ ନାମକ ଏକବ୍ୟକ୍ତି ଏକ ହିନ୍ଦ
ପାଞ୍ଚିରୂପରେ ମର ଗପିଥିଲା । ପୋଲିଶ ଓ
ସେନକ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଅନୁସକାଳରେ କିମ୍ବା ପୁରୁଷ
ନ ଦେବାରୁ ଅବସେଧରେ ପାଞ୍ଚବିକଟା
ସୁରସ୍ଵାର ଗୋପଣାହେବାରୁ, ହୁଇଜଣ ଏଁ
କାହୁ ସାରୀ ସୁରୂପରେ ମୁକ୍ତିଲଭିତ ଆସାନ
ସେଠା କେବଳମେଘ ମାଜିପ୍ରେସ୍‌କ୍ରି ଚିବ
ପାଇ ସମସ୍ତ ଘଟନା ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଥିଲେ
ତତ୍ତ୍ଵବ୍ୟାକ ଓହାର ଓହେଲିହ କାମକ ଦୁଇ-
ଜଣ ଯଂରେଇ ସିଧାହି ଅସାମୀ ସମୂହରେ
ଦୌର ସୁରକ୍ଷା ଦେଲେ ହାଇବୋର୍ଟର ଜଳ
ନରପ ସାହେବ ଜୁରମାରଙ୍ଗ ମତ ନେଇ କେବଳ
ଭଲୁ ପ୍ରମାଣ ନ ଥିବାରୁ ପଢ଼ିଦେଲେ ଏହ
ଓହାରକୁ ପାରିବ ବଣ୍ଟ ପ୍ରଦାନ କଲେ ଜର-
ମାକେ ଦେବେବଜଣ ଯଂରେଇ ଥିଲେ ଓ
ସେମାକେ ଏକମରରେ ଅସାମୀ ଅପରାଧୀ
ଗୋଟିଏ କହିଲ ଓ ବିଶ୍ଵପତି ସେବାନାହିଁ
ମତ ସହି ଐକ୍ୟ ହୋଇଥିଲାକୁ ଫିରି
ସାର୍ଥି ଦୋହିଅଛି ସନ୍ଦେହ ଲାଗୁ ।

ଶିଥାଲବା କୁଣ୍ଡମାଳିଷ୍ଟେଟ କୁମାର
ଗୋପେନ୍ଦ୍ର କୃଷ୍ଣ ବଦବକ ଇନନ୍ଦରେ ଏହି
ବଂଚିଲା ମହିଳା ତାହା ସ୍ମାନେନାମରେ ଯାଇଁ
ରଖି ମୁଗ୍ଧଲିଙ୍କା ହେବା ନିମନ୍ତେ ସମ୍ମଳ
ବାହାର ଦରିଗାର ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିଲା । ଏହି
କହେ ଯେ ସେ ମୁଦ୍ରାଲକୁ ତେବେବର୍ଷ ପୂର୍ଣ୍ଣରେ
ବିବାହ ହୋଇଥିଲା କିନ୍ତୁ ଅବସେଷରେ ତାକୁ
ପରିଜ୍ଞାନ କରିଥିଲା । ଗନ୍ଧ ପରିବାସ ମାତ୍ର
ତା ୧୦ ଶଖରେ ମୁଦ୍ରାଲ ବନ୍ଦପରିକ କୁମାର
ଦ୍ୱାରା ଆସି ପ୍ରତାର କରିବାର ଦ୍ୱୟ
ଚର୍ଚାଇଥିଲା କିନ୍ତୁ ଗୋଲିଗଢ଼ାର ମାଳିଷ୍ଟେଟଙ୍କ
ଜଣାଇବାରେ ମୁଦ୍ରାଲକୁ ତାତବ ବର୍ଷ ହୋଇ
ଥିଲା । ପୁନର୍ବୟ ତା ୧୨ କିମ୍ବ ତାହା
କୁତମଥରେ ପ୍ରବେଶ କରି ତାକୁ ଦରିଗା କରି
ବାହାର ଦ୍ୱୟ ଦରାଇବାର ସେ ମେଜେଷ୍ଟ୍ରେଟଙ୍କ
ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥିଛି । ସମ୍ମଳ
ବାହାର ଦରିଗାର ତୁଳୁମ ହୋଇଗଲା । ମହିଲା
ମହିଲା କେବଳ ଏହି ମୋହଦମାରେ ସବୁ

କହୋଇ ପାଶର କିନରେଟ ସନ୍ତୁ-ଜର
ଖୋସି ଘୋଷାର ପାଇବାର ମଧ୍ୟ ପ୍ରାର୍ଥନା
କରିଥିଲୁ । ବର୍ତ୍ତମଳ ସମୟରେ ଅଗ୍ରାହିତର
ପାର୍ଶ୍ଵ ପ୍ରାୟ ସତରଗ୍ରୁହରେ ହେଉଥିଲା ।

କିନ୍ତୁ ପାର୍ଶ୍ଵମେଣ୍ଡର ଲର୍ଜନ୍‌ଗଙ୍କ
ଗୁଡ଼ରେ ଅମ୍ବାଳକୁର ଖୁଟ ସେକେଟ୍‌
ଛାଇତୀଥି ବ୍ୟବସ୍ଥାପକ ବର୍ତ୍ତମନୀୟ ଅନ୍ତର୍ବାହିକ ପାଶୁଲିପି ଅଗର ବର୍ତ୍ତମନୀୟ ସମାଜ
ମିଳିବା । କଥିକାରୀଏ ଲର୍ଜ ଉପାରଳ ମଂଦିର
ଦୟ ସେପର ପ୍ରସ୍ତାବମାଳ ବର୍ତ୍ତମାନର ବହୁ-
ମୂଳେ ଏ ଅଇବ ପ୍ରସ୍ତର କି ହୋଇ ଆମି-
ମାଳକୁର ବର୍ତ୍ତମାନ ବଢ଼ିଲାଟ ଲର୍ଜ ଲକ୍ଷ୍ୟ
ତାଜାଲକ୍ଷ ପରମର୍ଶମତେ ପ୍ରସ୍ତର ହୋଇଥାଏ ।
କିନ୍ତୁ ପାଶୁଲିପି ଏକଥର ଲର୍ଜମା-ନ
ଗୁଡ଼ରେ ପଠିବ ହୋଇଯାଇଥାଏ । ବହୁ-
ରେ ଛାଇତ ବ୍ୟବସ୍ଥାପକବର୍ତ୍ତମାନ ଅଇବକୁ
ସହିଦକ ସମ୍ଭାବ କ ୧୦ ଶତାବ୍ଦୀ କ ୧୫ ଶତାବ୍ଦୀକୁ
ନିମ୍ନକୁ ଦେବାର ବିଦ୍ୟ ଅଛି । ମାନ୍ଦ୍ରାଜ
ଓ ହୋଦ୍ଦାର ବ୍ୟବସ୍ଥାପକ "ସଭମାଳକୁର
ଅଭିନ୍ନ-ସହିଦକ ସଂଖ୍ୟା କି ୮ ଶତାବ୍ଦୀ କ ୧୦ ଶତାବ୍ଦୀ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚାଲିପାରିବ । କରାଳା ବ୍ୟବସ୍ଥାପକ-
ବର୍ତ୍ତମାନ ଅଇବକୁ ସହିଦକ ସମ୍ଭାବ କ ୨୦ ଶତାବ୍ଦୀ
କୃତର ପରମାଳକିମନ୍ତ୍ରେ କ ୧୫ ଶତାବ୍ଦୀ ବରାହ-
ଶବଦାର ବଢ଼ିଲାଟକୁ ଅଧିକାର ଦୟାମାର
ଅଛି । ଗଜେଟ ବିଷୟ ବ୍ୟବସ୍ଥାପକବର୍ତ୍ତମାନ
ଗର୍ଭବିରକ୍ତ ହେବା ଓ ସତ୍ୟମାଳକେ ଶାସନାଦି-
ପ୍ରଶର୍କୀୟ ପ୍ରଶମାଳ କରିପାଇବାର ବିଦ୍ୟ
ହୋଇଥାଏ ମାତ୍ର ଅସ୍ତବ୍ୟ ଏବ ସରକାର-
କାର୍ଯ୍ୟମନୀୟ ଉତ୍ତର ଉପରେ କୌଣସି
ନର୍ବାରଖାଦ ଦେବାର ଉପର ବିଦ୍ୟ ସହିଦେ-
ବିର ଦେବାଇଥାଏ । ଦେଖିଯାଇ ଧଳ କେତେ-
ଦୂର ହେବ ।

କାଳେଦରର ତାନ୍ତ୍ରିକ ଅନୁଷ୍ଠାନରେ ଦୂର୍ବି-
ମର ଅଶ୍ଵକା ଥୁବାରୁ ସେଠାର ପାହିଷ୍ଟୁଟ
କରୁଥିବ ଏ ଅସମାଜକର ମାନୁଷୀୟ କିମ୍ବାର
ଓର୍ଜନ୍ ସାହେବ ମନୋଦୟମାନେ ସରଜମ୍-
ନକୁ ସାଇସ୍‌ଲେ ବର୍ତ୍ତମାନ କାହାକାରୁ ଅବ-
ଗଜ ହେଲୁ ସେ ଉତ୍ସୁକ କରିବ ପ୍ରକାଶକରି
ତନବା ନମନ୍ତ୍ରେ ଲିଖିଷ୍ଟକ ପ୍ରତିବନ୍ଦ ଅଧିଦେଵ-
କାର୍ଯ୍ୟର ସାଇଦିନକୁ ସାଠେ କରିବିବର
କାର୍ଯ୍ୟର ମୁହଁଳ ଦିଅଯାଇଥାରୁ । ବେହି

ଦବସତାରୁ ଧ୍ୟାନଜଗନ୍ତୁ ଅଧିକ ଲୋକ ଛିନ୍ତି
ସାହାଯ୍ୟ ପାଇଅଛନ୍ତି । ତଥେ ଦେବତାଙ୍କଙ୍କୁ-
ବଳ ଛିନ୍ତି ସାହାଯ୍ୟ କରଇବାରେ ନିୟମିତ
ଅଛନ୍ତି । ସାହାଯ୍ୟ ପ୍ରାର୍ଥନାକ ସଂଖ୍ୟକ୍ରମ ବିଚ୍ଛି-
ନେବ ଓ ଏହଙ୍କଣ୍ଠାର ଉଗାହବାସନର କାର୍ଯ୍ୟ
ଏହମାପନଥାର ଅରମ୍ଭ ହେବ ସତ୍ତଵବିନାଶ
କାର୍ଯ୍ୟର ନିଷ୍ଠମୁଖ ଲାଗିଅଛି । ତଳବାଣିର
ଦେବାସ୍ତ୍ର ବର ମାଜିଯୁଗ ସାହେବ ଉପର୍-
ଥାଣିର ପ୍ରଜାମାନଙ୍କ କଣ୍ଠ ଦୂରକରଣାର୍ଥ
ମଧ୍ୟ ସହଶୀଳ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ସାହେବ ମହୋ-
ଦୟା ତେମନ୍ତରେ ଖର୍ତ୍ତୁପତ୍ର ଅଛି ଏବଦର୍ଶନ
କର ଅରମଳା ପରବରତା ସୋମନାଥ ସୁତ୍ର
ଅନ୍ତରକୁ ଯାତ୍ରା କରିଅଛନ୍ତି ସେଠାରେ ମଧ୍ୟ
ପୃଷ୍ଠରାଣୀ ଅନନ୍ତ ଲଭ୍ୟାଦି କାର୍ଯ୍ୟ ଚିଲାଇବାର
ଦେବାସ୍ତ୍ର କରିଅଛନ୍ତି ।

ସକ୍ଷମାଗୀ ଦିଶୁଯୁକ୍ତରୁପେ ଜାତିଶ୍ଵରାବ୍ଦ
ବନ୍ଧୁଅଛନ୍ତି ସେ ସେମଳାଅପୁର, ଛିନ୍ଦ୍ପରି,
ସୁଧାର, ଡାଙ୍ଗା, ତବରି, କୁରୁଡା, ସନ୍ଦଲ-
ପୁର, ବାଲିଆ, ବାଲିବାସ ପ୍ରଭୃତି ଗ୍ରାମର
ଅନେକ ପ୍ରଜାଙ୍କ ମୁହଁରେ ମାହଳିଲୁଡା ବର୍ତ୍ତ
ମାନ ଘୋଷେ ମାତି ଧାକ୍ତ ନାହିଁ । ଆମ୍ବେମାନେ
ଅଶ୍ଵା କରୁଁ ଦୂରରେତଥା ସହିଦୟ ସବ୍ରତଳ-
ପ୍ରୟୁ ମାନଗୟ କଣ୍ଠୀର ସାହେବ ତତ୍ତ୍ଵଲେଖ
ମାନବର ଦୁଃଖମୋତଳାର୍ଥେ ବିହିତ ଉପାୟ
ଅବଳମ୍ବନ କର କଳସାଧାରଣର ଅଧିକରଣ
ପ୍ରୟୁ ହେବେ ।

ଦରଭଜାର ପେବାଳୟ ଉତ୍ସୁଦେବା ପେବା
ସେଠାରେ ମହା ଅନ୍ଦୋଳନ ଲିଙ୍ଗଅତ୍ମ । ଗତ
ତା ୧୭ ଜାନ୍ମରେ ଏକ ମହିଳା ସର୍ବ ହୋଇ-
ଥିଲା । ଦରଭଜା, ମୋହର ଗଢ଼, ଉପଗ,
ମୋହିହାର, ଚଞ୍ଚାରଣ, ସାହାବାଦ, ଗୟୀ,
ଭାଗଲପୁର, ମୁକ୍ତଜର ଓ ପାଟନାମାଳବୁ ପ୍ରତି-
ନିଯମାବେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥିଲେ । ଦରଭଜାର
ମହାଶଳା ସର୍ବପତର ଅସକ ପ୍ରଦଶ କରି-
ଥିଲେ । ମହାରତୀ ସର୍ବ ଅବସ୍ଥରେ ଜାଗାର
ଥିଲେ ସେ ଏହି ପାଟନା ଦେଇ ରଖି କୋଳା-
ବଳ ପତ୍ରିଅତ୍ମ ଓ ସେ ସୁମୃଦ୍ଧ ଗଢ଼କା ସମୟରେ
ସରଜମେଳରେ ଉପସ୍ଥିତ କିମ୍ବାରୁ
ମୋବଦମା କିମ୍ବାରୁ ମହାମହିମାକ ପ୍ରକାଶ
କରିବାକୁ ଅସମର୍ଥ । କିନ୍ତୁ ଏଥରେ ସମୟ
ଦର ଏତମର ଏହି ସେ କବିତାରେ ଧରିରୁଥି
ପ୍ରତି ସଙ୍କଳା ସତର୍ଷୀ ଆଥର୍ଵା ଓ ବର୍ଣ୍ଣମାତ୍ର

ପଟ୍ଟନାରେ ମଧ୍ୟ କବଣ୍ଠମେଳ ବିଭିନ୍ନକୁଠେ
ଦିଲ୍ଲୀ କରୁଅଛନ୍ତି । ଏମନ୍ତ ଜୀବରେ ସ-
ହିଂସରେ ଦିଶେଷ ବୋଲାକୁଳ କବିତ, ଅଗ୍ର-
ଯୈଜନ ଓ ଗବଣ୍ଠମେଳଙ୍କୁ ଧଳ୍ୟବାଦ ପ୍ରଦାନ
କରିବା ବିଧେୟ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଅବସ୍ଥାରେ ବାହ୍ୟ-
ଭୂମିକ କର୍ଣ୍ଣାର ଶିଥିଲାଗୁବରେ ଗବଣ୍ଠ-
ମେଳଙ୍କ କରୁର ଅପେକ୍ଷା କର ଉଚିତ
ହେଉଥାଏ । ଅଛି କାଳାଟ ହେଲେ ଗବଣ୍ଠ-
ମେଳଙ୍କ ମନ୍ତ୍ରରେ ଅନ୍ୟରୂପ ଭାବ ଉତ୍ସେବ
ହୋଇଥାରେ ମହାରାଜା ଆହୁର ମଧ୍ୟ କହି-
ଥିଲେ ଯେ ସେ ଜାଗା ଦ୍ୱାରାକିପ୍ରଧାନ
ସେହେଠେ ଏହୁଗାର ସାହେବଙ୍କ ସହିତ
ସାମାଜିକ କାନ୍ତିବାରେ ସେ ଅଛି ଦୁଃଖ ପ୍ରକାଶ
କରୁଥିଲେ ଓ ବହିଥିଲେ ହେଠାରେ
ପୁନଃବୟ ଦେବାଳୟ ନିର୍ମାଣ ହେଲେ
ସେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଦେବେ ଓ ଦର୍ଶା ଅଛି ଯେ
ବିହାରରେ ମନୋମାନକ୍ୟ ଶୀଘ୍ର ଦୂରାହୁତ
ହେବ । ମହାରାଜାଙ୍କ ଗ୍ରମୁଖରୁ ପ୍ରୋତ୍ସହିତ
ଶୁଣନ୍ତେ ସମସ୍ତେ ଏକବାକ୍ୟରେ ନିମ୍ନଲିଖିତ
ପ୍ରସ୍ତାବ ଧ୍ୟାନ ଦିଲେ । ଫିରାରସ୍ତ ହରା ଲେବ-
ପ୍ରଧାନ ଦୁଃଖ ଦୂରାକରଣାର୍ଥୀ ଗବଣ୍ଠମେଳା
ବ୍ୟକ୍ତ ଥିବାରୁ ଲାଇ କବିତରେ ସମସ୍ତେ କଢିଲା
ଓ ଗବଣ୍ଠମେଳଙ୍କ କରୁର ଫଳ ପ୍ରକାଶ କ
ଦେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଳ୍ୟ କୌଣସି ଭାବୀର୍ଯ୍ୟ ଅବ-
ଲମ୍ବନ କରୁ ହେବ ନାହିଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଗବଣ୍ଠ-
ମେଳ କି ବିନ୍ଦୁର ବିନୁଆଳାରୁ ଶୀଘ୍ର ଜଣା-
ପାଇବ ।

—०—
ପ୍ରବେଶିବା ପଞ୍ଚଶା ଗତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ଆବଶ୍ୟକ
ହୋଇ ଗୁରୁତବର ମଧ୍ୟରେ ଶେଷ ଦୋଷାତ୍ମକାରୀ ।
ଏଠାରେ ବାଲେଖର ଓ ଲକ୍ଷ୍ମୀଶକ୍ତାଥ ସୁଲଭ
ତୃତୀୟ ମିଶ୍ର ଓଡ଼ିଆରୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣା ତୃତୀୟ
ଏ ପଞ୍ଚଶା ଦେଇ ଅଛନ୍ତି ।

ପରାମାର ପ୍ରଶ୍ନାକ ମଧ୍ୟଭଲ ଓ ଉଚ୍ଚଭଲ
ପରାମାର ହୋଇଥିଲ ପ୍ରଥମ ହବସ ଉଂଜାଳ
ମାହୁତିର ପ୍ରତ୍ଯେ ଦିଆ ହୋଇଥିଲ । ସାହୁତିର
ପ୍ରତ୍ଯେ ପାଠକରିବାରେ ଦର୍ଶାଇଲ ସେ କାମୁକର
ପରାମାର୍ଥମାନଙ୍କର ଶିଳ୍ପାଧିକାରୀ ଜମନେ
ପ୍ରତ୍ଯେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଗୋଇଅଛି ଅଳ୍ପାକ୍ଷର ବର୍ଷରେ
ସେପରି ନୋଟ କା ଟାକାବହୁ ଅଭ୍ୟାସକର
କରୁଥିଲ ଦେବାରେ ବାନବସାରେ ସମ୍ମର୍ତ୍ତ
ଦେଉଥିଲେ ଏଇର ପ୍ରତ୍ଯେ ସେପରି ବାନବସାର
କରୁଥିଲ ବାଳ ବୋଇଲେ ଅଛୁଣ୍ଡ ଦେଇ

ଜାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଅପରାଧରେ ହିଁ ସ୍ଥାରୁ ମଂଗଳ
ଭାଷାରେ ଅନ୍ତର୍ବାଦ କିମନ୍ତେ ଯେଉଁ ଶ୍ରୀ
ଦାତାନେତାଖୁଲ ଭାବା କଟାନ୍ତ କବର୍ୟ
ଫେବେର ପଞ୍ଚି ସାଧାରଣକ ଗୋଚରିଥେ
କଟିବ କଲି ଯଥା; -

“ଆମେମାକେ ସୁପ୍ରବଗାନଙ୍କୁ ଅଧୟକ୍ଷ ଦିଲୁ
ଇବାକୁଳତମ୍ଭମାନଙ୍କ ଓ ପୂର୍ବବାଳୀକ ହିନ୍ଦୁଭାଇ
ଜାତିମଳକ ମଧ୍ୟମର ଯେଉଁ ପ୍ରତ୍ୟେବ ତାହା
କଣ୍ଠୁଥିବୁ ଏହିପରି ଉଚିପ୍ରତିବାସୀମାଳେ ଥିଲେ,
ଯେଉଁ ମାଳେ ପିବିନେତ୍ରମାଳେ ନିର୍ମାଣ କରି
ଅଛି; ଯେଉଁ ବିଶିଷ୍ଟମାଳେ ଧର୍ମୀୟପୁଣ୍ୟରେ
ପ୍ରସ୍ତରମୟ ଅତି ମହିମା ସୁଧମାହି ଥିଲା ।—
ବିଖ୍ୟାତିରେ ବାହୀନଙ୍କର ମୃଦୁଭବନରେ ପ୍ରକାଶ
ପ୍ରାତିରହାର ବେଷ୍ଟେତ ଏବଂ ନଗର ଥିଲା;
ଯେଉଁ ପ୍ରାଚୀର ଉପରେ ହଳଖା ଥିଲା, ଯେ
ଉଠି ଏବଂ ଜଳ ଦୁହେଳ କରଇଲୁ ଧ୍ୟାନ କରି
ବାରୁ ବାରୁ ଦେଇଅଛି । ଆହୁର ଦ୍ୱିତୀୟ-
ମାଳକ କଣ୍ଠ ଥିଲା—ରାତର ବେଳନ୍ତ ବିମୁ-
ପ୍ରାତିର ଏତିଥାତୁ ଦୁଃଖ । ଗ୍ରୀବନାନୀ
ଜାତିନେତ୍ରଶପର ଥିଲେ; ଏମାକେ ସୁନ୍ଦର
ଦର୍ଶକ ଏବଂ ପେତୁଳା ବାରୁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କଣ୍ଠକୁ
ଛରମରୁଠେ ଅଛକ୍ଷ ଥିଲେ । ସୁପ୍ରବ ପଠିବେ
କୁଞ୍ଜାରାଏ ପ୍ରାଚୀର ପେମବାସୀମାଳେ ବିପରୀକ
ନିଷ୍ଠା ଥିଲେ” “ଗୁରୁ, ତାଙ୍କ ସଙ୍ଗରକ ବ
ଥୋପଦିଶକ କରିବା ଅମୁମାଳକପଶ୍ଚରେ ଭବ”

ଶ୍ରୀକୃତ୍ତବ୍ୟାକାରୀ ବିଜ୍ଞାନ ଓ କାନ୍ତି ପ୍ରଦେଶ
ଜୀବ ନିଷ୍ଠା ପରମାଣୁକ ଅବା ଅନୁବାଦକଙ୍କର ନ
ଶ୍ରୀକୃତ୍ତବ୍ୟାକାରୀ ପାଇଅଛୁ ବଜାଲା ଅନୁବାଦ ନିଷ୍ଠା
ପରମାଣୁକ ବିଜ୍ଞାନ କୋରାଅଛୁ । ଅମ୍ବୋମାଳ
ଅଶାକରୁ ଏବାର ପରମାଣୁକ ଯେପରି
ପରମାଣୁକ ପରମାଣୁକ ପାଇଅଛୁ ।

ସମୟର ହତ୍ତିଶୀରେ ପ୍ରକାଶିତ
ହଜାରକ ଧର୍ମକଣ୍ଠୀ ସଭର ମୁଦ୍ରା ପରାମା-
ରବତ୍ରୀ ପାଥରରଙ୍ଗ ଗୋଟିଏରେ ଲମ୍ବେ
ପ୍ରଦର ଲାଞ୍ଚ । ବ୍ୟବହାର ମର ହୋଇ ନାହିଁ
କିନ୍ତୁ ଅହିର ପ୍ରଦର ହୋଇଥିଲେ ତୁରମ
ହୋଇଆନ୍ତା । ସାହୁଙ୍କ ସହଜରେ ଦର୍ଶିତ କୁ
ଳାୟକେବାଇପାଇଁ ଲାଗାଇ ଧାର୍ମପ୍ରଦର-
ମରେ ପରମତ କରିଥିଲେ ଅହିର ତୁରମ
ହୋଇଆନା ।

ସକାରନ ଅର୍ମରଣିଙ୍ଗୀ ସକାର
ସ୍ଵତ୍ତୁପଦସ୍ଥା ବ୍ୟବସ୍ଥା ।
(୧) ଯେହି ଗ୍ରହିଣୀଙ୍କ ସ୍ଥତ ଧୀର
କର କୁଣ୍ଡଳ ପରିଧାଳ କରିବାର ଲଜ୍ଜା କରିବେ
ମେମାକେ ବାନାଚିବାରେ ଏହିଙ୍କୀ ପରାରେ ଅବସା
ଦେଇ ଉତ୍ତାପ୍ତ ହେଲେ ସତରୁ କୁଣ୍ଡଳ
ମାତ୍ରେ ।

(୨) ଯେଉଁମାନେ ପରିଗାରୀ ହେବେ,
ବେମାନଙ୍କ ବୟସ ୩୦ ରୁ ଅଧିକ କୋଣ
ନଥିବ ।

(୩) ପାଞ୍ଚଶିଲର କାବ୍ୟରେ
ରତ୍ନ, କୁମାର ଏବଂ ନୈତିକ, ଏ ପ୍ରତ୍ୟେକ
ସ୍ଥବଦିକୁ ଅର୍ପଣା । ନାଳକରେ ଯେ କୌଣସି
ଲାଟିକରୁ ପଥ୍ରିଣୀ ଏକଖଣ୍ଡ ଅଳଙ୍କାର ର
ହଜୁକର ବା ସାହୁତ୍ୟବର୍ଣ୍ଣ କିମ୍ବା କାବ୍ୟ
ପ୍ରକାଶ ମଧ୍ୟରେ ।

(୨) ପରାମରଶ କୌଣସି ହିଂଶୁର ସମୟ
କିର୍ଦ୍ଦିନ୍ଦ୍ରିୟ ନାହିଁ ବଜାର ଗ୍ରାମପାଳିତଙ୍କ ପରାମରଶ
ଓ ପାର୍ଟୀ-ପାର୍ଟୀ ହେବି ।

(+) ସାର୍ବ ଏତିବସ ବୋଲିଏଇଏ ପଞ୍ଚ
ଗାଢ଼ି ମୁଖ୍ୟତ ହେବାର ଅନାକ ରଖି ଦାର୍ଶି
ଦରିବେ ।

(୧୦) ସକଳମାନେ ପୂର୍ବାହ୍ନ ଆତ୍ମ-
ଶୁଦ୍ଧିକ ମଧ୍ୟରୁ ପଢ଼ିବେ ପଞ୍ଚଶାର୍ଥୀଙ୍କର ଗୋ-
ରଧା କଲନା ଦେବ ଏବୁ ପ୍ରଥମ ଲେଖି
ପଦଶାର୍ଥୀଙ୍କ ଦେବେ । ସେହି ପ୍ରଥମାନଙ୍କ
ପାର୍ଶ୍ଵ କମ୍ପ ଦିଆଗଲାଥିବ । ପରିବା
ପଞ୍ଚଶକମାନେ ପଦଶାର୍ଥୀଙ୍କ ପୋରଦା ଡା-
ଣିବା କମଳ୍ପେ ଦେବେକ ମୌର୍ଯ୍ୟକ ପ୍ରଥମ
ଏ ଥାପିବି ।

(୭) ପ୍ରତେକ ଧାର୍ଯ୍ୟପ୍ରକରେ ୧ ଶହ
ଲେଖୀଏ ମୋଳକର ଆୟିକ ଚହିନ୍ତୁ ଜୀବ-
ଯୁଗ କେଣାଏ ରଖିଲେ କୁଣ୍ଡଳ ପୁରବାର
ପରାଶାରୀ ପାଇବେ । ଶବ୍ଦର ଜାମ ଧାମ କୌ-
ଶମ ସମ୍ପଦପ୍ରକରେ ପରାପରି ହେବ ।

(୮) ପରାମାର୍ଥୀ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସ୍ଵର୍ଗରେ
ଦୁଇଯୁଧ କମର ଦେଖି କାହାର ମୋଟଳମ୍ବର
ଦୁଇଯୁଧ ରଖିଲେ ସୁରଥର ଆଜାବ କଲୁ
ଅନୁଭବ ଦୋଷରେ ପାଠ୍ୟପ୍ରକରେ ଉଦ୍‌ଦୀର୍ଘ
କମର ରଖି ମୋଟଳମ୍ବରେ ଥାଏ କରିବା
କୁଟିଲ । ଶାକ ଦୋଷ କାହାରେ ସୁରଥରୁ
ବିଦ୍ୟା ଦେବାକୁ ଦେବ ।

(୧) କଣ୍ଠୀରୁ ଅରମଣାରୁ ଉପନ୍ର ଗେଷ-

ଯାଏ ଏବକର୍ତ୍ତ ଥବାପାଇ । ଏଥୁମଧ୍ୟରେ ୨୦କିଲି
ମିଳ-ଜଗର୍ଣ୍ଣ ଦେଖିବୁ ପୁରସ୍କାର ଦିଆଯିବ ।
ଏଥିଲୁ ଅବକ ହେଲେ ଆଗାମୀ ବର୍ଷର ପୁରସ୍କାର
ଥାର ଠା-ବେ । କେତେ ଫିରୁଯୁଗ ମାତ୍ରାକୁ
ପଦିଙ୍ଗ ଅବସ୍ଥା ହେବ ସୁଚତ୍ର ପଦାଶ୍ରାଂତିମାନେ
ସକାତକ ଧର୍ମଭିରୀଷମାନେ ପ୍ରାର୍ଥି ହଜନ୍ତି ।

ସାପାଦ୍ଵିକସମ୍ବାଦ ।

ଏ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ କେତୋତଥ ମେଘ ଜୀବିତ । ଯେତେ
ଶୁଭହରି ନୀତି ଦିଲ୍ଲାରେ ବୁଝା କରୁଣତନ୍ତ୍ରିକ୍ଷେତ୍ର ହେଉ
ନାହିଁ । ବୃଦ୍ଧିତା ଗ୍ରାୟ କୁଳୀ ଦେଖାଇ ମେଘ ଅର୍ପଣିକ
ଦେଖି । ଦେଖି ପଢ଼ିବୁଝିବ ହୋଇ ଶିଖିବାରୁ ବଜାଇ
ଦିଲିଅଛି ଏହି ବୃଦ୍ଧିତା ଦେଖି । ଅଥବା ଦେଇବାର । ମେଘର
ଜୀବିତ ଅବିଧି ହାତ । ମୋଦ୍ଦମର କେତେବଞ୍ଚାରରେ
ଏହି ଉଦ୍ଦରଶକରେ ବୁଝି ଦୋଷବାର ସମ୍ମାନ
ଦିଲିବ ।

ଅସମାନକ ବନ୍ଦିଶର ସାହେବ ଗଢ଼ିଆତ କଷ୍ଟକୁ
ମହାନ୍ତି ଦେବୀଶାନିଶ୍ଵର ସାଇଂକିଲ ।

କୁଣ୍ଡ କୁଣ୍ଡ ସେ ଏଠା ଏହିଏ କଳ ବାସନଥାରେ
ଆଗାମୀ ମାତ୍ର ଅରସରେ କୁଣ୍ଡ ଦେଇ ପ୍ରଦତ୍ତ ଗିବେ ଏହି
ଦି, ଏଇ ପ୍ରଶାନ୍ତରେ ଏଠାକୁ ରଚ ଦୋଇ ଆଖିବେ।

ଏଠା ବଲେବଲୁଗ କୁଣ୍ଡରେହେବ କୁଣ୍ଡ ଦେଇ ପ୍ରଦତ୍ତ
ଦୀର୍ଘ ଏବଂ ବାହାର ଛାନରେ ଆଶ୍ରମା-ବିର ପ୍ରଶାନ୍ତରେ
ଆସି ମାର୍ଜିବାରେ ଆଖିବେ।

ମାନ୍ୟରେ ବରସିଯାଏ କହ ଗାହାତୁ । ଶେଷ
ଦେଖି ଚେତ୍ୟର ମାତ୍ର ଜାହାନ୍ ।

ଅଭ୍ୟାସ କରିବାକୁ ପରିଚୟ ଦିଲ୍ଲି ମହାନାୟକ ପରିଚୟ
ଅଭ୍ୟାସ କରିବାକୁ ପରିଚୟ ଦିଲ୍ଲି ମହାନାୟକ ପରିଚୟ

ଅଛୁଟ ହାତର ଦେଖିବାକୁ ପାଇଁ ଏହା ହେଉଥିଲା
ଯାଇଁ-ଯାଇଁ କୁଳକାରୀ ବଳା ପୂର୍ଣ୍ଣକାନ୍ତିତ କଲା
ହୋଇଥାଏ କାହା କୁ କରିପେଇବା ପାଇଁ କାହାର କଲା ।
କିମ୍ବାକିମ୍ବା କୁ କାଳିକାରୀଙ୍କର ଏ ବନ୍ଧୁଙ୍କ କହିବାକାଳୀ ପରିଷ୍ଠା
ପାଇଁ କହିଅଛନ୍ତି । ବଳା ପୂର୍ଣ୍ଣକାନ୍ତି କି ୫୦ ରୁ କପ୍ତନଙ୍କ
ଅନ୍ତରୀ ମାଗାଙ୍କ ଯାଇଲେ ଏ ପାଇବାକୁ କହାଯ ହେବା
କାହାର ବିଜ୍ଞାନ କିମ୍ବା କାହାର ।

ପାତଳମହାର ନେତ୍ରେର ମୁହି ମହାର ଏହି
ତଥାର କୁଠା ପ୍ରତି ବସିବାର ପାଦ ବାରିରେ
ଧ୍ୟାପକ କୁରୁକ୍ଷଣ ଦେଖିବ ବାହୁ ଲୋକଙ୍କ ଦେଖ
କାହାର ମଧ୍ୟରେ ।

ବ୍ୟାକଗୀ-ଗେଲେଟ୍

ପୁରୁଷ ଅଧ୍ୟବିଦୀଙ୍କ ମାନ୍ୟତା ଓ କଲେଚୁଟିର ଗତିଶୀଳ
ତା ଏହିକୁ ସାବ୍ଦ ଇନ୍ଦ୍ରାଜିତ ଏରୋ ପ୍ଲଟ୍ଟିଙ୍ ବିଲ-

ଅବସ୍ଥା ଓ ତାଙ୍କ ଜୀବନରେ ଅଧିକାଳୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କହୁଛି
ଏହିଦେଖିବାରେ କବିଙ୍କ ମାନ୍ଦ୍ରୋତ୍ତମ ଓ ତେଣୁ ବଳେକ୍ଷିତ
ନିଃ ବଧୁ, ନିଃବନ୍ଧୁ, ଦିଲ୍ଲିରୁ ପୁଅ ମାନ୍ଦ୍ରୋତ୍ତମ ଓ ବଳେକ୍ଷି-
ତ୍ରବନ୍ଦ ବାର୍ଷିକ ଉତ୍ସବ ।

କଣ୍ଠକର ତେଣ ମାତ୍ରିକୁ ଓ ତେଣ କଳେଦୃତର ବାହୁ
ଦେବଗରମାଧ ଦର ଅଛେମାସର ତୁଣୀ ପ୍ରାୟ
ଦୋଷଅନ୍ତରୀ ।

ମୁଦ୍ରାବଳୀରେ କାଣ୍ଡିର ଅଥ ମାଲିଙ୍ଗେ ଓ କଲେକ୍ଟର
ମିଳ ସ୍କ୍ରିପ୍ଟ ଜନ୍ମିତି ଉପରେ ମଦର ବିଶ୍ୱାସର କହି
ଦୋଷାବଳେବୁ ।

ପୁରୁଷର ଘୋଲିଯ କିମ୍ବା କୁ ସୁପରଫେଣ୍ଟ୍ ମହି ଅରୁ,
ଏହି ବାଜମୁ ବାଲେବୁରବୁ ଶାନ୍ତାନ୍ତରିତ ହୋଇଥାଇଲା ।

କେବଳ ତେ ସୁଧା କ୍ଷେତ୍ରରେ ଲୁହ ସର୍ବେ କରିବା କିମନ୍ତେ
କିମ୍ବା ଶିଖିବ କିମ୍ବା କାହାରେ ଅଣିବାରୁ ପୁରସ୍କାରୀ ପ୍ରଦାନ
କରିବାରେ କିମ୍ବା କାହାରେ କରିବାକୁ ଜୋଗିଥାଏଇ ।

ମିଳ କବିତାଙ୍କ; ଏହି, ପେଠର୍ଷକୁ, ମିଳ ଅର୍ଦ୍ଧେ, ତି, ଲବନାଟୁ,
“ଶୁଣ, ହି, ଥାଇ” ମେ ଏହି ଗାନ୍ଧି ।

ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ସର୍ବତ୍ର ପଦମୋହନ ସେଇ ଅନୁଗୁଳିର
ପ୍ରକାଶ ସାମାଜିକ-ବାର୍ଷିକେ ୯୮୯ ସାଲର ଅଶ୍ଵମାସ
ତା ୧୫ ଜାତାକୁ କବିତାର ମାସ ତା ୨୦ ଦିନ ପରିଚ୍ଛ୍ଵ
ଦିପ୍ତି ଦିଲେ ।

ଶ୍ରୀମାନ୍ତଙ୍କ ପ୍ରେସ୍‌ର ପର୍ଯ୍ୟାନ୍ତ ବେଳେ ଏହି ଉଚ୍ଛବି-
ପାଇଁ ପ୍ରେସ୍‌ର ବସନ୍ତ ମହାମୁଦ୍ରା ପରିବର୍ତ୍ତନା କରିବାକୁ ପାଇଁ ବୋଲିବାକୁ
ବିନ୍ଦୁକିବାକୁ କଥା ସଂଗୀରେ ଅନୁଭବାକୁ ଉଚିତ କରିବେ ।
ସଂକଷେପ ଏକବାର ମାହେବ ପାଦାଳ ସମ୍ମରେ ଯାଇ-
ନ୍ତି । ବୋଲିବାକୁ ପାହେବ ଏପରେ ବିଶେ ।

ଏହା ପ୍ରକାଶିତ ହେଲେ ଏବାଇବାର ଦିନ ଏହାକିମ୍ବାର
ପାଇଁ ଉପରେ ଚାହାର ଦିନରୁ ହେଲା ବାରାଟ ଥାବା
ହେଲା କିମ୍ବାର ଅବେଳାର ଅବେଳାର କିମ୍ବାର । କିମ୍ବାର
କିମ୍ବାର ହେଲା ?

ପାଇଁପାଇଁଗଲୁଗରେ ଏହି କାହାରାଜାରେ କେହାନେବେ
କାହାରକୁ କାହାରରେ ଅତ୍ୟିଶୀଘ୍ର ସୁଧାର କରୁ
ଅଛେକ ମନ୍ଦିରଜାରି ଦେଖିଥିଲା । କଥାର କିମ୍ବା ରେ
ଯାଏ ଦୁଇୠ୦୦ ଟଙ୍କି ଚଣ୍ଡିଗର୍ଦ୍ର ଖୋଲିପକାର ଅଛି ।

ଦେବସ୍ଵାର ଦୂତମାତ୍ର ଗର୍ବିତ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ରେ ସାହେବ
ମହୋତ୍ସୁ ପରିବର୍ତ୍ତନକାରେ ଆଶାମୀ ଅପ୍ରେମମାତ୍ର
ତା ଏ ହରେ ହସନ୍ତକୁ ଶାତ୍ରା ବିଦାର ଛିର ହୋଇ-
ଥିଲା । ଲକ୍ଷ୍ମୀ ରେ ନେହାନ୍ତୁ ଉତ୍ତରାଳ୍ପଦରେ ଗାସରାଣୀ
ବଳାର ପରିବର୍ତ୍ତନର ମନୋଦରଳ ବିଦିତକର ।
ଏହାଙ୍କ ଦୂତ ତରତ ଯେ କିମ୍ବାକୁ ବୁଝିଲି ଦେବ
ଦେବମାତ୍ର ହେବ ।

ଅ-ନେତ୍ରକାରୀ ଲକ୍ଷ୍ୟର ମିଳିବ ସେ ସେଠାରେ ଏହି
ପଦମନାବ କଣ୍ଠ ଦିଲି ଥାଏ ଯୋଗ ଅନ୍ଧରୁ ଜମାଇଥିଲା । କବି
କାରୀ କମା ଥାଏ ଏହିରେ ଗରି ଦୂରି ଗଲ ଏହି
କାହିଁ କମ୍ପରେ କଥା ବାଚେବି ପ୍ରଥାତ୍ର ଉତ୍ତରାମଧିରେ
ବୁଝି ହୋଇ ଥାଏ ହସିଦନ୍ତ । କମେ ତରଳମାତା
ଏବଂ କମାର କଥ କମାହେବେଦର୍ମ ନିରାଶ୍ରୁ ପ୍ରାସ କଲା ।
କୃତ୍ୟାନ୍ତରେବ ବିଶ୍ଵାସଦେବକ ଅକଥାଣ୍ଡ ହୋଇ
ଦେଖାଯାଇ ପାଇ କମ୍ପାହୁଣ୍ଡ । ବିପ୍ରରତକାର ବଜାରେ ନିଷ୍ଠ
କାହାରକାର ପଥର ଢିଏ । ଏ କଥ ନିର୍ମିତ ହେଉଥିଲେ
କାହାର ରାହୀଁ ମୁଦ୍ରାର କାହାର କୋର ଦୃଶ୍ୟରେ ।
କମ୍ପର ହେବ ପଥ ପଥ ରାମ ।

କଲିବନ୍ଦାର ବାବୁ ସେହିଶିଳ୍ପୀଙ୍କାରୁ ନାଏ ଖେମ କରିବର
ରେଣ୍ଟ ଏବାରେମୀର ପିଲ୍ଲ ଶିଳ୍ପ ନିରିକ ଗତମାତ୍ର
ଥା ୧୯ ଶତାବ୍ଦୀରେ ଉତ୍ତାଶିଗେରୁ ସାବ୍ଦା କରିଥାଏଛି ।
ଶିଳ୍ପଶା ନିମିତ୍ତ ବନ୍ଦେଶ୍ଵର ଭେହଶି ବାବୁ ସହପ୍ରଥମେ
ପାଢା କଲେ । ଆଶା କରୁ ଏ ମହାଶୟ କୁଳବଦ୍ଧ
ହୋଇ ଫେର ଆଖି ବରତାୟ ଶିଳ୍ପର ରନ୍ଧର ବିଧାନ
କରିବେ ।

ପ୍ରେସ୍‌ରେ

ପହିପ୍ରେରବଳ ମଧ୍ୟାମତ ନିମ୍ନଲ୍ଲିଖି ଆମ୍ବେ-
ମାକେ ଦାସୀ କୋହୁଁ ।

ପ୍ରାୟକୁ ଦିନକଣ୍ଠିତ । ସଂଖ୍ୟାବଳୀ ମହାଶୟ-
ସମୀପେକ୍ଷ
ପରାଶୟ !

ମହାଶୟ !

ଅମ୍ବର ନିମ୍ନଲିଖିତ ବିଷୟାବଳୀକ ଆପଣଙ୍କ
ଗୁଡ଼ିକାରୀ ବର୍ଣ୍ଣନା ଦେବେ ।

ଏହି କୁଆଁପାଳ ପୋଷ୍ଟୁଆରେ ଅନ୍ତର୍ଗତ
ମରଦିପର (ଶୁଧାପାଳ) ଗ୍ରାମ ଭବ

ପୋଷ୍ଟୁ ପେଶର ମାନ୍ଦ ଦୂରରେ ଅବସ୍ଥିତ
ଠିରେ ଅଛେ ଉଦଳେଜ କାହିଁ ବରଣ୍ଣି
ଏବଂ ଏଗାଳର ପିଂପାଳ ଏବଂ ମନୀଷପୁରୀ-
ରୁଚ ପ୍ରାୟ ପ୍ରତିବଳ କିନ୍ତୁ ଅଣ୍ପରୁ ଅଧି-
ଖାଏ । ବିନ୍ଦୁ ଯେମାକେ ନିଯନ୍ତ୍ରିତସମ୍ବନ୍ଧରେ ହିନ୍ତୁ
ପରିପରା କଲାପର୍ଦ୍ଦର ପରାଇ ଧର ଆରଣ୍ୟ
ଗାହଁ । ଏହା ସେ କାହାର ଦୋଷ ଦିଲ୍ଲ ଦୂରୀ
ଗାଇ ନାହିଁ । ସେମାନେ ପ୍ରାୟ ଅନେକଥର
ବିଷୟ ପୋଷ୍ଟୁମାନ୍ତୁରଙ୍କ କିବଟରେ ଜଣାଇ
ଥାଏ କୃତକାରୀ ହୋଇ ନାଗାନ୍ତି । ଅମ୍ବେ
ଏହି ଉଦ୍‌ବ୍ୟଳେବନାଳଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେବେଳ
ଏକ ହାତ ବାଧି ହୋଇ ଏହି ନିବେଦନ
କୁଅଙ୍କ ଯେ ପୋଷ୍ଟୁମାନ୍ତୁର ମହୋଦୟ ଏ
ଷୟର ଟଳିଏ ତରୁ ଲେଖିଦୂର ଗ୍ରାମବାଷ-
ିକର ଧଳ୍ୟବାର୍ତ୍ତ ହେବେ ।

ସମବିଧିର
ପୁଅଁ ପାଇଁ ପୋଖ ଆହେ }
ଗାସଟଣା }

ମହାଶ୍ରୀ ।

ତଳ ଲିଖିଛି ବିଷୟକୁ ଅପରାଜ ଜଗଦ୍-
ବିଜ୍ଞାତ ପଢ଼ିବାରେ ପ୍ରଚାଶ କଲେ ଉପରୂପ
ହେବ ।

ତଳିର ମାସ ଠା ଶକ ଅଷ୍ଟରେ ଚଟ୍ଟକା-
ଦିଦ୍ୟାଳୟର ବାର୍ଷିକ ପୁରସ୍କାର ଉତ୍ତରଣ
ହେଲା ଏଠା ବରେଣ୍ଯ ଅମଳଗଣ୍ଡ, ପ୍ରାମାଣ୍ୟ

ବୁଦ୍ଧିମନେ କମାନେ ନିମ୍ନଲିଖିତ ପ୍ରକାଶକୁ ସହିତ ଏହି ପତ୍ରଟି କଲେବୁଟର ମହୋଦୟ ସର୍ବପଥର ଅସଳ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ଦେଇ ପଣ୍ଡିତ ମହାଶୟଦ ବିଦ୍ୟାଳୟର ବାର୍ଷିକ ବିଜ୍ଞାପନ ପାଠ୍ୟକଲେ କବିତାକୁ ଶାହିମାଙ୍କେ ମୁଖ୍ୟ ବର୍ଣ୍ଣବା ଗୀର ଓ ପରିଚ୍ୟାତ୍ମକ ଉତ୍ତର ବ୍ୟକ୍ତିଗାତ୍ରୀଙ୍କ ଶ୍ରୀଗାନ୍ଧିର ଗୀତଗାନ୍ତ ତୁଳି-
ଯୁଗାନ୍ତ ଦୋଷାନ୍ତଗାନ୍ତ ପ୍ରାଚୀକ ବିଜ୍ଞାକ ସରଳ ପର ସବ୍ରତପୁଣୀ କଲେବୁଟର ମହାଶୟଦ ପିଲାମାନଙ୍କର ଉତ୍ସାହ ବର୍ତ୍ତନାର୍ଥ ସହସ୍ରକୁ
ସେହି ଦୂରଗୋଟି ବାଲକଙ୍କୁ ବଦାଳିଯାଇବା
ମୁଦ୍ରାଦୟ ପ୍ରବାନ୍ତ କରିବାରେ ଆମୁମାନଙ୍କର
ଧର୍ଯ୍ୟବାଦର ପାତ୍ର ହୋଇଥାଇନ୍ତି । ପୁନଃ
ସର୍ବପୁଣ୍ୟବାଙ୍ଗୀମାନଙ୍କୁ କହିଲେ କି କାହାର
ତାକୁ ବ୍ୟକ୍ତିବ୍ୟ ଥିଲେ କହି ପାର ସେଠାକୁ
ଫେର୍ଯ୍ୟାର ଦାର୍ଶନିକ ଗମନ୍ତ ଶାଶ୍ଵତ ପତ୍ରରେ
ସ୍ରାବାଯୁ ଲୋକଙ୍କର ଶିକ୍ଷା ସମଜରେ
ବୁଦ୍ଧିମନ ଉତ୍ସାହ ସେତେବୁଦ୍ଧିକର ଅନୁଭବ
କରିଥିଲେ ସେ ସମ୍ବନ୍ଧ କେଇ ଏ ବିଜ୍ଞାନ
ରେଖାଙ୍କ ଶିକ୍ଷା କି ଥିବା ସ୍ମରଣେ କୌଣସିବା-
କମ୍ପ୍ୟୁଟର ରେଖାଙ୍କ ଶିକ୍ଷା ଚିନିବ ତାହା
ବିଜ୍ଞାନକୁ । ପୁଣ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଥିଲେ ବିଷଦ-
ରୂପେ କହିବାର ତାରିଖରେ ଅଣା ଥିଲା ।
ସର୍ବପଥ ମହାଶୟଦ ସେହି ବିଷୟ କେଇ ତାହା
କି ସମର୍ଥନ କର ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ସେଥିର
ରେଖାଙ୍କ ଶିକ୍ଷା ସ୍ରାବାଯୁ ଲୋକମାନଙ୍କ ଅନ୍ତରେ
ଛଇ ହେବ ତାହା ବିନୋବନ୍ତ ପରେ
ପରିଶୀଳ ହେବେ ବୋଲି ବ୍ୟକ୍ତି କଲେ,
ମଧ୍ୟ ଏ ମହାଶୟଦ ସହରେ "ପ୍ରଧାନ ଶିକ୍ଷାକୁ
କର କୁହାର ହେବାର ଅଣା ବିଦ୍ୟାର
ପାରେ । କିମ୍ବା ।

ବର୍ଷମୁଦ
ଶିଳ୍ପାମିତି ପଣ୍ଡା ଗ୍ରୂ ଶିଳ୍ପି
ଚନ୍ଦ୍ରକା ପ୍ରକା

ମନ୍ଦିର ।

ବାରୁ ଚନ୍ଦ୍ରପତିର ମେହ ଏଠା ଛଂଶଜୀ-
ମୁଲକ ହେଉଥାଣ୍ଟାକୁ ଅଦରେ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇ
କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଗ୍ରହଣ କରିଅଉଛି ।

ଓଡ଼ିଆରୁ ମହାବିର କଳେଖଳ୍ପ
ସାହେବ ଉଦ୍‌ଗଞ୍ଜ ସବୁତିକଳ ଅପିବୁଲ୍ଲବ୍ଧ
ସହିତ କଲେତ ପ୍ରେରଥାର ମାସ ଟା ୧୫ ତିଥି

ଦିଗ୍ବୀ ଦଶ ପାଞ୍ଚାମୟରେ ଏଠାରେ ପଢ଼ୁଥି
ଛୋଇବାର ଉଲଟେ ସେବସ୍ତା ଓ ଟ୍ରେକିଙ୍;
ଜେଲଖାନା, ଯୁଲ ଜାତ୍ରଖାନା ପଢ଼ିବ
ହିନ୍ଦାରଖ ଦର ଦିବ୍ର ଏ ଗଣ ଧା ସମୟରେ
କଟକ ପ୍ରସ୍ତାଳ କଲେ ମାତ୍ର ସାହେବ ବାହା-
ଦିବ ଦିବୀରୁ ପଢ଼ୁଥିବାରୁ ପାଞ୍ଚବ ସଂତତ
ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକା ହୋଇ ପାଇଲି ନାହିଁ ।

ଅତିରିୟ ଉପରାଗମୁକ୍ତର ପ୍ରାଚୀନ ମାଳ୍ୟକର
କମେଶକରସାହେବ ବାଦାମୁରୁକୁହାର ହେବାର
ଶ୍ରୀର ଦୋଷ ପୁଲସଥାନା ସାମଜି ପଢ଼ିଯାରେ
ଶୂନ୍ୟ ପ୍ରଭତ ଟଣା ଯାଏ ନାନାପ୍ରବାର ପୁଲ
ଓ ଦେବବାଚୁପଥହାର ମୁରାଣେ ହୋଇଥିଲେ
ମାତ୍ର ସାହେବ ବାହାଦୁର ଅଧିକରଣ ରହି ନ
ଯାଏ ହୃଦୟରେ ପ୍ରାଚକ ଦେବାରୁ ଅନ୍ତମ
ଦୋଷ ଶୀଘ୍ର ସବୁଦିକଳ ଅଧିଷ୍ଠର ସାହେ-
ବକ୍ତର ଜୀବର୍ଣ୍ଣ କରିଯିବାରୁ ଉଚ୍ଛ୍ଵେ ଦିବ-
ସରେ ପ୍ରାଚକ ଦିଅ ନ ଯାଇ ତା ୨୦ ବିଶ୍ୱରେ
ଜୀବିତରେ ପ୍ରାଚକ ଦିଅଗଲା । ସର୍ବପୁରୁଷେ
ଶୀଘ୍ର ସବୁଦିକଳ ଅଧିଷ୍ଠରସାହେବ, ମୁହଁମ,
ସବୁ ଡକ୍ଟିଲ୍ସ୍ସର, ପ୍ରଧାକାରୀ ଜମେଦାର, ଫିଲ୍ମ୍‌ମୋହାର,
ସମସ୍ତ ଅମ୍ବଳ ଓ ଦୁଦୁଲେବମାନେ
ଜୀବିତର ସାଲେ । ପ୍ରଥମେ ସୁଲର ସଙ୍ଗାଦକ
ବାର୍ଷିକ ବିଜ୍ଞାପନା ପାଠ କଲାରୁ କେତେବରାହ
ବିଶ୍ୱାସ, ସମ୍ମାନ ଓ ଶୈଖ୍ୟଗାରେ ମନ୍ଦିର
କରିଥିବା କହିବା ଅବ ପାଠ କଲେ । ପରେ
ସର୍ବପଥ ମହାଶୟ ବାଲବମାନଙ୍କୁ ପୁଷ୍ଟକ ବିଦ୍ୟା
ବିଜ୍ଞାପନ କଲେ ଓ ଶୀଘ୍ର ମନୁଷ୍ୟ ମହାଶୟ
ବଜାରଗାରେ ସୁଲକ୍ଷଣ କରି ପଥରେ ସ୍ଥାପନ୍ତ୍ର-
ଲେବମାନଙ୍କର ବିଜ୍ଞାପନ ଯହିବାରୁ ହେବା-
ବିଷୟରେ ଅନୁମେଧ କରି ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କେତେବଳ୍କ
ହୃଦୟଗ୍ରାହୀ ବଜୁତା କରିବାରୁ ବାହୁଦ୍ରାବନ୍ଦି-
ଗାର ଫିଲ୍ମ ମହାଶୟ ଶୈଖ୍ୟଗାରେ ବନ୍ଦ-
ସାଧାରଣକୁ ଦୁଆରଦେଲେ । ପରେ ସର୍ବପଥ
ମହାଶୟ ସଙ୍ଗାଦକ ମହାଶୟ ଧଳିବାର
ଦେଇ ସର୍ବ ବଜା କେଲେ ।

ଶ୍ରୀ ସବତ୍ରିବିଜନ ମାଲିପ୍ରେସ୍ଟର୍ସାଫେର
ଅଳକୁ ଦାସ ନାମକ ଏକଙ୍ଗ ଅବୋର-
କାବାଚିଲୁ ଦରା ଅପ୍ରଥରେ ଟ ୨୦ କା
ଥର୍ଟିବର୍ଷ (ନ ଦେଲେ ଏହିବ୍ୟାହ ବାରବା-
ସର) ଅଜ୍ଞ କରାଯାଇ ବାଗାବିବର ଥର୍ଟିବର୍ଷ
ଦେବାନ୍ତ ଅନ୍ତର ର ସୁବାରେ ଶ୍ରୀପ୍ରେସ୍
ପ୍ରସବକୁମାର ପାଇ ସବ ଛଣ୍ଡାଘୂର ମହାଶୟ-
ଥର୍ଟିବର୍ଷ ଉପର ଟ ୨୦ କା ଦେଇ କାହା-

କିମ୍ବା ମନ୍ତ୍ର କରି ସମସ୍ତାନର ଶରୀର ଥକି
କାହାର ଦେବାକାରୀ ପାଲନକାରୀ ଅଳେବ
ସମୟରେ ବୈଷ୍ଣବମାନଙ୍କର ଅଭି ମୋତର
କରିଥାଆଏ ।

ବଡ଼ମାଳ ଟେକାରେ ସରୁଲୁଛିଲ ସେଣ୍ଟର
ଓ ମୋଟରୁଛିଲ ସେ ୮୦ ର ବରରେ
କଣ୍ଠ ଦେଇଥିଲ ।

୨୫୧୯୦ } କଣ୍ଠମୁଦ୍ରା
ସାହୁର } ଶ୍ରୀ—

ମହାଶୟଦ ।

ବିଗର ତୋପାଳକନ ଅଜଳୁ ପାୟୁ ଗୁର-
ମାସ ହେଲ କୋଠଦେଶପରଗନା ଅନୁଗରଣ
ବଳମାଳୀଧୂର ନିବାରୀ କିମ୍ବାଧରୀ ସାହୁ ଜାମକ
ଏବକଣ୍ଡର ହୁଇଗୋଟି ଗୋବର୍ଦ୍ଧ ସେହି
ସ୍ଵାମନବାରୀ ବ୍ରତବନ୍ଧ ସାହୁର ଶ୍ଵର୍ଯ୍ୟମେହ ଧୂଷ
କଥିବାରୁ ବରଚନ୍ଦ୍ର ଉଚ୍ଚ ହୁଇ ଗୋବର୍ଦ୍ଧ
କେଇ ତମି କଟକର୍ତ୍ତା ଶ୍ରୀପ୍ରାକମାଳକ ଶ୍ଵର୍ଯ୍ୟ-
ମେହରେ ଗତ ଦେଲ ଏବି ଶ୍ରୀପ୍ରାକମାଳକ
ହଜୁ ବାହୁଦୂଷ କନିକ କରିବାପାଇଁ
ଅନୁରୋଧ କଲେ । ଶ୍ରୀପ୍ରାକମାଳେ ଉଦ୍‌ବ୍ରତୀମୁଖ
ଶ୍ଵର୍ଯ୍ୟମେହ ଧୂଷପ୍ରାସ୍ତ ହେଉଥିବାର ଦେଖି
ବାହୁଦୂଷ ଦୂରଗୋଟିକୁ ବନିକ କଲେ ।

କମେ ଶାସ୍ତ୍ରକାଳ ଉପର୍ଯ୍ୟତ ହେଲ,
ବିଦ୍ୟାଧରର କୁଳ ବାହୁର ଦୂରଗୋଟି ବ୍ୟଙ୍ଗତ
ସମସ୍ତ ଗୋଟି ସବୁ ଅସିଲେ । ଏଣୁ ବିଦ୍ୟା-
ଧର କାନ୍ତାପ୍ରାଚୀରେ ବାହୁର ଦୂରଗୋଟିକର
ଅନ୍ତେଷ୍ଟର କରିବାକୁ ଲାଗିଲା । ଶେଷରେ
ଆଜ୍ଞାକରସାମ୍ବକୁ ପାଇଁ ଦେଖିଲ ଯେ ସେଠାରେ
ବାହୁର ଦୂରଗୋଟି ରହୁଥାଏ ଅବଦି ହୋଇ
ଅଗ୍ରତି । ତାହା ଆଜ୍ଞାନମାକର୍ତ୍ତା କହିଲ ତୁମେ-
ମାତ୍ରେ କିମିତ୍ର ଏବାହୁର ଦୂରଗୋଟିକୁ
କରକ ବିହାରର ଫିଲ୍ଡାର ଦିଅ । ଆଜ୍ଞାନମାତ୍ରେ
କହିଲେ ଏବାହୁର ହୁବେ ଅମ୍ବର ଫଲର ଲକ୍ଷ୍ମୀ
କରିଅଛିନ୍ତି ଏଣୁ ଏବାହୁର କରି ବିଶ୍ଵାସ
ଦେବେ ଅମ୍ବେ ଅଠାଶ ପାଇଁ ଦେବେ ଏ
ବାହୁରକ ଦକ୍ଷନରୁମୁକୁ କରିଦେବି । ବିଦ୍ୟାଧର
ଏବା ମୁଣ୍ଡ ଅଠାଶା ଦେବାକୁ ଅଶ୍ଵାଭୂତଦେବାର
ନିଜଗୁଡ଼କୁ ଫେରିଗଲା । ସହିନ ପାହାରାନ-
ରେ ଦେଖାଗଲ ଯେ କୁଳ ଦୂରଗୋଟି ବାହୁର
ମୁଣ୍ଡ ଗୋଟିକର ମୁଣ୍ଡ ଦେବ କଲାହି କାହିଁ

ଏପରିପୁଲେ କେହିବାଟ୍ରେ ଦୋଷୀ ଦୟା
ଏହା ଅଲୋଚନ କହିବା ସହାୟେ ଛାତ୍ର
ବ୍ୟକ୍ତିବଳ୍କୁ ଓ ବିଜ୍ଞାଧର ଦୂରେ ସ୍ଥାନୀୟ ପଣ୍ଡିତ
ଓ ଦ୍ୱାମଗ୍ନିଜୀବରେ ପ୍ରାର୍ଥି କହାଇଥିଲେ; ବିନ୍ଦୁ
ହୃଦୟବିଷୟ ସେ ଜାତି ପଣ୍ଡିତ ଓ ଦ୍ୱାମଗ୍ନି
ଦୂର୍ବଳରେ ବଦଳୁ କୋଠ ଉନ୍ନ ମନ ପ୍ରଦାନ
କରୁଥିଲା । ଅନେକବ୍ୟକ୍ତି କରିବାର
ଶାସ୍ତ୍ରମଣି ପାଇବା ମହାପାତ୍ରଙ୍କ ପହରେ
ଚକିତମାସ ଗା ୧୫୩ ବିବାହ ବିଳ ଆବମୟରେ
କିନ୍ତୁ କଳମାଳାକୁ ଦାଟିବେ ପାହମଫର ଅର୍ଥ
ବେଶକ ଦେବ । ଏଥରେ ପ୍ରାୟ ଦୂର୍ବଳାର
ଲେବ ଦୂର୍ପ୍ରେତ ଥିଲେ । (ବ୍ୟକ୍ତି କରୁ ହାତ
ଦସେ, ଏଥୁ ଏତେ ଲେବ କୁଝ ହୋଇଥିଲେ)
ସୁନ୍ଦର, ବାରେଇ, କୁଅର୍ଗୀ, ଦେବତାଙ୍କ ଓ
ଦିମାପତ୍ରାପ୍ରତିତ ସ୍ତ୍ରୀମାତରଙ୍କୁ ପଣ୍ଡିତମାତ୍ର
ନିମିତ୍ତ ହୋଇ ଅସ୍ତମନେ । ପଣ୍ଡିତମାତ୍ରଙ୍କ
ମଧ୍ୟରେ ଏହିଷୟରେ କରସବ କର୍ତ୍ତବ୍ୟର
ଦେଲମର ଦିମାପତ୍ର ପଣ୍ଡିତମାତ୍ରଙ୍କ ବୁନ୍ଦବଳ୍କୁ
ଦୋଷୀଥିବାର ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟପ୍ରାକର ପଣ୍ଡିତମାତ୍ରଙ୍କ
ବିଦ୍ୟାଧର ଦୋଷୀ ସ୍ଵଭାବ ପ୍ରକାଶ ଲାଗେ
ଦେବେ ଏଥରେ ବାହାବଦଥାକୁ ବିରାମ କରୁଥିଲା ।
ଏଥୁ ସମୀ ସାମାଜିକମର୍ଯ୍ୟଦର୍ଶକ, ଆମମତ୍ତର
ଓ ସାରବରହିଦୟରଙ୍କୁ ସମାଜକୁ ଏକାକ୍ରମ
ପ୍ରାର୍ଥନା ଯେ ସେମାନେ ଲାଗୁର୍ଥ ପକଟିତରେ
ସୁଖଜହାଜୀଷ୍ଟିତ ହୋଇ ସମାଜକୁ କରି
ଗୋଟି ଗରିବ କଥାକୁ ସମସ୍ତମାନରୁ କରି
କରିଲୁ ଜୋହିଲେ ଦକ୍ଷତାପ୍ରଦର ସେ ଏହାଙ୍କ
ବୃଦ୍ଧିଶା ଘୋଷିବ ଜାହା କେଉଁବା କାହାଙ୍କ
ମାତି ହେବ ।

ପାଞ୍ଚ କଷମୁ
ଏ ଲାଲକଣ୍ଠ ଦାସ ଶରୀ
ତଥାକୁଟୀ

১৯

କାଳୁ ଜନାର୍ଦନ ହେଲା	୧୯୮୩	ଅଞ୍ଜଳି	୧୯୮୫
ମହେମହିତ୍ତ ହେଲା	୧୯୮୫		
ହେଲା କରି କହିବା	୧୯୮୫		
ନବାଗର୍ଭ ଅଠୀମହିତ୍ତ	୧୯୮୫	ବଜାପୁ	୧୯୮୫
		ଅଞ୍ଜଳି	୧୯୮୫
କାଳୁ ହେଲା ମହାତ୍ମା	୧୯୮୫	ଅଞ୍ଜଳି	୧୯୮୫
ପ୍ରଭାତରଥ ପାତ୍ର	୧୯୮୫		
ପଶ୍ଚିମାଂଶୁ ହେଲା	୧୯୮୫		
ପଶ୍ଚିମାଂଶୁ ସ୍ଵପ୍ନ ମହାତ୍ମା	୧୯୮୫	ବାଲମୁଖ ଅନୁମତି	୧୯୮୫
ମୋହିତାଳ ପାତ୍ର	୧୯୮୫		
ପ୍ରେସ ନିର୍ମାଣକାରୀ	୧୯୮୫	ଅଞ୍ଜଳି	୧୯୮୫